

Uradni list

Evropske unije

L 302

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 52

17. november 2009

Vsebina

I Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna

UREDBE

- ★ Uredba (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVE

- ★ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾ 32
- ★ Direktiva 2009/111/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja ⁽¹⁾ 97

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

Cena: 7 EUR

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje. Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 1060/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2009

o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Bonitetne agencije imajo pomembno vlogo na globalnih trgih vrednostnih papirjev in bančnih trgih, saj njihove bonitetne ocene uporabljajo vlagatelji, kreditojemalci, izdajatelji in vlade pri sprejemanju z informacijami podprtih naložbenih in finančnih odločitev. Kreditne institucije, investicijska podjetja, zavarovalnice, pozavarovalnice, kolektivni naložbeni podjemi za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) in institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje lahko te bonitetne ocene uporabljajo kot merilo za izračun svojih kapitalskih

zahtev za solventnostne namene ali za izračunavanje tveganj svoje naložbene dejavnosti. Zato bonitetne ocene pomembno vplivajo na delovanje trgov ter na zaupanje vlagateljev in potrošnikov. Torej je bistvenega pomena, da se dejavnosti bonitetnega ocenjevanja izvajajo v skladu z načeli integritete, preglednosti, odgovornosti in dobrega vodenja, da se zagotovi, da bodo zadevne bonitetne ocene, ki se uporabljajo v Skupnosti, neodvisne, objektivne in primerne kakovosti.

- (2) Danes ima večina bonitetnih agencij sedež zunaj Skupnosti. Večina držav članic ne ureja dejavnosti bonitetnih agencij ali pogojev za izdajo bonitetnih ocen. Kljub njihovemu ključnemu pomenu za delovanje finančnih trgov je poslovanje bonitetnih agencij urejeno z zakonodajo Skupnosti le na omejenih področjih, zlasti z Direktivo 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o trgovanju z notranjimi informacijami in tržni manipulaciji ⁽⁴⁾. Poleg tega se na bonitetne agencije nanašata Direktiva 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁵⁾ ter Direktiva 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽⁶⁾. Zato je pomembno določiti pravila za zagotovitev, da so vse bonitetne ocene, ki jih izdajajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti, primerne kakovosti in da jih izdajajo bonitetne agencije, ki poslujejo v skladu s strogimi zahtevami. Komisija bo še naprej sodelovala s svojimi mednarodnimi partnerji, da zagotovi konvergenco pravil, ki se nanašajo na bonitetne agencije. Iz te direktive bi moralo biti možno izvzeti nekatere centralne banke, ki izdajajo bonitetne ocene, če izpolnjujejo pomembne zadevne pogoje, ki zagotavljajo neodvisnost in integriteto njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in ki so tako strogi, kot zahteve iz te uredbe.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 13. maja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 115, 20.5.2009, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 23. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

⁽⁴⁾ UL L 96, 12.4.2003, str. 16.

⁽⁵⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

- (3) Ta uredba ne bi smela ustvariti splošne obveznosti za finančne instrumente ali finančnih obveznosti, da bi jih bilo treba oceniti v skladu s to uredbo. Zlasti ne bi smela podjemom za kolektivne naložbe v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kakor so opredeljeni v Direktivi Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽¹⁾, ali institucijam za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje ⁽²⁾, nalagati obveznosti, da vlagajo izključno v finančne instrumente, ki so ocenjeni po tej uredbi.
- (4) Ta uredba ne bi smela ustvariti splošne obveznosti za finančne institucije ali vlagatelje, da vlagajo le v vrednostne papirje, za katere se je izdal prospekt v skladu z Direktivo 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje ⁽³⁾ in Uredbo Komisije (ES) št. 809/2004 z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/71/ES o informacijah, ki jih vsebujejo prospekti, in o obliki prospektov, vključitvi informacij s sklicevanjem in objavi teh prospektov in razširjanju oglaševanj ⁽⁴⁾ ter so ocenjeni v skladu s to uredbo. Prav tako ta uredba ne bi smela od izdajateljev ali ponudnikov ali oseb, ki zaprosijo za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zahtevati, da morajo pridobiti bonitetne ocene za vrednostne papirje, za katere je obvezna izdaja prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004.
- (5) Prospekt, izdan v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004, bi moral vsebovati jasne in vidne informacije o tem, ali bonitetno oceno zadevnih vrednostnih papirjev izda bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo, ali ne. Vendar ta uredba ne sme preprečiti osebam, odgovornim za izdajo prospekta v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004, da v prospekt vključijo vse bistvene informacije, vključno z bonitetnimi ocenami, izdanimi v tretjih državah, in povezanimi informacijami.
- (6) Bonitetne agencije bi morale poleg izdajanja bonitetnih ocen in opravljanja dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, opravljati tudi pomožne dejavnosti na profesionalni podlagi. Izvajanje pomožnih dejavnosti ne bi smelo ogroziti neodvisnosti ali integritete njihovih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
- (7) Ta uredba bi se morala uporabljati za bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti. Glavni cilj te uredbe je zaščititi stabilnost finančnih trgov in vlagatelje. Kreditne točke, kreditni točkovačni sistemi in podobne ocene v povezavi z obveznostmi, ki izhajajo iz potrošniških, komercialnih ali industrijskih razmerij, ne spadajo na področje uporabe te uredbe.
- (8) Bonitetne agencije bi morale prostovoljno uporabljati Kodeks osnovnih načel ravnanja za bonitetne agencije, ki ga je izdalo Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev, v nadaljevanju („Kodeks IOSCO“). Komisija je leta 2006 v Sporočilu o bonitetnih agencijah ⁽⁵⁾ povabila Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje („CESR“), ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/77/ES ⁽⁶⁾, naj spremlja upoštevanje Kodeksa IOSCO in ji o tem letno poroča.
- (9) Evropski svet se je na zasedanju 13. in 14. marca 2008 dogovoril za niz sklepov v odgovor na glavne slabosti, ugotovljene v finančnem sistemu. Eden od ciljev je bil izboljšati delovanje trga in strukture spodbud, vključno z vlogo bonitetnih agencij.
- (10) Ocenjuje se, da na eni strani bonitetnim agencijam v njihovih bonitetnih ocenah ni uspelo dovolj zgodaj pokazati poslabšanja tržnih pogojev in na drugi strani, da niso pravočasno prilagodile svojih bonitetnih ocen po poglobitvi krize na trgih. Ta neuspeh je mogoče najbolje popraviti z ukrepi, povezanimi z nasprotji interesov, kakovostjo bonitetnih ocen, preglednostjo bonitetnih agencij, njihovo notranjo ureditvijo in nadzorom njihovih dejavnosti. Uporabniki bonitetnih ocen se ne bi smeli slepo zanašati le na bonitetne ocene ampak bi morali nadvse skrbno opravljati tudi lastne analize in vedno primerno ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarja, kadar se opirajo na take bonitetne ocene.
- (11) Določiti je treba skupni okvir pravil v zvezi z izboljšanjem kakovosti bonitetnih ocen, zlasti kakovosti tistih bonitetnih ocen, ki jih uporabljajo finančne institucije in osebe, za katere veljajo usklajena pravila v Skupnosti. Brez takšnega okvira obstaja tveganje, da države članice sprejemajo različne ukrepe na nacionalni ravni, kar bi imelo neposreden negativni učinek na dobro delovanje notranjega trga in ga oviralo, saj bi za bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene, namenjene, da jih uporabljajo finančne institucije v Skupnosti, v različnih državah članicah veljala različna pravila. Poleg tega bi lahko različne zahteve glede kakovosti bonitetnih ocen vodile k različnim ravnam zaščite vlagateljev in potrošnikov. Uporabniki bi tudi morali imeti možnost primerjati bonitetne ocene, izdane v Skupnosti, z mednarodno izdanimi bonitetnimi ocenami.

⁽¹⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3. Direktiva nadomeščena, z učinkom od 1. julija 2011, z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta (glej stran 32 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ UL L 235, 23.9.2003, str. 10.

⁽³⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 64.

⁽⁴⁾ UL L 149, 30.4.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 59, 11.3.2006, str. 2.

⁽⁶⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 18.

- (12) Ta uredba ne bi smela vplivati na to, kako osebe, razen oseb iz te uredbe, uporabljajo bonitetne ocene.
- (13) Zaželeno je, da se zagotovi uporaba bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, za regulatorne namene v Skupnosti, pod pogojem, da so v skladu z zahtevami, ki so tako stroge, kot zahteve iz te uredbe. S to uredbo se uvaja sistem odobritve, ki bonitetnim agencijam, ustanovljenim v Skupnosti in registriranim v skladu z njenimi določbami, dopušča, da odobrijo bonitetne ocene, izdane v tretjih državah. Pri odobritvi bonitetne ocene, izdane v tretjih državah, bi morale bonitetne agencije določiti in redno spremljati, ali dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda takšna bonitetna ocena, izpolnjujejo zahteve za izdajo bonitetnih ocen, ki so tako stroge, kot tiste iz te uredbe, in v praksi dosega enak cilj in učinke.
- (14) Kot odziv na skrb, da dejstvo, da niso ustanovljene v Skupnosti, lahko resno ovira učinkovit nadzor na način, ki bi najbolj koristil finančnim trgov v Skupnosti, bi bilo tak sistem odobritve treba uvesti za bonitetne agencije, ki so povezane ali tesno sodelujejo z bonitetnimi agencijami, ustanovljenimi v Skupnosti. Vendar bi bilo v nekaterih primerih morda potrebno prilagoditi zahtevo fizične prisotnosti v Skupnosti, predvsem glede manjših bonitetnih agencij iz tretjih držav, ki niso prisotne v Skupnosti ali v njej nimajo povezanih subjektov. Za takšne bonitetne agencije bi bilo zato treba določiti poseben sistem certificiranja, če nimajo sistemskega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov ene ali več držav članic.
- (15) Certificiranje bi moralo biti omogočeno po tem, ko Komisija določi enakovrednost pravnega in nadzornega okvira tretje države z zahtevami te uredbe. Predvideni sistem določanja enakovrednosti ne bi smel dodeliti avtomatičnega dostopa v Skupnost, temveč bi moral kvalificiranim bonitetnim agencijam iz tretjih držav nuditi možnost, da so ocenjene za vsak posamezen primer in da se jim prizna izzvetje iz nekaterih organizacijskih zahtev, ki veljajo za bonitetne agencije, dejavne v Skupnosti, vključno z zahtevo po fizični prisotnosti v Skupnosti.
- (16) S to uredbo bi bilo treba od bonitetne agencije iz tretje države obenem zahtevati, da izpolnjuje merila, ki so splošni predpogoj za integriteto dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, da bi preprečili vmešavanje pristojnih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen ter da bi zagotovili ustrezno politiko obvladovanja nasprotja interesov, rotacijo bonitetnih analitikov ter občasno in tekoče razkritje.
- (17) Pomemben pogoj za preudaren sistem odobritve in sistem enakovrednosti je tudi obstoj dobre ureditve sodelovanja med pristojnimi organi matične države članice in zadevnimi pristojnimi organi tretje države, kjer je bonitetna agencija.
- (18) Bonitetna agencija, ki je odobrila bonitetne ocene, izdane v tretji državi, bi morala biti v celoti in brezpogojno odgovorna za take odobrene bonitetne ocene in za izpolnjevanje zadevnih pogojev iz te uredbe.
- (19) Ta uredba se ne bi smela uporabljati za bonitetne ocene, ki jih bonitetna agencija pripravi za posamezno naročilo in so posredovane izključno osebi, ki jih je naročila, in niso namenjene javnemu razkritju oziroma distribuciji na podlagi naročniškega razmerja.
- (20) Naložbene raziskave, naložbena priporočila in druga mnenja o vrednosti ali ceni finančnega instrumenta ali finančne obveznosti ne bi smela veljati za bonitetne ocene.
- (21) Nenaročeno bonitetno oceno, torej bonitetno oceno, ki je niso začeli opravljati na zahtevo izdajatelja ali ocenjevanega subjekta, bi bilo treba jasno označiti kot takšno in jo na ustrezen način ločiti od naročenih bonitetnih ocen.
- (22) Da se preprečijo morebitna nasprotja interesov, bi morale bonitetne agencije svojo poklicno dejavnost usmeriti v izdajo bonitetnih ocen. Bonitetni agencij ne bi smelo biti dovoljeno opravljati posvetovalnih ali svetovalnih storitev. Še zlasti bonitetna agencija ne bi smela dajati predlogov ali priporočil glede zasnove strukturiranih finančnih instrumentov. Vendar pa bi bonitetnim agencijam moralo biti dovoljeno opravljati pomožne storitve, kadar to ne povzroča potencialnih nasprotij interesov v zvezi z izdajo bonitetnih ocen.
- (23) Bonitetne agencije bi morale uporabljati ocenjevalne metodologije, ki so stroge, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti tudi na podlagi primernih preteklih izkušenj in s testiranjem za nazaj. Vendar pa ta zahteva ne bi smela omogočiti, da bi pristojni organi in države članice posegali v vsebino bonitetnih ocen in metodologij. Podobno tudi zahteva, da bonitetne agencije vsaj enkrat na leto revidirajo bonitetne ocene, ne bi smela ogrožati obveznosti bonitetnih agencij, da redno spremljajo in po potrebi revidirajo bonitetne ocene. Te zahteve se ne bi smele uporabljati tako, da bi se novim bonitetnim agencijam preprečil vstop na trg.
- (24) Bonitetne ocene bi morale biti dobro zasnovane in trdno utemeljene, da bi se izognili kompromisom.
- (25) Bonitetne agencije bi morale javnosti razkriti informacije o metodologijah, modelih in glavnih ocenjevalnih predpostavkah, ki jih uporabljajo pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja. Razkrite informacije o modelih bi morale biti tako natančne, da bi tudi uporabniki bonitetnih ocen lahko opravili analizo skrbnosti pri ocenjevanju, ali naj se zanešemo na te bonitetne ocene ali ne. Vendar se z razkritjem informacij o modelih ne bi smelo izdati občutljivih poslovnih podatkov ali resno zavirati inovacij.

- (26) Bonitetne agencije bi morale oblikovati ustrezne notranje politike in postopke glede zaposlenih in drugih oseb, ki so vključeni v bonitetni postopek, da preprečijo, ugotovijo, odpravijo ali obvladujejo in razkrijejo vsa nasprotja interesov in v vsakem trenutku zagotovijo kakovost, integriteto in temeljitost bonitetnega postopka in postopka pregleda. Med takšne politike in postopke bi moral biti vključen zlasti mehanizem notranjega nadzora in funkcija spremljanja skladnosti.
- (27) Bonitetne agencije bi se morale izogibati nasprotjem interesov in jih obvladovati, kadar se jim ni mogoče izogniti, da zagotovijo svojo neodvisnost. Bonitetne agencije bi morale pravočasno razkriti nasprotja interesov. Voditi bi morale tudi evidence vseh pomembnih nevarnosti za neodvisnost bonitetne agencije in njenih zaposlenih ter drugih oseb, vključenih v bonitetni postopek, ter uporabljenih zaščitnih ukrepov za zmanjševanje teh nevarnosti.
- (28) Bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij bi morala vzdrževati ureditev dobrega upravljanja podjetja. Pri določanju ureditve upravljanja podjetja bi morala bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij upoštevati potrebo po zagotavljanju bonitetnih ocen, ki so neodvisne, nepristranske in primerne kakovosti.
- (29) Da bi se zagotovila neodvisnost bonitetnega postopka od poslovnega interesa bonitetne agencije kot podjetja, bi morale bonitetne agencije poskrbeti, da je vsaj ena tretjina članov, vendar ne manj kot dva člana, upravnega odbora ali nadzornega sveta neodvisnih na način, skladen s točko 13 oddelka III Priporočila Komisije 2005/162/ES z dne 15. februarja 2005 o vlogi neizvršnih direktorjev ali članov nadzornega odbora javnih družb in o komisijah upravnega odbora ali (nadzornega) sveta⁽¹⁾. Poleg tega mora imeti višje vodstvo, vključno z vsemi neodvisnimi člani upravnega ali nadzornega odbora, dovolj strokovnega znanja na ustreznih področjih finančnih storitev. Uradnik za spremljanje skladnosti bi moral o opravljanju svojih dolžnosti redno poročati višjemu vodstvu in neodvisnim članom upravnega odbora ali nadzornega sveta.
- (30) Da se preprečijo nasprotja interesov, osebni prejemki neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega odbora ne bi smeli biti odvisni od poslovnih rezultatov bonitetne agencije.
- (31) Bonitetna agencija bi morala svoji bonitetni dejavnosti dodeliti dovolj zaposlenih s primernim znanjem in izkušnjami. Zlasti bi morala bonitetna agencija poskrbeti, da se izdaja bonitetnih ocen ter njihovemu spremljanju in posodabljanju dodeli dovolj kadrovskih virov in finančnih sredstev.
- (32) Da bi se upoštevale posebne okoliščine bonitetnih agencij, ki imajo manj kot 50 zaposlenih, bi morali imeti pristojni organi možnost, da takšne bonitetne agencije izvzamejo iz nekaterih obveznosti iz te uredbe v zvezi z vlogo neodvisnih članov odbora, funkcijo spremljanja skladnosti in mehanizmom rotacije, če lahko te bonitetne agencije dokažejo, da izpolnjujejo posebne pogoje. Pristojni organi bi morali preučiti zlasti, ali je velikost bonitetne agencije določena tako, da se bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij lahko izogne izpolnjevanju zahtev iz te uredbe. Pristojni organi držav članic bi morali to izvajanje izvajati tako, da se izognejo nevarnosti razdrobitve notranjega trga in da zagotovijo enotno uporabo zakonodaje Skupnosti.
- (33) Dolgotrajna razmerja z istimi ocenjevanimi subjekti ali njihovimi povezanimi tretjimi stranmi bi lahko ogrozila neodvisnost bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen. Zato bi bilo za te analitike in osebe treba uporabljati ustrezen mehanizem rotacije, ki bi moral zagotoviti postopno spremembo v skupinah analitikov in bonitetnih komisijah.
- (34) Bonitetne agencije bi morale zagotoviti, da se metodologije, modeli in ključne ocenjevalne predpostavke, kot so matematične, korelacijske in druge predpostavke, ki se uporabljajo za določanje bonitetnih ocen, primerno vzdržujejo, posodablajo in celovito revidirajo v rednih časovnih presledkih, njihovi opisi pa so objavljeni na način, ki omogoča obširno revizijo. Kadar se zaradi pomanjkanja zanesljivih podatkov ali zapletenosti nove vrste strukture finančnih instrumentov, zlasti strukturiranih finančnih instrumentov, postavljajo resna vprašanja glede tega, ali lahko bonitetna agencija izdela verodostojno bonitetno oceno, bi morala bonitetna agencija zavrniti izdajo bonitetne ocene ali preklicati obstoječo bonitetno oceno. Spremembe kakovosti razpoložljivih informacij za spremljanje že izdane bonitetne ocene bi se morale objaviti skupaj s to revizijo, po potrebi pa bi se morala opraviti revizija bonitetne ocene.
- (35) Da bi bonitetna agencija zagotovila kakovost bonitetnih ocen, bi morala sprejeti ukrepe, s katerimi bi poskrbela, da so informacije, uporabljene za dodelitev bonitetne ocene, zanesljive. V ta namen bi morala bonitetna agencija med drugim imeti možnost, da predvidi opiranje na neodvisno revidirane računovodske izkaze in javna razkritja; preverjanje s storitvami uglednih tretjih strani; pregledovanje prejetih informacij z naključnim vzorčenjem ali pogodbene določbe, v katerih je jasno določena odgovornost za ocenjevanje subjekt ali s slednjim povezane tretje osebe, če so informacije, zagotovljene na podlagi pogodbe, zavedno bistveno napačne ali zavajajoče ali če ocenjevanje subjekt ali z njim povezane tretje strani niso razumno skrbni glede točnosti informacij, kot je določeno v pogojih pogodbe.

⁽¹⁾ UL L 52, 25.2.2005, str. 51.

- (36) Ta uredba ne posega v dolžnost bonitetnih agencij, da štiti pravico fizičnih oseb do zasebnosti v zvezi z obdelavo osebnih podatkov v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾.
- (37) Bonitetne agencije morajo vzpostaviti primerne postopke za reden pregled metodologij, modelov in ključnih ocenjevalnih predpostavk, ki jih uporablja bonitetna agencija, da lahko pravilno odražajo spremenljive pogoje na zadevnih trgih. Da se zagotovi preglednost, bi bilo treba vse bistvene spremembe metodologij in praks ter postopkov in procesov bonitetne agencije razkriti, preden začnejo te spremembe veljati, razen če je treba zaradi skrajnih tržnih pogojev nemudoma spremeniti bonitetno oceno.
- (38) Bonitetna agencija bi morala navesti vsa ustrezna opozorila glede tveganj, vključno z analizo občutljivosti zadevnih predpostavk. V tej analizi bi bilo treba pojasniti, kako lahko razna dogajanja na trgu, zaradi katerih se spreminjajo parametri, vključeni v model, vplivajo na spremembe bonitetnih ocen (na primer nestanovitnost). Bonitetna agencija bi morala zagotoviti, da je mogoče informacije o preteklih stopnjah neplačil za njene bonitetne kategorije preveriti in kvantificirati ter da te informacije zagotavljajo zadostno podlago za zainteresirane strani, da te razumejo pretekle rezultate za vsako bonitetno kategorijo ter če in kako so se bonitetne kategorije spreminjale. Če je zaradi značaja bonitetne ocene ali drugih okoliščin pretekla stopnja neplačil neprimerna, statistično nepomembna ali je zaradi česa drugega verjetno, da bodo zaradi nje uporabniki bonitetne ocene zavedeni, bi morala bonitetna agencija navesti ustrezna pojasnila. Te informacije bi morale biti, kolikor je to mogoče, primerljive z vsemi drugimi obstoječimi vzorci v panogi, da lahko vlagatelji primerjajo rezultate različnih bonitetnih agencij.
- (39) Da bi okrepili preglednost bonitetnih ocen in prispevali k varovanju investorjev, bi moral CESR vzdrževati osrednji register, kjer bi se hranile informacije o preteklih dejavnostih bonitetnih agencij in o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti. Bonitetne agencije bi morale zagotoviti informacije za ta register v standardizirani obliki. CESR bi moral omogočiti javni dostop do teh informacij in letno objaviti povzetek informacij glede bistvenega opaženega razvoja.
- (40) Učinki strukturiranih finančnih instrumentov so lahko v določenih okoliščinah drugačni od učinkov tradicionalnih dolžniških instrumentov podjetij. Uporaba istih bonitetnih kategorij za obe vrsti instrumentov brez dodatne razlage je lahko za vlagatelje zavajajoča. Bonitetne agencije bi morale imeti pomembno vlogo pri osveščanju uporabnikov bonitetnih ocen o posebnostih strukturiranih finančnih produktov glede na tradicionalne. Bonitetne agencije bi morale zato jasno razlikovati med bonitetnimi kategorijami, uporabljenimi za ocenjevanje strukturiranih finančnih instrumentov na eni strani, in bonitetnimi kategorijami, uporabljenimi za druge finančne instrumente ali finančne obveznosti na drugi strani, tako da bonitetni kategoriji dodajo primeren simbol.
- (41) Bonitetne agencije bi morale sprejeti ukrepe, s katerimi preprečijo, da bi izdajatelji zaprosili številne bonitetne agencije za predhodno oceno zadevnega strukturiranega finančnega instrumenta, da bi ugotovili, katera ponuja najboljšo bonitetno oceno za predlagano strukturo. Takim praksam bi se morali izogibati tudi izdajatelji.
- (42) Bonitetna agencija bi morala voditi evidence o metodologiji za bonitetne ocene in jih redno posodablјati, voditi pa bi morala tudi evidence bistvenih elementov dialoga med bonitetnim analitikom in ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi stranmi.
- (43) Da se zagotovi visoka raven zaupanja vlagateljev in potrošnikov v notranji trg, bi morale bonitetne agencije, ki izdajajo bonitetne ocene v Skupnosti, biti registrirane. Takšna registracija je glavni predpogoj, da lahko bonitete agencije izdajajo bonitetne ocene, namenjene za uporabo v regulatorne namene v Skupnosti. Zato je treba določiti usklajene pogoje in postopek za odobritev, začasno razveljavitev in razveljavitev te registracije.
- (44) Ta uredba ne bi smela nadomestiti uveljavljenega procesa priznavanja zunanjih bonitetnih institucij v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Zunanje bonitetne institucije, ki so že priznane v Skupnosti, bi morale zaprositi za registracijo v skladu s to uredbo.
- (45) Bonitetna agencija, ki jo registrira pristojni organ zadevne države članice, lahko izdaja bonitetne ocene v celotni Skupnosti. Zato je treba za vsako bonitetno agencijo uvesti skupni postopek registracije, ki je veljavna v celotni Skupnosti. Registracija bonitetne agencije bi morala začeti veljati, ko v skladu z zadevnim nacionalnim pravom začne učinkovati odločba o registraciji, ki jo je izdal pristojni organ matične države članice.
- (46) Vzpostaviti je treba enotno točko vstopa za predložitev vlog za registracijo. Vloge za registracijo bi moral prejemati CESR in učinkovito obveščati pristojne organe v vseh državah članicah. CESR bi moral pristojnemu organu matične države članice tudi svetovati o popolnosti vloge. Vloge za registracijo bi moral pregledati ustrezni pristojni organ na nacionalni ravni. Da bi se bonitetne agencije obnavale učinkovito, bi morali pristojni organi vzpostaviti operativno mrežo („kolegij“), podprto z učinkovito infrastrukturo informacijske tehnologije. CESR bi moral ustanoviti pododbor, specializiran za bonitetne ocene vseh razredov finančnih instrumentov, ki jih ocenjujejo bonitetne agencije.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (47) Nekatere bonitetne agencije so sestavljene iz več pravnih oseb, ki skupaj tvorijo skupino bonitetnih agencij. Pri registraciji posameznih bonitetnih agencij iz take skupine bi morali pristojni organi zadevne države članice uskladiti preverjanje vlog, ki jih predložijo bonitetne agencije v isti skupini, in postopek odločanja o odobritvi registracij. Vendar bi moralo biti možno, da se bonitetni agenciji iz skupine bonitetnih agencij registracija zavrne, če takšna bonitetna agencija ne izpolnjuje zahtev za registracijo, ostala podjetja te skupine pa izpolnjujejo vse zahteve za registracijo iz te uredbe. Ker kolegij ne bi smel biti pooblaščen za izdajo pravno zavezujočih odločitev, bi moral vsak pristojni organ države članice, ki je matična država podjetja iz skupine bonitetnih agencij, izdati posamično odločitev v zvezi z bonitetno agencijo, ustanovljeno na ozemlju zadevne države članice.
- (48) Kolegij bi moral biti učinkovita platforma za izmenjavo informacije o nadzoru med pristojnimi organi ter usklajevanje njihovih dejavnosti in nadzornih ukrepov, potrebnih za učinkovit nadzor bonitetnih agencij. Zlasti bi moral kolegij omogočiti spremljanje izpolnjevanja pogojev za odobritev bonitetnih ocen, izdanih v tretjih državah, certificiranje ureditev zunanjega izvajanja in izjeme za bonitetne agencije iz te uredbe. Dejavnosti kolegija bi morale prispevati k usklajeni uporabi pravil po tej uredbi in k zbližanju nadzornih praks.
- (49) Da bi okrepili praktično usklajevanje dejavnosti kolegija, bi morali njegovi člani iz svojih vrst izbrati povezovalca. Povezovalec bi moral voditi srečanja kolegija, pripraviti pisno ureditev usklajevanja za kolegij in usklajevati njegovo delovanje. Med registracijskim postopkom bi moral povezovalec oceniti, ali je treba podaljšati obdobje za preverjanje vloge, usklajevati takšno preverjanje in sodelovati s CESR.
- (50) Komisija je novembra 2008 ustanovila skupino na visoki ravni, ki se bo ukvarjala s prihodnjo evropsko nadzorno strukturo na področju finančnih storitev, vključno z vlogo CESR.
- (51) Sedanja nadzorna struktura ne bi smela veljati za dolgoročno rešitev glede nadzora nad bonitetnimi agencijami. Kolegiji pristojnih organov, od katerih se pričakuje, da bodo na tem področju v Skupnosti racionalizirali nadzorno sodelovanje in konvergenco, so pomemben korak naprej, a ne bodo nadomestili vseh prednosti bolj konsolidiranega nadzora nad bonitetno industrijo. Kriza na mednarodnih finančnih trgih je jasno pokazala, da bi bilo primerno še dodatno pregledati potrebo po obsežnih reformah regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Skupnosti. Nadaljnje obsežne reforme regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Skupnosti so nujno potrebne, Komisija pa bi jih morala predlagati čim prej, ob ustreznem upoštevanju zaključkov z dne 25. februarja 2009 skupine strokovnjakov, ki ji predseduje Jacques de Larosière, da bo dosežena potrebna raven nadzorne konvergenca in nadzornega sodelovanja v Skupnosti ter da bo imela stabilnost finančnega sistema večjo podporo. Komisija bi morala čim prej in v vsakem primeru do 1. julija 2010 poročati Evropskemu parlamentu, Svetu in drugim zadevnim institucijam o vseh ugotovitvah s tem v zvezi in predložiti vse zakonodajne predloge, potrebne za reševanje opredeljenih pomanjkljivosti glede nadzornega usklajevanja in ureditev sodelovanja.
- (52) Znatne spremembe v sistemu odobritve, v dogovorih o zunanjem izvajanju ter pri odpiranju in zapiranju podružnic bi morale med drugim veljati za bistvene spremembe pogojev za začetno registracijo bonitetne agencije.
- (53) Nadzor bonitetne agencije bi moral izvajati pristojni organ matične države članice v sodelovanju s pristojnimi organi drugih zadevnih držav članic, ki mu pomaga zadevni kolegij, sam pa skrbi za ustrezno vključevanje CESR.
- (54) Zmožnosti pristojnega organa države članice in drugih članov zadevnega kolegija, da ocenijo in spremljajo, kako bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s to uredbo, ne bi smel omejevati noben dogovor o zunanjem izvajanju, ki ga je sklenila bonitetna agencija. Bonitetna agencija bi morala biti še naprej odgovorna za vse njene obveznosti iz te uredbe v primeru dogovorov o zunanjem izvajanju.
- (55) Da se ohrani visoka raven zaupanja vlagateljev in potrošnikov ter omogoči stalen nadzor bonitetnih ocen, izdanih v Skupnosti, bi morale bonitetne agencije s sedežem zunaj Skupnosti ustanoviti v Skupnosti hčerinsko podjetje, da omogočijo učinkovit nadzor svojih dejavnosti v Skupnosti in učinkovito uporabo sistema odobritve. Spodbujati bi bilo treba tudi pojav novih akterjev na trgu bonitetnih agencij.
- (56) Pristojni organi bi morali imeti možnost, da uporabijo v tej uredbi opredeljena pooblastila v zvezi z bonitetnimi agencijami, osebami, vključenimi v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanimi subjekti in njihovimi povezanimi tretjimi osebami, tretjimi osebami, ki so jim bonitetne agencije oddale v zunanje izvajanje nekatere funkcije ali dejavnosti, in ostalimi osebami, ki so drugače povezane z bonitetnimi agencijami oziroma dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja ali jih te agencije oziroma dejavnosti zadevajo. Med takšne osebe bi morali spadati tudi delničarji ali člani upravnega odbora ali nadzornega sveta bonitetnih agencij in ocenjevanih subjektov.
- (57) Določbe te uredbe o nadomestilih za nadzor ne bi smele posegati v zadevne predpise nacionalne zakonodaje, ki urejajo nadomestila za nadzor ali podobna nadomestila.

- (58) Oblikovati je treba mehanizem, ki zagotavlja učinkovito izvrševanje uredbe. Pristojni organi držav članic bi morali imeti na razpolago potrebna sredstva za zagotovitev, da se bonitetne ocene, ki se izdajajo v Skupnosti, izdajajo v skladu s to uredbo. Uporabo teh nadzornih ukrepov bi moral vedno usklajevati zadevni kolegij. Ukrepa, kot sta razveljavitev registracije ali začasna prepoved uporabe bonitetnih ocen v regulativne namene, bi se morala uporabiti, če se ocenjuje, da sta sorazmerna s pomenom kršitve obveznosti na podlagi te uredbe. Pristojni organi bi morali pri izvajanju svojih nadzornih pristojnosti upoštevati interese vlagateljev in stabilnost trga. Ker bi bilo treba ohraniti neodvisnost bonitetne agencije v postopku izdajanja bonitetnih ocen, niti pristojni organi niti države članice ne bi smeli posegati v vsebino bonitetnih ocen in metodologij, s katerimi bonitetna agencija določa bonitetne ocene, da bi preprečili dogovorjene bonitetne ocene. Če je bonitetna agencija izpostavljena pritisku, bi morala o tem obvestiti Komisijo in CESR. Komisija bi morala od primera do primera preveriti, ali je treba proti državi članici, ki ni izpolnila obveznosti iz te uredbe, sprejeti nadaljnje ukrepe.
- (59) Zaželeno je zagotoviti, da postopek odločanja iz te uredbe temelji na tesnem sodelovanju pristojnih organov iz držav članic in da je odločitve o registraciji treba sprejemati na podlagi dogovora. To je nujen predpogoj za učinkovit registracijski postopek in izvajanje nadzora. Odločanje bi moralo biti učinkovito, hitro in soglasno.
- (60) Da se zagotovi učinkovit nadzor in prepreči podvajanje nalog, bi morali pristojni organi držav članic sodelovati.
- (61) Prav tako je pomembno zagotoviti izmenjavo informacij med pristojnimi organi, za nadzor bonitetnih agencij po tej uredbi, in pristojnimi organi, ki nadzirajo finančne institucije, zlasti s pristojnimi organi za bonitetni nadzor ali za finančno stabilnost v državah članicah.
- (62) Pristojni organi držav članic, ki niso pristojni organi matične države članice, bi morali imeti možnost, da po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice in posvetovanju z zadevnim kolegijem posredujejo in sprejmejo ustrezne nadzorne ukrepe, če ugotovijo, da registrirana bonitetna agencija, katere ocene se uporabljajo na njihovem ozemlju, krši obveznosti iz te uredbe.
- (63) Če ta uredba ne določa posebnega postopka glede registracije, certificiranja ali razveljavitve, sprejetja nadzornih ukrepov ali uveljavljanja nadzornih pooblastil, bi se morala uporabljati nacionalna zakonodaja, ki ureja takšne postopke, vključno z jezikovnimi ureditvami, poklicno skrivnostjo in varovanjem poklicne skrivnosti odvetnikov, pravice bonitetnih agencij in drugih oseb, ki spadajo pod to zakonodajo, pa ne bi smele biti ogrožene.
- (64) Povečati je treba konvergenco pooblastil pristojnih organov, da se doseže enakomerna intenzivnost izvrševanja na celotnem notranjem trgu.
- (65) CESR bi moral zagotoviti usklajeno uporabo te uredbe. Okrepiti in olajšati bi moral sodelovanje in usklajevanje pristojnih organov pri nadzornih dejavnostih ter po potrebi izdati smernice. Zato bi moral vzpostaviti mehanizem posredovanja in medsebojnih pregledov, da pristojnim organom omogoči skladen pristop.
- (66) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve določb te uredbe in zagotoviti, da se ta pravila izvajajo. Kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter bi morale biti predvidene vsaj za primere grobih poklicnih napak in pomanjkanja skrbnosti dobrega gospodarja. Države članice bi morale imeti možnost, da v upravnem ali kazenskem pravu določijo kazni. CESR bi moral določiti smernice o zbliževanju praks na področju takšnih kazni.
- (67) Vsaka izmenjava ali prenos informacij med pristojnimi organi, drugimi organi, telesi ali osebami bi moral biti v skladu s pravili o posredovanju osebnih podatkov, določenimi v Direktivi 95/46/ES.
- (68) Ta uredba bi morala določati tudi pravila v zvezi z izmenjavo informacij s pristojnimi organi v tretjih državah, zlasti s pristojnimi organi, ki so odgovorni za nadzor bonitetnih agencij, vključenih v odobritev in certificiranje.
- (69) Brez poseganja v uporabo prava Skupnosti bi se morala vsaka tožba bonitetne agencije v zvezi z kakršno koli kršitvijo določb te uredbe vložiti v skladu z nacionalno zakonodajo o civilni odgovornosti.
- (70) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o postopkih za izvajanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (71) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila, da ob upoštevanju mednarodnih razmer spremeni prilogi I in II k tej uredbi, v katerih so določena posebna merila za presojanje, ali bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v zvezi z notranjo organizacijo, operativnimi ureditvami, predpisi za zaposlene, predstavitev bonitetnih ocen in razkrivanjem, ter določi ali spremeni merila za določanje enakovrednosti regulativnega in nadzornega pravnega okvira tretjih držav z določbami te uredbe. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

- (72) Ob upoštevanju nadaljnjega razvoja na finančnih trgih bi morala Komisija predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo z oceno o uporabi te uredbe, zlasti opiranje na bonitetne ocene v regulativne namene, pa tudi primernost plačila, ki ga ocenjeni subjekt nameni bonitetni agenciji. Na podlagi te ocene bi morala Komisija pripraviti ustrezne zakonodajne predloge.
- (73) Komisija bi morala prav tako predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki bo vsebovalo oceno spodbud izdajateljem za uporabo bonitetnih agencij s sedežem v Skupnosti za del svojih ocen, možnih alternativ modelu „izdajatelj plača“, vključno z ustanovitvijo javne bonitetne agencije Skupnosti, in zblíževanja nacionalnih predpisov o kršitvah določb te uredbe. Na podlagi te ocene bi morala Komisija pripraviti ustrezne zakonodajne predloge.
- (74) Komisija bi prav tako morala predložiti poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerem bi ocenila razvoj regulativnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije v tretjih državah in učinke tega razvoja ter prehodnih določb iz te uredbe na stabilnost finančnih trgov v Skupnosti.
- (75) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti visoko raven zaščite potrošnikov in vlagateljev z določitvijo skupnega okvira za kakovost bonitetnih ocen, izdanih na notranjem trgu, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj trenutno ni veliko nacionalne zakonodaje, večina bonitetnih agencij pa ima sedež zunaj Skupnosti, in ker ta cilj lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

VSEBINA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Vsebina

S to uredbo se uvaja skupni regulatorni pristop za izboljšanje integritete, preglednosti, odgovornosti, dobrega upravljanja in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kar bo prispevalo

h kakovosti izdanih bonitetnih ocen v Skupnosti in k nemotenemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni zaščite potrošnikov in vlagateljev. Določa pogoje za izdajo bonitetnih ocen in pravila glede organizacije in ravnanja bonitetnih agencij, da se spodbuja njihova neodvisnost in izogibanje nasprotjem interesov.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, registrirane v Skupnosti, in ki se javno razkrijejo ali distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
 - (a) zasebne bonitetne ocene, ki so izdelane na podlagi posameznega naročila in posredovane izključno osebi, ki je to naročilo dala, in ki niso namenjene javnemu razkritju oziroma distribuciji na podlagi naročniškega razmerja;
 - (b) kreditne točke, kreditni točkovaalni sistemi ali podobne ocene v zvezi z obveznostmi, ki izhajajo iz potrošniških, komercialnih ali industrijskih razmerij;
 - (c) bonitetne ocene, ki jih pripravijo kreditne izvozne agencije v skladu s točko 1.3 dela 1 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES; ali
 - (d) bonitetne ocene, ki jih izdelajo centralne banke in ki:
 - (i) jih ocenjevani subjekt ne plača;
 - (ii) niso dostopne javnosti;
 - (iii) se izdajo v skladu z načeli, standardi in postopki, ki zagotavljajo ustrezno integriteto in neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, kot je določeno v tej uredbi; in
 - (iv) niso povezane s finančnimi instrumenti, ki jih izdajo države članice zadevnih centralnih bank.

3. Da bi bila bonitetna agencija priznana kot zunanja bonitetna institucija (ECAI) v skladu z delom 2 Priloge VI k Direktivi 2006/48/ES, zaprosi za registracijo skladno s to uredbo, razen če izdaja le bonitetne ocene iz odstavka 2.

4. Da bi zagotovili enotno uporabo točke (d) odstavka 2, lahko Komisija na podlagi zahteve države članice, v skladu z regulativnim postopkom iz člena 38(3) in v skladu z merili, določenimi v točki (d) odstavka 2 tega člena, sprejme odločitev, da centralna banka spada na področje uporabe navedene točke in se zato za njene bonitetne ocene ta uredba ne uporablja.

Komisija na svoji spletni strani objavi seznam centralnih bank, ki spadajo na področje uporabe točke (d) odstavka 2 tega člena.

Člen 3

Opredelitev pojmov

1. Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „bonitetna ocena“ pomeni mnenje o kreditni sposobnosti subjekta, dolga ali finančne obveznosti, dolžniških vrednostnih papirjev, prednostnih delnic ali drugega finančnega instrumenta ali izdajatelja takega dolga ali finančne obveznosti, dolžniških vrednostnih papirjev, prednostnih delnic ali drugega finančnega instrumenta, ki se izda na podlagi uveljavljenega in opredeljenega sistema razvrščanja bonitetnih kategorij;
- (b) „bonitetna agencija“ pomeni pravno osebo, katere dejavnost vključuje izdajo bonitetnih ocen na profesionalni podlagi;
- (c) „matična država članica“ pomeni državo članico, v kateri ima bonitetna agencija registriran sedež;
- (d) „bonitetni analitik“ pomeni osebo, ki opravlja analitične naloge, potrebne za izdajo bonitetne ocene;
- (e) „glavni bonitetni analitik“ pomeni osebo, ki je v prvi vrsti odgovorna za pripravo bonitetne ocene ali za komunikacijo z izdajateljem glede določene bonitetne ocene ali, na splošno, glede bonitetne ocene finančnega instrumenta, ki ga izda ta izdajatelj, in, če je ustrezno, pripravo priporočil bonitetnemu odboru o takšni oceni;
- (f) „ocenjevani subjekt“ pomeni pravno osebo, katere kreditna sposobnost je eksplicitno ali implicitno ocenjena v bonitetni oceni, ne glede na to, ali je ta pravna oseba za to bonitetno oceno zaprosila oziroma ali je zanjo priskrbel informacije;
- (g) „regulatorni nameni“ pomeni uporabo bonitetnih ocen v posebne namene zagotavljanja skladnosti z zakonodajo Skupnosti, kot je prenesena v nacionalno zakonodajo držav članic;
- (h) „bonitetna kategorija“ pomeni ocenjevalni simbol, kot je črka ali številka, ki ji lahko sledijo dodatni identifikacijski znaki, ki se uporabljajo pri bonitetnem ocenjevanju za zagotovitev relativne mere tveganja, tako da je mogoče razlikovati med različnimi značilnostmi tveganj pri vrstah ocenjevanih subjektov, izdajateljev ali finančnih instrumentov ali drugih sredstev;
- (i) „povezana tretja oseba“ pomeni originatorja, organizatorja, sponzorja, ponudnika storitev ali katero koli drugo tretjo osebo, ki sodeluje z bonitetno agencijo v imenu ocenjevanega subjekta, vključno s katero koli osebo, ki je z obvladovanjem neposredno ali posredno povezana z ocenjevanim subjektom;
- (j) „obvladovanje“ pomeni razmerje med nadrejenim in podrejenim podjetjem, kakor je opredeljeno v členu 1 Direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih ⁽¹⁾, ali tesno povezavo med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

- (k) „finančni instrument“ pomeni kateri koli instrument iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽²⁾;
- (l) „strukturiran finančni instrument“ pomeni finančni instrument ali druga sredstva, ki so rezultat posla ali sheme listinjenja iz člena 4(36) Direktive 2006/48/ES;
- (m) „skupina bonitetnih agencij“ pomeni skupino podjetij, ustanovljenih v Skupnosti, ki je sestavljena iz nadrejenega podjetja in temu podrejenih podjetij v smislu členov 1 in 2 Direktive 83/349/EGS oziroma iz podjetij, ki so medsebojno povezana v smislu člena 12(1) Direktive 83/349/EGS ter katerih dejavnost vključuje izdajo bonitetnih ocen. Za namene točke (a) člena 4(3) skupina bonitetnih agencij vključuje tudi bonitetne agencije, ustanovljene v tretjih državah;
- (n) „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko usmerjajo poslovanje bonitetne agencije, in člana ali člane upravnega odbora ali nadzornega sveta;
- (o) „dejavnosti bonitetnega ocenjevanja“ pomenijo analizo podatkov in informacij ter ocenjevanje, odobritev, izdajo in pregled bonitetnih ocen.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 se za bonitetne ocene ne šteje naslednje:

- (a) priporočila v smislu člena 1(3) Direktive Komisije 2003/125/ES ⁽³⁾;
- (b) investicijske raziskave, kakor so opredeljene v členu 24(1) Direktive 2006/73/ES ⁽⁴⁾, in druge oblike splošnih priporočil, na primer „kupi“, „prodaj“ ali „drži“, glede transakcij s finančnimi instrumenti ali finančnih obveznosti; ali
- (c) mnenja glede vrednosti finančnega instrumenta ali finančne obveznosti.

Člen 4

Uporaba bonitetnih ocen

1. Kreditne institucije, kot so opredeljene v Direktivi 2006/48/ES, investicijska podjetja, kot so opredeljena v Direktivi 2004/39/ES, zavarovalnice, urejene s Prvo direktivo Sveta 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

⁽³⁾ UL L 339, 24.12.2003, str. 73.

⁽⁴⁾ Direktiva Komisije 2006/73/ES z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z organizacijskimi zahtevami in pogoji poslovanja investicijskih družb ter opredeljenimi izrazi za namene navedene direktive (UL L 241, 2.9.2006, str. 26).

⁽⁵⁾ UL L 228, 16.8.1973, str. 3.

⁽¹⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

zavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju ⁽¹⁾, pozavarovalnice, kot so opredeljene v Direktivi 2005/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2005 o pozavarovanju ⁽²⁾, kolektivni naložbeni podjemi za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kot so opredeljeni v Direktivi 85/611/EGS, in institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje, kot so opredeljene v Direktivi 2003/41/ES, lahko v regulatorne namene uporabljajo samo bonitetne ocene, ki jih izdajo bonitetne agencije, ustanovljene v Skupnosti in registrirane v skladu s to uredbo.

Če prospekt, izdan v skladu z Direktivo 2003/71/ES in Uredbo (ES) št. 809/2004 vsebuje sklic na bonitetno oceno ali bonitetne ocene, izdajatelj, ponudnik ali oseba, ki zaprosi za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zagotovi, da prospekt vključuje tudi jasne in pomembne informacije o tem, ali je bonitetne ocene izdala bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo.

2. Šteje se, da je bonitetna agencija, ki je ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo, izdala bonitetno oceno, če je ta objavljena na njenem spletnem mestu ali kje drugje ali je distribuirana na podlagi naročniškega razmerja ter predstavljena in razkrita v skladu z obveznostmi iz člena 10, pri čemer je jasno navedeno, ali je bonitetna ocena odobrena v skladu z odstavkom 3 tega člena.

3. Bonitetne agencije, ustanovljene v Skupnosti in registrirane v skladu s to uredbo, lahko odobrijo bonitetno oceno, izdano v tretjih državah, samo če dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda takšna bonitetna ocena, izpolnjujejo naslednje pogoje:

- (a) dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, delno ali v celoti izvaja odobritvena bonitetna agencija ali bonitetne agencije iz iste skupine;
- (b) bonitetna agencija je preverila, da dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija tretje države in na podlagi katerih se izda bonitetna ocena, ki jo je treba odobriti, izpolnjujejo zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz členov 6 do 12, kar lahko pristojnemu organu matične države članice neprekinjeno dokazuje;
- (c) zmožnost pristojnega organa države članice, ki je matična država odobritvene bonitetne agencije, ali kolegija pristojnih organov iz člena 29 („kolegij“), da ocenjuje in spremlja, ali bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, izpolnjuje zahteve iz točke (b), ni omejena;

- (d) bonitetna agencija predloži na zahtevo pristojnega organa matične države članice vse potrebne informacije, da mu omogoči neprekinjen nadzor skladnosti z zahtevami te uredbe;
- (e) obstaja objektivni razlog, da se bonitetna ocena izdela v tretji državi;
- (f) bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, ima dovoljenje oziroma je registrirana in je predmet nadzora v tej tretji državi;
- (g) regulatorna ureditev v tej tretji državi preprečuje poseganje pristojnih organov in drugih javnih organov v tej državi v vsebino bonitetnih ocen in metodologij; ter
- (h) pristojni organ matične države članice odobritvene bonitetne agencije in ustrežni pristojni organ bonitetne agencije, ustanovljene v zadevni tretji državi, imata ustrezen sporazum o sodelovanju. Pristojni organ matične države članice zagotovi, da so v sporazumu o sodelovanju opredeljeni vsaj:
 - (i) mehanizem za izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi; in
 - (ii) postopki o usklajevanju nadzornih dejavnosti, da se pristojnemu organu države članice, ki je matična država odobritvene bonitetne agencije, omogoči neprekinjeno spremljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, na podlagi katerih se izda odobrena bonitetna ocena.

4. Bonitetna ocena, odobrena v skladu z odstavkom 3, se obravnava kot bonitetna ocena, ki jo izda bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo.

Bonitetna agencija, ustanovljena v Skupnosti in registrirana v skladu s to uredbo ne uporablja odobritve z namenom izgniti se zahtevam te uredbe.

5. Bonitetna agencija, ki je odobrila bonitetno oceno, izdano v tretji državi, v skladu z odstavkom 3, je v celoti odgovorna za takšno bonitetno oceno in za izpolnjevanje pogojev iz omenjenega odstavka.

6. V primeru, ko je Komisija v skladu s členom 5(6) priznala pravni in nadzorni okvir tretje države kot enakovrednega zahtevam te uredbe in ko so sporazumi o sodelovanju iz člena 5(7) vzpostavljeni, bonitetni agenciji, ki odobrava bonitetne ocene, izdane v tej tretji državi, ni več treba preverjati ali dokazovati, da so pogoji iz točke (g) odstavka 3 tega člena izpolnjeni.

⁽¹⁾ UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 323, 9.12.2005, str. 1.

Člen 5

Enakovrednost in certificiranje, ki temelji na enakovrednosti

1. Bonitetne ocene, ki so povezane s subjekti, ustanovljenimi v tretjih državah, ali finančnimi instrumenti, izdanimi v tretjih državah, in ki jih je izdala bonitetna agencija, ustanovljena v tretji državi, se lahko uporabljajo v Skupnosti v skladu s členom 4(1) brez odobritve v skladu s členom 4(3), če:

- (a) ima bonitetna agencija dovoljenje oziroma je registrirana in je predmet nadzora v tej tretji državi;
- (b) je Komisija sprejela odločitev o enakovrednosti v skladu z odstavkom 6 tega člena, s čimer pravni in nadzorni okvir tretje države priznava za enakovrednega zahtevam te uredbe;
- (c) so vzpostavljeni sporazumi o sodelovanju iz odstavka 7 tega člena;
- (d) bonitetne ocene, ki jih je izdala bonitetna agencija, in njene dejavnosti bonitetnega ocenjevanja nimajo sistemskega pomena za finančno stabilnost ali celovitost finančnih trgov ene ali več držav članic; in
- (e) če je bonitetna agencija certificirana v skladu z odstavkom 2 tega člena.

2. Bonitetna agencija iz odstavka 1 lahko vloži vlogo za certificiranje. Vlogo pošlje Odboru evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje (CESR) v skladu z ustreznimi določbami člena 15. CESR v petih delovnih dneh od prejema vloge za certificiranje pošlje vlogo pristojnim organom vseh držav članic ter jih povabi, naj preučijo možnost postati član zadevnega kolegija v skladu s točko (b) člena 29(3). Pristojni organi, ki so se odločili postati člani kolegija, o tem obvestijo CESR v roku desetih delovnih dni od prejema njegovega vabila. Pristojni organi, ki so obvestili CESR v skladu s tem odstavkom, so člani kolegija. V roku dvajsetih delovnih dni od prejema vloge za certificiranje CESR pripravi in na svoji spletni strani objavi seznam pristojnih organov, ki so člani kolegija. V roku desetih delovnih dni od objave člani kolegija izberejo povezovalca v skladu z merili iz člena 29(5). Sestava in delovanje kolegija po njegovi ustanovitvi poteka v skladu z ustreznimi določbami člena 29.

3. Vloga za certificiranje se pregleda v skladu s postopkom iz člena 16. Odločitev o certificiranju temelji na merilih iz točk (a) do (d) odstavka 1 tega člena.

Odločitev o certificiranju se sporoči in objavi v skladu s členom 18.

4. Bonitetna agencija lahko posebej poda vlogo za izvzetje glede obveznosti izpolnjevanja naslednjih zahtev:

- (a) glede na vsak posamezen primer, obveznosti izpolnjevanja nekaterih ali vseh zahtev iz dela A Priloge I in člena 7(4), če bonitetna agencija lahko dokaže, da glede na naravo,

stopnjo in zapletenost njenega poslovanja ter naravo in obseg izdaje bonitetnih ocen te zahteve niso sorazmerne;

- (b) zahteve po fizični prisotnosti v Skupnosti, če bi bila takšna zahteva pretirano obremenjujoča in nesorazmerna glede na naravo, obseg in zapletenost njenega poslovanja ter glede na naravo in obseg izdajanja bonitetnih ocen.

Pri oceni te vloge pristojni organi upoštevajo velikost bonitetne agencije, ki je podala vlogo, in sicer glede na naravo, obseg in zapletenost njenih poslov, prav tako upoštevajo naravo in obseg izdajanja njenih bonitetnih ocen ter kakšen učinek imajo bonitetne ocene, ki jih je izdala bonitetna agencija, na finančno stabilnost ali celovitost finančnih trgov v eni ali več državah članicah. Na podlagi teh dejavnikov lahko pristojni organi bonitetni agenciji odobrijo izvzetje glede izpolnjevanja obveznosti posameznih zahtev.

5. Za odločitve o izvzetjih iz odstavka 4 tega člena se uporabljajo ustrezne določbe in postopki iz člena 16 z izjemo drugega pododstavka odstavka 7 navedenega člena. Če člani zadevnega kolegija še vedno ne dosežejo dogovora o tem, ali se bonitetni agenciji dovoli izvzetje glede izpolnjevanja obveznosti posameznih zahtev, povezovalec sprejme odločitev, ki jo celovito utemelji.

Za namene certificiranja, vključno z odobritvijo izvzetij, in nadzora, povezovalec po potrebi izvaja naloge pristojnega organa matične države članice.

6. Komisija lahko sprejme odločitev o enakovrednosti v skladu z regulativnim postopkom iz člena 38(3), v okviru katere poda izjavo, da pravni in nadzorni okvir tretje države zagotavlja, da bonitetne agencije, ki imajo dovoljenje oziroma so registrirane v tej tretji državi, izpolnjujejo pravno zavezujoče zahteve, ki so enake zahtevam iz te uredbe in v zvezi s katerimi se opravlja učinkovit nadzor in izvrševanje v tej tretji državi.

Pravni in nadzorni okvir tretje države se lahko obravnava kot okvir, enakovreden tej uredbi, če izpolnjuje vsaj naslednje pogoje:

- (a) bonitetne agencije v tej tretji državi imajo dovoljenje oziroma so registrirane ter so predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja;
- (b) za bonitetne agencije v tej tretji državi veljajo pravno zavezujoča pravila, ki so enaka pravilom iz členov 6 do 12 in Priloge I; ter
- (c) regulatorna ureditev v tej tretji državi preprečuje poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologij.

Komisija podrobneje opredeli ali spremeni merila iz točk (a) do (c) drugega pododstavka, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitstvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 38(2).

7. Povezovalec pripravi sporazume o sodelovanju z ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri se obravnavajo kot enakovredni tej uredbi v skladu z odstavkom 6. Takšna ureditev določa vsaj:

- (a) mehanizem za izmenjavo informacij med zadevnimi pristojnimi organi; in
- (b) postopke v zvezi s povezovanjem nadzorniških dejavnosti.

CESR usklajuje razvoj sporazumov o sodelovanju med pristojnimi organi držav članic in ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni in nadzorni okviri se obravnavajo kot enakovredni tej uredbi v skladu z odstavkom 6.

8. Členi 20, 24 in 25 se smiselno uporabljajo za certificirane bonitetne agencije in bonitetne ocene, ki jih te agencije izdajo.

NASLOV II

IZDAJA BONITETNIH OCEN

Člen 6

Neodvisnost in izogibanje nasprotjem interesov

1. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da na izdajo bonitetne ocene ne vpliva nobeno obstoječe ali potencialno nasprotje interesov ali poslovni odnos, ki vključuje bonitetno agencijo, ki izdaja bonitetno oceno, njeno vodilno osebo, bonitetne analitike, zaposlene, katero koli drugo fizično osebo, katere storitve so dane na voljo ali so pod nadzorom bonitetne agencije, ali katero koli osebo, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.

2. Da se zagotovi skladnost z odstavkom 1, bonitetna agencija izpolni zahteve, določene v oddelkih A in B Priloge I.

3. Pristojni organ matične države članice lahko bonitetno agencijo na njeno zahtevo oprosti izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4), če bonitetna agencija lahko dokaže, da glede na naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg izdaje bonitetnih ocen zahteve niso sorazmerne in da:

- (a) ima bonitetna agencija manj kot 50 zaposlenih;
- (b) je bonitetna agencija vzpostavila ukrepe in postopke, zlasti na področju mehanizma notranjih kontrol, ureditve poročanja in ukrepov za zagotovitev neodvisnosti bonitetnih analitikov in oseb, ki odobrijo bonitetne ocene, kar zagotavlja dejansko skladnost s cilji te uredbe; ter

- (c) da velikost bonitetne agencije ni določena na način, ki bi bonitetni agenciji ali skupini bonitetnih agencij omogočila izogibanje izpolnjevanju zahtev te uredbe.

Pri skupini bonitetnih agencij pristojni organi zagotovijo, da vsaj ena bonitetna agencija iz skupine ni oproščena izpolnjevanja zahtev iz točk 2, 5 in 6 oddelka A Priloge I in člena 7(4).

Člen 7

Bonitetni analitiki, zaposleni in druge osebe, vključene v izdajo bonitetnih ocen

1. Bonitetna agencija poskrbi, da imajo bonitetni analitiki, zaposleni v bonitetni agenciji ter katera koli fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, in ki so neposredno vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ustrezno znanje in izkušnje za dodeljene dolžnosti.

2. Bonitetna agencija zagotovi, da osebam iz odstavka 1 ni dovoljeno začeti pogajanj ali sodelovati v pogajanjih glede honorarjev ali plačil s katerim koli ocenjevanim subjektom, povezano tretjo osebo ali katero koli osebo, ki je z ocenjevanim subjektom neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem.

3. Bonitetna agencija zagotovi, da osebe iz odstavka 1 izpolnjujejo zahteve, določene v oddelku C Priloge I.

4. Bonitetna agencija vzpostavi ustrezen postopen mehanizem rotacije za bonitetne analitike, in osebe, ki so v skladu z oddelkom C Priloge I odgovorne za odobritev bonitetnih ocen. Ta mehanizem rotacije se vzpostavi postopno na podlagi izmenjave posameznikov, ne pa na izmenjavi celotne ekipe.

5. Osebnih prejemki in ocena uspešnosti bonitetnih analitikov in oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen, niso odvisni od višine prihodka, ki ga bonitetna agencija prejme od ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb.

Člen 8

Metodologije, modeli in ključne predpostavke ocenjevanja

1. Bonitetna agencija javno razkriva metodologije, modele in ključne predpostavke ocenjevanja, ki jih uporablja v njenih dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, kot je opredeljeno v točki 5 dela I oddelka E Priloge I.

2. Bonitetna agencija sprejme, izvaja in izvršuje ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bonitetne ocene, ki jih izdaja, temeljijo na poglobljeni analizi vseh informacij, ki so ji na voljo in so pomembne za njeno analizo glede na njene metodologije ocenjevanja. Bonitetna agencija sprejme vse potrebne ukrepe, da so

informacije, ki jih uporablja pri dodeljevanju bonitetnih ocen, dovolj kakovostne in da so viri teh informacij zanesljivi.

3. Bonitetna agencija uporablja metodologije ocenjevanja, ki so rigorozne, sistematične in ustaljene ter jih je mogoče ovrednotiti na podlagi preteklih izkušenj, vključno s testiranjem za nazaj.

4. Kadar bonitetna agencija za osnovne ali strukturirane finančne instrumente uporablja obstoječo bonitetno oceno, ki jo je izdelala druga bonitetna agencija, ne sme zavrniti izdaje bonitetne ocene o subjektu ali finančnem instrumentu, z utemeljitvijo, da je del tega subjekta ali finančnega instrumenta predhodno ocenila druga bonitetna agencija.

Bonitetna agencija evidentira vse primere, kjer v svojem postopku bonitetnega ocenjevanja odstopa od obstoječih bonitetnih ocen, ki jih je v zvezi z zadevnimi osnovnimi ali strukturiranimi finančnimi instrumenti izdelala druga bonitetna agencija, in utemelji odstopajočo oceno.

5. Bonitetna agencija stalno in najmanj enkrat letno spremlja in pregleduje svoje bonitetne ocene in metodologije, zlasti če nastanejo bistvene spremembe, ki lahko vplivajo na bonitetno oceno. Določi tudi notranje postopke za spremljanje učinka, ki ga imajo spremembe makroekonomskih razmer ali razmer na finančnih trgih na bonitetne ocene.

6. Kadar se metodologije, modeli ali ključne predpostavke ocenjevanja, uporabljene pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, spremenijo, bonitetna agencija:

- (a) nemudoma razkrije verjetni obseg bonitetnih ocen, na katere bodo spremembe vplivale, pri tem pa uporabi enaka komunikacijska sredstva, kot so bila uporabljena pri distribuciji zadevnih bonitetnih ocen;
- (b) takoj, ko je to mogoče, vendar najpozneje 6 mesecev po spremembi, pregleda zadevne bonitetne ocene, na katere so spremembe vplivale, medtem pa te bonitetne ocene opazuje; ter
- (c) ponovno oceni vse bonitetne ocene, ki so bile izdelane na podlagi teh metodologij, modelov ali ključnih predpostavk ocenjevanja, če je s pregledom ugotovljeno, da skupni učinek teh sprememb vpliva na te bonitetne ocene.

Člen 9

Zunanje izvajanje

Oddajanje pomembnih operativnih funkcij v zunanje izvajanje ne sme biti opravljeno na način, ki bistveno poslabša kakovost notranjih kontrol bonitetne agencije in zmožnost pristojnih organov, da nadzirajo, kako bonitetna agencija izpolnjuje svoje obveznosti v skladu s to uredbo.

Člen 10

Razkritje in predstavitev bonitetnih ocen

1. Bonitetna agencija neselektivno in pravočasno razkrije vse bonitetne ocene in vse odločitve glede prenehanja bonitetnega ocenjevanja. V primeru odločitve o prenehanju bonitetnega ocenjevanja se navedejo tudi vsi razlogi za to odločitev.

Prvi pododstavek se uporablja tudi za bonitetne ocene, ki se distribuirajo na podlagi naročniškega razmerja.

2. Bonitetne agencije zagotovijo, da so bonitetne ocene predstavljene in obdelane v skladu z zahtevami iz oddelka D Priloge I.

3. Kadar bonitetna agencija izdaja bonitetne ocene za strukturirane finančne instrumente, zagotovi, da se bonitetne kategorije, ki se dodelijo strukturiranim finančnim instrumentom, jasno razlikujejo z uporabo dodatnega simbola, ki jih razlikuje od bonitetnih ocen, ki se uporabljajo za vse druge subjekte, finančne instrumente ali finančne obveznosti.

4. Bonitetna agencija razkrije svoje politike in postopke v zvezi z nenaročenimi bonitetnimi ocenami.

5. Kadar bonitetna agencija izda nenaročeno bonitetno oceno, v njej razvidno navede, ali je ocenjevani subjekt ali povezana tretja oseba sodelovala v bonitetnem postopku in ali je bonitetna agencija imela dostop do poslovnih knjig in drugih pomembnih notranjih dokumentov ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.

Nenaročene bonitetne ocene se označijo kot take.

6. Bonitetna agencija imena pristojnega organa ne uporablja na tak način, ki bi namigoval ali nakazoval, da je ta organ potrdil ali odobril bonitetne ocene ali kakršne koli dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih izvaja bonitetna agencija.

Člen 11

Splošna in redna razkritja

1. Bonitetna agencija v celoti razkrije javnosti ter takoj posodobi informacije o zadevah, določenih v delu I oddelka E Priloge I.

2. Bonitetna agencija v centralnem registru, ki ga vzpostavi CESR, da na razpolago informacijo o svojih preteklih rezultatih, vključno s pogostostjo prehoda bonitetnih ocen, in informacijo o bonitetnih ocenah, izdanih v preteklosti, in o njihovem spreminjanju. Bonitetna agencija zagotovi informacije za centralni register v standardizirani obliki, ki jo določi CESR. CESR omogoči

javni dostop do teh informacij in vsako leto objavi povzetek informacij glede bistvenih ugotovljenih sprememb.

3. Bonitetna agencija pristojnemu organu matične države članice in CESR letno zagotovi informacije o zadevah, določenih v točki 2 dela II oddelka E Priloge I. Pristojni organi matičnih držav članic te informacije razkrijejo članom zadevnega kolegija.

Člen 12

Poročilo o preglednosti

Bonitetna agencija letno objavi poročilo o preglednosti, ki vsebuje informacije o zadevah, določenih v delu III oddelka E Priloge I. Bonitetna agencija objavi svoje poročilo o preglednosti najpozneje tri mesece po izteku vsakega finančnega leta in poskrbi, da je poročilo vsaj pet let dostopno na njeni spletni strani.

Člen 13

Pristojbine za javno razkritje

Bonitetna agencija ne zaračunava pristojbin za informacije, zagotovljene v skladu s členi od 8 do 12.

NASLOV III

NADZOR DEJAVNOSTI BONITETNEGA OCENJEVANJA

POGLAVJE I

Registracijski postopek

Člen 14

Zahteva za registracijo

1. Bonitetna agencija zaprosi za registracijo za namene člena 2(1), če je ta bonitetna agencija pravna oseba, ustanovljena v Skupnosti.

2. Registracija velja za celotno ozemlje Skupnosti, ko v skladu z nacionalno zakonodajo začne veljati odločba o registraciji, ki jo je izdal pristojni organ matične države članice v skladu s členom 16(7) ali členom 17(7).

3. Registrirana bonitetna agencija v vsakem trenutku izpolnjuje pogoje za začetno registracijo.

Bonitetna agencija nemudoma obvesti CESR, pristojni organ matične države članice in povezovalca o vsaki bistveni spremembi pogojev za začetno registracijo, vključno z morebitnim odprtem ali zaprtjem podružnice v Skupnosti.

4. Brez poseganja v člen 16 ali 17 pristojni organ matične države članice registrira bonitetno agencijo, če ob oceni vloge ugotovi, da bonitetna agencija ob upoštevanju členov 4 in 6 izpolnjuje pogoje za izdajo bonitetnih ocen, določene v tej uredbi.

5. Pristojni organi ne določijo zahtev za registracijo, ki niso predvidene v tej uredbi.

Člen 15

Vloga za registracijo

1. Bonitetna agencija vloži vlogo za registracijo pri CESR. Vloga vsebuje informacije o zadevah, določenih v Prilogi II.

2. Če vlogo za registracijo predloži skupina bonitetnih agencij, članice skupine pooblastijo eno izmed članic, da v imenu skupine vloži vlogo pri CESR. Pooblaščen bonitetna agencija zagotovi informacije o zadevah, določenih v Prilogi II, za vsako članico skupine.

3. Bonitetna agencija vlogo za registracijo vloži v jeziku, ki ga zahteva zakonodaja njene matične države članice, in tudi v jeziku, ki je uveljavljen na področju mednarodnih financ.

Vloga za registracijo, ki jo CESR posreduje pristojnim organom matične države članice, se obravnava kot vloga, ki jo je vložila zadevna bonitetna agencija.

4. CESR v petih delovnih dneh po prejemu vloge za registracijo posreduje kopije vloge pristojnim organom vseh držav članic.

CESR v desetih delovnih dneh od prejema vloge pristojnemu organu matične države članice posreduje svoj nasvet glede popolnosti vloge za registracijo.

5. Pristojni organ matične države članice in člani zadevnega kolegija v 25 delovnih dneh od prejema vloge za registracijo preverijo, ali je vloga popolna ob upoštevanju nasveta CESR iz odstavka 4. Če vloga ni popolna, pristojni organ matične države članice določi rok, do katerega mora bonitetna agencija temu organu in CESR poslati dodatne informacije, ter o tem ustrezno obvesti člane kolegija in CESR.

Ko pristojni organ matične države članice ugotovi, da je vloga popolna, o tem ustrezno obvesti bonitetno agencijo, člane kolegija in CESR.

6. CESR v petih delovnih dneh od prejema dodatnih informacij iz odstavka 5 te informacije posreduje pristojnim organom vseh drugih držav članic.

Člen 16

Pregled vloge za registracijo bonitetne agencije, ki ga opravijo pristojni organi

1. Pristojni organ matične države članice in pristojni organi, ki so člani zadevnega kolegija, v 60 delovnih dneh po obvestilu v skladu z drugim pododstavkom člena 15(5):

- (a) skupaj preučijo vlogo za registracijo; ter
 - (b) storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali se bonitetni agenciji registracija izda ali zavrne glede na njeno izpolnjevanje pogojev iz te uredbe.
2. Povezovalac lahko podaljša obdobje obravnave za nadaljnjih 30 delovnih dni, zlasti če bonitetna agencija:
- (a) namerava odobriti bonitetne ocene v skladu s členom 4(3);
 - (b) namerava uporabiti zunanje izvajanje; ali
 - (c) zahteva oprostitev izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).
3. Povezovalac usklajuje obravnavanje vloge, ki jo je predložila bonitetna agencija, in skrbi, da si člani zadevnega kolegija izmenjujejo vse informacije, potrebne za obravnavanje vloge.
4. Pristojni organ matične države članice po dogovoru v skladu s točko (b) odstavka 1 pripravi v celoti utemeljen osnutek odločbe in ga posreduje povezovalcu.

Če člani zadevnega kolegija ne dosežejo dogovora, pristojni organ matične države članice pripravi v celoti utemeljen osnutek odločbe o zavrnitvi na podlagi pisnih mnenj članov kolegija, ki nasprotujejo registraciji in ga predloži povezovalcu. Člani kolegija, ki menijo, da bi se registracija morala odobriti, pripravijo podrobno pojasnilo svojih mnenj, in ga predložijo povezovalcu.

5. V 60 delovnih dneh od obvestila iz drugega pododstavka člena 15(5) in v vsakem primeru v 90 delovnih dneh, če se uporablja odstavek 2, povezovalac CESR posreduje v celoti utemeljen osnutek odločbe o registraciji ali zavrnitvi, katerim priloži podrobna pojasnila iz drugega pododstavka odstavka 4.

6. CESR članom zadevnega kolegija v 20 delovnih dneh od prejema obvestila iz odstavka 5 posreduje svoj nasvet o tem, kako bonitetna agencija izpolnjuje zahteve za registracijo. Člani kolegija po prejemu nasveta CESR ponovno pregledajo osnutek odločbe.

7. Pristojni organ matične države članice sprejme v celoti utemeljeno odločbo o registraciji ali zavrnitvi v 15 delovnih dneh od prejema nasveta CESR. Če ta odločitev odstopa od nasveta CESR,

pristojni organ matične države članice to celovito obrazloži. Če CESR ne poda nasveta, pristojni organ matične države članice sprejme svojo odločitev v 30 delovnih dneh od posredovanja osnutka odločbe CESR v skladu z odstavkom 5.

Če člani zadevnega kolegija še vedno niso dosegli dogovora, sprejme pristojni organ matične države članice v celoti utemeljeno odločbo o zavrnitvi, v kateri se navedejo pristojni organi z nasprotnim mnenjem in opis njihovih mnenj.

Člen 17

Obravnava vloge za registracijo skupine bonitetnih agencij, ki jo opravijo pristojni organi

1. Povezovalac in pristojni organi, ki so člani zadevnega kolegija, v 60 delovnih dneh po obvestilu v skladu z drugim pododstavkom člena 15(5):

- (a) skupaj preučijo vlogo za registracijo; ter
 - (b) storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali se članom skupine bonitetnih agencij registracija izda ali zavrne glede na njihovo izpolnjevanje pogojev iz te uredbe.
2. Povezovalac lahko podaljša obdobje obravnave za nadaljnjih 30 delovnih dni, zlasti če katera izmed bonitetnih agencij v skupini:
- (a) namerava odobriti bonitetne ocene v skladu s členom 4(3);
 - (b) namerava uporabiti zunanje izvajanje; ali
 - (c) zahteva oprostitev od izpolnjevanja zahtev v skladu s členom 6(3).

3. Povezovalac usklajuje obravnavanje vlog, ki jih je predložila skupina bonitetnih agencij, in skrbi, da si člani zadevnega kolegija izmenjujejo vse informacije, potrebne za obravnavanje vloge.

4. Pristojni organi matičnih držav članic po dogovoru v skladu s točko (b) odstavka 1 pripravijo v celoti utemeljene posamezne osnutke odločb za vsako bonitetno agencijo v skupini in jih posredujejo povezovalcu.

Če člani zadevnega kolegija ne dosežejo dogovora, pristojni organi matičnih držav članic pripravijo v celoti utemeljene osnutke odločb o zavrnitvi na podlagi pisnih mnenj članov kolegija, ki nasprotujejo registraciji in jih predložijo povezovalcu. Člani kolegija, ki menijo, da bi se registracija morala odobriti, pripravijo podrobno pojasnilo svojih mnenj in ga predložijo povezovalcu.

5. V 60 delovnih dneh od obvestila iz drugega pododstavka člena 15(5) in v vsakem primeru v 90 delovnih dneh, če se

uporablja odstavke 2, povezovalac CESR posreduje v celoti utemeljene posamezne osnutke odločbe o registraciji ali zavrnitvi, katerim priloži podrobna pojasnila, iz drugega pododstavka odstavka 4.

6. CESR članom zadevnega kolegija v 20 delovnih dneh od prejema obvestila iz odstavka 5 posreduje svoj nasvet o tem, kako bonitetne agencije iz skupine izpolnjujejo zahteve za registracijo. Člani kolegija po prejemu nasveta CESR ponovno pregledajo osnutek odločb.

7. Pristojni organi matičnih držav članic sprejmejo v celoti utemeljeno odločbo o registraciji ali zavrnitvi v 15 delovnih dneh od prejema nasveta CESR. Če ta odločba odstopa od nasveta CESR, pristojni organi matičnih držav članic to celovito obrazložijo. Če CESR ne poda mnenja, pristojni organi matičnih držav članic sprejmejo svoje odločitve v 30 delovnih dneh od posredovanja osnutka odločbe CESR v skladu z odstavkom 5.

Če člani zadevnega kolegija še vedno niso dosegli dogovora o registraciji katere koli bonitetne agencije iz skupine, sprejme pristojni organ matične države članice te bonitetne agencije v celoti utemeljeno odločbo o zavrnitvi, v kateri se navedejo pristojni organi z nasprotnim mnenjem in opis njihovih mnenj.

Člen 18

Obvestilo o odločitvi glede registracije, zavrnitve registracije ali razveljavitve registracije bonitetne agencije

1. Pristojni organ matične države članice zadevno bonitetno agencijo v petih delovnih dneh od izdaje odločbe v skladu s členom 16 ali 17 obvesti, ali je bila registrirana. Kadar pristojni organ matične države članice zavrne registracijo bonitetne agencije, v odločbi poda v celoti utemeljene razloge za zavrnitev.

2. Pristojni organ matične države članice uradno obvesti Komisijo, CESR in druge pristojne organe o vsaki odločbi, izdani v skladu s členi 16, 17 ali 20.

3. Komisija v *Uradnem listu Evropske unije* in na svoji spletni strani objavi seznam bonitetnih agencij, ki so registrirane v skladu s to uredbo. Ta seznam se posodobi v 30 dneh po obvestilu iz odstavka 2.

Člen 19

Registracijska pristojbina in taksa za nadzor

Pristojni organ matične države članice lahko bonitetni agenciji zaračuna registracijsko pristojbino in/ali takso za nadzor. Registracijska pristojbina in/ali taksa za nadzor sta sorazmerna s stroški, ki bremenijo pristojni organ matične države članice.

Člen 20

Razveljavitev registracije

1. Pristojni organ matične države članice razveljavi registracijo bonitetne agencije, če:

- (a) se bonitetna agencija izrecno odreče registraciji ali če v zadnjih šestih mesecih ni izdala nobene bonitetne ocene;
- (b) je bonitetna agencija pridobila registracijo z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;
- (c) bonitetna agencija ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi je bila registrirana; ali
- (d) je bonitetna agencija hudo ali pogosto kršila določbe te uredbe, s katero so določeni pogoji delovanja bonitetnih agencij.

2. Če pristojni organ matične države članice meni, da je bil kateri izmed pogojev iz odstavka 1 izpolnjen, obvesti povezovalca in tesno sodeluje s člani zadevnega kolegija, da bi razsodili, ali je treba registracijo bonitetne agencije razveljaviti ali ne.

Člani kolegija izvedejo skupno presojo in storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o potrebi po razveljavitvi registracije bonitetne agencije.

Če dogovor ni dosežen, se pristojni organ matične države članice na zahtevo drugega člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet CESR. Ta odbor poda svoj nasvet v 15 delovnih dneh od prejema te zahteve.

Pristojni organ vsake matične države članice sprejme na podlagi dogovora, ki ga je dosegel kolegij, posamezno odločbo o razveljavitvi registracije.

Če člani kolegija ne dosežejo dogovora v 30 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu s prvim pododstavkom obveščen povezovalac, lahko pristojni organ matične države članice izda posamezno odločbo o razveljavitvi registracije. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta dosledno utemelji.

3. Če so po mnenju pristojnega organa države članice, v kateri se uporabljajo bonitetne ocene, ki jih izda zadevna bonitetna agencija, pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, lahko od zadevnega kolegija zahteva, da preveri, ali so pogoji za razveljavitev registracije izpolnjeni. Če se pristojni organ matične države članice odloči, da ne bo razveljavil registracije zadevne bonitetne agencije, mora to svojo odločitev v celoti utemeljiti.

4. Odločba o razveljavitvi registracije začne veljati takoj v celotni Skupnosti, ob upoštevanju prehodnega obdobja za uporabo bonitetnih ocen iz člena 24(2).

POGLAVJE II

CESR in pristojni organi

Člen 21

Odbor evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje

1. CESR svetuje pristojnim organom v primerih, predvidenih v tej uredbi. Pristojni organi upoštevajo te nasvete, preden sprejmejo katero koli končno odločitev na podlagi te uredbe.
2. CESR do 7. junija 2010 izda napotke za:
 - (a) registracijski postopek in ureditev usklajevanja med pristojnimi organi in s CESR, vključno s podatki, določenimi v Prilogi II, in jezikovni sistem, ki ga je predložil CESR;
 - (b) operativno delovanje kolegija, vključno z načini določanja članstva v teh kolegijih, uporabo kriterijev za izbor povezovalcev iz točk (a) do (d) člena 29(5), in pisnimi dogovori za delovanje kolegijev ter dogovore o usklajevanju med kolegiji;
 - (c) uporabo sistema odobritve v skladu s členom 4(3) s strani pristojnih organov; ter
 - (d) skupne standarde za predstavitev informacij, vključno s strukturo, obliko, metodo in obdobjem poročanja, ki jih razkrivajo bonitetne agencije v skladu s členom 11(2) in točko 1 dela II oddelka E Priloge I.
3. CESR do 7. septembra 2010 izda napotke glede:
 - (a) prakse izvrševanja in dejavnosti, ki jih opravljajo pristojni organi v skladu s to uredbo;
 - (b) skupnih standardov za oceno skladnosti metodologij bonitetnega ocenjevanja z zahtevami, opredeljenimi v členu 8(3);
 - (c) vrste ukrepov iz točke (d) člena 24(1), s katerimi se zagotovi, da bonitetne agencije še naprej izpolnjujejo pravne zahteve; ter
 - (d) informacije, da bonitetne agencije zagotovijo izvajanje certificiranja in ocenjevanje sistemskega pomena za finančno stabilnost ali integriteto finančnih trgov iz člena 5.
4. CESR do 7. decembra 2010 in vsako leto po tem objavi poročilo o uporabi te uredbe. Poročilo vsebuje predvsem oceno o tem, kako bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo, upoštevajo Prilogo I.

5. CESR sodeluje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2009/78/ES ⁽¹⁾, in z Odborom evropskih nadzornikov za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljenim s Sklepom Komisije 2009/79/ES ⁽²⁾ ter se s tema odboroma posvetuje preden objavi smernice iz odstavkov 2 in 3.

Člen 22

Pristojni organi

1. Vsaka država članica določi pristojni organ za namene te uredbe do 7. junija 2010.
2. Pristojnim organom se dodeli zadostno število strokovno usposobljenega osebja, da se jim omogoči uporaba te uredbe.

Člen 23

Pooblastila pristojnih organov

1. Pri izvrševanju svojih dolžnosti na podlagi te uredbe niti pristojni organi niti drugi javni organi države članice ne posegajo v vsebino bonitetnih ocen ali metodologij.
2. Da lahko pristojni organi opravljajo svoje dolžnosti po tej uredbi, imajo v skladu z nacionalno zakonodajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje svojih nalog. Svoja pooblastila izvajajo:
 - (a) neposredno;
 - (b) v sodelovanju z drugimi organi; ali
 - (c) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.
3. Da bi pristojni organi lahko izvajali dolžnosti, ki jih imajo po tej uredbi, imajo pri opravljanju svojih nadzornih nalog pooblastila v skladu z nacionalno zakonodajo za:
 - (a) dostop do vseh dokumentov v kakršni koli obliki in prejmejo ali si priskrbijo njihovo kopijo;
 - (b) zahtevanje informacij od katere koli osebe ter osebo po potrebi pozovejo in izprašajo, da pridobijo informacije;
 - (c) opravljanje inšpekcijskih pregledov na kraju samem s predhodno najavo ali brez nje; ter
 - (d) zahtevanje zapisov o telefonskem in podatkovnem prometu.

Pristojni organi lahko pooblastila iz prvega pododstavka uporabijo samo v zvezi z bonitetnimi agencijami, osebami, vključenimi v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ocenjevanimi subjekti in z njimi povezanimi tretjimi stranmi, tretjimi osebami, ki so jih bonitetne agencije najele kot zunanje izvajalce nekaterih

⁽¹⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 23.

⁽²⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 28.

funkcij ali dejavnosti, in ostalimi osebami, ki so drugače povezane z bonitetnimi agencijami oziroma dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja.

Člen 24

Nadzorni ukrepi pristojnih organov matične države članice

1. Če pristojni organ matične države članice ugotovi, da registrirana bonitetna agencija krši obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, lahko sprejme naslednje ukrepe:

- (a) razveljavi registracijo te bonitetne agencije v skladu s členom 20;
- (b) začasno tej bonitetni agenciji prepove izdajanje bonitetnih ocen bonitetni agenciji, veljavnih v celotni Skupnosti;
- (c) prekliče uporabo, v regulativne namene, bonitetnih ocen, ki jih je izdala ta bonitetna agencija in so veljavne v celotni Skupnosti;
- (d) sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da bonitetne agencije še naprej izpolnjujejo pravne zahteve;
- (e) izda javna obvestila;
- (f) predloži zadeve za kazenski pregon pristojnim nacionalnim organom.

2. Bonitetne ocene se lahko v regulativne namene še naprej uporabljajo po sprejetju ukrepov v skladu s točkama (a) in (c) odstavka 1 v obdobju, ki ne presega:

- (a) deset delovnih dni, če obstajajo bonitetne ocene za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo; ali
- (b) treh mesecev, če ni bonitetnih ocen za isti finančni instrument ali subjekt, ki so jih izdale druge bonitetne agencije, registrirane v skladu s to uredbo.

Pristojni organ lahko v izjemnih okoliščinah, ki bi lahko povzročile motnje na trgu ali ogrozile finančno stabilnost, obdobje iz točke (b) prvega pododstavka podaljša za nadaljnje tri mesece.

3. Pristojni organ matične države članice pred sprejetjem kakršnih koli ukrepov iz odstavka 1 obvesti povezovalca in se posvetuje s člani zadevnega kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali je treba sprejeti ukrepe iz odstavka 1.

Če člani kolegija ne dosežejo dogovora, se pristojni organ matične države članice na zahtevo katerega koli člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet od CESR. CESR da nasvet v desetih delovnih dneh od prejema zahteve.

Če člani kolegija v 15 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu s prvim pododstavkom obveščen povezovalec, ne dosežejo dogovora o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, lahko pristojni organ matične države članice sprejme odločitev. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta v celoti utemelji. Pristojni organ zadevne države članice povezovalca in CESR nemudoma obvesti o svoji odločitvi.

Ta odstavek se uporablja brez poseganja v člen 20.

Člen 25

Nadzorni ukrepi pristojnih organov, ki niso pristojni organi matične države članice

1. Če pristojni organ neke države članice ugotovi, da registrirana bonitetna agencija, katere ocene se uporabljajo na ozemlju te države članice, krši obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe, lahko sprejme naslednje ukrepe:

- (a) vse nadzorne ukrepe iz točk (e) in (f) člena 24(1);
- (b) vse ukrepe iz točke (d) člena 24(1) v okviru svojega pravnega reda; če pristojni organ sprejme enega od teh ukrepov, dosledno upošteva ukrepe, ki jih je pristojni organ matične države članice že sprejel ali jih namerava sprejeti;
- (c) prekine uporabo bonitetnih ocen bonitetne agencije v regulativne namene s strani institucij iz člena 4(1), ki imajo registriran sedež v njihovem pravnem redu, v skladu s prehodnim obdobjem iz člena 24(2);
- (d) zahtevajo, da zadevni kolegij preuči, ali so ukrepi iz točk (b), (c) ali (d) člena 24(1) potrebni.

2. Pristojni organ pred sprejetjem ukrepov iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 1 obvesti povezovalca in se posvetuje s člani zadevnega kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor o tem, ali je treba sprejeti ukrepe iz točk (a) in (b) odstavka 1. Povezovalec se v primeru medsebojnih razhajanj na zahtevo katerega koli člana kolegija ali na lastno pobudo zahteva nasvet od CESR. CESR da nasvet v 10 delovnih dneh od prejema zahteve.

3. Če člani zadevnega kolegija v 15 delovnih dneh, potem ko je bil o zadevi v skladu z drugim odstavkom obveščen povezovalec, ne dosežejo dogovora, lahko pristojni organ matične države članice sprejme svojo odločitev. Če se njegova odločitev na kakršen koli način razlikuje od mnenj drugih članov kolegija in po potrebi nasveta CESR, se ta v celoti utemelji. Pristojni organ zadevne države članice nemudoma obvesti povezovalca in CESR o svoji odločitvi.

4. Ta člen se uporablja brez poseganja v člen 20.

POGLAVJE III

Sodelovanje med pristojnimi organi

Člen 26

Obveznost sodelovanja

1. Pristojni organi sodelujejo, kadar je to potrebno za namene te uredbe, vključno s primeri, ko preiskovano ravnanje ne pomeni kršitve veljavne zakonodaje ali ureditve zadevne države članice.

2. Pristojni organi tudi tesno sodelujejo s pristojnimi organi, odgovornimi za nadzor podjetij iz člena 4(1).

Člen 27

Izmenjava informacij

1. Pristojni organi si nemudoma izmenjajo informacije, potrebne za opravljanje dolžnosti, ki jih imajo po tej uredbi.

2. Pristojni organi lahko pristojnim organom, odgovornim za nadzor podjetij iz člena 4(1), centralnim bankam, evropskemu sistemu centralnih bank in Evropski centralni banki kot monetarnim oblastem ter, kjer je to primerno, drugim javnim organom, odgovornim za nadzor nad plačilnimi sistemi in sistemi poravnave, posredujejo zaupne informacije, ki so namenjene opravljanju njihovih nalog. Prav tako se takšnim organom ali telesom ne prepreči, da pristojnim organom posredujejo informacije, ki jih ti utegnejo potrebovati za opravljanje svojih nalog, ki jih imajo po tej uredbi.

Člen 28

Sodelovanje v primeru zahteve v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem

1. Pristojni organ ene države članice lahko zahteva pomoč pristojnega organa druge države članice pri inšpekcijskih pregledih ali preiskavah na kraju samem.

Pristojni organ CESR obvesti o vsaki zahtevi iz prvega pododstavka. Če gre za preiskavo ali inšpekcijski pregled s čezmejnimi učinkom, lahko pristojni organi zahtevajo od CESR, da prevzame usklajevanje preiskave ali inšpekcijskega pregleda.

2. Kadar pristojni organ prejme zahtevo od pristojnega organa druge države članice za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem:

- (a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
- (b) omogoči pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;

- (c) omogoči pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, da sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;
- (d) imenuje revizorje ali strokovnjake za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem; ali
- (e) si razdeli posebne naloge, povezane z nadzornimi dejavnostmi, z drugimi pristojnimi organi.

Člen 29

Kolegij pristojnih organov

1. Pristojni organ matične države članice ali, če to zadeva skupino bonitetnih agencij, pristojni organ matične države članice bonitetne agencije, pooblaščen na podlagi člena 15(2), v desetih delovnih dneh od prejema vloge za registracijo, kakor določa člen 15, ustanovi kolegij pristojnih organov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz členov 4, 5, 6, 16, 17, 20, 24, 25 in 28.

2. Kolegij v primeru posamezne agencije sestavljajo pristojni organ matične države članice in pristojni organi iz odstavka 3 ali pristojni organi matičnih držav članic in pristojni organi iz odstavka 3 v primeru skupine bonitetnih agencij.

3. Pristojni organ, ki ni pristojni organ matične države članice, se lahko kadar koli odloči, da bo postal član kolegija, če:

- (a) se v okviru njegovega pravnega reda ustanovi podružnica, ki je del bonitetne agencije ali je del podjetja iz skupine bonitetnih agencij; ali
- (b) če je uporaba bonitetnih ocen v regulativne namene, ki jih je izdala zadevna bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij, razširjena oziroma pomembno vpliva ali bo verjetno pomembno vplivala na ozemlju njegove pristojnosti.

4. Pristojni organi, ki niso člani kolegija iz odstavka 3 in so pristojni na ozemlju, kjer se uporabljajo bonitetne ocene, ki jih je izdala zadevna bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij, se lahko udeležijo seje kolegija ali njegove dejavnosti.

5. Člani kolegija v petnajstih delovnih dneh po ustanovitvi kolegija izberejo povezovalca; če dogovor ni dosežen, se posvetujejo s CESR. V ta namen se upoštevajo vsaj naslednja merila:

- (a) razmerje med pristojnim organom in bonitetno agencijo ali skupino bonitetnih agencij;
- (b) obseg, v katerem se bodo bonitetne ocene uporabljale v regulativne namene na določenem ozemlju oziroma na določenih ozemljih;
- (c) kraj v Skupnosti, kjer bonitetna agencija ali skupina bonitetnih agencij opravlja ali namerava opravljati najpomembnejši del dejavnosti bonitetnega ocenjevanja; ter

- (d) poenostavitev upravnih postopkov, zmanjšanje upravnih bremen in ustrezna porazdelitev delovnih obremenitev.

Člani kolegija najmanj vsakih pet let pregledajo izbor povezovalca, da zagotovijo, da izbrani povezovalec še naprej najbolj ustreza merilom iz prvega pododstavka.

6. Povezovalec predseduje sejam kolegija, usklajuje njegove dejavnosti in skrbi za učinkovito izmenjavanje informacij med njegovimi člani.

7. Da bi zagotovil tesno sodelovanje med pristojnimi organi, ki so člani kolegija, povezovalec v desetih delovnih dneh oblikuje pisno ureditev usklajevanja v kolegiju, ki se nanaša na:

- (a) informacije, ki se izmenjujejo med pristojnimi organi;
- (b) postopek odločanja pristojnih organov, brez poseganja v člene 16, 17, in 20;
- (c) primere, ko se morajo pristojni organi medsebojno posvetovati;
- (d) primere, ko pristojni organi uporabljajo mehanizem posredovanja iz člena 31; ter
- (e) primere, ko pristojni organi lahko prenesejo nadzorne naloge na podlagi člena 30.

8. Če ni soglasja o pisni ureditvi usklajevanja iz odstavka 7, lahko kateri koli član kolegija zadevo predloži CESR. Povezovalec pozorno preuči mnenje CESR o pisni ureditvi usklajevanja, preden odobri dokončno besedilo. Pisna ureditev se navede v enotnem dokumentu, ki zajema v celoti utemeljeno pojasnilo o vseh bistvenih odstopanjih od mnenja CESR glede pisne ureditve usklajevanja. Povezovalec pisno ureditev usklajevanja posreduje članom kolegija in CESR.

Člen 30

Prenos nalog med pristojnimi organi

Pristojni organ matične države članice lahko prenese katero koli svojo nalogo na pristojni organ druge države članice, če se ta pristojni organ s tem strinja. Prenos nalog ne vpliva na odgovornost pristojnega organa, na katerega so bile naloge prenesene.

Člen 31

Posredovanje

1. CESR vzpostavi mehanizem posredovanja kot pomoč pri iskanju skupnega stališča med zadevnimi pristojnimi organi.

2. Pristojni organi v primeru medsebojnih razhajanj glede presoje ali ukrepov na podlagi te uredbe predložijo zadevo CESR za

posredovanje. Zadevni pristojni organi pozorno preučijo nasvet CESR in temeljito obrazložijo morebitno odstopanje od takšnega nasveta.

Člen 32

Poklicna skrivnost

1. Obveznost poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri CESR, pristojnem organu ali pri katerem koli organu ali osebi, na katero je pristojni organ prenesel naloge, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih je pristojni organ pogodbeno zaposlil. Informacije, ki so poklicna skrivnost, se ne smejo razkrivati nobeni drugi osebi ali organu, razen kadar je tako razkrivanje potrebno za sodne postopke.

2. Vse informacije, izmenjane med CESR in pristojnimi organi ter med pristojnimi organi na podlagi te uredbe, se štejejo za zapupne, razen kadar CESR ali pristojni organ v času njihovega posredovanja navede, da se take informacije lahko razkrijejo, ali kadar je tako razkrivanje potrebno za sodne postopke.

Člen 33

Razkrivanje informacij, prejetih od druge države članice

Pristojni organ države članice informacije, ki jih je prejel od pristojnega organa druge države članice lahko razkrije samo, če je pridobil izrecno soglasje pristojnega organa, ki je posredoval informacije, in se lahko, po potrebi, informacije razkrivajo izključno za namene, za katere je omenjeni pristojni organ dal soglasje, ali kadar je takšno razkritje potrebno za sodne postopke.

POGLAVJE IV

Sodelovanje s tretjimi državami

Člen 34

Dogovor o izmenjavi informacij

Pristojni organi lahko sklenejo dogovore o sodelovanju za izmenjavo informacij s pristojnimi organi tretjih držav samo, če za razkrite informacije veljajo jamstva poklicne skrivnosti, ki so najmanj enakovredna tistim iz člena 32.

Taka izmenjava informacij je namenjena opravljanju nalog navedenih pristojnih organov.

Kar zadeva posredovanje osebnih podatkov tretji državi, države članice uporabljajo Direktivo 95/46/ES.

Člen 35

Razkrivanje informacij prejetih od tretjih držav

Pristojni organ države članice lahko informacije, ki jih je prejel od pristojnih organov tretjih držav, razkrije samo, če je pridobil

izrecno soglasje pristojnega organa, ki je posredoval informacije, in se, po potrebi, informacije razkrivajo izključno za namene, za katere je omenjeni pristojni organ dal soglasje, ali kadar je takšno razkritje potrebno za sodne postopke.

NASLOV IV

KAZNI, POSTOPEK Z ODBOROM, POROČANJE TER PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Kazni, postopek z odborom in poročanje

Člen 36

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

Države članice zagotovijo, da pristojni organ razkrije javnosti vsako kazen, ki se izreče zaradi kršitve te uredbe, razen če bi takšno razkritje resno ogrozilo finančne trge ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

Do 7. junijem 2010 države članice uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz prvega pododstavka. Komisijo nemudoma uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki vplivajo na ta pravila.

Člen 37

Spremembe prilog

Komisija lahko spremeni priloge, da upošteva dogajanja na finančnih trgih, vključno z razvojem mednarodnih dogodkov, zlasti kar zadeva nove finančne instrumente in konvergenco nadzornih praks.

Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 38(2).

Člen 38

Postopek z odborom

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2001/528/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 191, 13.7.2001, str. 45.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb iz člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Člen 39

Poročanje

1. Komisija najpozneje do 7. decembra 2012 oceni uporabo te uredbe, vključno z oceno opiranja na bonitetne ocene v Skupnosti, oceno vpliva na stopnjo koncentracije na trgu bonitetnega ocenjevanja, oceno stroškov in koristi učinkov uredbe in oceno ustreznosti plačila, ki ga ocenjevani subjekt plača bonitetni agenciji (model izdajatelj plača), ter predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu.

2. Komisija najpozneje do 7. decembra 2010 ob upoštevanju razprav s pristojnimi organi oceni uporabo naslova III te uredbe, zlasti sodelovanja pristojnih organov, pravnega statusa CESR in nadzorne prakse. Komisija o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, ki mu po potrebi priloži predlog za revizijo omenjenega naslova.

Poročilo vsebuje sklic na predlog Komisije z dne 12. novembra 2008 za uredbo o bonitetnih agencijah ter poročilo Odbora za ekonomske in monetarne zadeve Evropskega parlamenta z dne 23. marca 2009 glede omenjenega predloga.

3. Komisija do 7. decembra 2010 ob upoštevanju razvoja regulativnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije v tretjih državah Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o vplivih tega razvoja in prehodnih določb iz člena 40 na stabilnost finančnih trgov v Skupnosti.

POGLAVJE II

Prehodne in končne določbe

Člen 40

Prehodne določbe

Bonitetne agencije, ki poslujejo v Skupnosti pred 7. junijem 2010 („obstoječe bonitetne agencije“) in ki se nameravajo registrirati v skladu s to uredbo, sprejmejo vse potrebne ukrepe za usklajevanje z določbami te uredbe najpozneje do 7. septembra 2010.

Bonitetne agencije predložijo vlogo za registracijo od 7. junija 2010. Obstoječe bonitetne agencije predložijo vlogo za registracijo do 7. septembra 2010.

Razen če je bila registracija zavrnjena, lahko obstoječe bonitetne agencije še naprej izdajajo bonitetne ocene, ki jih finančne ustanove iz člena 4(1) uporabljajo za regulativne namene. V primeru zavrnitve registracije se uporablja člen 24(2).

Člen 41

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od datuma začetka veljavnosti. Vendar:

- člen 4(1) se začne uporabljati 7. decembra 2010; in
- točke (f), (g) in (h) člena 4(3) se začnejo uporabljati 7. junija 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
C. MALMSTRÖM

PRILOGA I

NEODVISNOST IN IZOGIBANJE NASPROTJEM INTERESOV

Oddelek A

Organizacijske zahteve

1. Bonitetna agencija ima upravni odbor ali nadzorni svet. Njeno višje vodstvo zagotavlja:
 - (a) neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, tudi od vseh političnih in ekonomskih vplivov ali omejitev;
 - (b) ustrezno opredeljevanje, upravljanje in razkritje nasprotij interesov;
 - (c) usklajenosti bonitetne agencije s preostalimi zahtevami te uredbe.
2. Bonitetna agencija je organizirana na način, s katerim se zagotovi, da njen poslovni interes ne zmanjša neodvisnosti ali točnosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

Višje vodstvo bonitetne agencije so ugledne osebe, z zadostnim znanjem in izkušnjami, ki zagotavljajo premišljeno in skrbno upravljanje bonitetne agencije.

Vsaj tretjina članov upravnega odbora ali nadzornega sveta bonitetne agencije, najmanj pa dva od njih, mora biti neodvisnih članov, ki niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

Nadomestilo za neodvisne člane upravnega odbora ali nadzornega sveta ni povezano s poslovnimi rezultati bonitetne agencije in je urejeno tako, da se zagotovi neodvisnost njihove presoje. Mandat neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega sveta traja natanko toliko časa, kot je vnaprej dogovorjeno, ne presega petih let in ga ni mogoče obnoviti. Neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta se lahko razrešijo le v primeru neprimerne ravnanja ali slabega opravljanja strokovnega dela.

Večina članov upravnega odbora ali nadzornega sveta, vključno z njegovimi neodvisnimi člani, ima dovolj strokovnega znanja s področja finančnih storitev. Če bonitetna agencija izdaja bonitetne ocene o strukturiranih finančnih instrumentih, ima najmanj en neodvisni član in še en član odbora ali sveta poglobljeno znanje in izkušnje na višji ravni s področja trgov strukturiranih finančnih instrumentov.

Poleg splošnih odgovornosti odbora ali sveta imajo neodvisni člani upravnega odbora ali nadzornega sveta posebno nalogo, da spremljajo:

- (a) razvoj politike bonitetnega ocenjevanja in metodologij, ki jih bonitetna agencija uporablja pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja;
- (b) učinkovitost notranjega sistema kontrole kakovosti bonitetne agencije v zvezi z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja;
- (c) učinkovitost ukrepov in postopkov, uvedenih za zagotovitev prepoznavanja, odpravljanja ali upravljanja in razkritja nasprotja interesov; ter
- (d) postopke skladnosti in upravljanja, vključno z učinkovitostjo funkcije pregleda iz točke 9 tega oddelka.

Mnenja neodvisnih članov upravnega odbora ali nadzornega sveta o zadevah iz točk (a) do (d) se redno posredujejo odboru, poskrbi pa se tudi, da so na voljo pristojnemu organu, kadar koli jih ta zahteva.

3. Bonitetna agencija oblikuje ustrezne politike in postopke za zagotavljanje skladnosti z obveznostmi iz te uredbe.
4. Bonitetna agencija ima ustrezne administrativne in računovodske postopke, mehanizme notranjih kontrol, učinkovite postopke za ocenjevanje tveganj ter učinkovite kontrolne in zaščitne ukrepe za sisteme za obdelavo informacij.

Namen teh mehanizmov notranjih kontrol je zagotoviti skladnost z odločitvami in postopki na vseh ravneh bonitetne agencije.

Bonitetna agencija izvaja in vzdržuje postopke odločanja ter organizacijske strukture, ki jasno in na dokumentiran način določajo poročevalske linije ter razporejajo funkcije in odgovornosti.

5. Bonitetna agencija vzpostavi in trajno ter učinkovito vzdržuje Službo za varovanje zakonitosti poslovanja („funkcija skladnosti“), ki deluje neodvisno. Ta spremlja, ali so bonitetna agencija in njeni zaposleni skladni z obveznostmi iz te uredbe, ter poroča o tem. Funkcija skladnosti je:
 - (a) spremljanje in redno ocenjevanje primernosti in učinkovitosti ukrepov in postopkov, uvedenih v skladu s točko 3, ter ukrepov, sprejetih za odpravljanje morebitnih pomanjkljivosti bonitetne agencije pri zagotavljanju skladnosti z obveznostmi iz te uredbe;
 - (b) svetovanje in pomoč vodilnim, bonitetnim analitikom, zaposlenim in vsaki drugi fizični osebi, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, ali kateri koli osebi, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek obvladovanja, ki je odgovorna za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, da lahko bonitetna agencija izpolni obveznosti iz te uredbe.
6. Da se funkciji skladnosti omogoči pravilno in neodvisno opravljanje dolžnosti, bonitetna agencija zagotovi, da so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) funkcija skladnosti ima potrebno pristojnost, vire, strokovno znanje in dostop do vseh ustreznih informacij;
 - (b) imenovati je treba odgovorno osebo za varovanje zakonitosti poslovanja, ki je odgovorna za funkcijo skladnosti ter za poročanje o skladnosti, kot zahteva točka 3;
 - (c) upravljavci, bonitetni analitiki, zaposleni in vsaka druga fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom, ali katera koli oseba, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek nadzora in pristojna za funkcijo spremljanja skladnosti, ni vključen v opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, katere spremljajo;
 - (d) nadomestilo odgovorne osebe za varovanje zakonitosti poslovanja ni povezano s poslovnimi rezultati bonitetne agencije in je urejeno tako, da se zagotovi neodvisnost njegove presoje.

Odgovorna oseba za varovanje zakonitosti poslovanja zagotovi, da je morebitno nasprotje interesov oseb, ki so na razpolago funkciji skladnosti, ustrezno prepoznano in odpravljeno.

Odgovorna oseba za varovanje zakonitosti poslovanja o opravljanju svojih dolžnosti redno poroča višjemu vodstvu in neodvisnim članom upravnega odbora ali nadzornega sveta.

7. Bonitetna agencija vzpostavi primerno in učinkovito organizacijsko in upravno ureditev za preprečevanje, ugotavljanje, odpravljanje ali ustrezno obvladovanje in razkritje nasprotja interesov iz točke 1 oddelka B. Poskrbi, da se vodijo evidence o vseh pomembnih okoliščinah, ki bi negativno vplivale na neodvisnost dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, vključno s pravili o bonitetnih analitikih, navedenimi v oddelku C, ter zaščitnimi ukrepi za zmanjševanje teh okoliščin.
8. Bonitetna agencija uporablja ustrezne sisteme, vire in postopke za zagotavljanje stalnosti in pravilnosti pri izvajanju svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
9. Bonitetna agencija vzpostavi funkcijo pregledovanja, katere izvajalci redno pregledujejo metodologije, modele in ključne predpostavke ocenjevanja, na primer matematične ali korelacijske ter vse njihove bistvene spremembe ali prilagoditve ter preverjajo primernost teh metodologij, modelov in predpostavk, kadar se jih uporablja ali naj bi se jih uporabljalo za ocenjevanje novih finančnih instrumentov.

Ta funkcija pregledovanja mora biti neodvisna od poslovnih procesov, povezanih z dejavnostmi bonitetnega ocenjevanja. Osebe, odgovorne za izvajanje te funkcije, poročajo članom upravnega odbora ali nadzornega sveta iz točke 2 tega oddelka.

10. Bonitetna agencija spremlja in ocenjuje primernost in učinkovitost svojih sistemov, mehanizmov notranjih kontrol in ureditev, vzpostavljenih na podlagi te uredbe, ter sprejema ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

Oddelek B**Operativne zahteve**

1. Bonitetna agencija ugotavlja, odpravlja ali upravlja ter jasno in na vidnem mestu razkriva vsa dejanska ali potencialna nasprotja interesov, ki bi lahko vplivala na analize in presoje njenih bonitetnih analitikov, zaposlenih ter katerih koli drugih fizičnih oseb, katerih storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki so neposredno udeležene pri izdaji bonitetnih ocen, ter oseb, odgovornih za odobritev bonitetnih ocen.
2. Bonitetna agencija razkrije javnosti imena ocenjevanih subjektov ali povezanih tretjih oseb, od katerih prejema več kot 5 % svojih letnih prihodkov.
3. Bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene v kateri koli izmed naštetih okoliščin ali, v primeru obstoječe bonitetne ocene, nemudoma objavi, da je bonitetna ocena morebiti ogrožena, kadar:
 - (a) ima bonitetna agencija ali osebe iz točke 1, neposredno ali posredno v lasti finančne instrumente ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe ali kakršno koli drugačno neposredno ali posredno lastniško udeležbo v tem subjektu ali tretjo osebo, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah, vključno v upravljanjih skladih, kot so pokojninski skladi ali življenjska zavarovanja;
 - (b) se bonitetna ocena izda v zvezi z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, ki je z bonitetno agencijo neposredno ali posredno povezana z obvladovanjem;
 - (c) je oseba iz točke 1 član upravnega odbora ali nadzornega sveta ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe; ali
 - (d) je imel bonitetni analitik, ki je sodeloval pri določanju bonitetne ocene, ali oseba, ki jo je odobrila, kakršen koli odnos z ocenjevanim subjektom ali povezano tretjo osebo, kar lahko povzroči nastanek nasprotij interesov.

Bonitetna agencija prav tako nemudoma oceni, ali obstajajo razlogi za ponovno določitev ali umik obstoječe bonitetne ocene.

4. Bonitetna agencija ne zagotavlja svetovalnih storitev ocenjevanemu subjektu ali povezani tretji osebi glede podjetniške ali pravne strukture, sredstev, obveznosti ali dejavnosti omenjenega ocenjevanega subjekta ali povezane tretje osebe.

Bonitetna agencija lahko opravlja storitve, ki niso izdaja bonitetnih ocen, v nadaljevanju „pomožne storitve“. Pomožne storitve niso del dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ampak zajemajo tržne napovedi, ocene gospodarskih gibanj, analize oblikovanja cen in druge splošne podatkovne analize, pa tudi s tem povezane distribucijske storitve.

Bonitetna agencija poskrbi, da opravljanje pomožnih storitev ne pomeni nasprotij interesov v njeni dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in v končnih poročilih o bonitetnih ocenah razkrije vse opravljene pomožne storitve za ocenjevani subjekt ali katero koli povezano tretjo osebo.

5. Bonitetna agencija poskrbi, da bonitetni analitiki ali osebe, ki odobrijo bonitetne ocene, ne dajejo uradnih ali neuradnih predlogov ali priporočil v zvezi s sestavo strukturiranih finančnih instrumentov, za katere se pričakuje, da bo bonitetna agencija zanje izdala bonitetno oceno.
6. Bonitetna agencija oblikuje svoje poročevalske in komunikacijske poti, tako da zagotovi neodvisnost oseb iz točke 1 od drugih dejavnosti bonitetne agencije, ki se opravljajo na poslovni osnovi.
7. Bonitetna agencija poskrbi za ustrezne evidence in, kjer je primerno, zagotovi, da se ohranijo revizijske sledi njenih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Te evidence vključujejo:
 - (a) za vsako odločitev o bonitetni oceni identiteto bonitetnih analitikov, ki sodelujejo pri določanju bonitetne ocene, in identiteto oseb, ki so oceno odobrile, informacije o tem, ali je bila bonitetna ocena naročena ali ne, ter datum njene izvedbe;
 - (b) evidence honorarjev, prejetih od katerega koli ocenjevanega subjekta ali z njim povezane tretje osebe oziroma katerega koli uporabnika bonitetnih ocen;
 - (c) evidence računov posameznega naročnika bonitetnih ocen in z njimi povezanih storitev;

- (d) evidence, ki dokazujejo vzpostavljene postopke in metodologije, ki jih uporablja bonitetna agencija za določanje bonitetnih ocen;
 - (e) notranje evidence in dokumente, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, in delovne dokumente, ki se uporabljajo kot osnova za sprejemanje vseh odločitev o bonitetnih ocenah;
 - (f) poročila o bonitetnih analizah, poročila o bonitetni oceni in poročila o zasebnih bonitetnih ocenah ter notranje evidence, vključno z informacijami, ki niso javnega značaja, in delovnimi dokumenti, ki se uporabljajo kot osnova za mnenja, izražena v takih poročilih;
 - (g) evidence o postopkih in ukrepih, ki jih je vzpostavila bonitetna agencija zaradi izpolnjevanja te uredbe; ter
 - (h) kopije notranjih in zunanjih sporočil, vključno z elektronskimi sporočili, ki jih je prejela ali poslala bonitetna agencija in njeni zaposleni ter se nanašajo na dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
8. Evidence in revizijske sledi iz točke 7 se hranijo v prostorih registrirane bonitetne agencije najmanj pet let. Poskrbi se, da so na voljo pristojnim organom zadevnih držav članic na njihovo zahtevo.

Kadar se registracija bonitetne agencije razveljavi, se evidence hranijo še najmanj tri leta.

9. Evidence, v katerih so določene pravice in obveznosti bonitetne agencije in ocenjevanega subjekta ali njegovih povezanih tretjih oseb v okviru dogovora za opravljanje storitev bonitetnega ocenjevanja, se hranijo najmanj do prekinitve odnosa s tem ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami.

Oddelek C

Pravila glede bonitetnih analitikov in drugih oseb, ki so neposredno vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja

1. Bonitetni analitiki in zaposleni v bonitetni agenciji ter katera koli druga fizična oseba, katere storitve so na voljo bonitetni agenciji ali so pod njenim nadzorom in ki je neposredno vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ter osebe, ki so tesno povezane z njimi, kot je navedeno v členu 1(2) Direktive 2004/72/ES ⁽¹⁾, ne sodelujejo pri nakupu, prodaji ali sklepanju poslov v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, ki ga izda, zanj jamči ali ga drugače podpira kateri koli ocenjevani subjekt, s področja njihove glavne analitične odgovornosti, razen če gre za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah vključno v upravljanjih skladih, kot so pokojninski skladi in življenjska zavarovanja.
2. Nobena oseba iz točke 1 ne sodeluje pri določanju ali drugače vpliva na določanje bonitetne ocene katerega koli ocenjevanega subjekta, če je ta oseba:
 - (a) lastnik finančnih instrumentov ocenjevanega subjekta, razen deležev v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah;
 - (b) lastnik finančnih instrumentov katerega koli subjekta, povezanega z ocenjevanim subjektom, katerih lastništvo bi lahko povzročilo ali se na splošno obravnavalo kot vzrok za nasprotje interesov, razen če gre za deleže v razpršenih kolektivnih naložbenih shemah;
 - (c) nedavno bila zaposlena ali imela drugačen poslovni odnos ali kakršen koli drugačen odnos z ocenjevanim subjektom, ki bi lahko povzročil ali se na splošno obravnaval kot vzrok za nasprotje interesov.
3. Bonitetna agencija zagotovi, da osebe iz točke 1:
 - (a) sprejemajo vse razumne ukrepe za zaščito lastnine in evidenc v lasti bonitetne agencije pred prevaro, krajo ali zlorabo, pri čemer upoštevajo naravo, obseg in kompleksnost poslov ter naravo in obseg dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 - (b) ne razkrivajo nobenih informacij o bonitetnih ocenah ali mogočih prihodnjih bonitetnih ocenah bonitetne agencije, razen ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam;

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2004/72/ES z dne 29. aprila 2004 o izvajanju Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede dovoljenih tržnih ravnanj, opredelitve notranjih informacij v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti na blago, sestave seznama o osebah z dostopom do notranjih informacij, poročanja o transakcijah poslovnih delavcev in obveščanja o sumljivih poslih (UL L 162, 30.4.2004, str. 70).

- (c) ne dajejo zaupnih informacij, ki so bile zaupane bonitetni agenciji, bonitetnim analitikom, in zaposlenim pri kateri koli osebi, ki je z njo neposredno ali posredno povezana prek nadzora, ter vsem drugim fizičnim osebam, katerih storitve so na voljo kateri koli osebi ali so pod nadzorom te osebe, ki je z agencijo neposredno ali posredno povezana prek nadzora in ki je neposredno vključena v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 - (d) ne uporabljajo oziroma ne dajejo zaupnih informacij za namene trgovanja s finančnimi instrumenti ali kakršne koli drugačne namene, razen za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.
- 4. Osebe iz točke 1 ne zahtevajo ali sprejemajo denarja, daril ali uslug od katere koli osebe, s katero bonitetna agencija posluje.
 - 5. Če oseba iz točke 1 ugotovi, da je katera koli druga takšna oseba vpletena v ravnanje, za katerega prva meni, da je nezakonito, o tem nemudoma poroča odgovorni osebi za varovanje zakonitosti poslovanja, pri čemer to nima negativnih posledic za poročevalca.
 - 6. Kadar bonitetni analitik prekine svoje delovno razmerje in se pridruži ocenjevanemu subjektu, v katerega bonitetno ocenjevanje je bil vključen, ali finančnemu podjetju, s katerim je imel opravka v okviru svojih dolžnosti pri bonitetni agenciji, bonitetna agencija pregleda vso ustrezno delo tega bonitetnega analitika, opravljeno v zadnjih dveh letih pred njegovim odhodom.
 - 7. Oseba iz točke 1 ne sprejme zaposlitve na ključnem vodstvenem delovnem mestu pri ocenjevanemu subjektu ali s slednjim povezani tretji osebi, dokler ne preteče 6 mesecev od izdelave bonitetne ocene.
 - 8. Za namen člena 7(4) bonitetne agencije zagotovijo, da:
 - (a) glavni bonitetni analitiki, niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot štiri leta;
 - (b) bonitetni analitiki, niso vključeni v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot pet let;
 - (c) osebe, odgovorne za odobritev bonitetnih ocen, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z istim ocenjevanim subjektom ali njegovimi povezanimi tretjimi osebami dlje kot sedem let.

Osebe iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka dve leti od konca obdobja, določenih v navedenih točkah, niso vključene v dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki so povezane z ocenjevanim subjektom ali povezanimi tretjimi osebami iz teh točk.

Oddelek D

Pravila glede predstavitve bonitetnih ocen

I. Splošne obveznosti

- 1. Bonitetna agencija zagotovi, da sta v vsaki bonitetni oceni jasno in vidno navedena ime in naziv delovnega mesta glavnega bonitetnega analitika, vključenega v zadevno dejavnost bonitetnega ocenjevanja, ter ime in naziv delovnega mesta osebe, ki je bila v prvi vrsti odgovorna za odobritev bonitetne ocene.
- 2. Bonitetna agencija zagotovi najmanj, da:
 - (a) so v bonitetni oceni navedeni vsi bistveni viri, ki so bili uporabljeni pri pripravi bonitetne ocene, vključno z ocenjevanim subjektom ali – kjer je to primerno – njegovimi povezanimi tretjimi osebami in podatkom, ali je bila bonitetna ocena razkrita temu ocenjevanemu subjektu ali njegovim povezanim tretjim osebam in spremenjena po tem razkritju in pred njeno objavo;
 - (b) je v bonitetni oceni jasno navedena glavna metodologija ali različica metodologije, ki je bila uporabljena pri določanju bonitetne ocene, s sklicevanjem na njen obširen opis; kadar bonitetna ocena temelji na več kot eni metodologiji ali kadar bi zaradi sklicevanja samo na glavno metodologijo vlagatelji lahko spregledali druge pomembne vidike bonitetne ocene, vključno s katerimi koli bistvenimi prilagoditvami ali odstopanji, bonitetna agencija v bonitetni oceni to dejstvo pojasni in navede, kako so v njej upoštewane te različne metodologije oziroma drugi vidiki;

- (c) je v bonitetni oceni pojasnjen pomen vsake bonitetne kategorije, opredelitve neplačila ali poplačila in vsa ustrezna opozorila glede tveganj, vključno z analizo občutljivosti zadevnih ključnih predpostavk ocenjevanja, kot so matematične ali korelacijske predpostavke, skupaj z najslabšim in najboljšim scenarijem bonitetnih ocen;
 - (d) sta v bonitetni oceni jasno in vidno navedena datum, ko je bila ta prvič distribuirana, in datum, ko je bila zadnjič posodobljena; ter
 - (e) poda informacije o tem, ali se bonitetna ocena nanaša na novo izdani finančni instrument in ali bonitetna agencija prvič ocenjuje finančni instrument.
3. Bonitetna agencija sporoči bonitetno oceno ocenjevanemu subjektu 12 ur pred objavo ter ga obvesti o glavnih elementih, na katerih temelji ocena, tako da ima subjekt možnost bonitetno agencijo opozoriti na stvarne napake.
4. Bonitetna agencija ob razkritju bonitetnih ocen jasno in vidno navede vse značilnosti in omejitve bonitetne ocene. Zlasti ob objavi vsake bonitetne ocene vidno navede, ali se ji zdi kakovost razpoložljivih informacij o ocenjevanemu subjektu zadovoljiva in v kolikšnem obsegu je preverila informacije, ki ji jih je zagotovil ocenjevani subjekt ali njegove povezane tretje osebe. Če bonitetna ocena vključuje vrsto subjekta ali finančnega instrumenta, za katerega so podatki iz preteklosti omejeni, bonitetna agencija na vidnem mestu jasno navede omejitve bonitetne ocene.

V primeru pomanjkanja zanesljivih podatkov ali zapletenosti strukture nove vrste finančnega instrumenta ali nezadovoljive kakovosti razpoložljivih informacij ali ko se zaradi njih pojavljajo resni dvomi o tem, ali lahko bonitetna agencija zagotovi verodostojno bonitetno oceno, bonitetna agencija ne izda bonitetne ocene oziroma prekliche obstoječo bonitetno oceno.

5. Kadar bonitetna agencija napove bonitetno oceno, v sporočilih ali poročilih za javnost pojasni ključne elemente, na katerih temelji bonitetna ocena.

Kadar informacije, določene v točkah 1, 2 in 4, ne bi bile sorazmerne glede na dolžino distribuirane bonitetne ocene, zadostuje, da se v sami bonitetni oceni navede jasen in viden sklic na mesto, kjer so take razkrite informacije neposredno in enostavno dostopne, vključno z neposredno spletno povezavo do razkritih informacij na ustrezni spletni strani bonitetne agencije.

II. Dodatne obveznosti v zvezi z bonitetnimi ocenami strukturiranih finančnih instrumentov

1. Kadar bonitetna agencija oceni strukturiran finančni instrument, v bonitetni oceni navede vse informacije o analizi izgub in denarnih tokov, ki jo je izvedla ali se zanaša nanjo, pa tudi podatek o vsaki pričakovani spremembi bonitetne ocene.
2. Bonitetna agencija navede, katero raven ocenjevanja je uporabila v zvezi s postopki poglobljenega pregledovanja dokumentacije na ravni zadevnih finančnih instrumentov ali drugih sredstev strukturiranih finančnih instrumentov. Bonitetna agencija razkrije, ali je izvedla kakršno koli ocenjevanje takih postopkov poglobljenega pregledovanja dokumentacije oziroma ali se je pri tem opirala na ocenjevanje, ki so ga opravile tretje osebe, in navede, kako rezultat takega ocenjevanja vpliva na bonitetno oceno.
3. Kadar bonitetna agencija izda bonitetno oceno strukturiranih finančnih instrumentov, mora razkritje metodologij, modelov in ključnih predpostavk ocenjevanja pospremiti z navodili, ki pojasnjujejo predpostavke, parametre, omejitve in negotovosti glede modelov in metodologij ocenjevanja, uporabljenih pri teh bonitetnih ocenah, vključno s simulacijami stresnih scenarijev, ki so jih agencije opravile pri oblikovanju bonitetnih ocen. Ta navodila so jasna in zlahka razumljiva.
4. Bonitetna agencija redno razkriva informacije o vseh strukturiranih finančnih produktih, ki so ji bili predloženi v prvi pregled ali predhodno ocenjevanje. Tako razkritje informacij se opravi ne glede na to, ali so izdajatelji pooblastili bonitetno agencijo tudi za končno bonitetno oceno ali ne.

Oddelek E**Razkritja****I. Splošna razkritja**

Bonitetna agencija na splošno razkrije dejstvo, da je registrirana v skladu s to uredbo, in naslednje informacije:

1. vsa dejanska in potencialna nasprotja interesov iz točke 1 oddelka B;
2. seznam njenih pomožnih storitev;
3. svojo politiko glede objavljanja bonitetnih ocen in drugih s tem povezanih sporočil;
4. splošni značaj svoje ureditve glede plačil;
5. metodologije in opise modelov ter ključne predpostavke ocenjevanja, kot so matematične ali korelacijske predpostavke, uporabljene pri njenih dejavnostih bonitetnega ocenjevanja, ter njihove bistvene spremembe;
6. vse bistvene spremembe svojih sistemov, virov ali postopkov; ter
7. po potrebi svoj kodeks ravnanja.

II. Redna razkritja

Bonitetna agencija redno razkriva naslednje informacije:

1. vsakih šest mesecev podatke o preteklih stopnjah neplačil svojih bonitetnih kategorij po glavnih geografskih območjih izdajateljev, ter ali so se stopnje neplačil teh kategorij s časom spremenile;
2. letno:
 - (a) seznam svojih 20 največjih strank glede na prihodek, ki ga ustvarjajo; ter
 - (b) seznam tistih svojih strank, katerih prispevek k stopnji rasti pri ustvarjanju prihodka bonitetne agencije je v prejšnjem finančnem letu več kot 1,5-krat presegel stopnjo rasti skupnih prihodkov bonitetne agencije v tistem letu. Vsaka taka stranka se v ta seznam vključi samo, če je v tistem letu bonitetna agencija na svetovni ravni z njo ustvarila več kot 0,25 % svojih skupnih prihodkov.

Za namene te točke „stranka“ pomeni subjekt, njegove podrejene subjekte in povezane subjekte, v katerih ima subjekt delež, večji od 20 %, in vse druge subjekte, za katere je subjekt v imenu neke stranke s pogajanjem dosegel strukturiranje izdaje dolžniških instrumentov, pri čemer je bila bonitetni agenciji posredno ali neposredno plačana provizija za bonitetno oceno izdaje teh dolžniških instrumentov.

III. Poročilo o preglednosti

Bonitetna agencija vsako leto zagotovi naslednje informacije:

1. podrobne informacije o pravni strukturi in lastništvu bonitetne agencije, vključno z informacijami o deležih v smislu členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu ⁽¹⁾;
2. opis mehanizmov notranjih kontrol, s katerim zagotavlja kakovost svojih dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
3. statistiko o dodelitvi osebja novim bonitetnim ocenam, pregledom bonitetnih ocen, ocenjevanju metodologij ali modelov in višjemu vodstvu;

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

4. opis politike vodenja evidenc;
5. rezultat letnega notranjega pregleda neodvisne funkcije skladnosti;
6. opis politike rotacije vodstvenega osebja in analitikov;
7. finančne informacije o prihodkih bonitetne agencije, razdeljenih na honorarje iz naslova dejavnosti bonitetnega ocenjevanja in honorarje iz naslova drugih dejavnosti, z obširnimi opisom vsake; ter
8. izjava o upravljanju v smislu člena 46a(1) Četrte direktive Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih določenih vrst družb ⁽¹⁾. Za namene navedene izjave bonitetna agencija predloži informacije iz člena 46a(1)(d) navedene direktive ne glede na to, ali se nanjo nanaša Direktiva 2004/25/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o pobudah za prevzem ⁽²⁾.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

⁽²⁾ UL L 142, 30.4.2004, str. 12.

PRILOGA II

INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA NAVESTI V VLOGI ZA REGISTRACIJO

1. Polno ime bonitetne agencije, naslov registriranega sedeža v Skupnosti;
 2. ime in kontaktni podatki osebe za stik in uradnika za spremljanje skladnosti;
 3. pravni status;
 4. razred bonitetnih ocen, za katerega bonitetna agencija zaproša za registracijo;
 5. lastniška struktura;
 6. organizacijska struktura in upravljanje;
 7. finančna sredstva za opravljanje dejavnosti bonitetnega ocenjevanja;
 8. zaposleni v bonitetnih agencijah in njihovo strokovno znanje;
 9. informacije o podrejenih podjetjih bonitetne agencije;
 10. opis postopkov in metodologij, uporabljenih za izdajo in revidiranje bonitetnih ocen;
 11. politike in postopki za prepoznavanje in obvladovanje ter razkrivanje morebitnih nasprotij interesov;
 12. informacije o analitikih, vključenih v ocenjevanje;
 13. ureditev plačil in ocene uspešnosti;
 14. druge storitve, ki niso dejavnosti bonitetnega ocenjevanja, ki jih namerava opravljati bonitetna agencija;
 15. program poslovanja, vključno s podatkom, kje naj bi se izvajale glavne poslovne dejavnosti in katere podružnice bodo ustanovljene ter navedbo vrste predvidenih poslovnih dejavnosti.
 16. dokumenti in podrobne informacije v zvezi s predvideno uporabo sistema odobritve;
 17. dokumenti in podrobne informacije v zvezi s predvidenimi dogovori o zunanjem izvajanju, vključno z informacijami o subjektih, ki opravljajo funkcije, oddane v zunanje izvajanje.
-

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/65/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 13. julija 2009

o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)

(prenovitev)

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) ⁽²⁾ je bila večkrat bistveno spremenjena ⁽³⁾. Ker so potrebne dodatne spremembe, bi bilo zaradi jasnosti treba navedeno direktivo prenoviti.

(2) Direktiva 85/611/EGS je znatno prispevala k razvoju in uspehu sektorja evropskih investicijskih skladov. Kljub uvedenim izboljšavam po njenem sprejetju in zlasti leta 2001 je postopoma postalo jasno, da je v pravni okvir KNPVP treba uvesti spremembe, da bi ga prilagodili finančnim trgom 21. stoletja. Komisija je z Zeleno knjigo z dne 12. julija 2005 o izboljšavi zakonodajnega okvira EU za investicijske sklade sprožila javno razpravo o tem, kako Direktivo 85/611/EGS spremeniti tako, da bi se soočila s temi novimi izzivi. Ta intenzivni proces posvetovanja je pripeljal do splošno sprejetega zaključka, da so potrebne bistvene spremembe navedene direktive.

(3) Nacionalne zakone, ki urejajo kolektivne naložbene podjetje, bi bilo treba uskladiti zaradi približevanja pogojev konkurence med temi podjetji na ravni Skupnosti in hkrati zagotoviti učinkovitejšo in enotnejšo zaščito za imetnike enot premoženja. Takšna uskladitev olajšuje odpravo omejitev prostega pretoka enot premoženja KNPVP v Skupnosti.

(4) Ob upoštevanju teh ciljev je zaželeno, da se določijo skupna pravila o dovoljenjih, nadzoru, obliki in dejavnosti KNPVP, ustanovljenih v državah članicah, in podatkih, ki jih morajo objavljati.

(5) Usklajevanje zakonodaje držav članic naj se omeji na tiste KNPVP, drugačne od podjetij zaprtega tipa, ki pospešujejo prodajo enot svojega premoženja javnosti v Skupnosti. Zaželeno je, da se KNPVP kot del njihovih naložbenih ciljev dovoli vlaganje v finančne instrumente z zadostno likvidnostjo, ki niso prenosljivi vrednostni papirji. Finančni instrumenti, ki so primerni za naložbena sredstva portfelja KNPVP, morajo biti naštet v tej direktivi. Izbiranje naložb za portfelj, ki se izvaja z uporabo indeksa, se šteje za tehniko upravljanja.

(6) Če določbe te direktive zahtevajo ukrepanje KNPVP, se te določbe v primerih, kjer je KNPVP ustanovljen kot splošni sklad, ki ga upravlja družba za upravljanje, in kjer splošni sklad ni pravna oseba in kot tak ne more ukrepati, nanašajo na družbo za upravljanje.

(7) Enote KNPVP se za namene Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov ⁽⁴⁾ obravnavajo kot finančni instrumenti.

⁽¹⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 13. januarja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Stališče Sveta z dne 22. junija 2009.

⁽²⁾ UL L 375, 31.12.1985, str. 3.

⁽³⁾ Glej Prilogo III, del A.

⁽⁴⁾ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

- (8) Dovoljenja, izdana družbi za upravljanje v njeni matični državi članici, bi morala zagotoviti varstvo vlagatelja in solventnost družb za upravljanje z namenom prispevati k stabilnosti finančnega sistema. Sprejeti pristop iz te direktive zagotavlja bistveno uskladitev, ki je nujno potrebna in zadostna, da zavaruje vzajemno priznavanje dovoljenj in sisteme nadzora skrbnega in varnega poslovanja in tako omogoča izdajo enega, na celotnem ozemlju Skupnosti veljavnega dovoljenja ter izvajanje načela nadzora matične države članice.
- (9) Z namenom zagotoviti, da je družba za upravljanje sposobna izpolniti obveznosti, ki nastajajo pri njeni dejavnosti, in tako zagotoviti svojo stabilnost, se zahteva, da ima družba osnovni kapital in dodaten znesek lastnih sredstev. Ker je treba upoštevati razvojne spremembe, zlasti glede stroškov kapitala za poslovna tveganja znotraj Skupnosti in drugih mednarodnih razlogov, je treba te zahteve, vključno z uporabo jamstev, znova preučiti in popraviti.
- (10) Za varstvo vlagateljev je treba nujno zagotoviti notranji pregled vsake družbe za upravljanje, predvsem s sistemom dvočlanske uprave in z zadostnimi mehanizmi notranjega nadzora.
- (11) Zaradi načela nadzora s strani matične države članice bi bilo potrebno družbam za upravljanje odobriti, da z ustanavljanjem hčerinskih družb ali s prostim opravljanjem storitev na ozemlju celotne Skupnosti opravljajo storitve, za katere imajo dovoljenje matične države članice.
- (12) Kar zadeva upravljanje zbranega premoženja (upravljanje vzajemnih skladov/splošnih skladov ali investicijskih družb), mora dovoljenje, izdano družbi za upravljanje v njeni matični državi članici, tej družbi dovoljevati, da v državah članicah gostiteljicah izvaja naslednje dejavnosti brez poseganja v poglavje XI: distribucija enot usklajenih vzajemnih skladov/splošnih skladov, ki jih ta družba upravlja v matični državi članici, prek ustanovitve podružnice; distribucija delnic usklajenih investicijskih družb, ki jih upravlja taka družba, z ustanovitvijo podružnice; distribucija enot usklajenih enot vzajemnih skladov/splošnih skladov ali delnic usklajenih investicijskih družb, ki jih upravljajo druge družbe za upravljanje; izvajanje vseh ostalih funkcij in nalog, ki sodijo v dejavnost upravljanja zbranega premoženja; upravljanje sredstev investicijskih družb, registriranih v državah članicah, ki niso matična država članica investicijske družbe; na podlagi pooblastil v imenu družb za upravljanje, registriranih v državah članicah, ki niso matična država članica družbe za upravljanje, opravljati funkcije, ki so del dejavnosti upravljanja zbranega premoženja. Če družba za upravljanje v državi članici gostiteljici distribuira enote lastnih usklajenih enot vzajemnih skladov/splošnih skladov ali delnic lastnih usklajenih investicijskih družb, ne da bi ustanovila podružnico, zanjo veljajo samo pravila glede čezmejnega trženja.
- (13) Glede obsega delovanja družb za upravljanje in zaradi upoštevavanja nacionalne zakonodaje ter da bi dovolili takšnim družbam doseči pomembno ekonomijo obsega, je zaželeno, da se jim dovoli tudi izvajanje dejavnosti upravljanja naložbenega premoženja posameznih strank (upravljanje posamičnega premoženja), vključno z upravljanjem pokojninskih skladov kot tudi nekaterih posebnih pomožnih dejavnosti, ki so povezane z glavno dejavnostjo družbe. Takšen obseg dejavnosti družb za upravljanje ne vpliva na njihovo stabilnost. Vendar je treba ob izdaji dovoljenja družbam za upravljanje za opravljanje obeh dejavnosti upravljanja zbranega in posamičnega premoženja določiti posebna pravila, ki preprečujejo nasprotje interesov.
- (14) Dejavnost upravljanja posamičnega naložbenega premoženja je investicijska storitev, ki jo ureja Direktiva 2004/39/ES. Zaradi zagotavljanja enotnega ureditvenega okvira na tem področju je zaželeno, da za družbe za upravljanje, katerih dovoljenje vključuje tudi to storitev, veljajo pogoji poslovanja iz te direktive.
- (15) Kot splošno pravilo velja, da matična država članica lahko sprejme pravila, ki so strožja od pravil, določenih v tej direktivi, zlasti kar zadeva pogoje za izdajo dovoljenj, zahteve skrbnega in varnega poslovanja in pravila o poročanju in prospektu.
- (16) Zaželeno je, da se izdelajo pravila, ki določajo predpogoje, pod katerimi lahko družba za upravljanje na podlagi pooblastil prenese posebne naloge in funkcije na tretje osebe, da bi tako povečala učinkovitost opravljanja dejavnosti družbe. Da bi se zagotovilo pravilno delovanje načela nadzora s strani matične države članice morajo države članice, ki take prenose dovoljujejo, zagotoviti, da družba za upravljanje, kateri so izdale dovoljenje, ne prenese vseh svojih nalog naprej na eno ali več tretjih oseb tako, da bi se njena vloga zmanjšala na vlogo poštnega predala, ter da obstoj pooblastil ne preprečuje učinkovitega nadzora nad družbo za upravljanje. Dejstvo, da je družba za upravljanje prenesla del svojih funkcij na tretjo osebo, v nobenem primeru ne sme vplivati na obveznosti te družbe ali na skrbnika do imetnikov enot premoženja in do pristojnih organov.
- (17) Da bi dolgoročno zagotovila enake pogoje in ustrezen nadzor, bi morale biti Komisiji omogočeno, da preuči možnosti za uskladitev ureditve prenosa na ravni Skupnosti.

- (18) Načelo nadzora s strani matične države članice zahteva, da pristojni organi odvzamejo ali zavrnejo izdajo dovoljenja, če dejavniki, kot so vsebina programov delovanja, geografska porazdelitev ali dejansko izvedene dejavnosti, jasno kažejo, da je družba za upravljanje izbrala pravni sistem ene države članice z namenom izogniti se strožjim standardom, ki veljajo v drugi državi članici, na ozemlju katere družba za upravljanje namerava izvajati ali dejansko izvaja večji del svojih dejavnosti. Za namene te direktive bi morala družba za upravljanje pridobiti dovoljenje v državi članici, v kateri ima statutarni sedež. V skladu z načelom nadzora matične države članice se lahko le pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje štejejo za pristojne za nadzor organizacije družbe za upravljanje, vključno z vsemi postopki in viri za opravljanje administrativnih funkcij iz Priloge II, za katere se uporablja zakonodaja matične države članice družbe za upravljanje.
- (19) Če KNPVP upravlja družba za upravljanje, ki ji je bilo izdano dovoljenje v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP, družba za upravljanje sprejme in vzpostavi ustrezne postopke in ureditve, da zagotovi ustrezno obravnavo pritožb vlagateljev, na primer z ustreznimi določbami v zvezi z razširjanjem ali posredovanjem naslova v matični državi članici KNPVP, ki ni nujno naslov družbe za upravljanje. Prav tako mora takšna družba za upravljanje sprejeti ustrezne postopke in ureditve, da na zahtevo javnosti ali pristojnih organov iz matične države članice KNPVP omogoči dostop do informacij, na primer tako, da med zaposlenimi v družbi za upravljanje imenuje osebo, ki bo obravnavala zahteve za informacije. Zakoni matične države članice KNPVP družbe za upravljanje kljub temu ne smejo zavezovati k imenovanju lokalnega predstavnika v tej državi članici, ki bi izpolnjeval te dolžnosti.
- (20) Pristojni organi, ki KNPVP izdajo dovoljenje, bi morali upoštevati pravila upravljanja splošnih skladov ali ustanovno listino investicijske družbe, izbiro depozitarja in zmožnost družbe za upravljanje, da upravlja KNPVP. Če je družba za upravljanje ustanovljena v drugi državi članici, bi se pristojni organi morali zanesti na potrdilo pristojnih organov matične države članice družbe za upravljanje glede vrste KNPVP, ki jo družba za upravljanje lahko upravlja. Dovoljenje za KNPVP ne bi smelo biti pogojeno z dodatnimi kapitalskimi zahtevami na ravni družbe za upravljanje oziroma s tem, da mora biti statutarni sedež družbe za upravljanje v državi članici KNPVP ali da mora v matični državi članici KNPVP družba za upravljanje opravljati katerekoli dejavnosti.
- (21) Pristojni organi matične države članice KNPVP bi morali biti pristojni za nadzor nad upoštevanjem pravil v zvezi z ustanovitvijo in delovanjem KNPVP, za kar naj velja zakonodaja matične države članice KNPVP. S tem namenom naj bi pristojni organi matične države članice KNPVP pridobivali podatke neposredno od družbe za upravljanje. Zlasti lahko pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje zahtevajo, da družbe za upravljanje predložijo informacije o transakcijah, ki zadevajo naložbe KNPVP z dovoljenjem v tej državi članici, vključno s podatki iz poslovnih knjig in evidence ter računovodske izkaze sklada o teh transakcijah. Pri odpravljanju prekrškov v zvezi s pravili v okviru njihovih pristojnosti naj bi se pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje lahko zanesli na sodelovanje pristojnih organov matične države članice družbe za upravljanje in po potrebi bi lahko neposredno ukrepali proti družbi za upravljanje.
- (22) Matični državi članici KNPVP je treba omogočiti, da lahko določi pravila glede vsebine registra imetnikov enot premoženja KNPVP. Organizacija in kraj vodenja tega registra sta kljub temu predmet organizacijske ureditve družbe za upravljanje.
- (23) Matični državi članici KNPVP je treba zagotoviti vsa sredstva za odpravljanje kršitev pravil KNPVP. V zvezi s tem morajo imeti pristojni organi matične države članice KNPVP možnost, da opravijo preventivne ukrepe in sprejmejo kazni zoper družbo za upravljanje. Kot zadnji ukrep morajo imeti pristojni organi matične države članice KNPVP možnost, da od družbe za upravljanje zahtevajo opustitev upravljanja KNPVP. Države članice morajo zagotoviti potrebne predpise, s katerimi v takem primeru zagotovijo urejeno upravljanje ali likvidacijo KNPVP.
- (24) Z namenom preprečiti arbitražo nadzora in spodbuditi zaupanje v učinkovitost nadzora, ki ga izvajajo pristojni organi matične države članice, se izdaja dovoljenja zavrne, če se KNPVP prepreči trženje lastnih enot premoženja v njegovi matični državi članici. Enkrat, ko je KNPVP dovoljenje izdano, KNPVP prosto izbira državo(-e), članico(-e), v kateri(-h) bo v skladu s to direktivo tržil lastne enote premoženja.
- (25) Zaradi varstva interesov delničarjev ter da bi usklajenim kolektivnim naložbenim podjetjem zagotovili enake pogoje delovanja na trgu, se zahteva, da imajo investicijske družbe osnovni kapital. Investicijske družbe, ki so za upravljanje določile družbo za upravljanje, so krite iz dodatnega zneska lastnih sredstev družbe za upravljanje.

- (26) Kadar obstajajo veljavna pravila ravnanja glede vodenja poslov ter prenosa nalog in kadar je tak prenos s strani družbe za upravljanje dovoljen v skladu z zakonodajo njene matične države članice, bi morale investicijske družbe, ki imajo dovoljenje pristojnega organa, smiselno uporabljati takšna pravila ravnanja, bodisi neposredno, ko niso prenesle pooblastil za upravljanje na družbo za upravljanje, ki ji je izdano dovoljenje skladno s to direktivo, ali posredno, ko so prenesle pooblastilo za upravljanje na družbo za upravljanje, kateri je bilo izdano dovoljenje.
- (27) Kljub potrebi po konsolidaciji med KNPVP, se združitve KNPVP soočajo z mnogimi pravnimi in upravnimi težavami v Skupnosti. Zato je treba za izboljšanje delovanja notranjega trga predpisati določbe Skupnosti, ki olajšujejo združitve med KNPVP (in njihovimi naložbenimi razdelki). Čeprav lahko nekatere države članice odobrijo dovoljenje le pogodbenim skladom, mora vsaka država članica dovoliti in priznati čezmejne združitve med vsemi vrstami KNPVP (pogodbenimi, podjetniškimi in vzajemnimi skladi), brez potrebe, da bi države članice morale v nacionalni zakonodaji zagotoviti nove pravne oblike KNPVP.
- (28) Ta direktiva zajema tiste tehnike združitve, ki so v državah članicah najpogosteje uporabljene. Ta direktiva ne zahteva, da morajo vse države članice v domači zakonodaji uveljaviti vse tri tehnike, vendar pa bi morala vsaka država članica priznati prenose sredstev, ki nastanejo s temi tehnikami združitve, kot tudi ne preprečuje, da bi KNPVP uporabili druge tehnike na izključno nacionalni osnovi, kadar noben KNPVP, ki ga združitev zadeva, ni priglašen za čezmejno trženje svojih enot premoženja. Za te združitve bodo še vedno veljale zadevne določbe nacionalnega prava. Nacionalna pravila glede sklepčnosti ne smejo ločevati med nacionalnimi in čezmejnimi združitvami, prav tako ne smejo biti strožja od pravil za združitve gospodarskih subjektov.
- (29) Za zaščito interesov vlagateljev bi morale države članice za predlagane domače ali čezmejne združitve med KNPVP zahtevati, da jim njihovi pristojni organi izdajo dovoljenje. Za čezmejne združitve bi morali pristojni organi KNPVP, ki se združuje, združitve odobriti, da se zagotovi ustrezna zaščita imetnikov enot premoženja, ki dejansko zamenjajo KNPVP. Če združitev vključuje več kot en KNPVP, ki se združuje, in imajo takšni KNPVP sedež v različnih državah članicah, morajo pristojni organi posameznega KNPVP, ki se združuje, združitve odobriti v tesnem medsebojnem sodelovanju, vključno z ustreznimi izmenjavo podatkov. Ker je treba ustrezno zaščititi tudi interese imetnikov premoženja KNPVP prejemnika, zato jih morajo pristojni organi matične države članice KNPVP prejemnika upoštevati.
- (30) Imetniki enot premoženja obeh KNPVP, tistega KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika, bi morali imeti tudi pravico, da zahtevajo ponovni odkup ali izplačilo svojih enot premoženja ali, če je mogoče, spremembo v enote premoženja v drugem KNPVP, ki ima podobne naložbene politike in ki ga upravlja ista družba za upravljanje ali povezana družba. Ta pravica ne sme biti pogojena z morebitnimi dodatnimi bremenitvami, razen provizij, ki jih zadevni sklad potrebuje za kritje prerazporeditvenih stroškov v vseh položajih, opredeljenih v prospektih KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika.
- (31) Treba je zagotoviti nadzor nad združitvami s strani tretjih oseb. Depozitarji vsakega posameznega KNPVP, ki je vključen v združitev, morajo preveriti skladnost osnutka pogojev združitve z zadevnimi določbami te direktive in pravili upravljanja skladov KNPVP. Ali depozitar ali neodvisni revizor mora sestaviti poročilo v imenu vseh KNPVP, vključenih v združitev, ki potrjuje metode vrednotenja sredstev in obveznosti takšnega KNPVP in metodo izračuna menjalnega razmerja, kot je določeno v skupnem osnutku pogojev združitve, kot tudi dejansko menjalno razmerje in po potrebi denarno izplačilo na enoto premoženja. Da bi omejili stroške, povezane s čezmejnimi združitvami, je treba zakonitemu revizorju KNPVP, ki se združuje, ali KNPVP prejemnika omogočiti, da sestavi eno poročilo za vse vključene KNPVP. Zaradi zaščite vlagateljev je treba imetnikom enot premoženja ponuditi, da na zahtevo in brezplačno pridobijo kopijo takšnega poročila.
- (32) Zlasti je pomembno, da so imetniki enot premoženja ustrezno obveščeni o predlagani združitvi in da so njihove pravice zadostno meri zaščitene. Čeprav združitev najbolj zadeva interese imetnikov enot premoženja KNPVP, ki se združuje, je treba v takšnih primerih zaščititi tudi imetnike enot premoženja KNPVP prejemnika.
- (33) Določbe o združitvah, iz te direktive, nimajo vpliva na uporabo zakonodaje o nadzoru koncentracij podjetij, zlasti Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) ⁽¹⁾.
- (34) Prosto trženje enot premoženja, ki so jih izdali KNPVP, ki so dobili dovoljenje za vlaganje do 100 % svojih sredstev v prenosljive vrednostne papirje, ki jih je izdalo isto telo (država, lokalni organ itd.), morda nima neposrednega ali posrednega vpliva na motnje delovanja kapitalskega trga ali financiranja držav članic.

⁽¹⁾ UL L 24, 29.1.2004, str. 1.

- (35) Opredelitev prenosljivih vrednostnih papirjev iz te direktive se uporablja le za namene te direktive in nikakor ne posega v različne opredelitve, ki se v nacionalni zakonodaji uporabljajo za druge namene, na primer za obdavčevanje. Ta opredelitev zato ne ureja delnic in drugih delnicam enakovrednih vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj so organizacije, kakor so na primer „Building Societies“ ali „Industrial and Provident Societies“, katerih lastništvo v praksi ni prenosljivo, razen s ponovnim odkupom izdajatelja.
- (36) Instrumenti denarnega trga so prenosljivi instrumenti, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu in ne na reguliranem trgu vrednostnih papirjev, na primer zakladne menice, menice, ki jih izdajo lokalne oblasti, potrdila o vlogah, komercialni zapisi, srednjeročni zapisi in bančni akcepti.
- (37) Koncept reguliranega trga vrednostnih papirjev v tej direktivi ustreza konceptu iz Direktive 2004/39/ES.
- (38) Zaželeno je, da se KNPVP dovoli vlaganje njihovih sredstev v enote premoženja KNPVP in v druge kolektivne naložbene podjeme odprtega tipa, ki tudi vlagajo v likvidna finančna sredstva, navedena v tej direktivi, in ki delujejo po načelu razpršitve tveganj. KNPVP in drugi kolektivni naložbeni podjemi, v katere vlagajo KNPVP, morajo biti predmet učinkovitega nadzora.
- (39) Treba je omogočiti razvoj možnosti KNPVP za vlaganja v KNPVP in druge kolektivne naložbene podjeme. V ta namen je treba zagotoviti, da taka naložbena dejavnost ne zmanjšuje varstva vlagatelja. Za doseg možnosti KNPVP za vlaganja v enote premoženja drugih KNPVP in v kolektivne naložbene podjeme je treba določiti nekatera pravila glede količinskih omejitev, razkritja podatkov in preprečevanja pojavov piramidnih struktur.
- (40) Zaradi upoštevanja razvoja trga in glede na dokončno vzpostavitev ekonomske in monetarne unije je zaželeno, da se KNPVP dovoli vlaganje v bančne vloge. Zaradi zagotavljanja zadostne likvidnosti naložb v vlogah morajo biti te vloge izplačljive na odpoklic ali morajo vlagatelju dajati pravico do odpoklica. Če so vloge vplačane pri kreditni instituciji, ki ima statutarni sedež v tretji državi, mora biti kreditna institucija predmet pravil varnega in skrbnega poslovanja, ki so enakovredna pravilom iz zakonodaje Skupnosti.
- (41) Ob vlaganjih KNPVP v bančne vloge v skladu z njegovimi pravili upravljanja ali ustanovnimi listinami je treba dovoliti vsem KNPVP dodatna likvidna sredstva, kakor so bančne vloge na vpogled. Imetništvo takih dodatnih likvidnih sredstev je utemeljeno med drugim za kritje tekočih ali izrednih plačil; pri prodaji za čas, potreben za ponovno vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga ali druga finančna sredstva, iz te direktive, ali za časovno obdobje, kadar je nujno potrebno vlaganje v prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga in druga finančna sredstva zaradi neugodnih razmer na trgu začasno zaustaviti.
- (42) Zaradi varnega in skrbnega poslovanja se morajo KNPVP izogibati presežni koncentraciji investiranja v naložbe, s katerimi se tvega izpostavljenost do posamezne osebe ali oseb, ki spadajo v isto skupino.
- (43) KNPVP bi morali imeti izrecno dovoljenje, da kot del njihove splošne naložbene politike ali zaradi obvladovanja tveganj za doseganje zastavljenega finančnega cilja ali v prospektu prikazanega profila tveganj vlagajo v izvedene finančne instrumente. Zaradi zagotovitve varstva vlagateljev je treba omejiti največjo dopustno izpostavljenost, povezano z izvedenimi finančnimi instrumenti, tako da ta ne preseže skupne čiste vrednosti portfelja KNPVP. Za zagotovitev stalnega zavedanja tveganj in obveznosti, ki izhajajo iz poslov z izvedenimi finančnimi instrumenti, in preverjanja usklajenosti z naložbenimi omejitvami, je potrebno stalno merjenje in spremljanje teh tveganj in obveznosti. Nazadnje, da bi se z razkritjem podatkov zagotovilo varstvo vlagateljev, morajo KNPVP opisati svoje strategije, tehnike in naložbene omejitve, ki urejajo posle z izvedenimi finančnimi instrumenti.
- (44) Ukrepi za reševanje morebitnega navzkrižja interesov pri proizvodih, kjer se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, kot je predvideno glede na Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽¹⁾ in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano) ⁽²⁾, morajo biti dosledni in skladni v vseh ustreznih predpisih za finančni sektor. Komisija bo predložila ustrezne zakonodajne predloge, vključno v zvezi s to direktivo, da po ustrezni proučitvi presoje vpliva takšnega predloga, zagotovi takšno doslednost in skladnost.
- (45) Kar zadeva izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na izvenborznem prostem trgu (izvedeni finančni instrumenti OTC), bi morali predpisati zahteve glede ustreznosti nasprotnih strank v poslu in instrumentov, likvidnosti in stalne ocene stanja. Namen takšnih zahtev je zagotoviti zadostno raven varstva vlagateljev, primerljivo s tisto ravno varstva, ki jo vlagatelji imajo ob pridobitvi izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na reguliranem trgu vrednostnih papirjev.
- (46) Poslovanje z izvedenimi finančnimi instrumenti se ne sme nikoli uporabljati za izogibanje načelom ali pravilom iz te direktive. Kar zadeva izvedene finančne instrumente OTC, bi morala veljati dodatna pravila za razpršitev tveganj izpostavljenosti do posamezne nasprotnne stranke ali do skupine nasprotnih strank.

(1) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

(2) UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

- (47) Nekatero tehnike upravljanja portfeljev podjetij kolektivnih naložbenih podjetij, ki vlagajo predvsem v delnice ali dolžniške vrednostne papirje, temeljijo na natančnem posnemanju sestave borznih indeksov ali indeksov dolžniških vrednostnih papirjev. Zaželeno je, da se KNPVP dovoli natančno posnemanje sestave splošno znanih in priznanih borznih indeksov ali indeksov dolžniških vrednostnih papirjev. V ta namen se lahko uvede bolj prilagodljiva pravila razpršitve tveganj za vlaganja KNPVP v delnice ali dolžniške vrednostne papirje.
- (48) Kolektivni naložbeni podjetji, ki spadajo v področje, ki ga ureja ta direktiva, ne smejo biti uporabljeni za druge namene, razen za kolektivno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v skladu s pravili iz te direktive. V primerih, ki jih navaja ta direktiva, bi bilo treba KNPVP omogočiti, da imajo lahko hčerinske družbe le, če je to potrebno za učinkovito opravljanje nekaterih dejavnosti v svojem imenu, opredeljenih v tej direktivi. Nujno je zagotoviti učinkovit nadzor KNPVP. Ustanovitev hčerinskih družb KNPVP v tretji državi je zato dovoljena le v primerih in pod pogoji, iz te direktive. S splošno obveznostjo ravnanja izključno v interesu imetnikov enot premoženja in zlasti zaradi povečanja stroškovne učinkovitosti se nikoli ne upravičujejo ukrepi KNPVP, ki bi lahko pristojnim organom ovirale učinkovito izvajanje njihovih nadzornih nalog.
- (49) Izvirna različica Direktive 85/611/EGS je vsebovala odstopanje od omejitev na odstotek sredstev KNPVP, ki jih KNPVP lahko vlagajo v prenosljive vrednostne papirje istega izdajatelja, ki se je uporabljalo v primeru obveznic, ki jih izda ali zanje jamči država članica. To odstopanje je dovoljevalo KNPVP, da vlagajo do 35 % svojih sredstev zlasti v take obveznice. Podobno, a bolj omejeno odstopanje je upravičeno za obveznice zasebnega sektorja, ki celo v odsotnosti državnega jamstva kljub temu dajejo posebna jamstva vlagatelju po posebnih pravilih, ki veljajo zanje. Treba je torej razširiti to odstopanje na vse obveznice zasebnega sektorja, ki skupno izpolnjujejo določene kriterije, in pri tem pustiti državam članicam, da sestavijo seznam obveznic, za katere nameravajo, kjer je to primerno, dovoliti odstopanje.
- (50) Več držav članic je sprejelo določbe, ki neusklajenim kolektivnim naložbenim podjetjem omogočajo združitev njihovih sredstev v en tako imenovan centralni sklad. Da bi omogočili KNPVP uporabo teh struktur, je treba „napajalne KNPVP“, ki želijo svoja sredstva združiti v „centralne KNPVP“, izvzeti iz prepovedi, v okviru katere ne smejo vložiti več kot 10 %, oziroma glede na okoliščine 20 % svojih sredstev v posamezni kolektivni naložbeni podjem. Takšno izvzetje je upravičeno, če napajalni KNPVP naloži vsa ali skoraj vsa sredstva v razpršeni portfelj centralnega KNPVP, za katerega veljajo pravila o razpršenosti KNPVP.
- (51) Da bi olajšali učinkovito delovanje notranjega trga in zagotovili enako raven zaščite vlagateljev v vsej Skupnosti, je treba dovoliti centralno-napajalne strukture tako v primerih, če so centralni in napajalni skladi ustanovljeni v isti državi članici in če so ustanovljeni v različnih državah članicah. Da bi vlagateljem omogočili boljše razumevanje centralno-napajalnih struktur in da bi jih zakonodajalci lažje nadzirali, zlasti v čezmejnih okoliščinah, naj bi posamezni napajalni sklad lahko vlagal samo v en centralni sklad. Da bi zagotovili enako raven zaščite vlagateljev v vsej Skupnosti, mora centralni sklad biti KNPVP, ki mu je bilo izdano dovoljenje. Da bi se izognili nepotrebnim upravnim obremenitvam, naj bi se določbe priglasitve čezmejnega trženja ne uporabljale, če centralni KNPVP v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bil ustanovljen, ne zbira kapitala pri javnosti, ampak ima v tej državi članici samo enega ali več napajalnih KNPVP.
- (52) Da bi zaščitili vlagatelje napajalnega KNPVP, mora za naložbe napajalnega KNPVP v centralni KNPVP veljati predhodna odobritev pristojnih organov matične države članice napajalnega KNPVP. Odobritev bi se morala zahtevati samo za začetno naložbo v centralni KNPVP, s katero bi napajalni KNPVP presegel mejo, ki velja za naložbe v druge KNPVP. Da bi olajšali učinkovito delovanje notranjega trga in zagotovili enako raven zaščite vlagateljev v vsej Skupnosti, bi bilo treba izčrpno opredeliti zahtevane pogoje ter dokumente in podatke, ki so potrebni za odobritev naložbe napajalnega KNPVP v centralni KNPVP.
- (53) Da bi napajalnim KNPVP omogočili delovanje v najboljšem interesu njihovih imetnikov enot premoženja in jih postavili v položaj, ki jim bo omogočal pridobitev vseh potrebnih podatkov in dokumentov centralnih KNPVP za opravljanje svojih dolžnosti, morata napajalni KNPVP in centralni KNPVP skleniti zavezujoč in izvršljiv sporazum. Če tako napajalni KNPVP kot centralni KNPVP upravlja ista družba za upravljanje, bi moralo zadostovati, da slednja uvede notranja pravila o poslovanju. Dogovori o izmenjavi podatkov med depozitarji oziroma revizorji napajalnega KNPVP in centralnega KNPVP mora zagotoviti tok podatkov in dokumentov, ki so potrebni, da lahko depozitar ali revizor napajalnega KNPVP izpolni svoje dolžnosti. Ta direktiva bo zagotovila, da zaradi upoštevanja teh zahtev depozitarji ali revizorji ne bodo kršili omejitev o razkritju podatkov ali varovanja podatkov.

- (54) Da bi zagotovili visoko raven zaščite interesov vlagateljev napajalnih KNPVP, je treba prospekt, ključne podatke za vlagatelje ter vse tržne komunikacije prilagoditi posebnostim centralno-napajalnih struktur. Naložba napajalnega KNPVP v centralni KNPVP ne bi smela vplivati na zmožnost napajalnega KNPVP, da na zahtevo svojih imetnikov enot premoženja bodisi ponovno odkupi bodisi izplača lastne enote premoženja ali da deluje v njihovem najboljšem interesu.
- (55) Ta direktiva naj bi imetnike enot premoženja ščitila pred neupravičenimi dodatnimi stroški s prepovedjo, da centralni KNPVP ne sme zaračunati napajalnemu KNPVP provizije vpisa in odkupa. Centralni KNPVP naj bi imel kljub temu možnost zaračunavanja provizije za vpis ali odkup drugim vlagateljem v centralnem KNPVP.
- (56) Pravila o preoblikovanju morajo obstoječemu KNPVP omogočati, da se preoblikuje v napajalni KNPVP. Obenem morajo v zadostni meri zaščititi imetnike enot premoženja. Ker je takšno preoblikovanje bistvena sprememba naložbene politike, se mora od preoblikovanega KNPVP zahtevati, da svojim imetnikom enot premoženja zagotovi zadostne podatke, da se lahko odločijo, ali naj ohranijo svoje naložbe. Pristojni organi od napajalnega KNPVP ne smejo zahtevati, naj preskrbi dodatne ali druge podatke, kot so navedene v tej direktivi.
- (57) Če je pristojni organ matične države članice centralnega KNPVP obveščen o nepravilnostih v zvezi s centralnim KNPVP ali ugotovi, da slednji ne spoštuje določbe te direktive, lahko po potrebi ukrepa, s čimer zagotovi, da so imetniki enot premoženja centralnega KNPVP ustrezno obveščeni.
- (58) Države članice morajo jasno razlikovati med tržno komunikacijo in obveznim razkritjem podatkov vlagateljem, iz te direktive ta direktiva. Obvezno razkritje podatkov vlagateljem vključuje ključne podatke za vlagatelje, prospekt ter letna in polletna poročila.
- (59) Ključne podatke za vlagatelje je treba vlagateljem zagotoviti v posebnem brezplačnem dokumentu pravočasno pred vpisom v KNPVP, da se jim olajša sprejemanje informiranih naložbenih odločitev. Ti ključni podatki za vlagatelje morajo vsebovati le ključne elemente za sprejemanje takšnih odločitev. Narava podatkov, ki se nahajajo v ključnih podatkih za vlagatelje, mora biti popolnoma usklajena, da se zagotovi ustrezna zaščita vlagateljev in primerljivost. Ključni podatki za vlagatelje morajo biti predstavljeni v kratki obliki. Enoten dokument omejene dolžine, ki podatke predstavlja po določenem vrstnem redu, je najprimernejši način za doseganje jasnosti in enostavnosti predstavitve, ki jo zahtevajo mali vlagatelji, in naj bi omogočal uporabne primerjave, zlasti nad stroški in profilom tveganja, ki so pomembni pri odločanju o naložbi.
- (60) Pristojni organi vsake države članice lahko v posebnem razdelku na svojem spletnem mestu objavijo ključne podatke za vlagatelje o vseh KNPVP, ki jim je bilo izdano dovoljenje v tej državi članici.
- (61) Ključni podatki za vlagatelje morajo biti izdelani za vse KNPVP. Družbe za upravljanje ali, kjer je primerno, investicijske družbe morajo ključne podatke za vlagatelje posredovati ustreznim subjektom, v skladu z distribucijsko metodo (neposredna prodaja ali posredniška prodaja). Posredniki morajo posredovati ključne podatke za vlagatelje strankam in potencialnim strankam.
- (62) KNPVP bi morali imeti sposobnost tržiti svoje enote premoženja v drugih državah članicah, za kar mora veljati postopek priglasitve, ki temelji na izboljšani komunikaciji med pristojnimi organi držav članic. Potem ko pristojni organi matične države članice KNPVP posredujejo popoln priglasitveni dokument, država članica gostiteljica KNPVP ne bi smela imeti možnosti, da nasprotuje dostopu KNPVP, ustanovljenega v drugi državi članici, do svojega trga ali izpodbijati dovoljenja, ki ga je izdala ta druga država članica.
- (63) Pravica KNPVP do trženja svojih enot premoženja bi morala biti pogojena s tem, da sprejme ukrepe, ki so nujni za zagotovitev, da so na voljo zmogljivosti za izplačila imetnikom enot premoženja, ponovni odkup ali izplačilo enot premoženja in objavo podatkov, ki so jih KNPVP dolžni zagotoviti.
- (64) Da bi omogočili lažje čezmejno trženje enot premoženja KNPVP, je treba preveriti skladnost ureditve trženja enot premoženja KNPVP z zakoni, predpisi in upravnimi postopki, ki se uporabljajo v državi članici gostiteljici KNPVP, potem ko je KNPVP že nastopil na trgu te države članice. Ta nadzor lahko zajema ustreznost ureditve za trženje, predvsem ustreznost ureditve za distribucijo in obveznost, da se tržne komunikacije predstavijo pošteno, jasno in da niso zavajajoče. Direktiva pristojnim organom države članice gostiteljice ne bi smela preprečiti, da v skladu z nacionalno zakonodajo preverjajo tržno komunikacijo, ki ne obsega ključnih podatkov za vlagatelje, prospektov ter letnih in polletnih poročil, še preden jo KNPVP lahko uporabi, čeprav nadzor ne bi smel biti diskriminacijski in KNPVP ne bi smel onemogočiti dostopa na trg.
- (65) Za namene večje pravne varnosti je treba zagotoviti, da ima KNPVP, ki svoje enote premoženja trži na čezmejni podlagi, enostaven dostop v obliki elektronske objave in v jeziku, ki je uveljavljen v mednarodnem finančnem okolju, do popolnih podatkov o zakonih in drugih predpisih, ki veljajo v državi članici gostiteljici KNPVP in se posebej nanašajo na ureditev trženja enot premoženja KNPVP. Obveznosti v zvezi s takšno objavo opredeli nacionalna zakonodaja.

- (66) Da bi omogočili lažji dostop KNPVP do trgov drugih držav članic, se mora od KNPVP zahtevati, da prevedejo le ključne podatke za vlagatelje v uradni jezik ali v enega od uradnih jezikov države članice gostiteljice KNPVP ali v jezik, ki ga odobri njen pristojni organ. Ključni podatki za vlagatelje morajo navajati jezik(e), v katerih so na voljo drugi obvezni dokumenti o razkritju in dodatni podatki. Za prevajanje poskrbi KNPVP, ki odloči, ali je potreben navaden ali sodno overjen prevod in je zanje odgovoren.
- (67) Da bi omogočili lažji dostop do trgov drugih držav članic, je potrebno razkritje provizij za priglasitev.
- (68) Države članice bi morale sprejeti potrebne upravne in organizacijske ukrepe za vzpostavitev sodelovanja med nacionalnimi organi in pristojnimi organi drugih držav članic, med drugim z dvo- ali večstranskimi sporazumi med temi organi, kar bi lahko omogočilo prostovoljen prenos nalog.
- (69) Treba je povečati konvergenco pooblastil pristojnih organov, da bi omogočili enakomerno izvrševanje te direktive v vseh državah članicah. Splošni minimalni niz pooblastil, skladen s tistimi, ki jih pristojnim organom podeljuje druga zakonodaja Skupnosti v zvezi s finančnimi storitvami, mora zagotavljati učinkovitost nadzora. Države članice bi morale prav tako določiti pravila, ki lahko vsebujejo kazenske in upravne sankcije ter upravne ukrepe, ki se uporabljajo za kršitve te direktive. Države članice morajo sprejeti tudi potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izvrševanje teh kazni.
- (70) Treba je okrepiti določbe o izmenjavi podatkov med nacionalnimi pristojnimi organi in okrepiti njihove dolžnosti medsebojne pomoči in sodelovanja.
- (71) Za namene čezmejnega opravljanja storitev je treba ustreznim pristojnim organom dodeliti jasne pristojnosti, da se prepreči vsaka vrzel ali prekrivanje, v skladu z veljavno zakonodajo.
- (72) Določbe v tej direktivi, ki se nanašajo na učinkovito izvajanje nadzornih funkcij pristojnih organov ureja nadzor na konsolidirani osnovi, ki se mora izvajati nad KNPVP ali nad podjetjem, ki prispeva k poslovni dejavnosti, če to predvidevajo določbe Skupnosti. Organi, na katere je v takih primerih naslovljena vloga za dovoljenje, morajo biti zmožni ugotoviti, kateri organi so pristojni za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi za ta KNPVP ali za podjetje, ki prispeva k poslovni dejavnosti.
- (73) Načelo nadzora domače države članice zahteva, da pristojni organi zavrnejo ali preklicajo izdajo dovoljenja, če dejavniki, kot so vsebina programov delovanja in zemljepisna razdelitev ali dejansko izvedene dejavnosti, jasno kažejo, da se je KNPVP ali podjetje, ki prispeva k poslovni dejavnosti, odločilo za pravni sistem ene države članice, da bi se izognilo strožjim standardom, ki so v veljavi v drugi državi članici, v kateri izvaja ali namerava izvajati večji del svojih dejavnosti.
- (74) Določeno obnašanje, kot so goljufije ali zloraba notranjih zaupnih podatkov, lahko vplivajo na stabilnost in celovitost finančnega sistema, celo kadar vključujejo podjetje, ki niso KNPVP, ali podjetje, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti.
- (75) Primerno je predvideti možnost izmenjave podatkov med pristojnimi organi in organi ali telesi, ki po svoji funkciji pomagajo krepiti stabilnost finančnega sistema. Naslovni-ki takšnih izmenjav morajo ostati znotraj strogih omejitev, da bi ohranili zaupno naravo posredovanih podatkov.
- (76) Potrebno je določiti pogoje, v okviru katerih so dovoljene takšne izmenjave podatkov.
- (77) Če je določeno, da se smejo taki podatki razkriti samo z izrecnim soglasjem pristojnih organov, lahko ti svoje soglasje, če je to ustrezno, uskladijo ob upoštevanju izpolnjevanja pod strogimi pogoji.
- (78) Dovolj se lahko tudi izmenjava podatkov med pristojnimi organi na eni strani in centralnimi bankami, organi s podobno dejavnostjo, kot jo imajo centralne banke kot monetarni organi, ali, če je to primerno, drugimi javnimi organi, odgovornimi za nadziranje plačilnih sistemov, na drugi strani.
- (79) Enaka obveznost varovanja poklicne skrivnosti velja za organe, ki so odgovorni za izdajanje dovoljenj in za nadzor KNPVP in za podjetje, ki sodelujejo pri takem izdajanju dovoljenj in nadzora ter ima enake možnosti za izmenjavo podatkov, kot so dane organom, odgovornim za izdajanje dovoljenj in nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij in zavarovalnic, naj se vključijo v to direktivo.
- (80) Za okrepitev nadzora varnega in skrbnega poslovanja KNPVP ali podjetjem, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti, in zaščite strank KNPVP ali podjetjem, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti, naj se predpiše, da mora biti revizor v skladu s to direktivo dolžan nemudoma poročati pristojnim organom, ko med opravljanjem svojih nalog opazi dejstva, ki bi lahko imela resne posledice za finančno stanje ali upravno in računovodsko organizacijo KNPVP ali podjetja, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti.

- (81) Ob upoštevanju cilja te direktive je zaželeno, da države članice predpišejo, da velja ta dolžnost v vseh okoliščinah, ko revizor odkrije takšna dejstva med opravljanjem svojih nalog v podjetju, ki ima tesne povezave s KNPVP ali podjetjem, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti.
- (82) Dolžnost revizorjev, da pristojnim organom po potrebi sporočijo nekatera dejstva in sklepe v zvezi s KNPVP ali podjetjem, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti, ki so jih odkrili med izvajanjem svojih nalog v subjektu, ki ni niti KNPVP niti podjetje, ki prispeva k poslovni dejavnosti KNPVP, sama po sebi ne spremeni niti narave njihovih nalog v tem subjektu niti načina, kako morajo opraviti te naloge v tem subjektu.
- (83) Ta direktiva ne sme vplivati na nacionalne predpise o obdavčenju, vključno z ureditvijo, ki so jo države članice uvedle, da bi zagotovile spoštovanje teh predpisov na svojem ozemlju.
- (84) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, je treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽¹⁾.
- (85) Zlasti je treba Komisiji podeliti pooblastila, da sprejme naslednje izvedbene ukrepe. Kar zadeva družbe za upravljanje, je treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejemanje ukrepov, ki določajo podrobnosti glede organizacijskih zahtev, obvladovanja tveganja, navzkrižja interesov in kodekse ravnanja. Kar zadeva depozitarje, je treba Komisiji podeliti pooblastila za ukrepe, ki opredeljujejo ukrepe, ki jih sprejmejo depozitarji za izpolnitev svojih dolžnosti glede KNPVP, ki jih upravlja družba za upravljanje, ustanovljena v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP, in podrobnosti dogovora med depozitarjem in družbo za upravljanje. Navedeni izvedbeni ukrepi morajo olajšati enotno izpolnjevanje obveznosti družb za upravljanje in depozitarjev, kar pa ne bi smelo biti pogoj za to, da bi družbe za upravljanje z ustanavljanjem podružnic ali v okviru pravice do opravljanja storitev, vključno z upravljanjem KNPVP v drugi državi članici, po vsej Skupnosti lahko opravljale storitve, za katere jim je bilo dovoljenje izdano v matični državi članici.
- (86) Kar zadeva združitve, je treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem ukrepov, namenjenih opredelitvi podrobne vsebine, oblike in načina zagotavljanja podatkov imetnikom enot premoženja.
- (87) Kar zadeva centralno-napajalne strukture, je treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem ukrepov, namenjenih opredelitvi vsebine sporazuma med centralnim in napajalnim KNPVP ali notranjih pravil ravnanja, o vsebini sporazuma o delitvi podatkov med bodisi njunimi depozitarji ali revizorji, opredelitvi ustreznih ukrepov za usklajevanje časa izračuna neto vrednosti sredstev in objave, da bi se preprečilo tržno časovno kalkuliranje, vpliva združitve centralnega sklada o odobritvi napajalnega sklada, vrste nepravilnosti, ki izvirajo iz centralnega sklada in jih je treba poročati napajalnemu skladu, oblike in način zagotavljanja podatkov, ki jih je treba zagotoviti imetnikom enot premoženja v primeru preoblikovanja KNPVP v napajalni KNPVP, postopka za vrednotenje in revizijo prenosa sredstev napajalnega sklada na centralni sklad ter vloge depozitarja napajalnega sklada v tem postopku.
- (88) Kar zadeva določbe o razkritju, je treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem ukrepov, namenjenih opredelitvi posebnih pogojev, ki jih je treba izpolniti, kjer je prospekt zapisan na trajnem mediju, ki ni papir, ali na spletni strani, ki ni trajni medij, podrobne in izčrpne vsebine, oblike in predstavlja ključne podatke za vlagatelje ob upoštevanju različne narave ali sestavnih delov zadevnega KNPVP ter posebnih pogojev za posredovanje ključnih podatkov za vlagatelje na trajnem mediju, ki ni papir, ali na spletni strani, ki ni trajni medij.
- (89) Kar zadeva priglasitev, je treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejem ukrepov, namenjenih opredelitvi obsega podatkov ob ustreznih lokalnih pravilih, ki se uporabljajo in jih morajo pristojni organi države članice gostiteljice objaviti, ter tehničnih podrobnosti glede dostopa pristojnih organov države članice gostiteljice do shranjenih in posodobljenih dokumentov KNPVP.
- (90) Komisiji je med drugim treba podeliti pooblastila za pojasnitev opredelitve pojmov ter uskladitev izrazoslovja in oblikovanje opredelitev za nadaljnje pravne akte o KNPVP in z njimi povezane zadeve.
- (91) Ker so ukrepi iz uvodnih izjav 85 do 90 splošne narave in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive z dodajanjem novih nebitvenih določb, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (92) Ker države članice ciljev te direktive ne morejo same zadovoljivo doseči, saj vključujejo sprejemanje pravil, ki imajo skupne značilnosti in se uporabljajo na ravni Skupnosti, ter se jih zaradi obsega in učinka teh pravil mogoče uspešneje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, kakor je določeno v omenjenem členu, ta direktiva ne presega okvirov, ki so potrebni za doseg te ciljev.
- (93) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo se mora omejiti na tiste določbe, ki pomenijo vsebinsko spremembo v primerjavi z direktivami, ki jih prenavlja. Obveznost prenosa nespremenjenih določb izhaja iz predhodnih direktiv.
- (94) Ta direktiva ne bi smela posegati v obveznosti držav članic glede rokov za prenos v nacionalno pravo in začetka uporabe direktiv, ki so določeni v delu B Priloge III.
- (95) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ so države članice v svojo korist in korist Skupnosti pozvane k pripravi in objavi svojih tabel, ki bodo v kar največji meri prikazovale primerjavo med direktivo in prenesenimi ukrepi –
- SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

VSEBINA

POGLAVJE 1	PREDMET, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE	Členi 1 do 4
POGLAVJE II	DOVOLJENJE ZA KNPVP	Člen 5
POGLAVJE III	OBVEZNOSTI GLEDE DRUŽB ZA UPRAVLJANJE	
ODDELEK 1	Pogoji za začetek opravljanja dejavnosti	Členi 6 do 8
ODDELEK 2	Odnosi s tretjimi državami	Člen 9
ODDELEK 3	Pogoji poslovanja	Členi 10 do 15
ODDELEK 4	Pravica do ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev	Členi 16 do 21
POGLAVJE IV	OBVEZNOSTI GLEDE DEPOZITARJA	Členi 22 do 26
POGLAVJE V	OBVEZNOSTI GLEDE INVESTICIJSKIH DRUŽB	
ODDELEK 1	Pogoji za začetek opravljanja dejavnosti	Členi 27 do 29
ODDELEK 2	Pogoji poslovanja	Člena 30 in 31
ODDELEK 3	Obveznosti glede depozitarja	Členi 32 do 36
POGLAVJE VI	ZDRUŽEVANJA KNPVP	
ODDELEK 1	Načelo, izdaja dovoljenja in odobritev	Členi 37 do 40
ODDELEK 2	Nadzor tretjih strani, podatki za imetnike enot premoženja in druge pravice imetnikov enot premoženja	Členi 41 do 45
ODDELEK 3	Stroški in začetek veljavnosti	Členi 46 do 48
POGLAVJE VII	OBVEZNOSTI V ZVEZI Z NALOŽBENIMI POLITIKAMI KNPVP	Členi 49 do 57
POGLAVJE VIII	STRUKTURE CENTRALNIH IN NAPAVALNIH KNPVP	
ODDELEK 1	Področje uporabe	Člena 58 in 59
ODDELEK 2	Skupne določbe za napajalni KNPVP in centralni KNPVP	Člen 60
ODDELEK 3	Depozitarji in revizorji	Člena 61 in 62
ODDELEK 4	Obvezni podatki in tržne komunikacije napajalnega KNPVP	Člen 63
ODDELEK 5	Preoblikovanje obstoječih KNPVP v napajalne KNPVP in sprememba centralnega KNPVP	Člen 64
ODDELEK 6	Obveznosti in pristojni organi	Členi 65 do 67
POGLAVJE IX	OBVEZNOSTI V ZVEZI S PODATKI, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI VLAGATELJEM	
ODDELEK 1	Objava prospekta in periodičnih poročil	Členi 68 do 75
ODDELEK 2	Objava drugih podatkov	Člena 76 in 77
ODDELEK 3	Ključni podatki za vlagatelje	Členi 78 do 82

POGLAVJE X	SPLOŠNE OBVEZNOSTI KNPVP	Členi 83 do 90
POGLAVJE XI	POSEBNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA KNPVP PRI TRŽENJU ENOT NJIHOVEGA PREMOŽENJA V DRŽAVAH ČLANICAH, KJER NIMAJO SEDEŽA	Členi 91 do 96
POGLAVJE XII	DOLOČBE V ZVEZI Z ORGANI, ODGOVORNIMI ZA IZDAJO DOVOLJENJ IN NADZOR	Členi 97 do 110
POGLAVJE XIII	EVROPSKI ODBOR ZA VREDNOSTNE PAPIRJE	Člena 111 in 112
POGLAVJE XIV	ODSTOPANJA, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE	
ODDELEK 1	Odstopanja	Člena 113 in 114
ODDELEK 2	Prehodne in končne določbe	Členi 115 do 119
PRILOGA I	Seznam A in B	
PRILOGA II	Naloge, zajete v dejavnost upravljanja skupnega premoženja	
PRILOGA III		
Del A	Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb	
Del B	Roki za prenos v nacionalno pravo in začetek uporabe	
PRILOGA IV	Korelacijska tabela	

POGLAVJE 1

PREDMET, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE*Člen 1*

1. Ta direktiva se uporablja za kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ustanovljene na ozemlju držav članic.

2. Za namene te direktive in ob upoštevanju člena 3 so KNPVP tisti podjemi, katerih:

- (a) edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje ali druga likvidna finančna sredstva, navedena v členu 50(1), in ki poslujejo po načelu razpršitve tveganj, in
- (b) enote premoženja se na zahtevo imetnikov ponovno odkupijo ali izplačajo, neposredno ali posredno, iz sredstev teh podjetij. Ukrepi, s katerimi KNPVP zagotavljajo, da se tržna vrednost njihovih enot na borzi ne razlikuje bistveno od čiste vrednosti njihovih sredstev, štejejo za enakovredne takemu ponovnemu odkupu ali izplačilu.

Države članice lahko dovolijo, da KNPVP sestavlja več naložbenih razdelkov.

3. Podjemi iz odstavka 2 se lahko ustanovijo po pogodbenem pravu (kot splošni skladi, ki jih upravljajo družbe za upravljanje), investicijskem pravu (kot vzajemni skladi) ali po statutu (kot investicijske družbe).

Za namene te direktive:

- (a) „splošni skladi“ vključujejo tudi vzajemne sklade;
- (b) „enote KNPVP“ vključujejo tudi delnice KNPVP.

4. Investicijske družbe, ki vlagajo sredstva prek hčerinskih družb predvsem drugam kot v prenosljive vrednostne papirje, niso predmet te direktive.

5. Države članice prepovejo, da bi se KNPVP, ki jih ureja ta direktiva, preoblikovali v kolektivne naložbene podjeme, ki jih ta direktiva ne ureja.

6. Ob upoštevanju določb prava Skupnosti, ki urejajo pretok kapitala, in členov 91 in 92 ter drugega pododstavka člena 108(1), ne more na področju, ki je urejeno v tej direktivi, nobena država članica uporabljati drugih določb za KNPVP s sedežem v drugi državi članici ali za enote premoženja, ki jih izdajo ti KNPVP, kjer ti KNPVP tržijo svoje enote premoženja na območju te države članice.

7. Brez poseganja v to poglavje lahko država članica uporablja za KNPVP s sedežem na svojem ozemlju stroške in dodatne zahteve poleg tistih, določenih v tej direktivi, pod pogojem, da se splošno uporabljajo in niso v nasprotju z določbami te direktive.

Člen 2

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „depozitar“ pomeni institucijo, ki ji je zaupano opravljanje dolžnosti iz členov 22 in 32 in za katero veljajo tudi določbe iz poglavja IV in oddelka 3 poglavja V;
- (b) „družba za upravljanje“ pomeni gospodarsko družbo, katere redna poslovna dejavnost je upravljanje KNPVP v obliki splošnih skladov ali investicijskih družb (upravljanje zbrancega premoženja KNPVP);
- (c) „matična država članica družbe za upravljanje“ pomeni državo članico, v kateri ima družba za upravljanje svoj statuten sedež;
- (d) „država članica gostiteljica družbe za upravljanje“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica in na ozemlju katere ima družba za upravljanje svojo podružnico ali nudi storitve;
- (e) „matična država članica KNPVP“ pomeni državo članico, v kateri je KNPVP pridobil dovoljenje v skladu s členom 5;
- (f) „država članica gostiteljica KNPVP“ pomeni državo članico, ki ni matična država članica KNPVP, v kateri se tržijo enote KNPVP;
- (g) „podružnica“ pomeni kraj poslovanja, ki je del družbe za upravljanje, ni pravna oseba in opravlja storitve, za katere je pridobila dovoljenje družba za upravljanje;
- (h) „pristojni organi“ pomeni organe, ki jih posamezna država članica določi skladno s členom 97;
- (i) „tesne povezave“ pomenijo stanje, v katerem sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb povezani bodisi na podlagi:
 - (i) „udeležbe“, kar pomeni lastništvo – neposredno ali z obvladovanjem – 20 % ali več glasovalnih pravic ali kapitala v družbi, bodisi
 - (ii) „obvladovanja“, kar pomeni razmerje med „matičnim podjetjem“ in „hčerinskim podjetjem“, kot je opredeljeno v členih 1 in 2 Sedme direktive Sveta 83/349/EGS z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽¹⁾ in v vseh primerih iz člena 1(1) in (2) Direktive 83/349/EGS, ali podobno razmerje med katero koli fizično ali pravno osebo in podjetjem;

- (j) „kvalificirani deleži“ pomeni neposredni ali posredni delež v družbi za upravljanje, ki predstavlja 10 % ali več kapitala ali glasovalnih pravic ali ki omogoča izvajanje znatnega vpliva na upravljanje družbe za upravljanje, v kateri ima ta delež;
- (k) „osnovni kapital“ pomeni kapital, kot ga določa člen 57(a) in (b) Direktive 2006/48/ES;
- (l) „lastna sredstva“ pomeni lastna sredstva, kot so določena v naslovu V, poglavje 2, oddelek 1, Direktive 2006/48/ES;
- (m) „trajni nosilec podatkov“ pomeni vsak nosilec podatkov, ki vlagatelju omogoča shranjevanje osebno nanj naslovljenih podatkov tako, da so mu dostopni za poznejšo uporabo za obdobje, skladno z nameni teh podatkov, in da mu omogočajo nespremenjeno reprodukcijo shranjenih podatkov;
- (n) „prenosljivi vrednostni papirji“ pomenijo:
 - (i) delnice in druge vrednostne papirje, enakovredne delnicam („delnice“);
 - (ii) obveznice in druge oblike olistinjenega dolga („dolžniški vrednostni papirji“);
 - (iii) kakršne koli druge prenosljive vrednostne papirje, ki dajejo pravico do pridobitve kakršnih koli takšnih prenosljivih vrednostnih papirjev z vpisom ali izmenjavo;
- (o) „instrumenti denarnega trga“ pomeni instrumente, s katerimi se običajno trguje na denarnem trgu in ki so likvidni in je njihovo vrednost mogoče kadar koli natančno določiti;
- (p) „združitve“ pomenijo postopek pri katerem:
 - (i) eden ali več KNPVP ali njihovih naložbenih razdelkov, „KNPVP, ki se združujejo“, pri prenehanju brez postopka likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti na drug obstoječi KNPVP ali njegov naložbeni razdelek, „KNPVP prejemnik“, v zamenjavo za izdajo enot premoženja KNPVP prejemnika njihovim imetnikom enot premoženja in če je to potrebno denarno izplačilo, ki ne presega 10 % čiste vrednosti sredstev teh enot premoženja;
 - (ii) dva ali več KNPVP ali njihovih naložbenih razdelkov, „KNPVP, ki se združujejo“, ob prenehanju brez postopka likvidacije prenesejo vsa svoja sredstva in obveznosti na KNPVP, ki ga oblikujejo, ali njegov naložbeni razdelek, „KNPVP prejemnik“, v zameno za izdajo enot premoženja KNPVP prejemnika njihovim imetnikom enot premoženja in če je to potrebno denarno izplačilo, ki ne presega 10 % čiste vrednosti sredstev teh enot premoženja;
 - (iii) eden ali več KNPVP ali njihovih naložbenih razdelkov, „KNPVP, ki se združujejo“, ki obstajajo, dokler niso poravnane vse njihove neporavnane obveznosti, vsa svoja sredstva in obveznosti prenesejo na drug naložbeni razdelek istega KNPVP, na KNPVP, ki ga oblikujejo, ali drug obstoječi KNPVP ali njegov naložbeni razdelek, „KNPVP prejemnik“;

⁽¹⁾ UL L 193, 18.7.1983, str. 1.

- (q) „čezmejna združitev“ pomeni združitev KNPVP:
- (i) od katerih sta najmanj dva ustanovljena v različnih državah članicah, ali
 - (ii) ustanovljenih v isti državi članici, v nov KNPVP, ustanovljen v drugi državi članici.
- (r) „domača združitev“ pomeni združitev med KNPVP, ki so ustanovljeni v isti državi članici, če je bil vsaj en KNPVP, ki sodeluje pri tem, priglašen v skladu s členom 93.

2. Za namene odstavka 1(b) redna poslovna dejavnost družbe za upravljanje vključuje naloge, navedene v Prilogi II.

3. Za namene odstavka 1(g) se vsi kraji poslovanja, ki jih v isti državi članici vzpostavi družba za upravljanje, ki ima glavni sedež v drugi državi članici, obravnavajo kot ena podružnica.

4. Za namene odstavka 1(i)(ii) se uporablja naslednje:

- (a) hčerinska podjetja hčerinskega podjetja se prav tako štejejo za hčerinsko podjetje matičnega podjetja, ki je vodilno med temi podjetji;
- (b) položaj, ko sta dve ali več fizičnih ali pravnih oseb trajno povezani z isto osebo z razmerjem obvladovanja, se prav tako šteje za tesno povezavo med takimi osebami.

5. Za namene odstavka 1(j) se upoštevajo glasovalne pravice iz členov 9 in 10 Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo podatkov o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu vrednostnih papirjev ⁽¹⁾

6. Za namene odstavka 1(l) se smiselno uporabljajo členi 13 do 16 Direktive 2006/49/ES.

7. Za namene odstavka 1(n) prenosljivi vrednostni papirji izključujejo tehnike in instrumente iz člena 51.

Člen 3

Ta direktiva ne vključuje naslednjih podjetij:

- (a) kolektivni naložbeni podjetji zaprtega tipa;
- (b) kolektivni naložbeni podjetji, ki zbirajo kapital brez pospeševanja prodaje enot svojega premoženja javnosti v Skupnosti ali katerem koli njenem delu;

- (c) kolektivni naložbeni podjetji, katerih enote premoženja se lahko po pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah investicijske družbe prodajajo le javnosti v tretjih državah;
- (d) vrste kolektivnih naložbenih podjetij po predpisih držav članic, v katerih so ti ustanovljeni in za katere, glede na njihove naložbene in posojilne politike, niso primerna pravila iz poglavja VII in člena 83.

Člen 4

Za namene te direktive se šteje, da so KNPVP ustanovljeni v svoji matični državi članici.

POGLAVJE II

DOVOLJENJE ZA KNPVP

Člen 5

1. Noben KNPVP ne izvaja teh dejavnosti, če ne dobi dovoljenja v skladu s to direktivo.

To dovoljenje je veljavno v vseh državah članicah.

2. Splošni sklad dobi dovoljenje le, če pristojni organi njegove matične države članice potrdijo vlogo družbe za upravljanje za upravljanje takšnega splošnega sklada, izdajo soglasje k pravilom upravljanja sklada in potrdijo izbiro depozitarja. Investicijska družba dobi dovoljenje le, če pristojni organi njene matične države članice odobrijo njene ustanovne listine in potrdijo izbiro depozitarja ter, kjer je to primerno, vlogo družbe za upravljanje za upravljanje te investicijske družbe.

3. Če KNPVP ni ustanovljen v matični državi članici družbe za upravljanje, pristojni organi matične države KNPVP brez poseganja v odstavke 2 odobrijo vlogo družbe za upravljanje za upravljanje KNPVP v skladu s členom 20. Izdaja dovoljenja ne sme biti pogojena z zahtevo, da bi KNPVP upravljala družba za upravljanje s statutarnim sedežem v matični državi članici KNPVP niti da bi družba za upravljanje izvajala ali prenesla dejavnosti v matično državo članico KNPVP.

4. Pristojni organi matične države članice KNPVP ne izdajo dovoljenja KNPVP, če:

- (a) ugotovijo, da investicijska družba ne izpolnjuje pogojev, ki so določeni v poglavju V, ali
- (b) družba za upravljanje v matični državi članici ni pooblaščen za upravljanje KNPVP.

⁽¹⁾ UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

Brez poseganja v člen 29(2) se družbo za upravljanje oziroma kjer je primerno investicijsko družbo v dveh mesecih po vložitvi popolnega zahtevka obvesti, ali je bilo dovoljenje za KNPVP izdano.

Pristojni organi matične države članice KNPVP ne izdajo dovoljenja KNPVP, če direktorji depozitarja nimajo zadostnega ugleda ali nimajo zadosti izkušenj tudi glede na vrsto KNPVP, ki se upravlja. V ta namen se morajo imena direktorjev depozitarja in vseh oseb, ki jih nadomestijo v tej funkciji, sporočiti pristojnim organom.

„Direktorji“ pomenijo tiste osebe, ki po zakonu ali ustanovnih listinah zastopajo depozitarja ali dejansko določajo politiko depozitarja.

5. Pristojni organi matične države članice KNPVP ne izdajo dovoljenja, če se KNPVP pravno prepreči (na primer zaradi določbe v pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah) tržiti enote svojega premoženja ali delnic v matični državi članici.

6. Brez odobritve pristojnih organov matične države članice KNPVP ni mogoče zamenjati družbe za upravljanje ali depozitarja niti spremeniti pravil upravljanja sklada ali ustanovne listine investicijske družbe.

7. Države članice zagotovijo, da so popolni podatki o zakonih in drugih predpisih, s katerimi se izvaja ta direktiva in ki se navezujejo na ustanavljanje in delovanje KNPVP, lahko dostopni na daljavo ali z elektronskimi sredstvi. Države članice zagotovijo, da so ti podatki na voljo vsaj v jeziku, ki se uporablja v mednarodnem finančnem okolju, ter da se zagotovijo na jasn in nedvoumen način in se posodablajo.

POGLAVJE III

OBVEZNOSTI GLEDE DRUŽB ZA UPRAVLJANJE

ODDELEK 1

Pogoji za začetek opravljanja dejavnosti

Člen 6

1. Dostop do opravljanja dejavnosti družbe za upravljanje je predmet predhodnega dovoljenja, ki ga izdajo pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje. Dovoljenje, izdano družbi za upravljanje v skladu s to direktivo, velja v vseh državah članicah.

2. Nobena družba za upravljanje ne sme opravljati drugih dejavnosti, razen upravljanja KNPVP, ki so pridobili dovoljenje v skladu s to direktivo, z izjemo dodatnega upravljanja drugih kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih ta direktiva ne ureja in zaradi katerih je družba za upravljanje predmet nadzora skrbnega in varnega poslovanja, vendar njenih enot v skladu s to direktivo ni mogoče tržiti v drugih državah članicah.

Upravljanje KNPVP za namene te direktive vključuje naloge, navedene v Prilogi II.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice družbam za upravljanje izdajo dovoljenje, da poleg upravljanja KNPVP opravljajo tudi naslednje storitve:

- (a) upravljanje naložbenega premoženja, vključno tistega, ki je v lasti pokojninskih skladov, ki se upravlja v skladu s pooblastili, ki jih dajo vlagatelji na podlagi zaupnosti in posamičnega dogovora, če to premoženje vključuje enega ali več instrumentov, navedenih v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, in
- (b) kot pomožne storitve:
 - (i) investicijsko svetovanje v zvezi z enim ali več instrumentov, navedenih v oddelku C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES;
 - (ii) hrambo in opravljanje upravnih storitev v zvezi z enotami premoženja kolektivnih naložbenih podjetij.

V skladu s to direktivo družbe za upravljanje v nobenem primeru ne morejo pridobiti dovoljenja le za opravljanje storitev iz tega odstavka ali za opravljanje pomožnih storitev brez pridobitve dovoljenja za opravljanje storitev iz točke (a) prvega pododstavka.

4. Člen 2(2) in členi 12, 13 ter 19 Direktive 2004/39/ES se uporabljajo za opravljanje storitev iz odstavka 3 tega člena s strani družb za upravljanje.

Člen 7

1. Brez poseganja v druge splošne pogoje za zahtevo za izdajo dovoljenja, ki so predpisani z nacionalno zakonodajo, pristojni organi družbi za upravljanje ne smejo izdati dovoljenja, razen če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) ima družba za upravljanje osnovni kapital v višini najmanj 125 000 EUR, ob upoštevanju naslednjega:
 - (i) kadar vrednost premoženja v upravljanju družbe za upravljanje preseže 250 000 000 EUR, se zahteva, da družba za upravljanje zagotovi dodaten znesek lastnih sredstev, ki mora biti enak 0,02 % zneska, za katerega vrednost premoženja v upravljanju družbe za upravljanje presega 250 000 000 EUR, vendar zahtevani skupni znesek osnovnega kapitala in dodatnih sredstev ne sme presegati 10 000 000 EUR;
 - (ii) za namen tega odstavka kot premoženje v upravljanju družbe za upravljanje velja naslednje premoženje:
 - vzajemne sklade/skupna sredstva, ki jih upravlja družba za upravljanje, vključno s premoženji, katerih upravljanje je prenesla na drugo družbo, in razen premoženj, ki jih je prevzela v upravljanje,

- investicijske družbe, ki so za upravljanje določile družbo za upravljanje,
 - drugi kolektivni naložbeni podjemi, ki jih upravlja družba za upravljanje, vključno s premoženji, katerih upravljanje je prenesla na druge družbe, in razen premoženj, ki jih je prevzela v upravljanje;
- (iii) ne glede na znesek teh zahtev lastna sredstva družbe za upravljanje ne smejo biti nikoli nižja od zneska, ki ga določa člen 21 Direktive 2006/49/ES;
- (b) imajo osebe, ki dejansko opravljajo dejavnost družbe za upravljanje, zadosten ugled in izkušnje tudi glede na vrsto KNPVP, ki ga upravlja družba za upravljanje, pri čemer se imena teh oseb in vseh oseb, ki jih nadomestijo v tej funkciji, sporočijo pristojnim organom in poslovne odločitve v družbi za upravljanje sprejemata najmanj dve osebi, ki izpolnjujeta takšne pogoje;
- (c) je zahtevi za izdajo dovoljenja priložen program dejavnosti, ki prikazuje najmanj organizacijsko strukturo družbe za upravljanje, in
- (d) sta glavna uprava in statutarni sedež družbe za upravljanje v isti državi članici.

Za namene točke (a) prvega pododstavka lahko države članice družbi za upravljanje odobrijo oprostitev do 50 % dodatnega zneska lastnih sredstev iz točke (i), če te družbe pridobijo jamstvo za isti znesek pri kreditni instituciji ali zavarovalnici; kreditna institucija ali zavarovalnica mora imeti statutarni sedež v državi članici ali v tretji državi, če zanjo veljajo pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki so po mnenju pristojnih organov enakovredna pravilom iz zakonodaja Skupnosti.

2. V primeru obstoja tesnih povezav med družbo za upravljanje in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami pristojni organi izdajo dovoljenje le, če te tesne povezave ne preprečujejo učinkovitega opravljanja njihovih nadzornih nalog.

Pristojni organi tudi zavrnejo izdajo dovoljenja, če zakoni in drugi predpisi tretje države, ki se nanašajo na eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi ima družba za upravljanje tesne povezave, ali težave pri njihovem uveljavljanju preprečujejo učinkovito izvajanje njihovih nadzornih nalog.

Pristojni organi morajo zahtevati, da jim družbe za upravljanje stalno posredujejo zahtevane informacije, ki jih ti potrebujejo za spremljanje izpolnjevanja pogojev iz tega odstavka.

3. Pristojni organi obvestijo vlagatelja zahteve v šestih mesecih po vložitvi popolnega zahtevka, ali se mu dovoljenje izda ali zavrne. V primeru zavrnitve se podajo razlogi za zavrnitev.

4. Družba za upravljanje lahko začne opravljati svojo dejavnost, takoj ko se ji izda dovoljenje.

5. Pristojni organi lahko odvzamejo dovoljenje, ki je bilo izdano družbi za upravljanje skladno s to direktivo le, če ta družba:

- (a) ne uporabi dovoljenja v roku 12 mesecev, se dovoljenju izrecno odreče ali preneha opravljati dejavnost iz te direktive za več kot šest mesecev, razen če je zadevna država članica predvidela, da dovoljenje v takšnih primerih preneha veljati;
- (b) pridobi dovoljenje z navajanjem neresničnih izjav ali z drugimi neustreznimi sredstvi;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano;
- (d) ni več usklajena z določbami Direktive 2006/49/ES, če nje-no dovoljenje vključuje tudi storitev diskrecijskega upravljanja premoženja, kot predpisuje člen 6 (3)(a) te direktive;
- (e) je resno ali sistematično kršila predpise, sprejete v skladu s to direktivo, ali
- (f) sodi v katerega koli od primerov, za katere nacionalna zakonodaja predvideva odvzem dovoljenja.

Člen 8

1. Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja za začetek opravljanja dejavnosti družbe za upravljanje, dokler niso obveščeni o identiteti delničarjev ali članov, bodisi neposrednih ali posrednih, fizičnih ali pravnih oseb, ki imajo kvalificirane deleže, ter o zneskih teh deležev.

Pristojni organi zavrnejo izdajo dovoljenja, če ob upoštevanju potrebe po zagotavljanju zanesljivega in skrbnega vodenja družbe za upravljanje niso zadovoljni z usposobljenostjo delničarjev ali družbenikov iz prvega pododstavka.

2. V primeru podružnic družb za upravljanje, ki imajo statutarne sedeže zunaj Skupnosti in ki začenjajo izvajati ali izvajajo dejavnosti, države članice ne uporabljajo določb, ki bi imele za posledico ugodnejšo obravnavo, kot velja za podružnice družb za upravljanje s statutarnimi sedeži v državah članicah.

3. Pred izdajo dovoljenja se je treba posvetovati s pristojnimi organi druge vključene države članice glede izdaje dovoljenja kateri koli družbi za upravljanje, ki je eno od naslednjega:

- (a) hčerinska družba druge družbe za upravljanje, investicijske družbe, kreditne institucije ali zavarovalnice, ki ji je bilo dovoljenje izdano v drugi državi članici;

- (b) hčerinska družba obvladujočega podjetja druge družbe za upravljanje, investicijske družbe, kreditne institucije ali zavarovalnice, ki ji je bilo dovoljenje izdano v drugi državi članici, ali
- (c) družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje tudi drugo družbo za upravljanje, investicijsko družbo, kreditno institucijo ali zavarovalnico, ki ji je bilo dovoljenje izdano v drugi državi članici.

ODDELEK 2

Odnosi s tretjimi državami

Člen 9

1. Odnosi s tretjimi državami se urejajo v skladu z ustreznimi pravili iz člena 15 Direktive 2004/39/ES.

Za namen te direktive se izraza „investicijsko podjetje“ in „investicijska podjetja“ iz člena 15 Direktive 2004/39/ES razumeta kot „družba za upravljanje“ in „družbe za upravljanje“; izraz „opravljanje investicijskih storitev“ iz člena 15(1) Direktive 2004/39/ES se razume kot „opravljanje storitev“.

2. Države članice obvestijo Komisijo o vseh splošnih težavah, na katere naletijo KNPVP pri trženju svojih enot v kateri koli tretji državi.

ODDELEK 3

Pogoji poslovanja

Člen 10

1. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje zahtevajo, da družba za upravljanje, ki so ji izdali dovoljenje, vedno izpolnjuje pogoje iz členov 6 ter 7(1) in (2).

Lastna sredstva družbe za upravljanje se ne smejo znižati pod raven, določeno v členu 7 (1)(a). Če se to zgodi, lahko pristojni organi v primeru, da razmere tako ravnaje upravičujejo, družbi za upravljanje dovolijo, da v omejenem obdobju popravi svoj položaj ali preneha opravljati dejavnosti.

2. Brez poseganja v določbe te direktive, ki dajejo odgovornost pristojnim organom države članice gostiteljice družbe za upravljanje, so za izvajanje nadzora skrbnega in varnega poslovanja nad družbo za upravljanje odgovorni pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje, ne glede na to, ali družba za upravljanje ustanovi podružnico ali opravlja storitve v drugi državi članici.

Člen 11

1. Za kvalificirane deleže v družbah za upravljanje veljajo ista pravila, kot so določena v členu 10, 10a in 10b Direktive 2004/39/ES.

2. Za namen te direktive se izraza „investicijsko podjetje“ in „investicijska podjetja“ iz člena 10 Direktive 2004/39/ES razumeta kot „družba za upravljanje“ in „družbe za upravljanje“.

Člen 12

1. Vsaka država članica določi pravila skrbnega in varnega poslovanja, ki jih morajo družbe za upravljanje, ki so pridobile dovoljenje v tej državi članici glede na dejavnost upravljanja KNPVP v skladu s to direktivo, vedno upoštevati.

Predvsem morajo pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje ob upoštevanju lastnosti KNPVP, ki ga upravlja družba za upravljanje, od družbe za upravljanje zahtevati, da:

- (a) ima zanesljive upravne in računovodske postopke, nadzorno in zaščitno ureditev za elektronsko obdelavo podatkov in zadostne mehanizme notranjega nadzora, ki zlasti vključujejo pravila za osebne transakcije s strani svojih zaposlenih ali za imetje ali upravljanje naložb v finančne instrumente, z namenom vlagati za svoj račun in zagotavljati najmanj, da je vsako transakcijo, pri kateri sodeluje KNPVP, mogoče rekonstruirati do njenega izvora, sodelujočih strank, njenih lastnostih ter časa in kraja izvedbe in da se sredstva KNPVP, ki jih upravlja družba za upravljanje, vlagajo v skladu pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami ter veljavnimi predpisi;
- (b) je strukturirana in organizirana na način, ki minimizira tveganje KNPVP ali da bi na interese strank vplivalo navzkrižje interesov med družbo in njenimi strankami, med dvema njenima strankama, med eno njeno stranko in KNPVP ali med dvema KNPVP.

2. Vsaka družba za upravljanje, katere dovoljenje ureja tudi storitve diskrecijskega upravljanja premoženja, kot določa člen 6(3)(a):

- (a) ne sme imeti dovoljenja, da celotno premoženje investitorja ali njegov del vloži v enote kolektivnega naložbenega podjetja, ki jih upravlja, razen če predhodno pridobi splošno dovoljenje stranke;
- (b) je glede storitev, določenih v členu 6(3), predmet določb iz Direktive 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 84, 26.3.1997, str. 22.

3. Komisija brez poseganja v člen 116 do 1. julija 2010 sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo postopke in ureditev iz točke (a) drugega pododstavka odstavka 1 ter strukture in organizacijske zahteve za preprečevanje navzkrižja interesov iz točke (b) drugega pododstavka odstavka 1.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 13

1. Če zakonodaja matične države članice družbe za upravljanje dovoli, da družbe za upravljanje zaradi učinkovitejšega opravljanja dejavnosti prenesejo eno ali več svojih nalog na tretje osebe, ki jo te opravljajo v njihovem imenu, morajo biti izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) družba za upravljanje mora na primeren način obvestiti pristojne organe iz svoje matične države članice; ti pa morajo informacije brez odlašanja posredovati pristojnim organom iz matične države članice KNPVP;
- (b) pooblastilo ne sme preprečevati učinkovitosti nadzora nad družbo za upravljanje in zlasti ne sme preprečiti družbi za upravljanje, da ravna v najboljšem interesu svojih vlagateljev, ali KNPVP, da je upravljan v najboljšem interesu svojih vlagateljev;
- (c) če se prenos nanaša na upravljanje naložb, se lahko pooblastilo izda le podjetju, ki imajo dovoljenje ali so registrirana za upravljanje premoženja in so predmet nadzora skrbnega in varnega poslovanja; prenos mora biti v skladu s kriteriji razporeditve naložb, ki jih periodično določajo družbe za upravljanje;
- (d) če se pooblastilo nanaša na upravljanje naložb in se izda podjetju iz tretje države, se mora zagotoviti sodelovanje med zadevnimi nadzornimi organi;
- (e) pooblastilo, ki se nanaša na glavno dejavnost upravljanja naložb, se zavrne depozitarju ali kakemu drugemu podjetju, katerega interesi bi bili lahko v navzkrižju z interesi družbe za upravljanje ali imetnikov enot premoženja;
- (f) obstajati morajo ukrepi, ki osebam, ki opravljajo dejavnost družbe za upravljanje, omogočajo, da vedno učinkovito spremljajo dejavnost podjetja, kateremu je bilo dano pooblastilo;
- (g) pooblastilo ne preprečuje osebam, ki opravljajo dejavnost družbe za upravljanje, da bi kadar koli dale nadaljnja navodila podjetju, na katerega so prenesle svoje naloge, in da pooblastilo brez odlašanja preklicajo, če je to v interesu vlagateljev;

(h) ob upoštevanju značilnosti nalog, ki so predmet prenosa, mora biti podjetje, na katerega se bodo prenesle naloge, usposobljen in sposoben prevzeti zadevne naloge;

(i) prospekti KNPVP morajo navajati seznam nalog, ki jih je družbi za upravljanje v skladu s tem členom dovoljeno prenesti.

2. Na odgovornost družbe za upravljanje in depozitarja ne vpliva dejstvo, da je družba za upravljanje del nalog prenesla na tretje stranke. Družba za upravljanje svojih nalog ne sme prenesti na tretje stranke v tolikšni meri, da se njena vloga zmanjša na vlogo „poštne predala“.

Člen 14

1. Vsaka država članica sestavi pravila ravnanja, ki jih morajo družbe za upravljanje z dovoljenjem v tej državi članici vedno upoštevati. Takšna pravila morajo izvajati vsaj načela iz tega odstavka. Ta načela zagotavljajo, da družba za upravljanje:

- (a) ravna na iskren in pošten način pri opravljanju svojih poslovnih dejavnosti v najboljšem interesu KNPVP, ki ga upravlja, in integritete trga;
- (b) ravna s skrbnostjo dobrega strokovnjaka in s skrbnostjo dobre družbe za upravljanje v najboljšem interesu KNPVP, ki ga upravlja, in integritete trga;
- (c) ima in učinkovito uporablja vire in postopke, ki so potrebni za pravilno opravljanje svojih poslovnih dejavnosti;
- (d) se poskuša izogniti navzkrižju interesov, če se temu ni mogoče izogniti, pa zagotavlja, da so KNPVP, ki jih upravlja, deležni poštene obravnave;
- (e) izpolnjuje vse predpisane zahteve, ki veljajo za izvajanje njenih poslovnih dejavnosti, tako da spodbuja najboljše interese svojih vlagateljev in integriteto trga.

2. Komisija brez poseganja v člen 116 do 1. julija 2010 sprejme izvedbene ukrepe, s katerimi naj bi zagotovila, da družbe za upravljanje izpolnjujejo dolžnosti iz odstavka 1, zlasti kar zadeva:

- (a) določanje ustreznih meril za pošteno in pravično delovanje ter delovanje z ustrežno sposobnostjo, skrbnostjo in gospodarnostjo v najboljšo korist KNPVP;
- (b) opredeljevanje načel, s katerimi se zagotovi, da družbe za upravljanje učinkovito uporabljajo vire in postopke, ki so potrebni za pravilno opravljanje njihovih poslovnih dejavnosti, in

- (c) opredelitev ukrepov, za katere se razumno pričakuje, da jih bodo družbe za upravljanje sprejele za prepoznavanje, preprečevanje, upravljanje ali razkrivanje navzkrižja interesov, pa tudi za oblikovanje ustreznih meril za določanje vrst navzkrižja interesov, katerih obstoj bi lahko škodoval interesom KNPVP;

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 15

Družbe za upravljanje oziroma kjer je to ustrezno, investicijske družbe, sprejmejo ukrepe v skladu s členom 92 ter vzpostavijo ustrezne postopke in ureditve, da zagotovijo, da se pritožbe vlagateljev ustrezno obravnavajo in da ni omejitev pri uveljavljanju pravic vlagateljev v primeru, ko ima družba za upravljanje dovoljenje za upravljanje v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP. Ti ukrepi morajo vlagateljem nuditi možnost vlaganja pritožb v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov njihove države članice.

Družbe za upravljanje vzpostavijo tudi ustrezne postopke in dogovore, da na zahtevo javnosti ali pristojnih organov iz matične države članice KNPVP omogočijo dostop do informacij.

ODDELEK 4

Pravica do ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev

Člen 16

1. Države članice zagotavljajo, da družba za upravljanje, ki ji izdajo dovoljenje pristojni organi njene matične države članice, na ozemlju teh držav lahko izvaja dejavnosti, za katere je pridobila dovoljenje, bodisi z ustanovitvijo podružnice ali na podlagi prostega opravljanja storitev.

Če taka pooblaščen družba za upravljanje predlaga trženje enot KNPVP, ki jih upravlja, kot je določeno v Prilogi II, v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP, ne da bi odprla podružnico ali predlagala izvajanje drugih dejavnosti ali storitev, za tako trženje veljajo le zahteve iz poglavja XI.

2. Ustanovitev podružnice ali opravljanje storitev v državah članicah ne sme biti predmet zahteve za pridobitev dovoljenja, zahteve za zagotavljanje dodatnega kapitala ali katerega koli drugega ukrepa z enakim učinkom.

3. Pod pogoji, določenimi v tem členu lahko KNPVP, imenuje družbo za upravljanje ali dovoli, da ga upravlja družba, ki ima izdano dovoljenje države članice, ki ni matična država članica KNPVP, v skladu z zadevnimi določbami te direktive, pod pogojem, da ta družba za upravljanje izpolnjuje naslednje določbe:

- (a) iz člena 17 ali člena 18, in
- (b) iz člena 19 in člena 20.

Člen 17

1. Poleg izpolnjevanja pogojev iz členov 6 in 7 mora vsaka družba za upravljanje, ki želi na ozemlju druge države članice ustanoviti podružnico za izvajanje dejavnosti, za katere je pridobila dovoljenje, o tem ustrezno obvestiti pristojne organe svoje matične države članice.

2. Države članice zahtevajo od vsake družbe za upravljanje, ki želi ustanoviti podružnico na ozemlju druge države članice, da pri obveščanju, predvidenem v odstavku 1, poda naslednje podatke in dokumentacijo:

- (a) državo članico, na ozemlju katere namerava družba za upravljanje ustanoviti podružnico;
- (b) program dejavnosti, v katerem so opredeljene predvidene dejavnosti in storitve v skladu s členom 6 (2) in (3), ter organizacijsko strukturo podružnice, ki vsebuje opis postopka obvladovanja tveganja, ki ga je vzpostavila družba za upravljanje, pa tudi opis postopkov in ureditve, uvedenih v skladu s členom 15;
- (c) naslov in državi članici gostiteljici družbe za upravljanje, kjer je mogoče dobiti dokumente, in
- (d) imena oseb, odgovornih za upravljanje podružnice.

3. V dveh mesecih od prejema vseh podatkov, navedenih v odstavku 2, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje te podatke sporočijo pristojnim organom države članice gostiteljice družbe za upravljanje in obvestijo tudi družbo za upravljanje, razen če imajo ob upoštevanju predvidenih dejavnosti razlog, da dvomijo o ustreznosti upravne strukture ali finančnega položaja družbe za upravljanje. Sporočijo tudi podrobnosti o kakršni koli shemi jamstev za terjatve vlagateljev namenjeni varstvu vlagateljev.

Če pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje zavrnejo zahtevo za posredovanje podatkov iz odstavka 2 pristojnim organom države članice gostiteljice družbe za upravljanje, morajo zadevni družbi za upravljanje navesti razloge za zavrnitev v dveh mesecih od prejema vseh informacij. Za to zavrnitev ali opustitev odgovora velja pravica do sodnega varstva v matični državi članici družbe za upravljanje.

Če družba za upravljanje želi izvajati storitve upravljanja kolektivnega premoženja iz Priloge II, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje dokumentaciji, poslani pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje, priložijo potrdilo, da je družba za upravljanje pridobila dovoljenje v skladu z določbami te direktive, in opis področja veljavnosti dovoljenja družbe za upravljanje ter podrobnosti o morebitnih omejitvah vrst KNPVP, ki jih družba za upravljanje sme upravljalati.

4. Družba za upravljanje, ki izvaja dejavnosti preko podružnice na ozemlju države članice gostiteljice, mora ravnati v skladu s pravili, ki jih določi država članica gostiteljica družbe za upravljanje v skladu s členom 14.

5. Pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje so odgovorni za nadzor spoštovanja pravil iz odstavka 4.

6. Preden podružnica družbe za upravljanje začne delovati, se pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje v dveh mesecih po prejemu vseh podatkov iz odstavka 2 pripravijo za nadzor nad tem, kako družba za upravljanje izpolnjuje predpise, za katere so ti organi odgovorni.

7. Po prejemu obvestila pristojnih organov države članice gostiteljice družbe za upravljanje ali ob izteku roka, ki ga predvideva odstavek 6, brez prejema obvestila od teh organov se podružnica lahko ustanovi in začne poslovati.

8. V primeru spremembe katerega koli podatka, ki je bil sporočen v skladu z odstavkom 2(b), (c) ali (d), družba za upravljanje pošlje pisno obvestilo o tej spremembi pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje in države članice gostiteljice družbe za upravljanje vsaj en mesec pred začetkom izvajanja spremembe, tako da pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje lahko sprejmejo odločitev glede spremembe skladno z odstavkom 3 in pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje lahko ravnajo tako v skladu z odstavkom 6.

9. V primeru spremembe podatkov, ki so bili sporočeni v skladu s prvim pododstavkom odstavka 3, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje ustrezno obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje.

Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje posodablajo informacije, ki jih vsebuje potrdilo iz tretjega pododstavka odstavka 3, in obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje, če pride do sprememb v področju veljavnosti dovoljenja družbe za upravljanje ali pri podrobnostih glede morebitnih omejitev vrst KNPVP, ki jih je družbi za upravljanje dovoljeno upravljeti.

Člen 18

1. Vsaka družba za upravljanje, ki želi prvič izvajati dejavnosti, za katere je pridobila dovoljenje, na ozemlju druge države članice v okviru prostega opravljanja storitev, pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje sporoči naslednje informacije:

- (a) državo članico, na ozemlju katere namerava opravljati dejavnost, in
- (b) program dejavnosti, ki navaja predvidene dejavnosti in storitve, določene v členu 6(2) in (3), ki vsebuje opis postopka obvladovanja tveganja, ki ga uporablja družba za upravljanje, pa tudi opis postopkov in dogovorov, uvedenih v skladu s členom 15.

2. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje v enem mesecu po prejemu informacij iz odstavka 1 te informacije posredujejo pristojnim organom države članice gostiteljice družbe za upravljanje.

Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje sporočijo tudi podrobne informacije glede morebitnih shem jamstev za terjatve vlagateljev, ki se uporabljajo za varstvo vlagateljev.

Če družba za upravljanje želi opravljati dejavnost upravljanja zbranega premoženja iz Priloge II, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje dokumentaciji, poslani pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje, priložijo potrdilo, da je družba za upravljanje pridobila dovoljenje v skladu z določbami te direktive, in opis področja veljavnosti dovoljenja družbe za upravljanje ter podrobnosti o morebitnih omejitvah vrst KNPVP, ki jih družba za upravljanje sme upravljeti.

Ne glede na člena 20 in 93 lahko družba za upravljanje nato začne poslovati v državi članici gostiteljici družbe za upravljanje.

3. Družba za upravljanje, ki izvaja dejavnosti v okviru prostega opravljanja storitev, mora ravnati ustrezno pravilom, ki jih v skladu s členom 14 oblikuje matična država članica družbe za upravljanje.

4. Če je vsebino sporočenih informacij iz odstavka 1(b) treba spremeniti, družba za upravljanje pošlje pisno obvestilo o spremembah pristojnim organom svoje matične države članice in države članice gostiteljice, preden začne izvajati spremembo. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje posodablajo informacije, ki jih vsebuje potrdilo iz odstavka 2, in obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje, če pride do sprememb v obsegu veljavnosti dovoljenja družbe za upravljanje ali pri podrobnostih glede morebitnih omejitev vrst KNPVP, ki jih je družbi za upravljanje dovoljeno upravljeti.

Člen 19

1. Družba za upravljanje, ki opravlja dejavnosti čezmejnega upravljanja zbranega premoženja z vzpostavitev podružnice ali v okviru prostega izvajanja storitev, upošteva pravila svoje matične države članice, ki se nanašajo na organizacijo družbe za upravljanje, vključno z določbami glede prenosa nalog, postopki upravljanja tveganja, pravili varnega in skrbnega poslovanja ter nadzora, postopki iz člena 12 in zahtevami o poročanju družbe za upravljanje. Ta pravila niso strožja od pravil za družbe za upravljanje, ki dejavnosti opravljajo le v svoji matični državi članici.

2. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje so odgovorni za nadzor spoštovanja pravil iz odstavka 1.

3. Družba za upravljanje, ki opravlja dejavnosti čezmejnega upravljanja zbranega premoženja tako da ustanovi podružnico ali v skladu s prostim opravljanjem storitev, upošteva pravila matične države članice KNPVP, ki se nanašajo na sestavo in delovanje KNPVP, in sicer pravila, ki se uporabljajo za:

- (a) ustanovitev in pridobitev dovoljenja za KNPVP;
- (b) izdajo in odkup enot in delnic;
- (c) naložbeno politiko in omejitve, vključno z izračunom celotne izpostavljenosti in vzvoda;
- (d) omejitve zadolževanja, kreditiranja in prodaje brez kritja na račun;
- (e) vrednotenje sredstev in računovodstvo za KNPVP;
- (f) izračun cene ob izdaji ali ob odkupu ter napak pri izračunu čiste vrednosti sredstev in s tem povezanih odškodnin za vlagatelje;
- (g) razdelitev ali ponovno vlaganje prihodkov;
- (h) zahteve glede razkritja in poročanja KNPVP, vključno s prospektom, bistvenimi informacijami za vlagatelje in rednimi poročili;
- (i) dogovori o trženju;
- (j) odnose z imetniki enot premoženja;
- (k) združevanje in prestrukturiranje KNPVP;
- (l) prenehanje in likvidacijo KNPVP;
- (m) vsebino registra imetnikov enot premoženja, kadar je to ustrezno;
- (n) provizije za pridobitev dovoljenja in nadzor v zvezi s KNPVP, in
- (o) uveljavljanje glasovalnih in drugih pravic imetnikov enot premoženja v zvezi s točkami od (a) do (m).

4. Družba za upravljanje izpolnjuje obveznosti, določene s pravili za upravljanje skladov ali v ustanovnih listinah družbe, ter obveznosti, določene v prospektu, ki je skladen z veljavno zakonodajo, kot je določeno v odstavkih 1 in 3.

5. Pristojni organi matične države članice KNPVP so odgovorni za nadzor spoštovanja pravil iz odstavkov 3 in 4.

6. Družba za upravljanje odloča o in je odgovorna za sprejetje in izvajanje vseh ureditev in organizacijskih odločitev, ki so potrebne, da lahko družba za upravljanje spoštuje pravila, ki se nanašajo na ustanovitev in delovanje KNPVP, obveznosti, določene v pravilih za upravljanje skladov ali ustanovnih listinah družbe, in obveznosti določene s prospektom.

7. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje so odgovorni za nadzor ustreznosti ureditve in organizacijske strukture družbe za upravljanje, kar družbi za upravljanje omogoča izpolnjevanje obveznosti in pravil, ki se nanašajo na sestavo in delovanje vseh KNPVP, ki jih upravlja.

8. Države članice zagotovijo, da za nobeno družbo za upravljanje, ki ima dovoljenje v državi članici, ne veljajo dodatne zahteve, ki veljajo v matični državi KNPVP in se nanašajo na zadeve, ki jih ureja ta direktiva, razen v primerih, ki so v tej direktivi izrecno navedeni.

Člen 20

1. Družba za upravljanje, ki zaprosi za dovoljenje za upravljanje KNPVP, ki ima sedež v drugi državi članici, pristojnim organom matične države KNPVP brez poseganja v člen 5 predloži naslednjo dokumentacijo:

- (a) pisni dogovor z depozitarjem iz členov 23 in 33, in
- (b) informacije o ureditvi prenosa nalog upravljanja naložb in upravnih nalog iz Priloge II.

Če družba za upravljanje v matični državi članici KNPVP že upravlja isto vrsto KNPVP, je dovolj sklic na že predloženo dokumentacijo.

2. Če je to potrebno za zagotavljanje skladnosti s pravili, za katera so odgovorni, lahko pristojni organi matične države članice KNPVP od pristojnih organov matične države družbe za upravljanje zahtevajo pojasnilo in informacije o dokumentaciji iz odstavka 1 ter na podlagi potrdila iz členov 17 in 18 pojasnilo o tem, ali dovoljenje družbe za upravljanje velja tudi za vrsto KNPVP, za katerega je bila vložena prošnja za izdajo dovoljenja. Kjer je to primerno, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje mnenje pripravijo v 10 delovnih dneh od prejema vloge.

3. Pristojni organi matične države članice KNPVP družbi za upravljanje lahko zavrnejo izdajo dovoljenja samo, če:

- (a) družba za upravljanje ne izpolnjuje pravil, ki sodijo na njeno področje pristojnosti v skladu s členom 19, ali
- (b) družba za upravljanje nima dovoljenja pristojnih organov matične države članice za upravljanje KNPVP takšne vrste, za katero je vložila prošnjo za dovoljenje, ali
- (c) družba za upravljanje ni predložila dokumentacije iz odstavka 1.

Preden prošnjo zavrnejo, se pristojni organi matične države članice KNPVP posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice družbe za upravljanje.

4. Družba za upravljanje pristojnim organom matične države članice KNPVP sporoči vsako naknadno bistveno spremembo dokumentacije iz odstavka 1.

Člen 21

1. Država članica gostiteljica družbe za upravljanje lahko iz statističnih razlogov zahteva, da vse družbe za upravljanje, ki imajo podružnice na njenem ozemlju, redno poročajo pristojnim organom te države članice gostiteljice o svojih dejavnostih v tej državi članici gostiteljici.

2. Država članica gostiteljica družbe za upravljanje lahko zahteva, da družbe za upravljanje, ki po načelu svobode opravljanja storitev ali z ustanovitvijo podružnice izvajajo svojo dejavnost na njenem ozemlju, zagotovijo potrebne informacije za spremljanje, kako te družbe spoštujejo pravila, za katera je odgovorna država članica gostiteljica družb za upravljanje in ki se uporabljajo za te družbe za upravljanje.

Te zahteve ne smejo biti strožje od zahtev, ki jih ista država članica zaradi spremljanja združljivosti z istimi standardi postavi družbam za upravljanje s sedežem v tej državi članici.

Družbe za upravljanje poskrbijo, da postopki in ureditve iz člena 15 pristojnim organom matične države članice KNPVP omogočajo, da informacije iz tega odstavka pridobijo neposredno od družbe za upravljanje.

3. Če pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje ugotovijo, da družba za upravljanje, ki ima podružnico ali opravlja storitve na ozemlju te države članice, krši katerega od pravil, za katera so odgovorni, ti organi zahtevajo, da zadevna družba za upravljanje odpravi kršitve in obvesti pristojne organe matične države članice družbe za upravljanje.

4. Če zadevna družba za upravljanje državi članici gostiteljici noče posredovati informacij, ki sodijo na njeno področje pristojnosti, oziroma ne izvede potrebnih ukrepov, da bi odpravila kršitve iz odstavka 3, pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje o tem obvestijo pristojne organe matične države članice družbe za upravljanje. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje ob prvi priložnosti izvedejo vse ustrezne ukrepe za zagotovitev, da zadevna družba za upravljanje posreduje informacije na zahtevo države članice gostiteljice družbe za upravljanje v skladu z odstavkom 2 oziroma odpravi kršitve. O naravi teh ukrepov obvestijo pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje.

5. Če kljub ukrepom, ki jih sprejmejo pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje, ali zato, ker se takšni ukrepi izkažejo za nezadostne ali ker niso na razpolago v zadevni državi članici, družba za upravljanje še vedno ni pripravljena posredovati informacij na zahtevo države članice gostiteljice družbe za upravljanje v skladu z odstavkom 2 ali še naprej krši pravne ali ureditvene predpise iz odstavka 2, veljavne v državi članici gostiteljici družbe za upravljanje, lahko pristojni organi matične države članice, potem ko so obvestili pristojne organe matične države članice družbe za upravljanje, sprejmejo ustrezne ukrepe, vključno s tistimi iz členov 98 in 99, za preprečitev ali sankcioniranje nadaljnjih nepravilnosti in, če je to potrebno, preprečijo tej družbi za upravljanje, da na njihovem ozemlju začne vsako nadaljnjo transakcijo. Države članice zagotovijo, da je na njihovem ozemlju možno vročiti pravne dokumente, potrebne za takšne ukrepe proti družbam za upravljanje. Če je storitev, ki se zagotavlja v državi članici gostiteljici družbe za upravljanje, upravljanje KNPVP, lahko država članica gostiteljica družbe za upravljanje zahteva, da družba za upravljanje preneha upravljati določen KNPVP.

6. Vsak ukrep, sprejet skladno z odstavkoma 4 ali 5, ki obsega ukrepe ali sankcije, je primerno utemeljen, zadevna družba za upravljanje pa mora biti o njem obveščena. Za vsak takšen ukrep velja pravica do sodnega varstva v državi članici, v kateri je bil ukrep sprejet.

7. Pred uporabo postopka, določenega v odstavkih 3, 4 ali 5, lahko pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje v nujnih primerih sprejmejo varnostne ukrepe, ki so potrebni za varovanje interesov vlagateljev in drugih, za katere se opravljajo storitve. Komisija in pristojni organi drugih zadevnih držav članic so o teh ukrepih obveščeni ob prvi priložnosti.

Po posvetovanju s pristojnimi organi zadevnih držav članic lahko Komisija odloči, da mora zadevna država članica te ukrepe spremeniti ali odpraviti.

8. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje se pred odvzemom dovoljenja družbi za upravljanje posvetujejo s pristojnimi organi matične države članice KNPVP. V takšnih primerih pristojni organi matične države članice KNPVP sprejmejo ustrezne ukrepe, za varovanje interesov vlagateljev. Ti ukrepi lahko obsegajo odločitve, da se zadevni družbi za upravljanje prepreči začetek vsake nadaljnje transakcije na njenem ozemlju.

Vsaki dve leti Komisija pripravi poročilo o teh primerih.

9. Države članice obvestijo Komisijo o številu in vrsti primerov, v katerih so v skladu s členoma 17 in 20 izdale zavrnitev ali sprejele ukrepe v skladu z odstavkom 5 tega člena.

Vsaki dve leti Komisija pripravi poročilo o teh primerih.

POGLAVJE IV

OBVEZNOSTI GLEDE DEPOZITARJA

Člen 22

1. Sredstva splošnega sklada se morajo dati v hrambo depozitarju.
2. Na depozitarjevo odgovornost, kot je navedena v členu 24, ne sme vplivati dejstvo, da zaupa vsa ali del sredstev v hrambo tretji stranki.
3. Depozitar:
 - (a) zagotovi, da se prodaja, izdaja, ponovni odkup, izplačilo in umik enot premoženja iz obtoka v imenu družbe za upravljanje in za račun splošnega sklada izvedejo v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada;
 - (b) zagotovi, da se vrednost enote premoženja izračuna v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada;
 - (c) izpolni navodila družbe za upravljanje, razen če so v nasprotju z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja sklada;
 - (d) zagotovi, da se izpolnitve obveznosti v transakcijah, ki vključujejo sredstva splošnega sklada, opravljajo v običajnem roku;
 - (e) zagotovi, da se prihodek splošnega sklada uporabi v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo in pravili upravljanja splošnega sklada.

Člen 23

1. Depozitar ima registrirani sedež ali pa biti ustanovljen v matični državi članici KNPVP.
2. Depozitar je institucija, za katero veljajo pravila varnega in skrbnega poslovanja ter stalnega nadzora. Predloži tudi zadostna finančna in strokovna jamstva, da je sposoben učinkovito izvajati posle kot depozitar in izpolnjevati obveznosti, ki jih vključuje ta funkcija.
3. Države članice določijo, katere vrste institucij iz odstavka 2 izpolnjujejo pogoje za depozitarja.
4. Depozitar pristojnim organom matične države članice KNPVP omogoči, da na zahtevo pridobijo vse informacije, ki jih je depozitar pridobil pri opravljanju svojih nalog in ki so potrebne, da lahko pristojni organi nadzorujejo, ali KNPVP izpolnjuje zahteve iz te direktive.

5. Če matična država članica družbe za upravljanje ni matična država članica KNPVP, depozitar podpiše pisni sporazum z družbo za upravljanje, ki ureja pretok informacij, ki se štejejo za potrebne, da lahko izvaja naloge iz člena 22 ter iz drugih zakonov, predpisov ali upravnih določb, ki veljajo za depozitarje v matični državi članici KNPVP.

6. Komisija sprejme izvedbene ukrepe glede ukrepov, ki jih mora sprejeti depozitar, da bi izpolnjeval svoje obveznosti glede KNPVP, ki ga upravlja družba za upravljanje iz druge države članice, vključno s podrobnimi podatki, ki jih je treba vključiti v standardne sporazume iz odstavka 4, ki jih uporabljajo depozitarji in družbe za upravljanje.

Ti ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 24

Depozitar je v skladu z nacionalno zakonodajo matične države članice KNPVP odgovoren družbi za upravljanje in imetnikom enot premoženja za škodo, ki jo ti utrpijo zaradi neupravičene neizpolnitve ali nepravilne izvedbe njegovih obveznosti.

Odgovornost imetnikom enot premoženja je bodisi neposredna ali posredna prek družbe za upravljanje, odvisno od pravne narave odnosa med depozitarjem, družbo za upravljanje in imetniki enot premoženja.

Člen 25

1. Nobena posamezna družba ne more delovati v obeh vlogah, kot družba za upravljanje in kot depozitar.

2. V smislu svoje vloge družba za upravljanje in depozitar delujeta neodvisno in izključno v korist imetnikov enot premoženja.

Člen 26

Pogoji za zamenjavo družbe za upravljanje in depozitarja ter pravila, ki zagotavljajo zaščito imetnikov enot premoženja v primeru take zamenjave, se določijo z zakonom ali pravili upravljanja sklada.

POGLAVJE V

OBVEZNOSTI GLEDE INVESTICIJSKIH DRUŽB

ODDELEK 1

Pogoji za začetek opravljanja dejavnosti

Člen 27

Dostop do opravljanja dejavnosti investicijske družbe je predmet predhodnega dovoljenja, ki ga izdajo pristojni organi matične države članice investicijske družbe.

Države članice določijo pravno obliko, ki jo mora imeti investicijska družba.

Investicijska družba ima registrirani sedež v svoji matični državi članici.

Člen 28

Nobena investicijska družba se ne more ukvarjati z dejavnostmi, drugačnimi od tistih iz člena 1(2).

Člen 29

1. Brez poseganja v druge pogoje za splošno zahtevo za izdajo dovoljenja, ki so predpisani z nacionalno zakonodajo, pristojni organi matične države članice investicijske družbe ne smejo izdati dovoljenja investicijski družbi, ki ni prenesla pooblastil za upravljanje na družbo za upravljanje, razen če ima investicijska družba zadosten osnovni kapital v višini najmanj 300 000 EUR.

Če investicijska družba nima pooblaščenih družbe za upravljanje, ki ji je bilo izdano dovoljenje v skladu s to direktivo, veljajo tudi naslednji pogoji:

- (a) dovoljenje se ne sme izdati, razen če je zahtevi za izdajo dovoljenja priložen program dejavnosti, ki opredeljuje najmanj organizacijsko strukturo investicijske družbe;
- (b) direktorji investicijske družbe morajo imeti zadosten ugled in izkušnje tudi glede na vrsto dejavnosti, ki jo opravlja investicijska družba, in v ta namen se morajo imena teh oseb in vseh oseb, ki jih nadomestijo v tej funkciji, sporočiti pristojnim organom; o sklenitvi poslovanja investicijske družbe morata sprejeti odločitev najmanj dve osebi, ki izpolnjujeta te pogoje; ter direktorji pomenijo tiste osebe, ki po zakonu ali ustanovnih listinah zastopajo investicijsko družbo ali ki dejansko določajo politiko družbe, in
- (c) v primeru, da obstajajo tesne povezave med investicijsko družbo in drugimi fizičnimi ali pravnimi osebami, morajo pristojni organi izdati dovoljenje le, če te tesne povezave ne preprečujejo učinkovitega izvajanja njihovih nadzornih nalog.

Pristojni organi matične države članice investicijske družbe zavrnejo izdajo dovoljenja tudi, če zakoni in drugi predpisi tretje države, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi ima investicijska družba tesne povezave, ali težave pri uveljavljanju teh zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito opravljanje njihove nadzorne funkcije.

Pristojni organi matične države članice investicijske družbe zahtevajo, da jim investicijske družbe zagotovijo potrebne informacije.

2. Če investicijska družba ni pooblastila družbe za upravljanje, se jo v šestih mesecih po vložitvi popolnega zahtevka obvesti, ali se ji dovoljenje izda ali zavrne. V primeru zavrnitve se podajo razlogi za zavrnitev.

3. Investicijska družba lahko začne opravljati svojo dejavnost, takoj ko se ji izda dovoljenje.

4. Pristojni organi matične države članice investicijske družbe lahko odvzamejo dovoljenje, izdano investicijski družbi, za katero velja ta direktiva, samo če ta družba:

- (a) ne uporabi dovoljenja v roku 12 mesecev, se dovoljenju izrecno odreče ali preneha opravljati dejavnost iz te direktive pred več kot šestimi meseci, razen če je zadevna država članica predvidela, da dovoljenje v takšnih primerih preneha veljati;
- (b) pridobi dovoljenje z navajanjem neresničnih izjav ali z drugimi neustreznimi sredstvi;
- (c) ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi ji je bilo dovoljenje izdano;
- (d) je resno ali sistematično kršila predpise, sprejete v skladu s to direktivo, ali
- (e) sodi v katerega koli od primerov, za katere nacionalna zakonodaja predvideva odvzem dovoljenja.

ODDELEK 2

Pogoji poslovanja

Člen 30

Člena 13 in 14 se smiselno uporabljata za investicijske družbe, ki niso prenesle pooblastil za upravljanje na družbe za upravljanje, ki jim je izdano dovoljenje skladno s to direktivo.

Za namene členov iz prvega pododstavka „družba za upravljanje“ pomeni „investicijsko družbo“.

Investicijske družbe lahko le upravljajo sredstva iz svojega lastnega premoženja in v nobenih okoliščinah ne smejo sprejeti pooblastil za upravljanje sredstev v imenu tretje stranke.

Člen 31

Vsaka matična država članica investicijske družbe določi pravila skrbnega in varnega poslovanja, ki jih morajo investicijske družbe, ki pooblastil za upravljanje niso prenesle na družbo za upravljanje, kateri je bilo dovoljenje izdano v skladu s to direktivo, stalno upoštevati.

Pristojni organi matične države članice investicijske družbe ob upoštevanju vrste investicijske družbe zahtevajo, da ima ta družba zanesljive upravne in računovodske postopke, nadzorno in varnostno ureditev za elektronsko obdelavo podatkov in ustrezne mehanizme notranjega nadzora, ki zlasti vključujejo pravila za zasebne transakcije zaposlenih v investicijski družbi ali za imetje ali upravljanje naložb v finančne instrumente z namenom vlagati njen osnovni kapital in zagotavljati najmanj, da je vsaka transakcija, v katero je vključena družba, mogoče rekonstruirati glede na njen izvor, stranke transakcije, vrste ter časa in kraja sklenitve in da se sredstva investicijske družbe vlagajo v skladu z ustanovnimi listinami in veljavnimi pravnimi predpisi.

ODDELEK 3**Obveznosti glede depozitarja****Člen 32**

1. Sredstva investicijske družbe se dajo v hrambo depozitarju.

2. Na depozitarjevo odgovornost, kot je navedena v členu 34, ne sme vplivati dejstvo, da je zaupal vsa ali del sredstev v hrambo tretji stranki.

3. Depozitar zagotovi:

- (a) da se prodaja, izdaja, ponovni odkup, izplačilo in umik enot premoženja iz obtoka za račun investicijske družbe izvedejo v skladu z zakoni in ustanovnimi listinami investicijske družbe;
- (b) da se izpolnitve obveznosti v transakcijah, ki vključujejo sredstva investicijske družbe, opravljajo v običajnem roku, in
- (c) da se prihodek investicijske družbe uporabi v skladu z zakoni in ustanovnimi listinami.

4. Matična država članica investicijske družbe lahko odloči, da investicijskim družbam, ki imajo sedež na njenem območju in tržijo enote svojega premoženja izključno na eni ali več borzah, na katerih kotirajo njihove enote, ni treba imeti depozitarjev v smislu te direktive.

Za takšne investicijske družbe se členi 76, 84 in 85 ne uporabljajo, vendar so pravila vrednotenja sredstev teh investicijskih družb določena z ustrezno nacionalno zakonodajo ali v njihovih ustanovnih listinah.

5. Matična država članica investicijske družbe lahko odloči, da investicijskim družbam, ki imajo sedež na njihovem območju in tržijo najmanj 80 % enot svojega premoženja na eni ali več borzah, določenih v svojih ustanovnih listinah, ni treba imeti depozitarjev v smislu te direktive, pod pogojem, da enote njihovega premoženja kotirajo na borzah v tistih državah članicah, kjer se enote tržijo, in da se vse transakcije, ki jih lahko ta investicijska družba izvede zunaj teh borz, izvršijo le po tržnih cenah na borzi.

V ustanovnih listinah investicijske družbe je navedena borza države trženja, po cenah katere bo investicijska družba izvrševala transakcije izven organiziranega trga te države.

Država članica si lahko vzame možnost odstopanja iz prvega pododstavka le, če meni, da imajo imetniki enot premoženja zaščito, ki je enakovredna zaščiti imetnikov enot premoženja v KNPVP, ki imajo depozitarje v smislu te direktive.

Investicijske družbe iz tega odstavka in odstavka 4 zlasti:

- (a) če ni nacionalne zakonodaje, v svojih ustanovnih listinah navedejo metode izračunavanja čiste vrednosti sredstev na enoto premoženja;
- (b) posredujejo na trgu, da bi preprečile, da bi odklon tržne vrednosti enote njihovega premoženja na borzi presegel 5 % svoje čiste vrednosti sredstev na enoto premoženja;
- (c) ugotovijo čisto vrednost sredstev na enoto svojega premoženja, jo sporočijo pristojnim organom najmanj dvakrat tedensko in jo objavijo dvakrat mesečno.

Najmanj dvakrat na mesec neodvisni revizor zagotovi, da je izračun vrednosti enot premoženja izveden v skladu z zakoni in ustanovnimi listinami investicijske družbe.

Ob tem se revizor prepriča, da se sredstva investicijske družbe vlagajo v skladu s pravili, določenimi v zakonu in ustanovnih listinah družbe.

6. Države članice obveščajo Komisijo o investicijskih družbah, ki izkoristijo izjeme iz odstavkov 4 in 5.

Člen 33

1. Depozitar ima registrirani sedež ali pa mora biti ustanovljen v isti državi članici, kot ga ima družba za upravljanje.

2. Depozitar je institucija, za katero veljajo pravila varnega in skrbnega poslovanja ter stalnega nadzora.

3. Države članice določijo, katere vrste institucij iz odstavka 2 izpolnjujejo pogoje za depozitarja.

4. Depozitar pristojnim organom matične države članice KNPVP omogoči, da na zahtevo pridobijo vse informacije, ki jih je depozitar pridobil pri opravljanju svojih nalog in so potrebne, da lahko pristojni organi nadzorujejo, ali KNPVP izpolnjuje zahteve iz te direktive.

5. Če matična država članica družbe za upravljanje ni matična država članica KNPVP, depozitar podpiše pisni sporazum z družbo za upravljanje, ki ureja pretok informacij, ki se štejejo za potrebne, da lahko izvaja naloge iz člena 32 ter iz drugih zakonov, predpisov ali upravnih določb, ki veljajo za depozitarje v matični državi članici KNPVP.

6. Komisija sprejme izvedbene ukrepe glede ukrepov, ki jih mora sprejeti depozitar, da bi izpolnjeval svoje obveznosti glede KNPVP, ki ga upravlja družba za upravljanje iz druge države članice, vključno s podrobnimi podatki, ki morajo biti vključene v standardni sporazum, ki ga uporablja depozitar in družba za upravljanje v skladu z odstavkom 5.

Ti ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 34

Depozitar je v skladu z nacionalno zakonodajo matične države članice investicijske družbe odgovoren investicijski družbi in imetnikom enot premoženja za škodo, ki jo ti utrpijo zaradi neupravičene neizpolnitve ali nepravilne izvedbe njegovih obveznosti.

Člen 35

1. Nobena posamezna družba ne more delovati v obeh vlogah, kot investicijska družba in kot depozitar.

2. Depozitar pri opravljanju svoje vloge deluje izključno v korist imetnikov enot premoženja.

Člen 36

Pogoji za zamenjavo depozitarja in pravila, ki zagotavljajo zaščito imetnikov enot premoženja v primeru take zamenjave, se določijo z zakonom ali ustanovnimi listinami investicijske družbe.

POGLAVJE VI

ZDRUŽITVE KNPVP

ODDELEK 1

Načelo, izdaja dovoljenja in odobritev

Člen 37

Za namene tega poglavja KNPVP vključuje naložbene razdelke KNPVP.

Člen 38

1. Države članice pod pogoji iz tega poglavja in ne glede na način, na katerega so KNPVP ustanovljeni, kot določa člen 1(3), dovolijo čezmejne in domače združitve, kot so opredeljene v členu 2(1)(q) in (r), v skladu z eno ali več tehnikami združitve iz točke (p) člena 2(1).

2. Zakonodaja matične države članice KNPVP, ki se združuje, mora dovoljevati tehnike združitve, ki se uporabijo pri čezmejnih združitvah, kot so opredeljene v členu 2(1)(q).

Zakonodaja države članice, v kateri se ustanovijo KNPVP, mora dovoljevati tehnike združitve, ki se uporabijo pri „domaćih združitvah“, kot so opredeljene v členu 2(1)(r).

Člen 39

1. Za združitve je potrebno predhodno dovoljenje pristojnih organov matične države članice KNPVP, ki se združuje.

2. KNPVP, ki se združuje, zagotovi pristojnim organom svoje matične države članice vse naslednje informacije:

- (a) skupni osnutek pogojev predlagane združitve, ki ga je ustrezno odobril KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnik;
- (b) posodobljeno različico prospekta in ključnih podatkov za vlagatelje KNPVP prejemnika, kot določa člen 78, če je ustanovljen v drugi državi članici;
- (c) izjavi obeh depozitarjev; KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika, s katerimi potrjujeta, da sta v skladu s členom 41 preverila skladnost posebnosti iz člena 40(1)(a), (f) in (g) z zahtevami te direktive in pravili upravljanja sklada ali z ustanovnimi listinami svojega KNPVP, in
- (d) informacije glede predlagane združitve, ki jih nameravata KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika zagotoviti svojim imetnikom enot premoženja.

Te informacije se zagotovijo na način, da jih pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, in matične države članice KNPVP prejemnika lahko preberejo v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov te države članice ali teh držav članic ali v jeziku, ki so jih odobrili zadevni pristojni organi.

3. Ko je vloga popolna, pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, nemudoma posredujejo kopije informacij iz odstavka 2 pristojnim organom matične države članice KNPVP prejemnika. Pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, in matične države članice KNPVP prejemnika upoštevajo možni učinek predlagane združitve na imetnike enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika, da ocenijo, ali so bile imetnikom enot premoženja zagotovljene ustrezne informacije.

Če se pristojnim organom matične države članice KNPVP, ki se združuje, zdi potrebno, lahko v pisni obliki zahtevajo, da se pojasnijo informacije, posredovane imetnikom enot premoženja KNPVP, ki se združuje.

Če se pristojnim organom matične države članice KNPVP prejemnika zdi potrebno, lahko najpozneje v 15 delovnih dnevih po prejemu kopije informacij iz odstavka 2 v pisni obliki zahtevajo, da KNPVP prejemnik spremeni informacije za svoje imetnike enot premoženja.

V takšnem primeru pristojni organi matične države članice KNPVP prejemnika izrazijo nezadovoljstvo pristojnim organom matične države članice KNPVP, ki se združuje. Pristojne organe matične države članice KNPVP, ki se združuje, v roku 20 delovnih dni po prejemu obvestijo, ali so zadovoljni s spremenjenimi informacijami za imetnike enot premoženja KNPVP prejemnika.

4. Pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, izdajo dovoljenje za predlagano združitev, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) predlagana združitev izpolnjuje vse zahteve iz členov 39 do 42;
- (b) KNPVP prejemnik je bil v skladu s členom 93 obveščen, da lahko trži svoje enote premoženja v vseh državah članicah, kjer ima KNPVP, ki se združuje, dovoljenje, ali pa je bil obveščen, da lahko trži svoje enote premoženja v skladu s členom 93, in
- (c) pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje in prejemnika so zadovoljni s predlaganimi informacijami, ki bodo zagotovljene imetnikom enot premoženja, oziroma pristojni organi matične države KNPVP prejemnika niso izrazili nezadovoljstva v skladu s četrtem pododstavkom odstavka 3.

5. Če pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, ocenijo, da vloga ni popolna, najpozneje v 10 delovnih dnevih po prejemu informacij iz odstavka 2 zahtevajo dodatne informacije.

Pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, v 20 delovnih dneh po predložitvi vseh informacij, kot so določene v odstavku 2, obvestijo KNPVP, ki se združuje, ali je bilo izdano dovoljenje za združitev.

Pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, o svoji odločitvi obvestijo tudi pristojne organe KNPVP prejemnika.

6. Države članice lahko v skladu z drugim pododstavkom člena 57(1) dovolijo odstopanje od členov 52 do 55 za KNPVP prejemnika.

Člen 40

1. Države članice zahtevajo, da KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika pripravita skupni osnutek pogojev združitve.

Ta določa naslednje podrobnosti:

- (a) opredelitev vrste združitve in vključenih KNPVP;
- (b) ozadje in utemeljitev predlagane združitve;
- (c) pričakovani vpliv predlagane združitve na imetnike enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika;
- (d) sprejeta merila za ovrednotenje sredstev in, če je ustrezno, obveznosti na datum za izračun menjalnega razmerja iz člena 47(1);
- (e) metodo izračuna menjalnega razmerja;
- (f) načrtovani datum začetka veljavnosti združitve;
- (g) pravila, ki veljajo za prenos sredstev oziroma izmenjavo enot, in
- (h) v primeru združitve v skladu s točko (ii) člena 2(1)(p) in, kjer je to ustrezno, skladno s točko (iii) člena 2(1)(p) pravila upravljanja sklada ali ustanovno listino novoustanovljenega KNPVP prejemnika.

Pristojni organi ne morejo zahtevati, da se v skupni osnutek pogojev združitve vključijo dodatne informacije.

2. KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnik se lahko odločita, da v skupni osnutek pogojev združitve vključita dodatne postavke.

ODDELEK 2

Nadzor tretjih strani, informacije za imetnike enot premoženja in druge pravice imetnikov enot premoženja

Člen 41

Države članice zahtevajo, da depozitarja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika preverita skladnost posebnosti iz člena 40(1)(a), (f) in (g) z zahtevami te direktive in pravili upravljanja sklada ali z ustanovnimi listinami njunih posameznih KNPVP.

Člen 42

1. Zakonodaja matične države članice KNPVP, ki se združuje, depozitarja ali neodvisnega revizorja, odobrenega v skladu z Direktivo 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o obveznih revizijah za letne in konsolidirane računovodske izkaze ⁽¹⁾, pooblašča, da potrdi:

- (a) sprejeta merila za ovrednotenje sredstev in, če je ustrezno, obveznosti na datum za izračun menjalnega razmerja iz člena 47(1);
- (b) denarno izplačilo za enoto, kjer je to ustrezno, in
- (c) metodo izračuna menjalnega razmerja in dejansko menjalno razmerje, določeno na datum izračuna tega razmerja iz člena 47(1).

2. Zakoniti revizorji KNPVP, ki se združujejo, ali zakoniti revizor KNPVP prejemnika se za namene odstavka 1 štejejo za neodvisne revizorje.

3. Izvod poročil neodvisnega revizorja oziroma depozitarja, kjer je to ustrezno, se na zahtevo in brezplačno zagotovi imetnikom enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika ter zadevnim pristojnim organom.

Člen 43

1. Države članice od KNPVP, ki se združujejo, in KNPVP prejemnikov zahtevajo, da svojim imetnikom enot premoženja zagotovijo ustrezne in točne informacije o predlagani združitvi, da jim omogočijo informirano oceno o vplivu predloga na njihovo naložbo.

2. Informacije se imetnikom enot premoženja KNPVP, ki se združujejo, in KNPVP prejemnikov zagotovijo šele po tem, ko pristojni organi matične države članice KNPVP, ki se združuje, izdajo dovoljenje za predlagano združitve v skladu s členom 39.

Zagotovijo se najpozneje 30 dni pred zadnjim rokom za zahtevanje ponovnega odkupa, izplačila ali, kjer je to ustrezno, preoblikovanja brez dodatnega zaračunavanja po členu 45(1).

3. Informacije, ki jih je treba zagotoviti imetnikom enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika, vključujejo ustrezne in točne informacije o predlagani združitvi, ki jim bodo omogočile sprejemanje informirane odločitve o možnem vplivu združitve na njihovo naložbo in uveljavljanje njihovih pravic v okviru členov 44 in 45.

Informacije vključujejo naslednje:

- (a) ozadje in utemeljitev predlagane združitve;

⁽¹⁾ UL L 157, 9.6.2006, str. 87.

- (b) možni vpliv predlagane združitve na imetnike enot premoženja, ki med drugim vključuje materialne razlike glede naložbene politike in strategije, stroške, pričakovane rezultate, periodično poročanje, možno razvodenitev uspešnosti in, kjer je to primerno, jasno opozorilo vlagateljem, da se njihova davčna obravnava po združitvi lahko spremeni;

- (c) morebitne posebne pravice imetnikov enot premoženja glede predlagane združitve, ki med drugim vključujejo pravico, da pridobijo dodatne informacije, pravico, da na zahtevo pridobijo izvod poročila neodvisnega revizorja ali depozitarja, in pravico, da zaprosijo za ponovni odkup ali izplačilo ali, kjer je to ustrezno, preoblikovanje svojih enot premoženja brez dodatnih stroškov, kot določa člen 45(1), in zadnji rok za uveljavitev te pravice;

- (d) zadevne postopkovne vidike in načrtovani datum začetka veljavnosti združitve, in

- (e) izvod ključnih podatkov za vlagatelje iz člena 78 KNPVP prejemnika.

4. Če je bil KNPVP, ki se združuje, ali KNPVP prejemnik obveščen v skladu s členom 93, se podatki iz odstavka 3 zagotovijo v uradnem jeziku ali enem izmed uradnih jezikov države članice gostiteljice zadevnega KNPVP ali v jeziku, ki ga odobrijo njegovi pristojni organi. KNPVP od katere se zahteva, da zagotovi informacije, je odgovoren za prevod. Ta prevod točno odraža vsebino originala.

5. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo podrobno vsebino, obliko in način zagotavljanja informacij iz odstavkov 1 in 3.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitnih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 44

Če nacionalno pravo držav članic zahteva, da združitve med KNPVP odobrijo imetniki enot premoženja, države članice zagotovijo, da takšna odobritev ne zahteva več kot 75 % glasov, ki jih na skupščini imetnikov enot premoženja dejansko oddajo navzoči imetniki enot premoženja ali njihovi predstavniki.

Prvi odstavek ne posega v morebitno sklepčnost navzočih, ki je predpisana v nacionalni zakonodaji. Države članice za čezmejne združitve ne zahtevajo večje sklepčnosti navzočih kot za domače združitve, kot to velja za druge združitve gospodarskih družb.

Člen 45

1. Zakoni držav članic določajo, da imajo imetniki enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika pravico, da brez dodatnih stroškov, razen tistih, ki jih KNPVP zadrži za kritje stroškov dezinvestiranja, zahtevajo ponovni odkup ali izplačilo svojih enot premoženja ali, če je mogoče, spremembo v enote premoženja v drugem KNPVP, ki ima podobne naložbene politike in ki ga upravlja ista družba za upravljanje ali druga družba, s katero je družba za upravljanje povezana prek skupnega uprave ali nadzora ali prek bistvenega posrednega ali neposrednega deleža. Ta pravica začne veljati od trenutka, ko so bili imetniki enot premoženja KNPVP, ki se združuje, in KNPVP prejemnika obveščeni o predlagani združitvi v skladu s členom 43, in preneha veljati pet delovnih dni pred datumom za izračun menjalnega razmerja iz člena 47(1).

2. Za združitve med KNPVP lahko države članice brez poseganja v odstavek 1 in z odstopanjem od člena 84(1) dovolijo pristojnim organom, da zahtevajo ali dovolijo začasno prekinitev vpisa, ponovnega odkupa ali izplačevanja enot sredstev, pod pogojem, da je takšna prekinitev upravičena za zaščito imetnikov enot premoženja.

ODDELEK 3***Stroški in začetek veljavnosti*****Člen 46**

Razen v primerih, ko KNPVP ni pooblastil družbe za upravljanje, države članice zagotovijo, da se morebitni pravni, svetovalni ali upravni stroški, povezani s pripravo in izvršitvijo združitve, ne zaračunajo KNPVP, ki se združujejo, KNPVP prejemnikom ali kateremu koli od njihovih imetnikov enot premoženja.

Člen 47

1. Pri domačih združitvah datum, ko združitev začne veljati, pa tudi datum za izračun menjalnega razmerja enot KNPVP, ki se združuje, v enote KNPVP prejemnika in, kjer je to ustrezno, datum za izračun zadevne čiste vrednosti sredstev za denarna izplačila, določa zakonodaja držav članic.

Pri čezmejnih združitvah te datume določa zakonodaja matične države KNPVP prejemnika. Države članice zagotovijo, da se ti datumi, kjer je to ustrezno, določijo po tem, ko združitev odobrijo imetniki enot premoženja KNPVP prejemnika ali KNPVP, ki se združuje.

2. Začetek veljavnosti združitve se objavi z vsemi ustreznimi sredstvi in na način, ki je predpisan z zakoni matične države članice KNPVP prejemnika, ter se o tem obvesti pristojne organe matične države članice KNPVP prejemnika in KNPVP, ki se združuje.

3. Združitev, ki je začela veljati, kot določa odstavek 1, ne sme biti razglašena za nično in neveljavno.

Člen 48

1. Združitev v skladu s točko (i) člena 2(1)(p) ima naslednje posledice:

- (a) vsa sredstva in obveznosti KNPVP, ki se združuje, se prenesejo na KNPVP prejemnika ali, kjer je to ustrezno, na depozitarja KNPVP prejemnika;
- (b) imetniki enot premoženja KNPVP, ki se združuje, postanejo imetniki enot premoženja KNPVP prejemnika in so, kjer je to ustrezno, upravičeni do denarnega izplačila, ki ne presega 10 % čiste vrednosti sredstev njihovih enot premoženja v KNPVP, ki se združuje, in
- (c) KNPVP, ki se združuje, preneha obstajati z začetkom veljavnosti združitve.

2. Združitev v skladu s točko (ii) člena 2(1)(p) ima naslednje posledice:

- (a) vsa sredstva in obveznosti KNPVP, ki se združuje, se prenesejo na novoustanovljeni KNPVP prejemnika ali, kjer je ustrezno, na depozitarja KNPVP prejemnika;
- (b) imetniki enot premoženja KNPVP, ki se združuje, postanejo imetniki enot premoženja novoustanovljenega KNPVP prejemnika in so, kjer je to ustrezno, upravičeni do denarnega izplačila, ki ne presega 10 % čiste vrednosti sredstev njihovih enot premoženja v KNPVP, ki se združuje, in
- (c) KNPVP, ki se združuje, preneha obstajati z začetkom veljavnosti združitve.

3. Združitev v skladu s točko (iii) člena 2(1)(p) ima naslednje posledice:

- (a) čista vrednost sredstev KNPVP, ki se združuje, se prenese na KNPVP prejemnika ali, kjer je to ustrezno, na depozitarja KNPVP prejemnika;
- (b) imetniki enot premoženja KNPVP, ki se združuje, postanejo imetniki enot premoženja KNPVP prejemnika, in
- (c) KNPVP, ki se združuje, obstaja, dokler niso poravnane vse neporavnane obveznosti.

4. Države članice zagotovijo uvedbo postopka, s katerim družba za upravljanje KNPVP prejemnika potrdi depozitarju KNPVP prejemnika, da je prenos sredstev in obveznosti, kjer je to ustrezno, končan. Če KNPVP prejemnika ni imenoval družbe za upravljanje, potrdilo posreduje depozitarju KNPVP prejemnika.

POGLAVJE VII

OBVEZNOSTI V ZVEZI Z NALOŽBENIMI POLITIKAMI KNPVP

Člen 49

Pri KNPVP, sestavljenem iz več investicijskih razdelkov, se vsak naložbeni razdelek obravnava kot ločen KNPVP.

Člen 50

1. Naložbe KNPVP predstavljajo nekaj od naslednjega:

- (a) prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, sprejete na reguliran trg vrednostnih papirjev ali s katerimi se trguje na reguliranem trgu vrednostnih papirjev, kot je opredeljeno v točki (14) člena 4(1) Direktive 2004/39/ES;
- (b) prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, s katerimi se trguje na drugem reguliranem trgu vrednostnih papirjev v državi članici, ki redno deluje in je priznan in odprt za javnost;
- (c) prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki kotirajo na borzi v tretji državi ali se z njimi trguje na drugem reguliranem trgu vrednostnih papirjev tretje države, ki redno deluje in je priznan in odprt za javnost, pod pogojem, da so izbiro borze ali trga odobrili pristojni organi ali je predvidena v zakonu ali pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah investicijske družbe, in
- (d) nedavno izdane prenosljive vrednostne papirje, če so izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (i) pogoji izdaje vključujejo podjeme, ki bo dalo vlogo za kotacijo na borzi ali drugem reguliranem trgu vrednostnih papirjev, ki redno deluje in je priznan in odprt za javnost, pod pogojem, da izbiro borze ali trga odobrijo pristojni organi ali je predvidena v zakonu ali pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah investicijske družbe, in
 - (ii) je kotacija iz točke (i) zagotovljena v letu dni od izdaje;
- (e) enote KNPVP, katerim je izdano dovoljenje v skladu s to direktivo, ali drugi kolektivni naložbeni podjemi po členu 1(2) (a) in (b), ki imajo sedež v državi članici ali ne, pod pogojem, da:
 - (i) je takšnim drugim kolektivnim naložbenim podjetjem izdano dovoljenje na podlagi zakonodaje, po kateri so ti predmet nadzora, ki ga pristojni organi nadzora matične države članice KNPVP štejejo za enakovrednega nadzoru, določenemu z zakonodajo Skupnosti, in če je v zadostni meri zagotovljeno sodelovanje med nadzornimi organi;

(ii) je raven varstva za imetnike enot premoženja v drugih kolektivnih naložbenih podjetjih enakovredna tisti ravni varstva, ki je zagotovljena imetnikom enot premoženja v KNPVP, in zlasti če so pravila o izločitvi sredstev, zadolževanju, kreditiranju in o prodaji vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga brez kritja na račun vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga enakovredna zahtevam iz te direktive;

(iii) se o poslovanju drugih kolektivnih naložbenih podjetjih poroča v polletnih in letnih poročilih, ki omogočajo oceno sredstev in obveznosti, prihodka in dejavnosti v obdobju poročanja, in

(iv) v skladu s pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami ni mogoče naložiti več kakor skupno 10 % premoženja KNPVP ali drugega kolektivnega naložbenega podjetja, ki je predmet nameravanega nakupa, v enote premoženja drugih KNPVP ali drugih kolektivnih naložbenih podjetij;

(f) depoziti pri kreditnih institucijah, ki so izplačljivi na odpoklic ali dajejo vlagatelju pravico do dviga, z rokom dospelosti ne več kakor 12 mesecev, če ima kreditna institucija sedež v državi članici ali ima kreditna institucija sedež v tretji državi, v kolikor zanjo veljajo pravila varnega in skrbnega poslovanja, ki so po mnenju pristojnih organov za nadzor matične države članice KNPVP enakovredna pravilom iz zakonodaje Skupnosti;

(g) izvedeni finančni instrumenti, vključno z enakovrednimi instrumenti, katerih poravnava se vrši v denarju, s katerimi se trguje na reguliranem trgu vrednostnih papirjev, in na katere se nanašajo točke (a), (b) in (c); ali izvedeni finančni instrumenti, s katerimi se trguje na izvenborznem prostem trgu (izvedeni finančni instrumenti OTC), če velja naslednje:

(i) osnovo izvedenega instrumenta predstavljajo instrumenti iz tega odstavka, finančni indeksi, obrestne mere, devizni tečaji ali valute, v katere KNPVP lahko vloga v skladu s svojimi naložbenimi cilji, kakor je navedeno v njegovih pravilih upravljanja ali ustanovnih aktih;

(ii) nasprotna stranke v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC so institucije, ki so predmet skrbnega nadzora in sodijo v kategorije, ki jih odobrijo pristojni organi nadzora matične države članice KNPVP, in

(iii) izvedeni finančni instrumenti OTC so predmet vsakodnevnega zanesljivega in preverljivega vrednotenja in jih je mogoče ob vsakem času prodati, odprodati ali kako drugače likvidirati ali zapreti z nasprotno izravnalno transakcijo po njihovi pošteni vrednosti na pobudo KNPVP, ali

- (h) instrumenti denarnega trga razen tistih, s katerimi se trguje na reguliranem trgu, ki sodijo v člen 2(1)(o), če je izdaja ali izdajatelj teh instrumentov reguliran za varstvo vlagateljev in prihrankov, pod pogojem, da jih:
- (i) izda ali zanje jamči državna, regionalna ali lokalna oblast ali centralna banka države članice, Evropska centralna banka, Skupnost ali Evropska investicijska banka, tretja država, ena od članic federacije, če gre za zvezno državo, ali javno mednarodno telo, v katerega je včlanjena ena ali več držav članic;
- (ii) izda podjetje, ki s svojimi vrednostnimi papirji že trguje na reguliranem trgu, navedenem v točkah (a), (b) ali (c);
- (iii) izda in zanje jamči ustanova, ki je predmet skrbnega nadzora v skladu s kriteriji, opredeljenimi v zakonodaji Skupnosti, ali ustanova, ki je predmet pravil varnega in skrbnega poslovanja, ki so po mnenju pristojnih organov vsaj tako stroga kakor pravila iz zakonodaje Skupnosti, ali
- (iv) izdajo drugi organi, ki sodijo v eno izmed kategorij, ki jihodobrijo pristojni organi nadzora matične države članice KNPVP, če so naložbe v te instrumente predmet varstva vlagateljev, ki je enakovreden varstvu vlagateljev iz točk (i), (ii) ali (iii), in če je izdajatelj družba s kapitalom in rezervami v vrednosti najmanj 10 000 000 EUR, ki poroča in objavlja svoje letne računovodske izkaze v skladu s Četrto direktivo Sveta 78/660/EGS z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe ⁽¹⁾, ki je oseba znotraj skupine, v katero so vključene ena ali več družb, katerih vrednostni papirji kotirajo na borzi, in katere primarna dejavnost je financiranje skupine, ali je oseba, katere primarna dejavnost je financiranje instrumentov listinjenja, katerih koristi izhajajo iz usmeritve bank v likvidnost.

2. Vendar KNPVP ne more:

- (a) KNPVP vložiti več kot 10 % svojih sredstev v prenosljive vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga, drugačne od tistih iz odstavka 1, ali
- (b) KNPVP pridobivati plemenitih kovin ali certifikatov, ki jih predstavljajo.

KNPVP imajo lahko dodatna likvidna sredstva.

3. Investicijska družba lahko pridobi premičnine in nepremičnine, ki so bistvene za neposredno izvajanje njenih poslov.

⁽¹⁾ UL L 222, 14.8.1978, str. 11.

Člen 51

1. Družba za upravljanje ali investicijska družba uporablja postopek obvladovanja tveganj, ki ji omogoča, da spremlja in kadar koli meri tveganja postavk in njihov delež v celotnem profilu tveganj portfelja.

Uporablja postopek za natančno in neodvisno oceno vrednosti izvedenih finančnih instrumentov OTC.

Družba za upravljanje ali investicijska družba pristojne organe nadzora svoje matične države članice redno obvešča o vrstah izvedenih finančnih instrumentov, z njimi povezanih tveganjih, količinskih omejitvah in izbranih metodah za oceno tveganj, povezanih s transakcijami z izvedenimi finančnimi instrumenti za vsak KNPVP, ki ga upravlja.

2. Države članice lahko dovolijo KNPVP uporabo tehnike in instrumentov v zvezi s prenosljivimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga pod pogoji in znotraj omejitev, ki jih določijo, pod pogojem, da se te tehnike in instrumenti uporabijo za učinkovito upravljanje portfelja.

Kadar se te dejavnosti nanašajo na uporabo izvedenih finančnih instrumentov, so ti pogoji in omejitve usklajeni z določbami te direktive.

Te dejavnosti nikakor ne smejo odvrniti KNPVP od njihovih naložbenih ciljev, ki so predpisani v pravilih upravljanja, ustanovnih listinah ali prospektu KNPVP.

3. KNPVP zagotovi, da njegova celotna izpostavljenost v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti ne presega skupne čiste vrednosti njegovega portfelja.

Pri izračunu izpostavljenosti upoštevamo trenutno vrednost primarnih sredstev, tveganje izpostavljenosti do nasprotne stranke, prihodnja tržna gibanja in razpoložljiv čas za likvidacijo postavk. To velja tudi za tretji in četrti pododstavek.

KNPVP lahko vlaga v izvedene finančne instrumente kot del svoje naložbene politike in v omejitvah, ki jih določa člen 52(5), če izpostavljenost do primarnih sredstev, iz katerih so izvedeni finančni instrumenti, skupaj ne presega naložbenih omejitev iz člena 52. Države članice lahko določijo, da teh naložb ni treba vključiti na način iz člena 52, če KNPVP vlaga v izvedene finančne instrumente na indeksni osnovi.

Če prenosljivi vrednostni papir ali instrument denarnega trga vključuje izvedeni finančni instrument, se izvedeni finančni instrument upošteva pri izpolnjevanju zahtev iz tega člena.

4. Komisija brez poseganja v člen 116 do 1. julija 2010 sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo naslednje:

- (a) merila za oceno ustreznosti postopka obvladovanja tveganj, ki ga izvaja družba za upravljanje v skladu s prvim pododstavkom odstavka 1;
- (b) podrobna pravila za natančno in neodvisno oceno vrednosti izvedenih finančnih instrumentov OTC, in

- (c) podrobna pravila o vsebini in postopku, ki ga je treba izpeljati za posredovanje informacij pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje iz tretjega pododstavka odstavka 1.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi ne bistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 52

1. KNPVP lahko naloži največ:

- (a) 5 % svojih sredstev v prenosljive vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga istega izdajatelja, ali
- (b) 20 % svojih sredstev v depozite pri isti instituciji.

Izpostavljenost KNPVP tveganju do nasprotnih strank v poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC ne sme presegati:

- (a) 10 % njegovih sredstev, če je nasprotna stranka kreditna institucija, navedena v členu 50 (1)(f), ali
- (b) 5 % njegovih sredstev v drugih primerih.

2. Države članice lahko petodstotno mejo iz prvega pododstavka odstavka 1 dvignejo na največ 10 %. V kolikor tako ravna, skupna vrednost prenosljivih vrednostnih papirjev in instrumentov denarnega trga, ki jih ima KNPVP v tistih izdajateljih, v katere je vložil več kakor 5 % svojih sredstev, ne sme presegati 40 % vrednosti njegovega premoženja. Omejitev ne velja za depozite ali posle z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, sklenjene s finančnimi institucijami, ki so predmet skrbnega nadzora.

Ne glede na posamezne omejitve iz odstavka 1, KNPVP ne sme kombinirati ničesar od naslednjega, če bi to vodilo do tega, da vloži več kot 20 % svojega premoženja v isto organizacijo:

- (a) naložb v prenosljive vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga, ki jih izda ta organizacija;
- (b) depozitov, sklenjenih s to organizacijo, ali
- (c) izpostavljenosti, ki nastanejo pri poslih z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, sklenjenih s to organizacijo.

3. Države članice lahko petodstotno mejo iz prvega pododstavka odstavka 1 dvignejo na največ 35 %, če prenosljive vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga izda ali zanje jamči posamezna država članica, njeni lokalni organi, posamezna tretja država ali javna mednarodna telesa, v katera je včlanjena ena ali več držav članic.

4. Države članice lahko petodstotno mejo iz prvega pododstavka odstavka 1 dvignejo na največ 25 % pri nekaterih obveznicah, ki jih izda kreditna institucija z registriranim sedežem v državi članici, ki je zakonsko predmet posebnega javnega nadzora za varstvo imetnikov obveznic. Zlasti zneski, ki izhajajo iz izdaje teh obveznic, se v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so

v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, in ki bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti.

Če KNPVP več kakor 5 % svojih sredstev naloži v obveznice posameznega izdajatelja, ki so navedene v prvem pododstavku, skupna vrednost teh naložb ne presega 80 % vrednosti sredstev KNPVP.

Države članice Komisiji pošljejo seznam kategorij obveznic iz prvega pododstavka, skupaj s kategorijami izdajateljev, ki jim je bilo v skladu z zakoni in sporazumi o nadzoru iz navedenega pododstavka izdano dovoljenje za izdajo obveznic, ki izpolnjujejo kriterije iz tega člena. Obvestilo, ki podrobno določa status ponujenih jamstev, se priloži seznamu. Komisija te informacije nemudoma predloži drugim državam članicam, skupaj s komentarji, ki jih šteje za primerne, in da informacije na razpolago javnosti. Ta obvestila so lahko predmet izmenjave mnenj v Evropskem odboru za vrednostne papirje iz člena 112(1).

5. Prenosljivi vrednostni papirji in instrumenti denarnega trga iz odstavkov 3 in 4 se ne upoštevajo pri uporabi 40-odstotne omejitve iz odstavka 2.

Omejitve, določene v odstavkih 1 do 4, se ne morejo kombinirati, zato vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali instrumente denarnega trga, ki jih izda isti izdajatelj, ali v depozite ali izvedene finančne instrumente, nastale pri tem izdajatelju, izvedene v skladu z odstavki od 1 do 4, skupaj nikakor ne smejo presegati 35 % sredstev KNPVP.

Gospodarske družbe, ki so vključene v isto skupino za namene konsolidiranih računovodskih izkazov, kakor določa Direktiva 83/349/EGS ali priznani mednarodni računovodski standardi, se za izračunavanje omejitev iz tega člena obravnavajo kot ena oseba.

Države članice lahko dovolijo kumulativno vlaganje v prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga znotraj iste skupine do omejitve 20 %.

Člen 53

1. Brez poseganja v omejitve, določene v členu 56, lahko države članice dvignejo mejo iz člena 52 na največ 20 % za naložbe v delnice ali dolžniške vrednostne papirje, ki jih izda isti izdajatelj, če je v skladu s pravili upravljanja sklada in ustanovnimi listinami cilj naložbene politike KNPVP natančno posnemati sestavo določenega borznega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, ki ga priznavajo pristojni organi na podlagi naslednjega:

- (a) sestava indeksa je dovolj raznolika;
- (b) indeks je zadosti reprezentativen odraz trga, na katerega se nanaša, in
- (c) objavljen je ustrežno.

2. Države članice lahko dvignejo mejo iz odstavka 1 na največ 35 %, če se to dokaže za utemeljeno zaradi izrednih tržnih razmer, zlasti na reguliranih trgih, na katerih prevladujoč položaj pripada določenim prenosljivim vrednostnim papirjem ali instrumentom denarnega trga. Naložbe do te meje so dovoljene za samo enega izdajatelja.

Člen 54

1. Z odstopanjem od člena 52 lahko države članice dovolijo KNPVP, da vložijo v skladu z načelom razpršitve tveganja do 100 % svojih sredstev v različne prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki jih izda ali zanje jamči katera koli država članica, eden ali več izmed njenih lokalnih organov, tretja država ali javno mednarodno združenje, v katerega so včlanjene ena ali več držav članic.

Pristojni organi matične države članice KNPVP dovolijo tako odstopanje le, če menijo, da imajo imetniki enot premoženja v KNPVP zaščito, ki je enakovredna zaščiti imetnikov enot premoženja v KNPVP, ki izpolnjujejo omejitve iz člena 52.

Takšni KNPVP imajo vrednostne papirje najmanj šestih različnih izdaj, vendar vrednostni papirji posamezne izdaje ne predstavljajo več kot 30 % skupnega premoženja KNPVP.

2. KNPVP, navedeni v odstavku 1, v pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah investicijske družbe izrecno navedejo države članice, enega izmed njihovih lokalnih organov ali javno mednarodno združenje, v katere nameravajo vlagati več kot 35 % svojih sredstev.

Ta pravila upravljanja sklada ali ustanovne listine pa odobrijo pristojni organi.

3. Prospekt in tržna komunikacija vsakega KNPVP iz odstavka 1 vsebujeta vidno navedbo, ki opozarja na to dovoljenje, in navajata države članice, lokalne organe ali javna mednarodna združenja, v vrednostne papirje katerih namerava vložiti ali je vložil več kot 35 % svojih sredstev.

Člen 55

1. KNPVP lahko pridobi enote premoženja KNPVP ali drugih kolektivnih naložbenih podjetij, kakor je navedeno v členu 50(1)(e), če v enote premoženja posameznega KNPVP ali drugega kolektivnega naložbenega podjetja ni naloženih več kakor 10 % njegovih sredstev. Države članice lahko to mejo dvignejo na največ 20 %.

2. Naložbe v enote premoženja kolektivnih naložbenih podjetij, ki niso KNPVP, skupaj ne smejo presegati 30 % sredstev KNPVP.

Države članice lahko določijo, da sredstev zadevnega KNPVP ali drugega kolektivnega naložbenega podjetja ni treba združevati zaradi uveljavljanja omejitev iz člena 52, če KNPVP pridobi enote premoženja drugega KNPVP ali kolektivnih naložbenih podjetij.

3. Če KNPVP vlagi v enote premoženja drugih KNPVP ali drugih kolektivnih naložbenih podjetij, ki jih neposredno ali po pogodbi o prenosu upravljanja upravlja ista družba za upravljanje ali druga družba, s katero je družba za upravljanje povezana s skupnim upravljanjem ali nadzorom ali z bistvenim posrednim ali neposrednim deležem, ta družba za upravljanje ali druga družba ne sme za račun KNPVP zaračunavati provizij od vplačila in izplačila pri vlaganju v enote drugih KNPVP ali drugih kolektivnih naložbenih podjetij.

KNPVP, ki znaten del svojih sredstev vlagi v druge KNPVP ali druga kolektivna naložbena podjetja, naj razkrije v svojem prospektu najvišji nivo provizij za upravljanje, ki se lahko zaračunajo samemu KNPVP in drugim KNPVP ali drugim kolektivnim naložbenim podjetjem, v katere namerava vlagati. V svojem letnem poročilu prikaže najvišji delež provizij za upravljanje, ki jih zaračuna samemu KNPVP in drugim KNPVP ali kolektivnim naložbenim podjetjem, v katere vlagi.

Člen 56

1. Investicijska družba ali družba za upravljanje, v povezavi z vsemi splošnimi skladi, ki jih upravlja in sodijo v področje uporabe te direktive, ne pridobi delnic z glasovalnimi pravicami, ki bi ji omogočile, da bi bistveno vplivala na upravljanje izdajatelja.

Do prihodnje uskladitve države članice upoštevajo obstoječa pravila v zakonodaji drugih držav članic, ki opredeljujejo načelo iz prvega pododstavka.

2. KNPVP lahko pridobita največ:

- (a) 10 % delnic posameznega izdajatelja brez glasovalnih pravic;
- (b) 10 % dolžniških vrednostnih papirjev posameznega izdajatelja;
- (c) 25 % enot premoženja posameznega KNPVP ali drugega kolektivnega naložbenega podjetja v skladu s členom 1(2)(a) in (b), ali
- (d) 10 % instrumentov denarnega trga posameznega izdajatelja.

Omejitve iz točk (b), (c) in (d) se lahko zanemarijo med pridobivanjem, če se v tem času ne da izračunati kosmatega zneska dolžniških vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga ali čistega zneska vrednostnih papirjev, katerih prvi postopek prodaje še ni zaključen.

3. Država članica lahko opusti uporabo odstavkov 1 in 2 v zvezi:

- (a) s prenosljivimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga, ki jih izda ali zanje jamči država članica ali njeni lokalni organi;
- (b) s prenosljivimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga, ki jih izda ali zanje jamči tretja država;
- (c) s prenosljivimi vrednostnimi papirji in instrumenti denarnega trga, ki jih izdajo javna mednarodna združenja, v katera so včlanjene ena ali več držav članic;
- (d) z delnicami, ki jih imajo KNPVP v kapitalu družbe, ustanovljene v tretji državi, ki vlaga svoja sredstva v glavnem v vrednostne papirje izdajateljev, ki imajo svoj registrirani sedež v tej državi, če po zakonodaji te države takšno imetje predstavlja edini način, da lahko KNPVP vlagajo v vrednostne papirje izdajateljev v tej državi;
- (e) z delnicami, ki jih ima investicijska družba ali investicijske družbe v kapitalu hčerinskih družb, ki v državi, v kateri je ustanovljen sedež hčerinske družbe, izvajajo le posle upravljanja, svetovanja ali trženja v zvezi s ponovnim odkupom enot premoženja na zahtevo imetnikov enot premoženja izključno v njihovem imenu.

Odstopanje iz točke (d) prvega pododstavka tega odstavka velja le, če se naložbena politika družbe v tretji državi ujema z omejitvami iz členov 52 in 55 ter iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Če so omejitve, določene v členih 52 in 55, presežene, se smiselno uporablja člen 57.

Člen 57

1. KNPVP ni treba upoštevati omejitev, navedenih v tem poglavju, kadar uveljavljajo pravico do vpisa, izhajajočo iz prenosljivih vrednostnih papirjev ali instrumentov denarnega trga, ki so sestavni del njihovih sredstev.

Pri zagotavljanju izpolnjevanja načela razpršitve tveganj lahko države članice dovolijo KNPVP, ki jim je bilo nedavno izdano dovoljenje, odstopanje od členov 52 do 55 za šest mesecev od datuma izdaje dovoljenja.

2. Če so omejitve iz odstavka 1 presežene iz razlogov zunaj nadzora KNPVP ali kot posledica uveljavljanja pravice do vpisa, ti KNPVP kot prednostni cilj svojih prodajnih transakcij sprejmejo odpravo tega stanja z upoštevanjem interesov imetnikov enot premoženja.

POGLAVJE VIII

STRUKTURE CENTRALNIH IN NAPAJSALNIH KNPVP

ODDELEK 1

Področje uporabe

Člen 58

1. Napajalni KNPVP je KNPVP ali njegov naložbeni razdelek, ki ima dovoljenje, da z odstopanjem od členov 1(2)(a), 50, 52, 55 in 56(2)(c) vsaj 85 % svojih sredstev vloži v enote premoženja drugega KNPVP („centralni KNPVP“) ali v njegov naložbeni razdelek.

2. Napajalni KNPVP ima lahko do 15 % svojih sredstev v eni ali več od naslednjih oblik:

- (a) dodatnih likvidnih sredstev v skladu z drugim pododstavkom člena 50(2);
- (b) izvedenih finančnih instrumentih, ki se lahko uporabljajo le za obvladovanje tveganja, v skladu s členom 50(1)(g) ter členom 51(2) in (3);
- (c) premičninah in nepremičninah, ki so ključnega pomena za neposredno opravljanje dejavnosti, če je napajalni KNPVP investicijska družba.

Za namene skladnosti s členom 51(3) napajalni KNPVP izračuna svojo celotno izpostavljenost v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, tako da svojo neposredno izpostavljenost iz točke (b) prvega pododstavka kombinira z:

- (a) dejansko izpostavljenostjo centralnega KNPVP do izvedenih finančnih instrumentov v sorazmerju z naložbami napajalnega KNPVP v centralni KNPVP, ali
- (b) največjo možno celotno izpostavljenostjo centralnega KNPVP do izvedenih finančnih instrumentov, določenih v pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah centralnega KNPVP v sorazmerju z naložbami napajalnega KNPVP v centralni KNPVP.

3. Centralni KNPVP je KNPVP ali njegov naložbeni razdelek, ki:

- (a) ima med imetniki enot premoženja vsaj en napajalni KNPVP;
- (b) sam ni napajalni KNPVP, in
- (c) nima v lasti enot premoženja napajalnega KNPVP.

4. Za centralni KNPVP veljajo naslednja odstopanja:

- (a) če ima vsaj dva napajalna KNPVP kot imetnika enot premoženja, se člen 1(2)(a) in 3(b) ne uporabljata, tako da lahko centralni KNPVP sam odloči, ali bo zbiral kapital pri drugih vlagateljih;

- (b) če centralni KNPVP ne zbira kapitala javno v državi članici, ki ni država, v kateri je ustanovljen, ampak ima v tej državi članici samo enega ali več napajalnih KNPVP, se poglavje XI in drugi pododstavek člena 108(1) ne uporabljata.

Člen 59

1. Države članice zagotovijo, da morajo naložbe napajalnega KNPVP v določeni centralni KNPVP, ki presegajo mejo iz člena 55(1) za naložbe v druge KNPVP, predhodno odobriti pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP.

2. Napajalni KNPVP je v 15 delovnih dneh po predložitvi polne vloge obveščen o tem, ali so pristojni organi odobrili naložbo napajalnega KNPVP v centralni KNPVP.

3. Pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP odobrijo naložbo, če napajalni KNPVP, njegov depozitar, njegov revizor, kot tudi centralni KNPVP izpolnjujejo vse zahteve iz tega poglavja. V te namene napajalni KNPVP pristojnim organom svoje matične države članice predloži naslednje dokumente:

- (a) pravila upravljanja sklada ali ustanovne listine napajalnega in centralnega KNPVP;
- (b) prospekt in ključne podatke za vlagatelje iz člena 78 napajalnega in centralnega KNPVP;
- (c) dogovor med napajalnim in centralnim KNPVP ali interna pravila poslovanja iz člena 60(1);
- (d) kjer je primerno, podatke, ki se zagotovijo imetnikom enot premoženja, kot jih določa člen 64(1);
- (e) če imata centralni in napajalni KNPVP različna depozitarja, dogovor o izmenjavi podatkov iz člena 61(1) med tema depozitarjema, in
- (f) če imata centralni in napajalni KNPVP različna revizorja, dogovor o izmenjavi podatkov iz člena 62(1) med tema revizorjema;

Če je napajalni KNPVP ustanovljen v državi članici, ki ni matična država članica centralnega KNPVP, napajalni KNPVP predloži tudi potrdilo pristojnih organov matične države članice centralnega KNPVP, da centralni KNPVP je KNPVP ali njegov naložbeni razdelek, ki izpolnjuje pogoje iz točk (b) in (c) člena 58(3). Dokumente zagotovi centralni KNPVP v uradnem jeziku ali v enem od uradnih jezikov matične države članice napajalnega KNPVP ali v jeziku, ki so ga odobrili njegovi pristojni organi.

ODDELEK 2

Skupne določbe za napajalni in centralni KNPVP

Člen 60

1. Države članice zahtevajo, da centralni KNPVP napajalnemu KNPVP posreduje vso dokumentacijo in informacije, ki so potrebne, da slednji izpolnjuje zahteve te direktive. V ta namen napajalni KNPVP sklene dogovor s centralnim KNPVP.

Napajalni KNPVP ne vlaga v enote premoženja tega centralnega KNPVP nad mejo iz člena 55(1), dokler ne začne veljati dogovor iz prvega pododstavka. Ta dogovor je na zahtevo in brezplačno na voljo vsem imetnikom enot premoženja.

Če centralni in napajalni KNPVP upravlja ista družba za upravljanje, se lahko dogovor nadomesti z internimi pravili poslovanja, ki zagotavljajo spoštovanje zahtev iz tega odstavka.

2. Centralni in napajalni KNPVP sprejmeta ustrezne ukrepe za usklajevanje urnika izračuna in objave čiste vrednosti sredstev, da se prepreči borzna preprodaja, ki izkorišča razliko v ceni enote.

3. Če centralni KNPVP na lastno pobudo ali na zahtevo svojih pristojnih organov začasno ustavi ponovni odkup, izplačilo ali vpis svojih enot premoženja, so brez poseganja v člen 84 vsi njegovi napajalni KNPVP upravičeni do tega, da v istem obdobju začasno ustavijo ponovni odkup, izplačilo ali vpis svojih enot premoženja, ne glede na pogoje iz člena 84(2).

4. Če se centralni KNPVP likvidira, se likvidira tudi napajalni KNPVP, razen če pristojni organi njegove matične države članice odobrijo:

- (a) naložbo v višini vsaj 85 % sredstev napajalnega KNPVP v enote premoženja drugega centralnega KNPVP, ali
- (b) spremembo njegovih pravil upravljanja ali ustanovnih listin, da se napajalnemu KNPVP omogoči preoblikovanje v KNPVP, ki ni napajalni KNPVP.

Brez poseganja v posebne nacionalne določbe o obvezni likvidaciji se centralni KNPVP likvidira šele tri mesece po tem, ko je vse svoje imetnike enot premoženja in pristojne organe matičnih držav članic napajalnih KNPVP obvestil o zavezujoči odločitvi glede likvidacije.

5. Če se centralni KNPVP združi z drugim KNPVP ali se razdeli na dva ali več KNPVP, se napajalni KNPVP likvidira, razen če pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP dovolijo, da napajalni KNPVP:

- (a) po združitvi ali delitvi centralnega KNPVP ostane napajalni KNPVP centralnega ali drugega KNPVP;

- (b) vlaga vsaj 85 % svojih sredstev v enote premoženja drugega centralnega KNPVP, ki ni nastal z združitvijo ali delitvijo, ali
- (c) spremeni svoja pravila upravljanja ali svoje ustanovne listine, da bi se preoblikoval v KNPVP, ki ni napajalni KNPVP.

Združitev ali delitev centralnega KNPVP začne veljati šele po tem, ko centralni KNPVP vsem svojim imetnikom enot premoženja in pristojnim organom matičnih držav članic svojih napajalnih KNPVP predloži podatke ali primerljive podatke iz člena 43, in sicer najpozneje 60 dni pred predlaganim datumom začetka veljavnosti.

Preden združitev ali delitev centralnega KNPVP začne veljati, centralni KNPVP omogoči, da napajalni KNPVP ponovno odkupi ali izplača vse enote premoženja v centralnem KNPVP, razen če so pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP dodelili odobritev v skladu s točko (a) prvega pododstavka.

6. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

- (a) vsebino dogovora ali interna pravila poslovanja iz odstavka 1;
- (b) kateri ukrepi iz odstavka 2 se štejejo za primerne, in
- (c) postopke za zahtevane odobritve v skladu z odstavkoma 4 in 5 v primeru likvidacije, združitve ali delitve centralnega KNPVP.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

ODDELEK 3

Depozitarji in revizorji

Člen 61

1. Države članice zahtevajo, da v primeru, ko imata centralni in napajalni KNPVP različna depozitarja, ta depozitarja skleneta dogovor o izmenjavi podatkov in tako zagotovita, da oba izpolnjujeta svoje dolžnosti.

Dokler ta dogovor ne začne veljati, napajalni KNPVP ne sme vlagati v enote centralnega KNPVP.

Depozitar centralnega ali napajalnega KNPVP pri izpolnjevanju zahtev iz tega poglavja ne krši nobene omejitve glede razkritja informacij ali zaščite podatkov, določene s pogodbo ali z zakonodajnimi, regulativnimi ali upravnimi določbami. Tako ravnanje depozitarju ali kateri koli osebi, ki deluje v njegovem imenu, ne nalaga nobene odgovornosti.

Države članice zahtevajo, da je napajalni KNPVP ali, ko je to primerno, družba za upravljanje napajalnega KNPVP odgovorna za to, da depozitarju napajalnega KNPVP sporoči vse informacije o centralnem KNPVP, ki so potrebne za izpolnitev obveznosti depozitarja napajalnega KNPVP.

2. Depozitar centralnega KNPVP pristojne organe matične države članice centralnega KNPVP, napajalni KNPVP ali, kjer je to primerno, družbo za upravljanje in depozitarja napajalnega KNPVP takoj obvesti o morebitnih nepravilnostih, ki jih ugotovi v zvezi s centralnim KNPVP in za katere velja, da negativno vplivajo na napajalni KNPVP.

3. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki nadalje opredeljujejo:

- (a) podatke, ki morajo biti vključeni v dogovor iz odstavka 1, in
- (b) vrste nepravilnosti iz odstavka 2, za katere velja, da negativno vplivajo na napajalni KNPVP.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 62

1. Države članice zahtevajo, da v primeru, ko imata centralni in napajalni KNPVP različna revizorja, ta revizorja skleneta dogovor o izmenjavi podatkov in tako zagotovita, da oba izpolnjujeta svoje dolžnosti, vključno z ureditvijo, ki se sprejme z namenom izpolnitve zahtev iz odstavka 2.

Dokler ta dogovor ne začne veljati, napajalni KNPVP ne sme vlagati v enote centralnega KNPVP.

2. Revizor napajalnega KNPVP v svojem revizijskem poročilu upošteva revizijsko poročilo centralnega KNPVP. Če imata napajalni in centralni KNPVP različno obračunsko leto, revizor centralnega KNPVP pripravi začasno poročilo na zaključni datum napajalnega KNPVP.

Revizor napajalnega KNPVP poroča zlasti o morebitnih nepravilnostih, ki jih razkrije v revizijskem poročilu centralnega KNPVP, in njihovem vplivu na napajalni KNPVP.

3. Pri izpolnjevanju zahtev iz tega poglavja revizor centralnega ali napajalnega KNPVP ne sme kršiti nobene omejitve glede razkritja informacij ali zaščite podatkov, določene s pogodbo ali z zakonodajnimi, regulativnimi ali upravnimi določbami. Tako ravnanje revizorju ali kateri koli osebi, ki deluje v njegovem imenu, ne nalaga nobene odgovornosti.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo vsebino dogovora iz prvega pododstavka odstavka 1.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitnih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

ODDELEK 4

Obvezni podatki in tržne komunikacije napajalnega KNPVP

Člen 63

1. Države članice zahtevajo, da prospekt napajalnega KNPVP poleg podatkov, določenih v seznamu A Priloge I, vsebuje tudi naslednje podatke:

- (a) izjavo, da je napajalni KNPVP napajalni sklad določenega centralnega KNPVP in da kot tak vsaj 85 % ali več svojih sredstev trajno vlaga v enote tega centralnega KNPVP;
- (b) naložbeni cilj in naložbena politika, vključno s profilom tveganja in o tem ali je uspešnost napajalnega in centralnega KNPVP enaka oziroma koliko in zakaj se razlikujeta, vključno z opisom naložbe v skladu s členom 58(2);
- (c) kratek opis centralnega KNPVP, njegove organizacijske strukture, naložbenega cilja in naložbene politike, vključno s profilom tveganja, in navedba, kako je prospekt centralnega KNPVP mogoče pridobiti;
- (d) povzetek dogovora med napajalnim in centralnim KNPVP ali internih pravil poslovanja v skladu s členom 60(1);
- (e) kako lahko imetniki enot premoženja pridobijo dodatne podatke o centralnem KNPVP in dogovoru med napajalnim in centralnim KNPVP v skladu s členom 60(1);
- (f) opis vseh plačil ali povračil stroškov, ki jih napajalni KNPVP plača na podlagi svojih naložb v enote premoženja centralnega KNPVP, pa tudi skupnih stroškov napajalnega in centralnega KNPVP, in
- (g) opis davčnih posledic naložb v centralni KNPVP za napajalni KNPVP.

2. Letno poročilo napajalnega KNPVP poleg podatkov, določenih v seznamu B Priloge I, vključuje izjavo o skupnih stroških napajalnega in centralnega KNPVP.

Letna in polletna poročila napajalnega KNPVP vsebujejo navedbo, kako je letna oziroma polletna poročila centralnega KNPVP mogoče pridobiti.

3. Poleg zahtev iz členov 74 in 82 napajalni KNPVP pristojnim organom svoje matične države članice pošlje prospekt, ključne podatke za vlagatelje iz člena 78 in njihove morebitne spremembe ter letna in polletna poročila centralnega KNPVP.

4. Napajalni sklad KNPVP v vseh pomembnih tržnih komunikacijah navede, da 85 % ali več svojih sredstev trajno vlaga v enote premoženja tega centralnega KNPVP.

5. Napajalni KNPVP vlagateljem na zahtevo in brezplačno zagotovi papirni izvod prospekta ter letnega in polletnega poročila centralnega KNPVP.

ODDELEK 5

Preoblikovanje obstoječih KNPVP v napajalne KNPVP in sprememba centralnega KNPVP

Člen 64

1. Države članice zahtevajo, da napajalni KNPVP, ki že opravlja dejavnosti kot KNPVP, med drugim kot napajalni KNPVP drugega centralnega KNPVP, vsem svojim imetnikom enot premoženja zagotovi naslednje podatke:

- (a) izjavo, da so pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP odobrili naložbo napajalnega KNPVP v enote premoženja tega centralnega KNPVP;
- (b) ključne podatke za vlagatelje iz člena 78 v zvezi z napajalnim in centralnim KNPVP;
- (c) datum, ko naj bi napajalni KNPVP začel vlagati v centralni KNPVP, ali če je že začel vlagati vanj, pa datum, ko bo naložba presegla mejo iz člena 55(1), in
- (d) izjavo, da imajo imetniki enot premoženja pravico, da v roku 30 dni zahtevajo ponovni odkup ali izplačilo svojih enot premoženja brez stroškov, razen tistih, ki jih KNPVP zadrži za kritje stroškov dezinvestiranja; ta pravica začne veljati, ko napajalni KNPVP predloži podatke iz tega odstavka.

Ti podatki se predložijo najmanj 30 dni pred datumom iz točke (c) prvega pododstavka.

2. Če je napajalni KNPVP obveščen v skladu s členom 93, se podatki iz odstavka 1 zagotovijo v uradnem jeziku ali enem izmed uradnih jezikov njegove države članice gostiteljice ali v jeziku, ki ga odobrijo njegovi pristojni organi. Napajalni KNPVP je odgovoren za pripravo prevoda. Ta prevod naj točno odraža vsebino originalnih podatkov KNPVP.

3. Države članice zagotovijo, da napajalni KNPVP ne vlaga v enote premoženja zadevnega centralnega KNPVP nad mejo iz člena 55(1), dokler ne preteče obdobje 30 dni iz odstavka 1(2).

4. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

Člen 67

- (a) obliko in način za zagotavljanje podatkov iz odstavka 1, ali
- (b) če napajalni KNPVP vsa ali del svojih sredstev prenese na centralni KNPVP v zameno za enote premoženja, postopek za ovrednotenje in revizijo tega prispevka v naravi in vlogo depozitarja napajalnega KNPVP v tem postopku.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

ODDELEK 6

Obveznosti in pristojni organi

Člen 65

1. Napajalni KNPVP učinkovito spremlja dejavnost centralnega KNPVP. Pri izvajanju te obveznosti se lahko napajalni KNPVP zanaša na podatke in dokumente, ki jih prejme od centralnega KNPVP ali, kjer je to primerno, njegove družbe za upravljanje, depozitarja in revizorja, razen če obstajajo razlogi za dvom o njihovi točnosti.

2. Če v povezavi z naložbo v enote premoženja centralnega KNPVP napajalni KNPVP, njegova družba za upravljanje ali katera koli oseba, ki deluje v imenu napajalnega KNPVP ali njegove družbe za upravljanje, prejme distribucijski honorar, provizijo ali kak drug monetarni prejemek, se ta distribucijski honorar, provizija ali kak drug monetarni prejemek vplača v sredstva napajalnega KNPVP.

Člen 66

1. Centralni KNPVP pristojne organe svoje matične države članice takoj obvesti o identiteti vsakega napajalnega KNPVP, ki vlag v njegove enote premoženja. Če sta centralni in napajalni KNPVP ustanovljena v različnih državah članicah, pristojni organi matične države članice centralnega KNPVP o taki naložbi takoj obvestijo pristojne organe matične države članice napajalnega KNPVP.

2. Centralni KNPVP ne zaračuna provizije od vplačila ali izplačila za naložbo napajalnega KNPVP v njegove enote premoženja ali njihovo odprodajo.

3. Centralni KNPVP zagotovi, da so napajalnemu KNPVP ali, kjer je to primerno, njegovi družbi za upravljanje ter pristojnim organom, depozitarju in revizorju napajalnega KNPVP pravočasno dostopni vsi podatki, ki se zahtevajo v skladu s to direktivo, drugim pravom Skupnosti, veljavnim nacionalnim pravom, pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami.

1. Če sta centralni in napajalni KNPVP ustanovljena v isti državi članici, pristojni organi takoj obvestijo centralni KNPVP o vsaki odločitvi, ukrepu, ugotovljeni neskladnosti s pogoji iz tega poglavja ali o kakršnih koli podatkih, posredovanih v skladu s členom 106(1), ki se nanašajo na centralni KNPVP ali, kjer je to primerno, njegovo družbo za upravljanje, depozitarja ali revizorja.

2. Če sta centralni in napajalni KNPVP ustanovljena v različnih državah članicah, pristojni organi matične države članice centralnega KNPVP pristojne organe matične države članice napajalnega KNPVP takoj obvestijo o vsaki odločitvi, ukrepu, ugotovljeni neskladnosti s pogoji iz tega poglavja ali o kakršnih koli podatkih, posredovanih v skladu s členom 106(1), ki se nanašajo na centralni KNPVP ali, kjer je to primerno, njegovo družbo za upravljanje, depozitarja ali revizorja. Pristojni organi matične države članice napajalnega KNPVP takoj obvestijo napajalni KNPVP.

POGLAVJE IX

OBVEZNOSTI V ZVEZI S PODATKI, KI JIH JE TREBA ZAGOTOVITI VLAGATELJEM

ODDELEK 1

Objava prospekta in periodičnih poročil

Člen 68

1. Investicijska družba in družba za upravljanje za vsakega od splošnih skladov, ki jih upravlja, objavita:

- (a) prospekt,
- (b) letno poročilo za vsako poslovno leto, in
- (c) polletno poročilo za prvih šest mesecev poslovnega leta.

2. Letna in polletna poročila se objavijo v naslednjih rokih z veljavnostjo od zaključkov obdobj, na katera se nanašajo:

- (a) štiri mesece za letno poročilo, ali
- (b) dva meseca za polletno poročilo.

Člen 69

1. Prospekt vsebuje informacije, ki jih vlagatelji potrebujejo za informirano presojo o predlagani naložbi ter predvsem z njo povezanih tveganjih.

Prospekt ne glede na instrumente, v katere se vloga, vsebuje jasno in lahko razumljivo razlago profila tveganj sklada.

2. Prospekt vsebuje vsaj podatke, določene na seznamu A Priloge I, če se ti podatki ne pojavijo že v pravilih upravljanja sklada ali v ustanovnih listinah, ki so priložene prospektu v skladu s členom 71(1).

3. Letno poročilo vsebuje bilanco stanja ali izkaz sredstev in obveznosti, podroben izkaz prihodkov in odhodkov za poslovno leto, poročilo o dejavnostih v poslovnem letu in druge informacije, določene na seznamu B Priloge I, kot tudi vse pomembne informacije, ki vlagateljem omogočajo informirano presojo o razvoju dejavnosti KNPVP in o njegovih rezultatih.

4. Polletno poročilo vsebuje vsaj informacije, določene v oddelkih I do IV seznama B Priloge I. Če KNPVP izplača ali predlaga izplačilo vmesnih dividend, morajo številke odražati izid za to polletje po odbitju davka in vmesnih dividend, ki so bile izplačane ali predlagane.

Člen 70

1. V prospektu se navede, v katere kategorije sredstev je KNPVP dovoljeno vlagati. V prospektu se tudi navede, ali je za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti izdano dovoljenje, pri čemer v tem primeru vsebuje poudarjeno izjavo, ki kaže, ali se te dejavnosti lahko opravljajo za obvladovanje tveganja ali za doseganje naložbenih ciljev, in mogoče posledice uporabe izvedenih finančnih instrumentov za profil tveganj.

2. Če KNPVP predvsem vlaga v katero koli kategorijo sredstev iz člena 50, ki niso prenosljivi vrednostni papirji ali instrumenti denarnega trga, ali če KNPVP v skladu s členom 53 natančno posnema sestavo borznega indeksa ali indeksa dolžniških vrednostnih papirjev, njegov prospekt in, če je to potrebno, tržne komunikacije vsebujejo poudarjeno izjavo, ki opozori na njegovo naložbeno politiko.

3. Če je verjetno, da bo čista vrednost sredstev KNPVP znatno nihala zaradi naložbene strukture ali tehnik upravljanja portfelja, ki bodo morda uporabljene, prospekt in, če je to potrebno, tržne komunikacije vsebujejo poudarjeno izjavo, ki opozori na to lastnost.

4. Na zahtevo vlagatelja družba za upravljanje predloži dodatne informacije o količinskih omejitvah, ki jih uporablja pri obvladovanju tveganja KNPVP, o metodah, izbranih v ta namen, ter o zadnjih spremembah v tveganjih in donosih glavnih kategorij instrumentov.

Člen 71

1. Pravila upravljanja sklada ali ustanovne listine investicijske družbe tvorijo sestavni del prospekta in so mu priložene.

2. Listin iz odstavka 1 ni treba priložiti k prospektu, če so vlagatelji obveščeni, da se jim lahko ti dokumenti na zahtevo pošljejo, ali če so obveščeni o kraju v vsaki državi članici, kjer se enote premoženja tržijo in kjer se lahko o njih posvetujejo.

Člen 72

Bistvene sestavine prospekta se sproti dopolnjujejo.

Člen 73

Računovodske podatke v letnem poročilu revidira ena ali več oseb, zakonsko pooblaščenih za revidiranje izkazov v skladu z Direktivo 2006/43/ES. Revizorsko poročilo, vključno z morebitnimi kvalifikacijami, se v celoti objavi v letnem poročilu.

Člen 74

KNPVP pošlje pristojnim organom svoje matične države članice svoj prospekt in vse njegove spremembe, pa tudi letno in polletno poročilo. KNPVP na zahtevo zagotovi to dokumentacijo pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje.

Člen 75

1. Vlagateljem se na zahtevo in brezplačno zagotovijo prospekt ter zadnje objavljeno letno in polletno poročilo.

2. Prospekt se lahko zagotovi na trajnem nosilcu podatkov ali na spletnem mestu. Vlagateljem se na zahtevo in brezplačno zagotovi izvod v tiskani obliki.

3. Letno in polletno poročilo sta vlagateljem dostopna na način, ki je določen v prospektu in v ključnih podatkih za vlagatelje iz člena 78. Vlagateljem se na zahtevo in brezplačno zagotovi izvod letnega in polletnega poročila v tiskani obliki.

4. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, če se prospekt zagotovi na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, ali na spletnem mestu, ki ni trajen nosilec podatkov.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

ODDELEK 2

Objava drugih podatkov

Člen 76

KNPVP na primeren način obvesti javnost o vrednosti enote premoženja ob izdaji, prodaji, ponovnem odkupu ali izplačilu vsakokrat, ko jih izda, prodaja, ponovno odkupuje ali izplačuje, in najmanj dvakrat na mesec.

Vendar lahko pristojni organi dovolijo KNPVP, da zmanjša pogostost na enkrat mesečno, pod pogojem, da to odstopanje ne posega v interese imetnikov enot premoženja.

Člen 77

Vsa tržna komunikacija z vlagatelji mora biti jasno prepoznavna kot taka. Biti mora poštena, jasna in nezavajajoča. Zlasti pa tržna komunikacija, ki poziva k nakupu enot premoženja KNPVP in obsega posebne informacije o KNPVP, ne vsebuje navedb, ki so v nasprotju s podatki iz prospekta in ključnimi podatki za vlagatelje iz člena 78 ali zmanjšujejo njihov pomen. Navaja, da obstaja prospekt in da so na voljo ključni podatki za vlagatelje iz člena 78. Navede, kje in v katerih jezikih lahko vlagatelji ali morebitni vlagatelji dobijo te podatke ali dokumente ali kako lahko dostopajo do njih.

ODDELEK 3

Ključni podatki za vlagatelje

Člen 78

1. Države članice zahtevajo, da investicijska družba in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družba za upravljanje, pripravi kratek dokument s ključnimi podatki za vlagatelje. Ta dokument se za namene te direktive v nadaljevanju imenuje „ključni podatki za vlagatelje“. Besede „ključni podatki za vlagatelje“ morajo biti v tem dokumentu jasno navedene v enem od jezikov iz člena 94(1)(b).

2. Ključni podatki za vlagatelje vključujejo ustrezne podatke o bistvenih značilnostih zadevnega KNPVP, ki se zagotovijo vlagateljem tako, da lahko razumejo naravo in tveganja investicijskega proizvoda, ki jim je ponujen, ter zato sprejemajo informirane odločitve o naložbah.

3. Ključni podatki za vlagatelje vključujejo podatke o naslednjih bistvenih elementih v zvezi z zadevnim KNPVP:

- (a) opredelitev KNPVP;
- (b) kratek opis njegovih naložbenih ciljev in naložbene politike;
- (c) predstavitev preteklih rezultatov ali, kjer je to primerno, poslovne načrte;
- (d) stroške in izdatke, in
- (e) profil tveganj/donosa naložbe, vključno z ustreznimi smernicami in opozorili v zvezi s tveganji, povezanimi z naložbami v zadevni KNPVP.

Ti bistveni elementi morajo biti vlagateljem razumljivi brez napotila na dodatno dokumentacijo.

4. Ključni podatki za vlagatelje jasno navajajo, kje in kako je mogoče dobiti dodatne informacije o predlagani naložbi, med drugim tudi to, kje in kako je mogoče v vsakem trenutku na zahtevo in brezplačno dobiti prospekt ter letno in polletno poročilo in v katerih jezikih so te informacije na voljo vlagateljem.

5. Ključni podatki za vlagatelje so napisani na kratko in v ne-strokovnem jeziku. Pripravljeni so v skupni obliki, ki omogoča primerjavo, in predstavljeni tako, da so lahko razumljivi malim vlagateljem.

6. Ključni podatki za vlagatelje se uporabljajo brez sprememb ali dodatkov, razen prevoda, v vseh državah članicah, kjer je KNPVP v skladu s členom 93 obveščen, da lahko trži svoje enote premoženja.

7. Komisija sprejme izvedbene ukrepe, ki opredeljujejo:

- (a) podrobno in izčrpno vsebino ključnih podatkov za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem, kot določajo odstavki 2, 3 in 4;
- (b) podrobno in izčrpno vsebino ključnih podatkov za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem v naslednjih posebnih primerih:
 - (i) za KNPVP z različnimi naložbenimi razdelki: ključni podatki za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem, ki vlagajo v določen naložbeni razdelek, vključno s tem, kako prestopiti iz enega naložbenega razdelka v drugega, in s tem povezanimi stroški;
 - (ii) za KNPVP, ki ponujajo različne razrede delnic: ključni podatki za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem, ki vlagajo v določen razred delnic;
 - (iii) za strukture sklada skladov, ključni podatki za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem, ki vlagajo v KNPVP, ki vlagajo sam v drug KNPVP ali v drug kolektivni naložbeni podjetje iz člena 50(1)(e);
 - (iv) za strukture centralnih in napajalnih KNPVP: ključni podatki za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem, ki vlagajo v napajalni KNPVP, in
 - (v) za strukturirane, kapitalsko zaščitene in druge primerljive KNPVP: ključni podatki za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem v zvezi s posebnimi značilnostmi takšnih KNPVP; ter
- (c) podrobnosti o obliki in predstavitvi ključnih podatkov za vlagatelje, ki se zagotovijo vlagateljem v skladu z odstavkom 5.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebstvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 79

1. Ključni podatki za vlagatelje so predpogodbeni podatki. Biti morajo pošteni, jasni in ne smejo biti zavajajoči. Biti morajo skladni z ustreznimi deli prospekta.

2. Države članice zagotovijo, da posamezna oseba ni civilnopravno odgovorna samo na podlagi ključnih podatkov za vlagatelje, vključno s prevodom, razen če so ti podatki zavajajoči, netočni ali neskladni z ustreznimi deli prospekta. Ključni podatki za vlagatelje vsebujejo jasno opozorilo v zvezi s tem.

Člen 80

1. Države članice zahtevajo, da investicijska družba in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družba za upravljanje, ki prodaja KNPVP vlagateljem neposredno ali preko druge fizične ali pravne osebe, ki deluje v njenem imenu in pod njeno celotno in brezpogojno odgovornostjo, posreduje vlagateljem ključne podatke za vlagatelje v zvezi s tem KNPVP pravočasno pred predlaganim vpisom enot premoženja tega KNPVP.

2. Države članice zahtevajo, da investicijska družba in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družba za upravljanje, ki ne prodaja KNPVP vlagateljem neposredno ali preko druge fizične ali pravne osebe, ki deluje v njenem imenu in pod njeno celotno in brezpogojno odgovornostjo, posredujejo ključne podatke za vlagatelje proizvajalcem proizvodov ter posrednikom, ki prodajajo ali svetujejo vlagateljem glede naložb v take KNPVP ali v proizvode, ki nudijo izpostavljenost takim KNPVP na njihovo zahtevo. Države članice zahtevajo, da posredniki, ki prodajajo ali svetujejo vlagateljem glede morebitnih naložb v KNPVP, svojim strankam ali morebitnim strankam zagotovijo ključne podatke za vlagatelje.

3. Ključni podatki za vlagatelje so vlagateljem zagotovljeni brezplačno.

Člen 81

1. Države članice dovolijo, da investicijske družbe in, za vsak splošni sklad, ki ga upravlja, družbe za upravljanje, posredujejo ključne podatke za vlagatelje na trajnem nosilcu podatkov ali na spletnem mestu. Vlagatelj na zahtevo in brezplačno prejme izvod v tiskani obliki.

Poleg tega se na spletnem mestu investicijske družbe ali družbe za upravljanje objavi posodobljena različica ključnih podatkov za vlagatelje.

2. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo, kateri posebni pogoji morajo biti izpolnjeni pri zagotavljanju ključnih podatkov za vlagatelje na trajnem nosilcu podatkov, ki ni papir, ali na spletnem mestu, ki ni trajen nosilec podatkov.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 82

1. KNPVP svoje ključne podatke za vlagatelje in njihove morebitne spremembe pošlje pristojnim organom svoje matične države članice.

2. Glavni elementi ključnih podatkov za vlagatelje se posodablajo.

POGLAVJE X

SPLOŠNE OBVEZNOSTI KNPVP

Člen 83

1. Posojil ne sme najemati:

- (a) investicijska družba;
- (b) družba za upravljanje ali depozitar, ki deluje v imenu splošnega sklada.

Vendar lahko KNPVP pridobi tuje valute s kritnim posojilom v domači valuti.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica dovoli KNPVP, da najame posojilo:

- (a) če gre za začasno posojilo in predstavlja:
 - v primeru investicijske družbe največ 10 % njenih sredstev, ali
 - v primeru splošnega sklada največ 10 % vrednosti sklada, ali
- (b) ko takšno posojilo omogoča pridobitev nepremičnin, ki so bistvene za neposredno izvajanje dejavnosti, in predstavlja v primeru investicijske družbe do 10 % njenih sredstev.

Če se KNPVP dovoli najem posojila v skladu s točko (a) ali (b), zadolžitev ne sme presegati 15 % njegovih skupnih sredstev.

Člen 84

1. KNPVP ponovno odkupi ali izplača svoje enote na zahtevo katerega koli imetnika enot premoženja.

2. Z odstopanjem od odstavka 1:

- (a) lahko KNPVP v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo, pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami investicijske družbe začasno prekine ponovni odkup ali izplačilo svojih enot;

- (b) matična država članica KNPVP lahko dovoli svojim pristojnim organom, da zahtevajo začasno prekinitev ponovnega odkupa ali izplačila enot premoženja v interesu imetnikov enot premoženja ali javnosti.

Začasna prekinitev iz točke (a) prvega pododstavka je mogoča le v izjemnih primerih, če tako zahtevajo okoliščine in če je prekinitev utemeljena z upoštevanjem interesov imetnikov enot premoženja;

3. V primerih začasne prekinitve iz točke (a) odstavka 2, KNPVP nemudoma sporoči svojo odločitev pristojnim organom svoje matične države članice in pristojnim organom vseh držav članic, v katerih trži svoje enote.

Člen 85

Pravila vrednotenja sredstev in pravila za izračun vrednosti enot ob izdaji ter prodajne in nakupne vrednosti enot premoženja KNPVP so določena v veljavni nacionalni zakonodaji, v pravilih upravljanja sklada ali v ustanovnih listinah investicijske družbe.

Člen 86

Razdelitev ali ponovno vlaganje prihodka KNPVP se izvede v skladu z zakonom in pravili upravljanja sklada ali ustanovnimi listinami investicijske družbe.

Člen 87

Enota premoženja KNPVP se ne izda, če ni v običajnem roku v sredstva KNPVP vplačana protivrednost čiste vrednosti enote ob izdaji. To ne izključuje razdelitve premijskih enot.

Člen 88

1. Brez poseganja v uporabo členov 50 in 51 naslednji ne smejo odobriti posojil ali nastopiti kot porok za tretje osebe:

- (a) investicijska družba;
- (b) družba za upravljanje ali depozitar, ki deluje v imenu splošnega sklada.

2. Odstavek 1 v njem navedenim podjemom ne preprečuje, da bi pridobili prenosljive vrednostne papirje, instrumente denarnega trga ali druge finančne instrumente, navedene v členu 50(1)(e), (g) in (h), ki niso v celoti plačani.

Člen 89

Naslednji ne smejo brez kritja prodajati prenosljivih vrednostnih papirjev, instrumentov denarnega trga ali drugih finančnih instrumentov, navedenih v členu 50(1)(e), (g) in (h):

- (a) investicijska družba;

- (b) družba za upravljanje ali depozitar, ki deluje v imenu splošnega sklada.

Člen 90

Zakon matične države članice KNPVP ali pravila upravljanja sklada določajo plačilo in stroške, ki jih je družba za upravljanje upravičena zaračunati splošnemu skladu, in metodo izračuna tega plačila.

Zakon ali ustanovne listine investicijske družbe določajo naravo stroškov, ki jih nosi družba.

POGLAVJE XI

POSEBNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA KNPVP PRI TRŽENJU ENOT PREMOŽENJA V DRUGIH DRŽAVAH ČLANICAH

Člen 91

1. Države članice gostiteljice KNPVP zagotovijo, da lahko KNPVP po uradnem obvestilu v skladu s členom 93 tržijo svoje enote premoženja na njihovem ozemlju.

2. Države članice gostiteljice KNPVP v zvezi s področjem, ki ga ureja ta direktiva, KNPVP iz odstavka 1 ne naložijo nobenih dodatnih zahtev ali upravnih postopkov.

3. Države članice zagotovijo, da so popolni podatki o zakonih in drugih predpisih, ki ne sodijo na področje, ki ga ureja ta direktiva, in ki so še posebej pomembni za ureditve, uvedene za trženje enot premoženja KNPVP, ustanovljenih v drugi državi članici, lahko dostopni na daljavo in z elektronskimi sredstvi. Države članice zagotovijo, da so ti podatki na voljo v jeziku, ki se uporablja v mednarodnem finančnem okolju, ter da se zagotovijo na jasn in nedvoumen način in se posodabljajo.

4. Za namene tega poglavja KNPVP zajema tudi naložbene razdelke KNPVP.

Člen 92

KNPVP v skladu z zakoni in drugimi veljavnimi predpisi v državi članici, kjer se tržijo enote KNPVP, sprejmejo ukrepe, ki so nujni za zagotovitev, da so v tej državi članici na razpolago zmogljivosti za izplačila imetnikom enot premoženja, ponovni odkup ali izplačilo enot premoženja in objavo podatkov, ki so jih KNPVP dolžni zagotoviti.

Člen 93

1. Če KNPVP predlaga, da bi tržil svoje enote v državi članici, ki ni njegova matična država članica, najprej pristojnim organom svoje matične države članice predloži uradno obvestilo o tem.

Uradno obvestilo vključuje podatke o trženju enot premoženja KNPVP v državi članici gostiteljici, kjer je to pomembno tudi v zvezi z razredi delnic. V okviru člena 16(1) vsebuje tudi navedbo, da KNPVP trži družba za upravljanje, ki ga upravlja.

2. KNPVP uradnemu obvestilu iz odstavka 1 priloži zadnjo različico naslednjih dokumentov:

(a) pravil upravljanja sklada ali ustanovnih listin, svojega prospekta in, kjer je mogoče, svojega zadnjega letnega poročila in morebitnega poznejšega polletnega poročila, prevedenega v skladu z določbami člena 94(1)(c) in (d), in

(b) svojih ključnih podatkov za vlagatelje iz člena 78, prevedenih v skladu s členom 94(1)(b) in (d).

3. Pristojni organi matične države članice KNPVP preverijo, ali je dokumentacija, ki jo je v skladu z odstavkoma 1 in 2 predložil KNPVP, popolna.

Pristojni organi matične države članice KNPVP popolno dokumentacijo iz odstavkov 1 in 2 posredujejo pristojnim organom države članice, za katero KNPVP predlaga, da bi v njej tržil svoje enote premoženja, in sicer najpozneje 10 delovnih dni po datumu prejema uradnega obvestila s priloženo popolno dokumentacijo iz odstavka 2. Dokumentaciji priložijo potrdilo, da KNPVP izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta direktiva.

Po prenosu dokumentacije pristojni organi matične države članice KNPVP o tem takoj obvestijo KNPVP. KNPVP lahko začne tržiti v državi članici gostiteljici KNPVP od datuma tega uradnega obvestila.

4. Države članice zagotovijo, da sta uradno obvestilo iz odstavka 1 in potrdilo iz odstavka 3 v jeziku, ki se uporablja v mednarodnem finančnem okolju, razen če se matična država članica KNPVP ter država članica gostiteljica KNPVP dogovorita, da bosta obvestilo in potrdilo zagotovljena v uradnem jeziku obeh držav članic.

5. Države članice zagotovijo, da se njihovi pristojni organi strinjajo z elektronskim prenosom in shranjevanjem dokumentov iz odstavka 3.

6. Za namene postopka obveščanja iz tega člena pristojni organi države članice, za katero je KNPVP predlagal, da bi v njej tržil svoje enote premoženja, ne zahteva dodatnih dokumentov, potrdil ali podatkov, razen tistih, ki so določeni v tem členu.

7. Matična država članica KNPVP zagotovi, da imajo pristojni organi države članice gostiteljice KNPVP elektronski dostop do dokumentov iz odstavka 2 in po potrebi do njihovih prevodov. Zagotovi tudi, da KNPVP te dokumente in prevode posodablja. KNPVP pristojne organe države članice gostiteljice obvesti o morebitnih spremembah dokumentov iz odstavka 2 ter mu sporoči, kje je te dokumente mogoče pridobiti v elektronski obliki.

8. V primeru spremembe podatkov o ureditvi trženja, ki se v skladu z odstavkom 1 posredujejo z uradnim obvestilom, ali spremembe razredov delnic, ki se bodo tržile, KNPVP pisno obvesti pristojne organe države članice gostiteljice o tej spremembi, preden jo začne izvajati.

Člen 94

1. Če KNPVP trži svoje enote premoženja v državi članici gostiteljici KNPVP, vlagateljem na ozemlju te države članice zagotovi vse podatke in dokumente, ki jih mora v skladu s poglavjem IX zagotoviti vlagatelj v matični državi članici.

Ti podatki in dokumenti se vlagateljem zagotovijo v skladu z naslednjimi določbami:

(a) brez poseganja v določbe poglavja IX se ti podatki ali dokumenti zagotovijo vlagateljem na način, ki ga določajo zakoni in drugi predpisi matične države članice KNPVP;

(b) ključni podatki za vlagatelje iz člena 78 se prevedejo v uradni jezik ali v enega izmed uradnih jezikov države članice gostiteljice KNPVP ali v jezik, ki gaodobrijo pristojni organi te države članice;

(c) podatki ali dokumenti, ki niso ključni podatki za vlagatelje iz člena 78, se glede na izbiro KNPVP prevedejo v uradni jezik ali v enega izmed uradnih jezikov države članice gostiteljice KNPVP ali v jezik, ki gaodobrijo pristojni organi te države članice, ali v jezik, ki se uporablja v mednarodnem finančnem okolju, in

(d) za prevode podatkov ali dokumentov iz točk (b) in (c) je odgovoren KNPVP, morajo pa točno odražati vsebino originalnih podatkov.

2. Zahteve iz odstavka 1 se uporabljajo tudi za vse spremembe podatkov in dokumentov iz navedenega odstavka.

3. Pogostost objave vrednosti enot premoženja KNPVP ob izdaji, prodaji, odkupu ali izplačilu v skladu s členom 76 je odvisna od zakonov in drugih predpisov matične države članice KNPVP.

Člen 95

1. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe, ki določajo:

(a) obseg podatkov iz člena 91(3), in

(b) lažji dostop pristojnih organov držav članic gostiteljic KNPVP do podatkov ali dokumentov iz člena 93(1), (2) in (3) v skladu s členom 93(7).

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi ne bistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

2. Komisija lahko sprejme tudi izvedbene ukrepe, ki določajo:

- (a) obliko in vsebino standardnega vzorca uradnega obvestila iz člena 93(1), ki ga KNPVP uporabljajo za namene obveščanja, vključno z navedbo, na katere dokumente se prevodi nanašajo;
- (b) obliko in vsebino standardnega vzorca potrdila iz člena 93(3), ki ga uporabljajo pristojni organi držav članic, in
- (c) postopek za izmenjavo podatkov in uporabo elektronske komunikacije med pristojnimi organi za namene obveščanja v skladu s členom 93.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 112(3).

Člen 96

Za izvajanje svojih dejavnosti lahko KNPVP uporablja v svojem imenu v državi članici gostiteljici KNPVP isto sklicevanje na svojo pravno obliko (npr. investicijska družba ali splošni sklad), kot ga uporablja v matični državi članici.

POGLAVJE XII

DOLOČBE V ZVEZI Z ORGANI, ODGOVORNIMI ZA IZDAJO DOVOLJENJ IN NADZOR

Člen 97

1. Države članice določijo pristojne organe, ki naj opravljajo obveznosti, predvidene v tej direktivi. O tem takoj obvestijo Komisijo in navedejo morebitno razdelitev obveznosti.

2. Pristojni organi so javni organi ali telesa, ki jih imenujejo javni organi.

3. Organi matične države članice KNPVP so pristojni za nadzor nad tem KNPVP, vključno v skladu s členom 19, kjer je to primerno. Seveda pa so organi države članice gostiteljice KNPVP pristojni za nadzor skladnosti s predpisi, ki ne sodijo na področje, ki ga ureja ta direktiva, in z zahtevami iz členov 92 in 94.

Člen 98

1. Pristojni organi prejmejo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, potrebna za opravljanje njihovih funkcij. Ta pooblastila se izvajajo:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;

(c) na odgovornost pristojnih organov s prenosom izvajanja na subjekte, na katere so bile prenesene naloge, ali

(d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

2. Po odstavku 1 imajo pristojni organi vsaj pravico, da:

- (a) imajo dostop do katerega koli dokumenta v kakršni koli obliki in da prejmejo njegovo kopijo;
- (b) zahtevajo podatke od katere koli osebe in po potrebi pozo-vejo in zaslišijo osebo z namenom pridobiti informacije;
- (c) opravljajo inšpekcijske preglede na kraju samem;
- (d) zahtevajo obstoječe evidence o telefonskem in podatkovnem prometu;
- (e) zahtevajo prenehanje ravnanja, ki je v nasprotju z določba-mi, sprejetimi pri izvajanju te direktive;
- (f) zahtevajo zamrznitev ali zaseg sredstev;
- (g) zahtevajo začasno prepoved opravljanja poklicne dejavnosti;
- (h) zahtevajo od pooblaščenih investicijskih družb, družb za upravljanje ali depozitarjev, da posredujejo informacije;
- (i) sprejmejo kakršne koli ukrepe, da zagotovijo, da investicijske družbe, družbe za upravljanje ali depozitarji še naprej iz-polnjujejo zahteve iz te direktive;
- (j) v interesu imetnikov enot premoženja ali javnosti zahtevajo začasno odložitev izdaje, ponovnega odkupa ali izplačila enot premoženja;
- (k) odvzamejo dovoljenje, izdano KNPVP, družbi za upravljanje ali depozitarju;
- (l) predložijo zadevo v kazenski pregon;
- (m) omogočajo revizorjem ali izvedencem, da opravijo preverjanje ali preiskave.

Člen 99

1. Države članice določijo pravila o ukrepih in kaznih, ki se uporabljajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvrševanja. Države članice zlasti zagotovijo, da je v skladu z njihovo nacionalno zakonodajo za odgovorne osebe mogoče sprejeti ustrezne upravne ukrepe ali jim naložiti upravne sankcije, če pri izvajanju te direktive niso bile upoštevane sprejete določbe, brez poseganja v postopke za odvzem dovoljenj ali na pravico držav članic, da izrekajo kazni.

Določeni ukrepi in kazni morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Države članice zlasti določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne ukrepe in kazni glede obveznosti iz člena 78(5), da so ključni podatki za vlagatelje predstavljeni tako, da so lahko razumljivi malim vlagateljem, pri tem pa ne izključijo pravil o ukrepih in kaznih, ki se uporabljajo za kršitve drugih nacionalnih določb, sprejetih v skladu s to direktivo.

3. Države članice določijo, da lahko pristojni organi javnosti razkrijejo kateri koli ukrep ali kazen, ki bo sprejeta zaradi kršenja določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, razen če bi tako razkritje resno ogrozilo finančne trge, škodovalo interesom vlagateljev ali povzročilo nesorazmerno škodo vpletenim stranem.

Člen 100

1. Države članice zagotovijo učinkovite pritožbene postopke in postopke pravnega varstva za izvensodno poravnavo potrošniških sporov v zvezi z dejavnostjo KNPVP z uporabo obstoječih teles, kjer je ustrezno.

2. Države članice zagotovijo, da telesom iz odstavka 1 zakonski ali ureditveni predpisi ne preprečujejo, da bi učinkovito sodelovala pri reševanju čezmejnih sporov.

Člen 101

1. Pristojni organi držav članic sodelujejo med seboj, kadar je to potrebno za opravljanje njihovih dolžnosti v skladu s to direktivo ali za izvajanje pooblastil, ki jih imajo v skladu s to uredbo ali nacionalnim pravom.

Države članice sprejmejo potrebne upravne in organizacijske ukrepe za pospešitev sodelovanja iz tega odstavka.

Pristojni organi uporabijo svoja pooblastila za namen sodelovanja tudi v primerih, ko preiskovano ravnanje ne predstavlja kršitve nobene od določb, ki veljajo v njihovi državi članici.

2. Pristojni organi držav članic drug drugemu takoj posredujejo podatke, ki so potrebni za izvajanje njihovih nalog v skladu s to direktivo.

3. Če ima pristojni organ ene od držav članic utemeljene razloge za sum, da na ozemlju druge države članice prihaja do dejanj ali je prihajalo do dejanj subjektov, ki niso pod nadzorom teh pristojnih organov in so v nasprotju z določbami te direktive, o tem na specifičen način čim prej uradno obvesti pristojni organ druge države članice. Prejemni organ ustrežno ukrepa, o izvedbenih

ukrepih obvesti pristojni organ, ki je posredoval uradno obvestilo, in, kolikor je mogoče, o pomembnih vmesnih dogodkih. Ta odstavek ne posega v pristojnosti pristojnega organa, ki je posredoval informacije.

4. Pristojni organi ene države članice lahko zahtevajo sodelovanje pristojnih organov druge države članice pri nadzorni dejavnosti ali preverjanju na kraju samem ali preiskavi na ozemlju druge države članice v okviru njihovih pristojnosti v skladu s to direktivo. Če pristojni organ prejme zahtevo v zvezi s preverjanjem na kraju samem ali preiskavo:

- (a) sam opravi preverjanje ali preiskavo;
- (b) organu, ki vloži zahtevo, dovoli, da opravi preverjanje ali preiskavo, ali
- (c) revizorjem ali izvedencem dovoli, da opravijo preverjanje ali preiskavo.

5. Če preverjanje ali preiskavo na ozemlju ene države članice izvaja pristojni organ iste države članice, lahko pristojni organ države članice, ki vloži zahtevo, zaprosi, da uradnike, ki izvajajo preverjanje ali preiskavo, spremljajo njegovi uradniki. Preverjanje ali preiskava pa sta v celoti pod nadzorom države članice, na ozemlju katere potekata.

Če preverjanje ali preiskavo na ozemlju ene države članice izvaja pristojni organ druge države članice, lahko pristojni organ države članice, na ozemlju katere se preverjanje ali preiskava izvaja, zahteva, da uradnike, ki izvajajo preverjanje ali preiskavo, spremljajo njegovi uradniki.

6. Pristojni organi države članice, kjer se preverjanje ali preiskava izvaja, lahko odklonijo izmenjavo podatkov iz odstavka 2 ali zavrnejo zahtevo za sodelovanje pri izvajanju preiskave ali preverjanja na kraju samem, kot ga določa odstavek 4, vendar le, če:

- (a) bi lahko taka preiskava, preverjanje na kraju samem ali izmenjava informacij škodljivo vplivali na suverenost, varnost ali javni red te države članice;
- (b) je bil pred organi te države članice že sprožen sodni postopek v zvezi z istimi osebami in dejanji;
- (c) je bila v naslovljeni državi članici v zvezi z istimi osebami in istimi dejanji že izrečena pravnomočna sodba.

7. Pristojni organi obvestijo pristojne organe, ki so vložili zahtevo, o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi odstavka 6. To uradno obvestilo vsebuje utemeljitev odločitve.

8. Pristojni organi lahko Odbor evropskih regulatorjev za trg vrednostnih papirjev, ustanovljen s Sklepom Komisije 2009/77/ES ⁽¹⁾, opozorijo na naslednje situacije:

- (a) zahteva po izmenjavi informacij, kot jo določa člen 109, je bila zavrnjena ali nanjo ni bilo odgovora v razumnem roku;
- (b) zahteva za izvedbo preiskave ali preverjanja na kraju samem, kot ju določa člen 110, je bila zavrnjena ali se ni nanjo odzvalo v razumnem roku, ali
- (c) zahteva po soglasju, da lahko njihovi uradniki spremljajo uradnike pristojnega organa druge države članice, je bila zavrnjena ali se ni nanjo odzvalo v razumnem roku.

9. Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe za preverjanja na kraju samem in preiskave.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 112(3).

Člen 102

1. Države članice zagotovijo, da so vse osebe, ki delajo ali so delale za pristojne organe, kot tudi revizorji in strokovnjaki, ki dobijo navodila pristojnih organov, dolžni varovati poklicno skrivnost. Ta dolžnost pomeni, da se ne sme noben zaupen podatek, ki ga dobijo te osebe pri opravljanju svojih dolžnosti, izdati nobeni osebi, tudi ne organu, razen v obliki povzetka ali skupnih podatkov, tako da se KNPVP in družbe za upravljanje ter depozitarji (podjetja, ki prispevajo k poslovni dejavnosti KNPVP) ne morejo posamično prepoznati, kar pa ne vpliva na primere, ki jih pokriva kazensko pravo.

Vendar se lahko zaupni podatki, ki ne zadevajo tretjih strank, vključenih v poskuse reševanja, razkrijejo v civilnih ali gospodarskih postopkih, kadar gre KNPVP ali podjetje, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti, v stečaj ali obvezno likvidacijo.

2. Odstavek 1 ne preprečuje pristojnim organom držav članic, da izmenjujejo podatke v skladu s to direktivo ali drugim pravom Skupnosti, ki se uporabljajo za KNPVP ali podjetja, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti. Za te podatke veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1.

Pristojni organi, ki si izmenjujejo informacije z drugimi pristojnimi organi v skladu s to direktivo, lahko pri posredovanju informacij navedejo, da te informacije ne smejo biti razkrite brez njihovega izrecnega soglasja, pri čemer se lahko take informacije izmenjajo samo za namene, za katere so ti organi dali soglasje.

3. Države članice lahko sklepajo sporazume o sodelovanju, ki zagotavljajo izmenjavo podatkov s pristojnimi organi tretjih držav ali z organi ali telesi tretjih držav, kot je določeno v odstavku 5 tega člena in členu 103(1) le, če za razkrite podatke velja jamstvo poslovne skrivnosti, ki je vsaj enakovredno tistemu, navedenemu v tem členu. Takšna izmenjava podatkov je namenjena na izvedbi nadzorne naloge teh organov ali teles.

Če podatki izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili in, kadar je primerno, le za namen, za katerega so ti organi dali svoje soglasje.

4. Pristojni organi, ki prejmejo zaupne podatke po odstavku 1 ali 2, jih lahko uporabijo le pri svojih dolžnostih za naslednje namene:

- (a) preverjanje, ali so izpolnjeni pogoji, ki urejajo začetek KNPVP ali podjetij, ki prispevajo k poslovni dejavnosti, in omogočijo spremljanje izvajanja tega poslovanja, upravnih in računovodskih postopkov in mehanizmov notranjega nadzora;

- (b) izrekanje kazni;

- (c) upravne pritožbe proti odločbam pristojnih organov in

- (d) sodne postopke, uvedene po členu 107(2).

5. Odstavka 1 in 4 ne izključujeta izmenjave podatkov znotraj ene države članice ali med več državami članicami, kjer naj bi taka izmenjava potekala med pristojnim organom in:

- (a) organi z javno odgovornostjo za nadzor kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic ali drugih finančnih organizacij ali organi, odgovorni za nadzor finančnih trgov;

- (b) subjekti, vključenimi v likvidacijo ali stečaj KNPVP ali podjetij, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti, ali subjekti iz drugih podobnih postopkov, ali

- (c) osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizijskih pregledov izkazov zavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij.

Zlasti odstavka 1 in 4 zgoraj navedenim pristojnim organom ne preprečujeta opravljanja nadzornih funkcij ali razkritja podatkov, potrebnih za izvajanje njihovih funkcij, organom, ki upravljajo odškodninske sheme.

Za podatke, ki se izmenjajo v skladu s prvim pododstavkom, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz odstavka 1.

⁽¹⁾ UL L 25, 29.1.2009, str. 18.

Člen 103

1. Ne glede na člen 102(1) do (4) lahko države članiceodobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in:

(a) organi, odgovornimi za nadziranje organov, vključenih v likvidacijo ali stečaj KNPVP ali podjetij, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti, in organi iz drugih podobnih postopkov;

(b) organi, odgovornimi za nadziranje oseb, zadolženih za izvajanje obveznih revizijskih pregledov izkazov zavarovalnic, kreditnih institucij, investicijskih podjetij in drugih finančnih institucij.

2. Države članice, ki dovoljujejo odstopanje od odstavka 1, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) podatki so namenjeni izvajanju nalog nadziranja iz odstavka 1;

(b) za pridobljene podatke veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 102(1), in

(c) če podatki izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in, kadar je to primerno, zgolj za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

3. Države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam imena organov, ki smejo prejemati podatke na podlagi odstavka 1.

4. Ne glede na člen 102(1) do (4) lahko države članice z namenom okrepitve stabilnosti in celovitosti finančnega sistemaodobrijo izmenjavo podatkov med pristojnimi organi in organi ali subjekti, ki so po zakonu odgovorni za odkrivanje in raziskovanje kršitev prava družb.

5. Države članice, ki dovoljujejo odstopanje od odstavka 4, zahtevajo, da so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji:

(a) podatki so namenjeni izvajanju naloge iz odstavka 4;

(b) za pridobljene podatke veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 102(1), in

(c) če podatki izvirajo iz druge države članice, se ne smejo razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili, in, kadar je to primerno, zgolj za namene, za katere so ti organi dali svoje soglasje.

Za namene točke (c) organi ali subjekti iz odstavka 4 sporočijo pristojnim organom, ki so razkrili podatke, imena in natančne odgovornosti oseb, ki so jim bili poslani.

6. Če država članica, organi ali subjekti iz odstavka 4 izvajajo nalogo odkrivanja ali raziskovanja glede na posebne pristojnosti s pomočjo oseb, imenovanih za ta namen, ki niso zaposlene v javnem sektorju, se lahko možnost izmenjave podatkov iz navedenega odstavka razširi na te osebe pod pogoji iz odstavka 5.

7. Države članice sporočijo Komisiji in drugim državam članicam imena organov ali subjektov, ki smejo prejemati podatke na podlagi odstavka 4.

Člen 104

1. Člena 102 in 103 ne preprečujeta pristojnim organom, da posredujejo centralnim bankam in drugim organom s podobno funkcijo, kot jo imajo monetarni organi, podatke, namenjene za izvajanje njihove naloge, niti ne preprečujeta tem organom ali subjektom, da sporočijo pristojnim organom tiste podatke, ki jih ti potrebujejo za namene člena 102(4). Za podatke, prejete v tem kontekstu, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 102(1).

2. Člena 102 in 103 ne preprečujeta pristojnim organom, da sporočijo podatke iz člena 102(1) do (4) klirinški hiši ali podobnemu organu, ki je po nacionalni zakonodaji pooblaščen za izvajanje obračunskih storitev ali poravnava za enega od trgov njihove države članice, če menijo, da je podatke treba posredovati zaradi pravičnega delovanja teh organov v zvezi z neizpolnjevanjem ali morebitnim neizpolnjevanjem obveznosti udeležencev na trgu.

Za podatke, prejete v tem kontekstu, veljajo pogoji varovanja poklicne skrivnosti iz člena 102(1).

Države članice vsekakor zagotovijo, da se podatkov, prejetih po členu 102(2), v okoliščinah iz prvega pododstavka tega odstavka ne sme razkriti brez izrecnega soglasja pristojnih organov, ki so jih razkrili.

3. Ne glede na člen 102(1) in (4) lahko države članice glede na določbe, predpisane z zakonom,odobrijo razkritje nekaterih podatkov drugim oddelkom v državni upravi, odgovornim za zakonodajo o nadzoru KNPVP in podjetij, ki prispevajo k njihovi poslovni dejavnosti, kreditnih institucij, finančnih institucij, investicijskih podjetij in zavarovalnic, ter inšpektorjem, ki so dobili navodila teh oddelkov.

Takšno razkritje je seveda mogoče le, kadar je potrebno zaradi nadzora varnega in skrbnega poslovanja.

Države članice lahko seveda predpišejo, da se podatki, prejeti po členu 102(2) in (5), ne smejo nikoli razkriti v okoliščinah iz tega odstavka, razen z izrecnim soglasjem pristojnih organov, ki so razkrili te podatke.

Člen 105

Komisija lahko sprejme izvedbene ukrepe glede postopkov za izmenjavo podatkov med pristojnimi organi.

Ti ukrepi se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 112(3).

Člen 106

1. Države članice zagotovijo najmanj, da je vsaka oseba, pooblaščen v skladu z Direktivo 2006/43/ES, ki v KNPVP ali podjetju, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti, izvaja obvezne revizijske preglede iz člena 51 Direktive 78/660/EGS, člena 37 Direktive 83/349/EGS ali člena 73 te direktive ali katero koli drugo obvezno nalogo, dolžna takoj poročati pristojnim organom o vsakem dejstvu ali sklepu v zvezi s podjetjem, ki ga odkrije pri opravljanju svoje naloge in ki bi utegnil pomeniti kar koli od naslednjega:

- (a) bistveno kršitev zakonov ali drugih predpisov, ki določajo pogoje za izdajo dovoljenja za opravljanje poslov ali posebej urejajo izvajanje dejavnosti KNPVP ali podjetja, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti;
- (b) ogrožanje nemotenega poslovanja KNPVP ali podjetja, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti, ali
- (c) zavrnitev potrditve izkazov ali oblikovanja rezervacij.

Ta oseba je dolžna poročati o dejstvih in sklepih, ki jih odkrije pri izvajanju svoje naloge, opisane v točki (a), v podjetju, ki ima tesne povezave, ki izhajajo iz obvladujočega odnosa s KNPVP ali podjetjem, ki prispeva k njegovi poslovni dejavnosti, v katerem izvaja to nalogo.

2. Razkritje dejstva ali sklepa iz odstavka 1 v dobri veri pristojnim organom s strani oseb, pooblaščenih v skladu z Direktivo 2006/43/ES, ne pomeni bistvene kršitve nobene omejitve razkritja podatkov, določene po pogodbi ali z zakonom ali drugim predpisom, in tem osebam ne nalaga nikakršne obveznosti.

Člen 107

1. Pristojni organi pisno podajo razloge za vsak sklep o zavrnitvi dovoljenja in vsak negativen sklep pri izvajanju splošnih ukrepov, sprejetih pri uporabi te direktive, ter ga sporočijo prosilcu.

2. Države članice zagotovijo, da je proti vsem sklepom na podlagi zakonov in drugih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, mogoča pravica do pritožbe na sodišče in da so ustrezno utemeljeni, kar velja tudi, če v šestih mesecih od predložitve vloge za dovoljenje, ki vključuje vse zahtevane podatke, ni sprejet noben sklep.

3. Države članice določijo, da lahko eno ali več naslednjih teles, kakor jih določa nacionalno pravo, v interesu potrošnikov in v skladu z nacionalnim pravom pred sodiščem ali pristojnimi upravnimi organi sproži postopek za zagotovitev, da se za izvajanje te direktive uporabljajo nacionalne določbe:

- (a) javni organi ali njihovi zastopniki;
- (b) potrošniške organizacije, ki imajo upravičen interes za varstvo potrošnikov, ali
- (c) poklicne organizacije, ki imajo legitimen interes za zaščito svojih članov.

Člen 108

1. Le organi matične države članice KNPVP imajo pravico, da ukrepajo proti njemu, če prekrši kak zakon ali drug predpis, določen v pravilih upravljanja sklada ali ustanovnih listinah investicijske družbe.

Vendar lahko organi države članice gostiteljice KNPVP ukrepajo proti njemu, če prekrši zakone in druge predpise, ki veljajo na njihovem ozemlju in ne sodijo na področje, ki ga ureja direktiva, ali zahteve iz členov 92 in 94.

2. Vsak sklep o odvzemu dovoljenja ali kateri koli drug resen ukrep proti KNPVP oziroma začasen odlog izdaje, ponovnega odkupa ali izplačevanja njegovih enot, ki mu je naložen, organi matične države članice KNPVP nemudoma posredujejo organom držav članic gostiteljic KNPVP in pristojnemu organu matične države članice družbe za upravljanje KNPVP, če je ta ustanovljena v drugi državi članici.

3. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje in pristojni organi matične države članice KNPVP lahko ukrepajo zoper družbo za upravljanje, če krši pravila, ki sodijo v njihovo pristojnost.

4. Če imajo pristojni organi države članice gostiteljice KNPVP jasne in dokazljive razloge za prepričanje, da KNPVP, katerega enote premoženja se tržijo na ozemlju te države članice, krši obveznosti, ki izhajajo iz določb, sprejetih v skladu s to direktivo, ki ne podeljujejo pooblastil pristojnim organom države članice gostiteljice KNPVP, o svojih ugotovitvah obvestijo pristojne organe matične države članice KNPVP, ki sprejmejo ustrezne ukrepe.

5. Če kljub ukrepom, ki jih sprejmejo pristojni organi matične države članice KNPVP, ali ker se ti ukrepi izkažejo za nezadostne ali ker matična država članica KNPVP ne ukrepa v razumnem roku, KNPVP še naprej deluje na način, ki je jasno v nasprotju z interesi vlagateljev države članice gostiteljice KNPVP, lahko pristojni organi države članice gostiteljice KNPVP sprejmejo posledično katerega koli izmed naslednjih ukrepov:

(a) potem ko obvestijo pristojne organe matične države članice KNPVP, sprejmejo ustrezne ukrepe, ki so potrebni za zaščito vlagateljev, vključno z možnostjo, da se zadevnemu KNPVP prepreči vsakršno nadaljnje trženje njegovih enot premoženja na ozemlju države članice gostiteljice KNPVP, ali

(b) po potrebi o zadevi obvestijo Odbor evropskih regulatorjev trga vrednostnih papirjev.

Komisijo se nemudoma obvesti o vseh ukrepih, sprejetih v skladu s točko (a) prvega pododstavka.

6. Države članice zagotovijo, da je na njihovem ozemlju mogoče vročiti pravne dokumente, potrebne za ukrepe, ki jih država članica gostiteljica KNPVP lahko sprejme v zvezi s KNPVP v skladu z odstavki od 2 do 5.

Člen 109

1. Če na podlagi prostega opravljanja storitev ali z ustanovitvijo podružnic družba za upravljanje deluje v eni ali več držav članic gostiteljic družbe za upravljanje, morajo pristojni organi vseh zadevnih držav članic tesno sodelovati.

Na prošnjo morajo ti organi drug drugemu posredovati informacije o upravljanju in lastništvu teh družb za upravljanje, s čimer lahko olajšajo njihov nadzor, ter vse informacije, ki lahko olajšajo spremljanje teh družb. Organi matične države članice družbe za upravljanje s sodelovanjem zlasti zagotavljajo, da organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje pridobijo podrobne informacije, navedene v členu 21(2).

2. Če izvajanje pooblastil za nadzor matične države članice to zahteva, pristojni organi države članice gostiteljice družbe za upravljanje obvestijo pristojne organe matične države članice družbe za upravljanje o vseh ukrepih, ki jih država članica gostiteljica družbe za upravljanje izvede v skladu s členom 21(5) ali ki vključujejo ukrepe in sankcije, izrečene družbam za upravljanje, ali omejitve dejavnosti družb za upravljanje.

3. Pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje nemudoma sporočijo pristojnim organom matične države članice KNPVP vse težave v zvezi z družbo za upravljanje, ki bi bistveno onemogočile družbo za upravljanje pri opravljanju nalog v povezavi s KNPVP, ter vse kršitve zahtev iz poglavja III.

4. Pristojni organi matične države članice KNPVP nemudoma sporočijo pristojnim organom matične države članice družbe za upravljanje vse težave v zvezi s KNPVP, ki bi bistveno onemogočile družbo za upravljanje pri opravljanju nalog v povezavi s KNPVP ali izpolnjevanju zahtev te direktive, ki sodijo v pristojnost matične države članice KNPVP.

Člen 110

1. Vsaka država članica gostiteljica družbe za upravljanje zagotovi, da v primerih, ko družba za upravljanje, ki je dovoljenje pridobila v drugi državi članici, opravlja dejavnosti na njenem ozemlju prek podružnice, pristojni organi matične države članice družbe za upravljanje lahko, potem ko so obvestili pristojne organe države članice gostiteljice družbe za upravljanje, bodisi sami bodisi s posredovanjem oseb, katerim dajo navodila za ta namen, na samem mestu preverijo informacije, predpisane v členu 109.

2. Odstavek 1 ne vpliva na pravico pristojnih organov države članice gostiteljice družbe za upravljanje, da izvedejo pregled podružnic, ustanovljenih na ozemlju te države članice, na samem mestu, tudi če so razrešeni odgovornosti po tej direktivi.

POGLAVJE XIII

EVROPSKI ODBOR ZA VREDNOSTNE PAPIRJE

Člen 111

Komisija lahko sprejme tehnične spremembe te direktive na naslednjih področjih:

- (a) razjasnitev opredelitev, da se zagotovi enotna uporaba te direktive v vsej Skupnosti, ali
- (b) prilagoditev terminologije in oblikovanje okvira opredelitev v skladu s poznejšimi pravnimi akti o KNPVP in z njimi povezanimi zadevami.

Navedeni ukrepi, ki so namenjeni spremembi nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 112(2).

Člen 112

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje, ustanovljen s Sklepom Komisije 2001/528/ES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ UL L 191, 13.7.2001, str. 45.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

ODDELEK 2

Prehodne in končne določbe

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 115

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 1. julija 2013 predloži poročilo o uporabi te direktive.

POGLAVJE XIV

ODSTOPANJA TER PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 116

ODDELEK 1

Odstopanja

Člen 113

1. Samo za namen danskih KNPVP se pantebreve, izdani na Danskem, štejejo za enakovredne prenosljivim vrednostnim papirjem iz člena 50(1)(b).

2. Z odstopanjem od členov 22(1) in 32(1) lahko pristojni organi dovolijo KNPVP, ki imajo 20. decembra 1985 dva ali več depozitarjev v skladu s svojo nacionalno zakonodajo, da ohranijo to število depozitarjev, če imajo ti organi jamstva, da bodo funkcije, ki se izvajajo po členih 22(3) in 32(3), izvedene v praksi.

3. Z odstopanjem od člena 16 lahko države članice lahko dovolijo družbam za upravljanje, da izdajo prinosniška potrdila, ki predstavljajo imenske vrednostne papirje drugih družb.

Člen 114

1. Investicijska podjetja, kot so opredeljena v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES, ki so pridobila dovoljenje le za upravljanje dejavnosti iz oddelka A(4) in (5) priloge k tej direktivi, lahko v skladu s to direktivo pridobijo dovoljenje za upravljanje KNPVP kot „družbe za upravljanje“. V tem primeru se morajo ta investicijska podjetja odrediti dovoljenju, pridobljenemu v skladu z Direktivo 2004/39/ES.

2. Družbe za upravljanje, ki v skladu z Direktivo 85/611/EGS v svoji matični državi članici že pred 13. februarjem 2004 pridobijo dovoljenje za upravljanje KNPVP, se obravnavajo kot imetniki dovoljenja za namene tega člena, če zakoni te države članice zahtevajo, da morajo za opravljanje teh dejavnosti izpolnjevati pogoje, ki so enaki pogojem iz členov 7 in 8.

1. Države članice do 30. junija 2011 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za usklajitev s členom 1(2) – drugi pododstavek, členom 1(3)(b), točkami (e), (m), (p) in q člena, členom 2(5), členom 4, členom 5(1) do (4), (6) in (7), členom 6(1), členom 2(1), členom 13(1) – uvodno besedilo, členom 13(1)(a), členom 13(1)(i), členom 5, členom 16(1) – drugi pododstavek, členom 16(3), členom 17(1), členom 17(2)(b), členom 7(3) – prvi in tretji pododstavek, členom 17(4) do (7), členom 17(9) – drugi pododstavek, členom 18(1) – uvodno besedilo, členom 18(1)(b), členom 18(2) – tretji do četrti pododstavek, členom 18(3) in (4), členom 19, členom 20, členom 21(2) do (6), (8) in 9), členom 22(1), členom 22(3)(a), členom 22(3)(d), členom 22(3)(e), členom 23(1), (2), (4) in (5), členom 27 – tretji odstavek, členom 29(2), členom 33(2), (4) in (5), členi 37 do 2, členom 43(1) do (5), členi 44 do 49, členom 50(1) – uvodno besedilo, členom 50(3), členom 51(1) – tretji pododstavek, členom 54(3), členom 56(1), členom 56(2) – prvi pododstavek, uvodno besedilo, členi 58 in 59, členom 60(1) do (5), členom 61(1) in (2), členom 62(1) do (3), členom 63, členom 64(1), (2) in (3), členi 65, 66 in 67, členom 68(1) – uvodni del in točka (a), členom 69(1) in (2), členom 70(2) in (3), členi 71, 72, 74, 75(1), (2) in (3), 77 do 82, členom 83(1)(b), členom 83(2)(a) – druga alineja, členom 86, členom 8(1)(b), členom 89(b), členom 90, členi 91 do 94, členi 96 do 100, členom 101(1) do (8), členom 102(2) – drugi pododstavek, členom 102(5), členoma 107 in 108, členom 109(2), (3) in (4), členom 110 in Priloga I. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Navedene ukrepe uporabljajo od 1. julija 2011.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklic na Direktivo 85/611/EGS razlagajo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 117

Direktiva 85/611/EGS, kakor je bila spremenjena z direktivami, navedenimi v delu A Priloge III, se razveljavi od 1. julija 2011, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos direktiv iz dela B Priloge III v nacionalno zakonodajo in njihovo uporabo.

Sklicevanja na razveljavljeno/razveljavljeni/razveljavljene direktivo/direktivi/direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Sklici na izvleček prospekta se štejejo za sklicevanje na ključne podatke za vlagatelje iz člena 78.

Člen 118

1. Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1(1), člen 1(2) – prvi pododstavek, člen 1(3)(a), člen 1(4) do (7), člen 2(1)(a) do (d), člen 2(1)(f) do (l), člen 2(1)(n) in (o), člen 2(2), (3) in (4), člen 2(6) in (7), člen 3, člen (5), člen 6(2), (3) in (4), členi 7 do 11, člen 12(2), člen 13(1)(b) do (h), člen 13(2), člen 14(1), člen 16(2), člen 17(2)(a), (c) in (d), člen 17(3) – drugi pododstavek, člen 17(8) in (9) – prvi pododstavek, člen 18(1) – razen uvodnega besedila in točke (a), člen 18(2) – prvi in drugi pododstavek, člen 21(1) in (7), člen 22(2), člen 22(3)(b) in (c), člen 23(3), člen 24, členi 25 in 26, člen 27 – prvi in drugi odstavek, člen 28, člen 29(1), (3) in (4), členi 30, 31 in 32, člen 33(1) in (3), členi 34, 35 in 36, člen 50(1)(a) do (h), člen 50(2),

člen 51(1) – prvi in drugi pododstavek, člen 51(2) in (3), člen 52, člen 53, člen 54(1) in (2), člen 55, člen 56(2) – prvi pododstavek, točke (a) do (d), člen 56(2) – drugi pododstavek, člen 56(3), člen 57, člen 68(2), člen 69(3) in (4), člen 70(1) in (4), člen 73, člen 76, člen 83(1) – razen 83(1)(b), člen 83(2)(a) – razen druge alineje, členi 84, 85 in 87, člen 88(1) – razen 88(1)(b), člen 8(2), člen 89 – razen 89(b), člen 102(1), člen 102(2) – prvi pododstavek, člen 102(3) in (4), členi 103 do 106, člen 109(1), členi 111, 112, 113 in 117 in priloge II, III in IV se uporabljajo od 1. julija 2011.

2. Države članice zagotovijo, da KNPVP nadomestijo svoje izvlečke prospektov, pripravljene v skladu z določbami Direktive 85/611/EGS, pri čemer so ključni podatki za vlagatelje pripravljene v skladu s členom 78, in sicer takoj, ko je mogoče, in najpozneje v 12 mesecih po datumu, ko poteče rok za uvedbo vseh izvedbenih ukrepov v nacionalne zakonodaje iz člena 78(7). V tem obdobju pristojni organi države članice gostiteljice KNPVP, ki se tržijo na ozemlju teh držav članic, še naprej sprejemajo izvleček prospekta.

Člen 119

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 13. julija 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
H.-G. PÖTTERING

Za Svet
Predsednik
E. ERLANDSSON

PRILOGA I

SEZNAM A

1. Podatki o splošnem skladu	1. Podatki o družbi za upravljanje, vključno z navedbo, ali je družba za upravljanje ustanovljena v državi članici, ki ni matična država članica KNPVP	1. Podatki o investicijski družbi.
1.1 Naziv	1.1 Ime ali naziv, pravna oblika, registrirani sedež in sedež, če je drugačen od registriranega sedeža.	1.1 Ime ali naziv, pravna oblika, registrirani sedež in sedež, če je drugačen od registriranega sedeža.
1.2 Datum oblikovanja splošnega sklada. Navedba trajanja, če je omejena.	1.2 Datum ustanovitve družbe. Navedba trajanja, če je omejena.	1.2 Datum ustanovitve družbe. Navedba trajanja, če je omejena.
	1.3 Če družba upravlja druge splošne sklade, navedba teh skladov.	1.3 Če ima investicijska družba različne ločene naložbene oddelke, navedba oddelkov.
1.4 Navedba mesta, kjer je mogoče dobiti pravila upravljanja sklada, če niso priložena, in periodična poročila.		1.4 Navedba mesta, kjer je mogoče dobiti ustanovne listine, če niso priložene, in periodična poročila.
1.5 Kratek opis davčnega sistema, ki velja za splošni sklad, namenjen imetnikom enot premoženja. Podrobnosti o tem, ali se davki odtegnejo pred izplačilom prihodka iz naložb sklada in kapitalskih dobičkov, ki jih splošni sklad izplača imetnikom enot.		1.5 Kratek opis davčnega sistema, ki velja za družbo, namenjen imetnikom enot premoženja. Podrobnosti o tem, ali se davki odtegnejo pred izplačilom prihodka iz naložb in kapitalskih dobičkov, ki jih družba izplača imetnikom enot.
1.6 Datumi obračuna in razdelitve.		1.6 Datumi obračuna in razdelitve.
1.7 Imena oseb, odgovornih za revizijo računovodskih informacij iz člena 73.		1.7 Imena oseb, odgovornih za revizijo računovodskih informacij iz člena 73.
	1.8 Imena in položaji članov administrativnih, upravnih in nadzornih teles. Podrobnosti o njihovih glavnih dejavnostih zunaj družbe, če so za družbo pomembne.	1.8 Imena in položaji članov administrativnih, upravnih in nadzornih teles. Podrobnosti o njihovih glavnih dejavnostih zunaj družbe, če so za družbo pomembne.
	1.9 Znesek vpisanega kapitala z navedbo vplačanega kapitala.	1.9 Kapital.

1.10 Podrobnosti o vrstah in glavnih lastnostih enot premoženja in zlasti: — narava pravice (stvarna, osebna ali druga), ki jo predstavlja enota, — originalni vrednostni papirji ali potrdila, ki dokazujejo upravičenost; vpis v register ali na račun, — lastnosti enot: imenske ali prinosniške. Navedba vseh morebitnih denominacij; — navedba glasovalnih pravic imetnikov enot, če obstajajo, — okoliščine, v katerih se lahko začne postopek prenehanja splošnega sklada in začetek likvidacije, zlasti v zvezi s pravicami imetnikov enot.		1.10 Podrobnosti o vrstah in glavnih lastnostih enot premoženja in zlasti: — originalni vrednostni papirji ali potrdila, ki dokazujejo upravičenost; vpis v register ali na račun, — lastnosti enot: imenske ali prinosniške. Navedba vseh morebitnih denominacij; — navedba glasovalnih pravic imetnikov enot, če obstajajo, — okoliščine, v katerih se lahko začne postopek prenehanja investicijske družbe in začetek likvidacije, zlasti v zvezi s pravicami imetnikov enot.
1.11 Kjer je primerno, navedba borz ali trgov, na katerih enote kotirajo ali se z njimi trguje.		1.11 Kjer je primerno, navedba borz ali trgov, na katerih enote kotirajo ali se z njimi trguje.
1.12 Postopki in pogoji izdaje in prodaje enot.		1.12 Postopki in pogoji izdaje in prodaje enot.
1.13 Postopki in pogoji za ponovni odkup ali izplačilo enot in okoliščine, v katerih se lahko ponovni odkup ali izplačevanje začasno prekine.		1.13 Postopki in pogoji za ponovni odkup ali izplačilo enot in okoliščine, v katerih se lahko ponovni odkup ali izplačevanje začasno prekine. Če ima investicijska družba različne naložbene oddelke, informacije o tem, kako imetnik enot premoženja lahko preide iz enega oddelka v drug oddelek, in stroški prehoda.
1.14 Opis pravil za določitev in uporabo prihodka.		1.14 Opis pravil za določitev in uporabo prihodka.
1.15 Opis naložbenih ciljev splošnega sklada, vključno s finančnimi cilji (npr. rast kapitala ali prihodka), naložbena politika (npr. vlaganje na določenem zemljepisnem področju ali industrijskem sektorju), vse omejitve te naložbene politike in navedba vseh tehnik in instrumentov ali odobrenega obsega zadolževanja, ki se lahko uporabljajo pri upravljanju splošnega sklada.		1.15 Opis naložbenih ciljev družbe, vključno s finančnimi cilji (npr. rast kapitala ali prihodka), naložbena politika (npr. vlaganje na določenem zemljepisnem področju ali industrijskem sektorju), vse omejitve te naložbene politike in navedba vseh tehnik in instrumentov ali odobrenega obsega zadolževanja ki se lahko uporabljajo pri upravljanju družbe.

1.16 Pravila vrednotenja sredstev.		1.16 Pravila vrednotenja sredstev.
1.17 Določitev vrednosti enote ob izdaji, prodaji in vrednosti ponovnega odkupa ali izplačila, zlasti:		1.17 Določitev vrednosti enote ob izdaji, prodaji in vrednosti ponovnega odkupa ali izplačila, zlasti:
— metoda in pogostost izračuna teh vrednosti,		— metoda in pogostost izračuna teh vrednosti,
— podatki o stroških v zvezi s prodajo ali izdajo in ponovnim odkupom ali izplačilom enot,		— podatki o stroških v zvezi s prodajo ali izdajo in ponovnim odkupom ali izplačilom enot,
— način, mesta in pogostost objave teh vrednosti.		— način, mesta in pogostost objave teh vrednosti ⁽¹⁾ .
1.18 Podatki o načinu, znesku in izračunu plačila splošnega sklada družbi za upravljanje, depozitarju ali tretjim osebam in povračilo stroškov družbi za upravljanje, depozitarju ali tretjim strankam.		1.18 Podatki o načinu, znesku in izračunu plačila družbe direktorjem in članom administrativnih, upravnih in nadzornih teles, depozitarju ali tretjim osebam in povračilo stroškov direktorjem, depozitarju ali tretjim strankam s strani družbe.

⁽¹⁾ Investicijske družbe v smislu člena 32(5) te direktive navedejo tudi:

- metodo in pogostost izračuna čiste vrednosti sredstev na enoto premoženja,
- način, mesto in pogostost objave te vrednosti,
- podatke o vzajemnem skladu ceno na borzi v državi trženja, ki določa ceno transakcij, izvedenih zunaj borz v tej državi.

2. Podatki o depozitarju:

2.1 ime ali naziv, pravno obliko, registrirani sedež in sedež, če je drugačen od registriranega sedeža;

2.2 glavno dejavnost.

3. Podatki o svetovalnih družbah in zunanjih naložbenih svetovalcih, ki svetujejo po pogodbi, ki se plačajo iz sredstev KNPVP:

3.1 ime ali naziv družbe ali ime svetovalca;

3.2 bistvene določbe pogodbe z družbo za upravljanje ali investicijsko družbo, ki so lahko pomembne za imetnike enot premoženja, brez tistih, ki se nanašajo na plačila;

3.3 druge pomembne dejavnosti.

4. Podatki o dogovorih za izplačila imetnikom enot, o ponovnem odkupu ali izplačilu enot in razpoložljivosti podatkov o KNPVP. Ti podatki se morajo v vsakem primeru zagotoviti v državi članici, v kateri je KNPVP ustanovljen. Če se enote tržijo v drugi državi članici, se taki podatki poleg tega zagotovijo tudi za to državo članico v tam objavljenem prospektu.

5. Druge naložbene informacije:

5.1 podatki o preteklem poslovanju KNPVP (kjer je mogoče) – te informacije so lahko vključene v prospekt ali so njegov sestavni del v obliki priloge;

5.2 profil tipičnega vlagatelja, ki so mu namenjena KNPVP.

6. Ekonomske informacije:

6.1 Morebitni stroški ali pristojbine, ki niso bremenitve iz točke 1.17, pri čemer se prikaže razlikovalno tiste, ki jih mora plačati imetnik enot premoženja, ter tiste, ki se plačajo iz KNPVP.

SEZNAM B

Podatki, ki naj jih vključujejo periodična poročila

I. *Bilanca stanja*

- prenosljivi vrednostni papirji,
- dobroimetja na banki,
- druga sredstva,
- sredstva skupaj,
- obveznosti,
- čista vrednost sredstev.

II. *Število enot v obtoku*

III. *Čista vrednost sredstev na enoto*

IV. *Portfelj, z razlikovanjem med:*

- (a) prenosljivimi vrednostnimi papirji, ki kotirajo na borzi;
- (b) prenosljivimi vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na drugem reguliranem trgu;
- (c) nedavno izdanimi prenosljivimi vrednostnimi papirji, navedenimi v členu 50(1)(d);
- (d) drugimi prenosljivimi vrednostnimi papirji, navedenimi v členu 50(2)(a);

in analiziran v skladu z najprimernejšimi kriteriji z vidika naložbene politike KNPVP (npr. v skladu z ekonomskim, zemljepisnim in valutnim kriterijem) kot odstotek čistega premoženja; za vsako od zgornjih naložb se navede razmerje do skupnega premoženja KNPVP.

Izkaz sprememb v sestavi portfelja v referenčnem obdobju.

V. *Poročilo o razvoju sredstev KNPVP v referenčnem obdobju, ki vključuje:*

- prihodek od naložb,
- druge prihodke,
- odhodke v zvezi z upravljanjem,
- odhodke v zvezi z depozitarjem,
- druge odhodke in davke,
- čisti dobiček,

- razdelitev in ponovno vloženi prihodek,
- vplačani investicijski kuponi,
- prevrednotenje in podvrednotenje naložb,
- vse druge spremembe, ki vplivajo na sredstva in obveznosti KNPVP,
- transakcijske stroške, in sicer stroške, ki jih ima KNPVP v povezavi s transakcijami v portfelju.

VI. *Primerjalna tabela, ki zajema zadnja tri finančna leta in vključuje za vsako finančno leto ob koncu finančnega leta:*

- skupno čisto vrednost sredstev,
- čisto vrednost sredstev na enoto.

VII. *Podrobnosti o končnem znesku obveznosti, po vrstah transakcij v smislu člena 51, ki jih je izvedel KNPVP v referenčnem obdobju.*

PRILOGA II

Naloge, zajete v dejavnost upravljanja skupnega premoženja:

- Upravljanje naložb.
 - Upravne naloge:
 - (a) pravne in računovodske storitve za upravljanje sklada;
 - (b) poizvedbe strank;
 - (c) vrednotenje in oblikovanje cen (vključno z davčnimi povračili);
 - (d) spremljanje usklajenosti z zakonodajo;
 - (e) vodenje registra imetnikov enot premoženja;
 - (f) razdelitev prihodka;
 - (g) izdaja in odkup enot premoženja;
 - (h) izpolnitev pogodbenih obveznosti (vključno z odpremo potrdil);
 - (i) vodenje evidence.
 - Trženje.
-

PRILOGA III

DEL A

Razveljavljena direktiva s seznamom njenih zaporednih sprememb**(iz člena 117)**

Direktiva Sveta 85/611/EGS
(UL L 375, 31.12.1985, str. 3)

Direktiva Sveta 88/220/EGS
(UL L 100, 19.4.1988, str. 31)

Direktiva 95/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 168, 18.7.1995, str. 7) samo člen 1, četrta alineja, člen 4(7) in člen 5, peta alineja

Direktiva 2000/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 290, 17.11.2000, str. 27) samo člen 1

Direktiva 2001/107/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 41, 13.2.2002, str. 20)

Direktiva 2001/108/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 41, 13.2.2002, str. 35)

Direktiva 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 145, 30.4.2004, str. 1) samo člen 66

Direktiva 2005/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 79, 24.3.2005, str. 9) samo člen 9

Direktiva 2008/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta
(UL L 76, 19.3.2008, str. 42)

DEL B

Roki za prenos v nacionalno pravo in začetek uporabe**(iz člena 117)**

Direktiva	Rok za prenos	Datum začetka uporabe
85/611/EGS	1. oktober 1989	—
88/220/EGS	1. oktober 1989	—
95/26/ES	18. julij 1996	—
2000/64/ES	17. november 2002	—
2001/107/ES	13. avgust 2003	13. februar 2004
2001/108/ES	13. avgust 2003	13. februar 2004
2004/39/ES	—	30. april 2006
2005/1/ES	13. maj 2005	—

PRILOGA IV

Korelacijska tabela

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2), uvodni stavek	Člen 1(2), uvodni stavek
Člen 1(2), prva in druga alineja	Člen 1(2)(a) in (b)
—	Člen 1(2), drugi pododstavek
Člen 1(3), prvi pododstavek	Člen 1(3), prvi pododstavek
Člen 1(3), drugi pododstavek	Člen 1(3), drugi pododstavek, točka (a)
—	Člen 1(3), drugi pododstavek, točka (b)
Člen 1(4) do (7)	Člen 1(4) do (7)
Člen 1(8), uvodni stavek	Člen 2(1)(n), uvodni stavek
Člen 1(8), prva, druga in tretja alineja	Člen 2(1)(n), točke (i), (ii) in (iii)
Člen 1(8), zadnji stavek	Člen 2(7)
Člen 1(9)	Člen 2(1)(o)
Člen 1a, uvodni stavek	Člen 2(1), uvodni stavek
Člen 1a, točka 1	Člen 2(1)(a)
Člen 1a, točka 2, prvi del stavka	Člen 2(1)(b)
Člen 1a, točka 2, drugi del stavka	Člen 2(2)
Člen 1a, točke 3 do 5	Člen 2(1)(c) do (e)
Člen 1a, točka 6	Člen 2(1)(f)
Člen 1a, točka 7, prvi del stavka	Člen 2(1)(g)
Člen 1a, točka 7, drugi del stavka	Člen 2(3)
Člen 1a, točke 8 do 9	Člen 2(1)(h) do (i)
Člen 1a, točka 10, prvi pododstavek	Člen 2(1)(j)
Člen 1a, točka 10, drugi pododstavek	Člen 2(5)
Člen 1a, točka 11	—
Člen 1a, točki 12 in 13, prvi stavek	Člen 2(1)(i) in (ii)
Člen 1a, točka 13, drugi stavek	Člen 2(4)(a)
Člen 1a, točki 14 in 15, prvi stavek	Člen 2(1)(k) in (l)
Člen 1a, točka 15, drugi stavek	Člen 2(6)
—	Člen 2(1)(m)
Člen 2(1), uvodni stavek	Člen 3, uvodni stavek
Člen 2(1), prva, druga, tretja in četrta alineja	Člen 3(a), (b), (c) in (d)
Člen 2(2)	—
Člen 3	Člen 4
Člen 4(1) in (2)	Člen 5(1) in (2)
—	Člen 5(3)
Člen 4(3), prvi pododstavek	Člen 5(4), prvi pododstavek, točki (a) in (b)
—	Člen 5(4), drugi pododstavek
Člen 4(3), drugi pododstavek	Člen 5(4), tretji pododstavek
Člen 4(3), tretji pododstavek	Člen 5(4), četrti pododstavek
Člen 4(3a)	Člen 5(5)
Člen 4(4)	Člen 5(6)

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
—	Člen 5(7)
Člen 5(1) in (2)	Člen 6(1) in (2)
Člen 5(3), prvi pododstavek, uvodni stavek	Člen 6(3), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 5(3), prvi pododstavek, točka (a)	Člen 6(3), prvi pododstavek, točka (a)
Člen 5(3), prvi pododstavek, točka (b), uvodni stavek	Člen 6(3), prvi pododstavek, točka (b), uvodni stavek
Člen 5(3), prvi pododstavek, točka (b), prva in druga alinea	Člen 6(3), prvi pododstavek, točka (b)(i) in (ii)
Člen 5(3), drugi pododstavek	Člen 6(3), drugi pododstavek
Člen 5(4)	Člen 6(4)
Člen 5a(1), uvodni stavek	Člen 7(1), uvodni stavek
Člen 5a(1)(a), uvodni stavek	Člen 7(1)(a), uvodni stavek
Člen 5a(1)(a), prva alinea	Člen 7(1)(a)(i)
Člen 5a(1)(a), druga alinea, uvodni stavek	Člen 7(1)(a)(ii), uvodni stavek
Člen 5a(1)(a), druga alinea, točke (i), (ii) in (iii)	Člen 7(1)(a)(ii), prva, druga in tretja alinea
Člen 5a(1)(a), tretja in četrta alinea	Člen 7(1)(a)(iii)
Člen 5a(1)(a), peta alinea	—
Člen 5a(1)(b) do (d)	Člen 7(1)(b) do (d)
Člen 5a(2) do (5)	Člen 7(2) do (5)
Člen 5b	Člen 8
Člen 5c	Člen 9
Člen 5d	Člen 10
Člen 5e	Člen 11
Člen 5f(1), prvi pododstavek	Člen 12(1), prvi pododstavek
Člen 5f(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 12(1), drugi pododstavek, točka (a)
Člen 5f(1), drugi pododstavek, točka (b), prvi stavek	Člen 12(1), drugi pododstavek, točka (b)
Člen 5f(1), drugi pododstavek, točka (b), zadnji stavek	—
Člen 5f(2), uvodni stavek	Člen 12(2), uvodni stavek
Člen 5f(2), prva in druga alinea	Člen 12(2)(a) in (b)
—	Člen 12(3)
Člen 5g	Člen 13
Člen 5h	Člen 14(1)
—	Člen 14(2)
—	Člen 15
Člen 6(1)	Člen 16(1), prvi pododstavek
—	Člen 16(1), drugi pododstavek
Člen 6(2)	Člen 16(2)
—	Člen 16(3)
Člen 6a(1)	Člen 17(1)
Člen 6a(2)	Člen 17(2)
Člen 6a(3)	Člen 17(3), prvi in drugi pododstavek
—	Člen 17(3), tretji pododstavek
—	Člen 17(4) do (5)
Člen 6a(4) do (6)	Člen 17(6) do 8

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
Člen 6a(7)	Člen 17(9), prvi pododstavek
—	Člen 17(9), drugi pododstavek
Člen 6b(1)	Člen 18(1)
Člen 6b(2)	Člen 18(2), prvi in drugi pododstavek
—	Člen 18(2), tretji pododstavek
Člen 6b(3), prvi pododstavek	Člen 18(2), četrti pododstavek
Člen 6b(3), drugi pododstavek	—
—	Člen 18(3)
Člen 6b(4)	Člen 18(4)
Člen 6b(5)	—
—	Člena 19 do 20
Člen 6c(1)	Člen 21(1)
Člen 6c(2), prvi pododstavek	—
Člen 6c(2), drugi pododstavek	Člen 21(2), prvi in drugi pododstavek
—	Člen 21(2), tretji pododstavek
Člen 6c(3) do (5)	Člen 21(3) do (5)
Člen 6c(6)	—
Člen 6c(7) do 10	Člen 21(6) do (9)
Člen 7	Člen 22
Člen 8	Člen 23(1) do (3)
—	Člen 23(4) do (6)
Člen 9	Člen 24
Člen 10	Člen 25
Člen 11	Člen 26
Člen 12	Člen 27, prvi in drugi pododstavek
—	Člen 27, tretji pododstavek
Člen 13	Člen 28
Člen 13a(1), prvi pododstavek	Člen 29(1), prvi pododstavek
Člen 13a(1), drugi pododstavek, uvodni stavek	Člen 29(1), drugi pododstavek, uvodni stavek
Člen 13a(1), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alineja	Člen 29(1), drugi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 13a(1), tretji in četrti pododstavek	Člen 29(1), tretji in četrti pododstavek
Člen 13a(2), (3) in (4)	Člen 29(2), (3) in (4)
Člen 13b	Člen 30
Člen 13c	Člen 31
Člen 14	Člen 32
Člen 15	Člen 33(1) do (3)
—	Člen 33(4) do (6)
Člen 16	Člen 34
Člen 17	Člen 35
Člen 18	Člen 36
—	Členi 37 do 49
Člen 19(1), uvodni stavek	Člen 50(1), uvodni stavek
Člen 19(1)(a) do (c)	Člen 50(1)(a) do (c)
Člen 19(1)(d), uvodno besedilo	Člen 50(1)(d), uvodno besedilo

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
Člen 19(1)(d), prva in druga alineja	Člen 50(1)(d)(i) in (ii)
Člen 19(1)(e), uvodni stavek	Člen 50(1)(e), uvodni stavek
Člen 19(1)(e), prva, druga, tretja in četrta alineja	Člen 50(1)(e)(i), (ii), (iii) in (iv)
Člen 19(1)(f)	Člen 50(1)(f)
Člen 19(1)(g), uvodni stavek	Člen 50(1)(g), uvodni stavek
Člen 19(1)(g), prva, druga in tretja alineja	Člen 50(1)(g)(i), (ii) in (iii)
Člen 19(1)(h), uvodni stavek	Člen 50(1)(h), uvodni stavek
Člen 19(1)(h), prva, druga, tretja in četrta alineja	Člen 50(1)(h)(i), (ii), (iii) in (iv)
Člen 19(2), uvodna beseda	Člen 50(2), uvodna beseda
Člen 19(2)(a)	Člen 50(2)(a)
Člen 19(2)(c)	Člen 50(2)(b)
Člen 19(2)(d)	Člen 50(2), drugi pododstavek
Člen 19(4)	Člen 50(3)
Člen 21(1) do (3)	Člen 51(1) do (3)
Člen 21(4)	—
—	Člen 51(4)
Člen 22(1), prvi pododstavek	Člen 52(1), prvi pododstavek
Člen 22(1), drugi pododstavek, uvodni stavek	Člen 52(1), drugi pododstavek, uvodni stavek
Člen 22(1), drugi pododstavek, prva in druga alineja	Člen 52(1), drugi pododstavek, točki (a) in (b)
Člen 22(2), prvi pododstavek	Člen 52(2), prvi pododstavek
Člen 22(2), drugi pododstavek, uvodni stavek	Člen 52(2), drugi pododstavek, uvodni stavek
Člen 22(2), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alineja	Člen 52(2), drugi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 22(3) do (5)	Člen 52(3) do (5)
Člen 22a(1), uvodni stavek	Člen 53(1), uvodni stavek
Člen 22a(1), prva, druga in tretja alineja	Člen 53(1)(a), (b) in (c)
Člen 22a(2)	Člen 53(2)
Člen 23	Člen 54
Člen 24	Člen 55
Člen 24a	Člen 70
Člen 25(1)	Člen 56(1)
Člen 25(2), prvi pododstavek, uvodni stavek	Člen 56(2), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 25(2), prvi pododstavek, prva, druga, tretja in četrta alineja	Člen 56(2) prvi pododstavek, točke (a), (b), (c) in (d)
Člen 25(2), drugi pododstavek	Člen 56(2), drugi pododstavek
Člen 25(3)	Člen 56(3)
Člen 26	Člen 57
—	Členi 58 do 67
Člen 27(1), uvodni stavek	Člen 68(1), uvodni stavek
Člen 27(1), prva alineja	—
Člen 27(1), druga, tretja in četrta alineja	Člen 68(1)(a), (b), (c)

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
Člen 27(2), uvodni stavek	Člen 68(2), uvodni stavek
Člen 27(2), prva in druga alineja	Člen 68(2)(a) in (b)
Člen 28(1) in (2)	Člen 69(1) in 2
Člen 28(3) in (4)	—
Člen 28(5) in (6)	Člen 69(3) in (4)
Člen 29	Člen 71
Člen 30	Člen 72
Člen 31	Člen 73
Člen 32	Člen 74
Člen 33(1) prvi pododstavek	—
Člen 33(1) drugi pododstavek	Člen 75(1)
Člen 33(2)	Člen 75(1)
Člen 33(3)	Člen 75(3)
—	Člen 75(4)
Člen 34	Člen 76
Člen 35	Člen 77
—	Členi 78 do 82
Člen 36(1), prvi pododstavek, uvodna beseda	Člen 83(1), prvi pododstavek, uvodna beseda
Člen 36(1), prvi pododstavek, prva in druga alineja	Člen 83(1), prvi pododstavek, točki (a) in (b)
Člen 36(1), prvi pododstavek, zadnje besede	Člen 83(1), prvi pododstavek, zadnje besede
Člen 36(1), drugi pododstavek	Člen 83(1), drugi pododstavek
Člen 36(2)	Člen 83(2)
Člen 37	Člen 84
Člen 38	Člen 85
Člen 39	Člen 86
Člen 40	Člen 87
Člen 41(1), uvodni stavek	Člen 88(1), uvodni stavek
Člen 41(1), prva in druga alineja	Člen 88(1)(a) in (b)
Člen 41(1), zadnji stavek	Člen 88(1), uvodni stavek
Člen 41(2)	Člen 88(2)
Člen 42, uvodna beseda	Člen 89, uvodni stavek
Člen 42, prva in druga alineja	Člen 84, točki (a) in (b)
Člen 42, zadnji stavek	Člen 89, uvodni stavek
Člen 43	Člen 90
Člen 44(1) do (3)	—
—	Člen 91(1) do (4)
Člen 45	Člen 92
Člen 46, prvi odstavek, uvodni stavek	Člen 93(1), prvi pododstavek
—	Člen 93(1), drugi pododstavek
Člen 46, prvi odstavek, prva alineja	—
Člen 46, prvi odstavek, tretja in četrta alineja	Člen 93(2)(a)
Člen 46, prvi odstavek, peta alineja	—
Člen 46, drugi odstavek	—
—	Člen 93(2)(b)

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
—	Člen 93(3) do (8)
Člen 47	Člen 94
—	Člen 95
Člen 48	Člen 96
Člen 49(1) do (3)	Člen 97(1) do (3)
Člen 49(4)	—
—	Člen 98 do 100
Člen 50(1)	Člen 101(1)
—	Člen 101(2) do (9)
Člen 50(2) do (4)	Člen 102(1) do (3)
Člen 50(5), uvodni stavek	Člen 102(4), uvodni stavek
Člen 50(5), prva, druga, tretja in četrta alineja	Člen 102(4)(a), (b), (c) in (d)
Člen 50(6), uvodni stavek in (a) in (b)	Člen 102(5), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 50(6)(b), prva, druga in tretja alineja	Člen 102(5), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 50(6)(b), zadnji stavek	Člen 102(5), drugi in tretji pododstavek
Člen 50(7), prvi pododstavek, uvodni stavek	Člen 103(1), uvodni stavek
Člen 50(7), prvi pododstavek, prva in druga alineja	Člen 103(1)(a) in (b)
Člen 50(7), drugi pododstavek, uvodni stavek	Člen 103(2), uvodni stavek
Člen 50(7), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alineja	Člen 103(2)(a), (b) in (c)
Člen 50(7), tretji pododstavek	Člen 103(3)
Člen 50(8), prvi pododstavek	Člen 103(4)
Člen 50(8), drugi pododstavek, uvodni stavek	Člen 103(5), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 50(8), drugi pododstavek, prva, druga in tretja alineja	Člen 103(5), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 50(8), tretji pododstavek	Člen 103(6)
Člen 50(8), četrty pododstavek	Člen 103(5), pododstavek 2
Člen 50(8), peti pododstavek	Člen 103(7)
Člen 50(8), šesti pododstavek	—
Člen 50(9) do (11)	Člen 104(1) do (3)
—	Člen 105
Člen 50a(1), uvodni stavek	Člen 106(1), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 50a(1)(a), uvodni stavek	Člen 106(1), prvi pododstavek, uvodni stavek
Člen 50a(1)(a), prva, druga in tretja alineja	Člen 106(1), prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c)
Člen 50a(1)(b)	Člen 106(1), drugi pododstavek
Člen 50a(2)	Člen 106(2)
Člen 51(1) in (2)	Člen 107(1) in (2)
—	Člen 107(3)
Člen 52(1)	Člen 108(1), prvi pododstavek
Člen 52(2)	Člen 108(1), drugi pododstavek
Člen 52(3)	Člen 108(2)
—	Člen 108(3) do (6)
Člen 52a	Člen 109(1) in (2)

Direktiva 85/611/EGS	Ta direktiva
—	Člen 109(3) in (4)
Člen 52b(1)	Člen 110(1)
Člen 52b(2)	—
Člen 52b(3)	Člen 110(2)
Člen 53a	Člen 111
Člen 53b(1)	Člen 112(1)
Člen 53b(2)	Člen 112(2)
—	Člen 112(3)
Člen 54	Člen 113(1)
Člen 55	Člen 113(2)
Člen 56(1)	Člen 113(3)
Člen 56(2)	—
Člen 57	—
—	Člen 114
Člen 58	Člen 116(2)
—	Člen 115
—	Člen 116(1)
—	Člena 117 in 118
Člen 59	Člen 119
Priloga I, razpored A in B	Priloga I, seznama A in B
Priloga I, razpored C	—
Priloga II	Priloga II
—	Priloga III
—	Priloga IV

DIREKTIVA 2009/111/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 16. septembra 2009****o spremembi direktiv 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES glede bank, ki so odvisne od centralnih institucij, nekaterih postavk lastnih sredstev, velikih izpostavljenosti, nadzornih režimov in kriznega upravljanja****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 47(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s sklepi Evropskega sveta in Sveta ECOFIN ter mednarodnimi pobudami, kot je nedavno srečanje na vrhu skupine držav G20 2. aprila 2009, je ta direktiva prvi pomemben korak na poti k obravnavanju pomanjkljivosti, ki jih je razkrila finančna kriza, sledile pa bodo tudi pobude, ki jih je napovedala in opredelila Komisija v svojem sporočilu z dne 4. marca 2009 z naslovom „Spodbujanje okrevanja evropskega gospodarstva“.
- (2) Člen 3 Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ⁽⁴⁾ državam članicam dovoljuje, da predvidijo posebne režime bonitetnega nadzora za kreditne institucije, ki so od 15. decembra 1977 stalno odvisne od centralnega organa, pod pogojem, da so bili ti režimi v nacionalno zakonodajo uvedeni najpozneje 15. decembra 1979. Ti roki državam članicam, zlasti tistim, ki so k Evropski uniji pristopile od leta 1980,

preprečujejo uvedbo ali ohranjanje takšnih posebnih režimov bonitetnega nadzora za podobno odvisne kreditne institucije, ki so ustanovljene na njihovih ozemljih. Zato je primerno odpraviti roke, določene v členu 3 navedene direktive, da se zagotovi enake konkurenčne pogoje med kreditnimi institucijami v državah članicah. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral zagotoviti smernice, da bi se v zvezi s tem spodbujala konvergenca nadzornih praks.

- (3) Hibridni instrumenti kapitala imajo pomembno vlogo pri rednem upravljanju kreditnih institucij s kapitalom. Ti instrumenti kreditnim institucijam omogočajo doseči raznovrstno strukturo kapitala in dostop do veliko različnih finančnih vlagateljev. Baselski odbor za bančni nadzor je 28. oktobra 1998 sprejel sporazum o merilih primernosti in omejitvah za vključitev nekaterih vrst hibridnih instrumentov kapitala v temeljna lastna sredstva kreditnih institucij.

- (4) Zato je pomembno, da se za te hibridne instrumente kapitala določijo merila, na podlagi katerih so primerni za vključitev v temeljna lastna sredstva kreditnih institucij, in da se določbe Direktive 2006/48/ES uskladijo z navedenim sporazumom. Spremembe Priloge XII k Direktivi 2006/48/ES izhajajo neposredno iz določitve navedenih meril. Temeljna lastna sredstva iz člena 57(a) Direktive 2006/48/ES bi morala zajemati vse instrumente, ki v skladu z nacionalno zakonodajo veljajo za lastniški kapital, so enakovredni navadnim delnicam v likvidaciji in v celoti pokrivajo izgube v času rednega poslovanja enako kot navadne delnice. Možno je, da ti instrumenti vključujejo instrumente, ki zagotavljajo prednostne pravice za izplačila dividend na nekumulativni podlagi, če so zajeti v členu 22 Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ⁽⁵⁾, so enakovredni navadnim delnicam v likvidaciji in v celoti pokrivajo izgube v času rednega poslovanja kot navadne delnice. Temeljna lastna sredstva iz člena 57(a) Direktive 2006/48/ES bi morala vključevati tudi vse druge instrumente kreditnih institucij, ki so skladni z določbami njihovega statuta, pri čemer se upošteva posebni status vzajemnih družb, zadrug in podobnih institucij, in ki so enaki navadnim delnicam v smislu kvalitete kapitala, zlasti glede pokrivanja izgub. Instrumenti, ki niso enaki navadnim delnicam v likvidaciji ali ne pokrivajo izgub

⁽¹⁾ Mnenje z dne 24. marca 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 93, 22.4.2009, str. 3.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. maja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

⁽⁴⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 372, 31.12.1986, str. 1.

- v času rednega poslovanja enako kot navadne delnice, bi morali biti vključeni v skupino hibridov iz člena 57(ca) Direktive 2006/48/ES.
- (5) Da bi se izognili motnjam trga in zagotovili kontinuiteto splošnih ravni lastnih sredstev, je primerno predvideti posebne prehodne ureditve za nov režim o instrumentih kapitala. Ko bo zagotovljeno okrevanje, bi bilo treba nadalje okrepiti kakovost temeljnih lastnih sredstev. Komisija bi morala v zvezi s tem Evropskemu parlamentu in Svetu poročati skupaj z ustreznimi predlogi najpozneje do 31. decembra 2011.
- (6) Za okrepitev okvira kriznega upravljanja Skupnosti je bistveno, da pristojni organi učinkovito usklajujejo svoje ukrepe z drugimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami, med drugim s ciljem zmanjševanja sistemskega tveganja. Zaradi krepitve učinkovitosti bonitetnega nadzora bančne skupine na konsolidirani osnovi bi bilo treba nadzorniške dejavnosti bolj učinkovito usklajevati. Zato bi bilo treba ustanoviti kolegije nadzornikov. Ustanovitev kolegijev nadzornikov ne bi smela vplivati na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz Direktive 2006/48/ES. Ustanovitev kolegijev nadzornikov bi morala biti instrument za močnejše sodelovanje, s katerim se pristojni organi sporazumejo o ključnih nadzornih nalogah. Kolegiji nadzornikov bi morali olajšati obravnavo nadzora, ki poteka, in izrednih razmer. Konsolidacijski nadzornik bi moral imeti možnost, da se v povezavi z drugimi člani kolegija odloči, da bo organiziral srečanja ali delavnice, ki niso v splošnem interesu, ter tako po potrebi racionalizira prisotnost.
- (7) Mandati pristojnih organov bi morali ustrezno upoštevati razsežnost Skupnosti. Pristojni organi bi zato morali ustrezno upoštevati učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah. Odvisno od nacionalne zakonodaje bi se moralo to načelo obravnavati kot širši cilj za spodbujanje finančne stabilnosti v Evropski uniji in od pristojnih organov ne bi smelo zakonsko zahtevati, da dosežejo določen rezultat.
- (8) Pristojni organi bi morali imeti možnost sodelovati v kolegijih, ustanovljenih za nadzor kreditnih institucij z nadrejeno institucijo v tretji državi. Odbor evropskih bančnih nadzornikov bi moral po potrebi zagotoviti smernice in priporočila, da se poveča konvergenca nadzornih praks v skladu z Direktivo 2006/48/ES. Da ne bi prihajalo do neskladij in regulativne arbitraže zaradi različnih pristopov in pravil, ki jih uporabljajo posamezni kolegiji, in zaradi lastnega preudarka države članice, bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripraviti smernice za postopke in pravilnike za delovanje kolegijev.
- (9) Člen 129(3) Direktive 2006/48/ES ne bi smel spreminjati razporeditve odgovornosti med pristojnimi nadzornimi organi na konsolidirani, podkonsolidirani in individualni osnovi.
- (10) Pomanjkanje informacij med matičnimi pristojnimi organi in pristojnimi organi gostitelji se lahko izkaže za škodljivo za finančno stabilnost v državah članicah gostiteljicah. Zato bi bilo treba okrepiti pravice nadzornikov gostiteljev glede informacij, zlasti v krizi pomembnih podružnic. S tem namenom bi bilo treba opredeliti pojem pomembne podružnice. Pristojni organi bi morali posredovati informacije, ki so bistvene za opravljanje nalog centralnih bank in ministrstev za finance glede finančnih kriz in zmanjševanja sistemskega tveganja.
- (11) Sedanja nadzorna ureditev bi bilo treba nadalje razvijati. Kolegiji nadzornikov so dodaten in pomemben korak naprej pri usklajevanju nadzornega sodelovanja in zbliževanja v Evropski uniji.
- (12) Sodelovanje nadzornih organov, ki obravnavajo skupine, holdinge, njihove hčerinske družbe in podružnice, v kolegijih je razvojna stopnja na poti k nadaljnjemu regulativnemu zbliževanju in nadzornemu povezovanju. Zaupanje med nadzorniki in spoštovanje njihovih odgovornosti je bistvenega pomena. V primeru spora med člani kolegija glede teh različnih odgovornosti so bistvenega pomena nepristranski in neodvisen nasvet ter mehanizmi za mediacijo in reševanje sporov na ravni Skupnosti.
- (13) Kriza na mednarodnih finančnih trgih je dokazala, da je primerno nadalje preučiti potrebo po reformi regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Evropske unije.
- (14) Komisija je v svojem sporočilu z dne 29. oktobra 2008 z naslovom „Od finančne krize do okrevanja gospodarstva: evropski okvir za ukrepanje“ objavila, da je ustanovila skupino strokovnjakov, ki ji predseduje Jacques de Larosière (skupina de Larosière) in ki naj bi preučila organizacijo evropskih finančnih institucij, da se zagotovi skrbno in varno poslovanje, urejeno delovanje trgov, tesnejše evropsko sodelovanje pri nadzoru finančne stabilnosti, mehanizem za zgodnje opozarjanje in obvladovanje kriz, vključno z obvladovanjem čezmejnih in medsektorskih tveganj, preučila pa naj bi tudi sodelovanje med Evropsko unijo in drugimi večjimi pravnimi sistemi, da bi prispevali k ohranjanju finančne stabilnosti na svetovni ravni.

- (15) Da bi dosegli ustrezno raven nadzornega zbliževanja in sodelovanja na ravni Evropske unije ter prispevali k stabilnosti finančnega sistema, so nujno potrebne nadaljnje obsežne reforme regulativnega in nadzornega modela finančnega sektorja Evropske unije, ki bi jih morala hitro pripraviti Komisija, pri tem pa ustrezno upoštevati sklepe, ki jih je 25. februarja 2009 predstavila skupina de Larosière.
- (16) Komisija bi morala do 31. decembra 2009 poročati Evropskemu parlamentu in Svetu ter predlagati ustrezno zakonodajo, ki je potrebna za odpravo pomanjkljivosti določb glede nadaljnega povezovanja nadzornih organov, saj bi bilo treba močnejšo vlogo nadzornega sistema na ravni EU vzpostaviti do 31. decembra 2011.
- (17) Čezmerne koncentracije izpostavljenosti do posamezne osebe ali skupine povezanih oseb lahko povzročijo nesprejemljivo tveganje nastanka izgub. Za tako stanje velja, da lahko neugodno vpliva na solventnost kreditne institucije. Spremljanje in kontrola velikih izpostavljenosti kreditne institucije bi zato morala biti sestavni del nadzora kreditne institucije.
- (18) Trenutni režim velike izpostavljenosti je iz leta 1992. Zato bi bilo treba pregledati obstoječe zahteve o velikih izpostavljenostih iz Direktive 2006/48/ES in Direktive 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij ⁽¹⁾.
- (19) Ker si kreditne institucije na notranjem trgu neposredno konkurirajo, bi bilo treba osnovna pravila za spremljanje in nadziranje velikih izpostavljenosti kreditnih institucij še bolj uskladiti. Zaradi zmanjšanja upravne obremenitve za kreditne institucije bi bilo treba zmanjšati število opcij, ki jih imajo države članice glede velikih izpostavljenosti.
- (20) Pri določanju obstoja skupine povezanih oseb in s tem izpostavljenosti, ki predstavljajo eno samo tveganje, je pomembno upoštevati tudi tveganja, ki izhajajo iz pomembnega skupnega vira financiranja, ki ga zagotavlja kreditna institucija ali investicijsko podjetje samo, njena finančna skupina ali njene povezane osebe.
- (21) Medtem ko je zaželeno, da izračun vrednosti izpostavljenosti temelji na izračunu, predvidenem za namene zahtev po minimalnih lastnih sredstvih, je primerno sprejeti pravila za spremljanje velikih izpostavljenosti brez uporabe uteži ali stopnje tveganja. Poleg tega so bile tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki se uporabljajo v režimu solventnosti, zasnovane ob predpostavki dobro razpršenega kreditnega tveganja. V primeru velikih izpostavljenosti, ki obravnavajo tveganje koncentracije za eno samo izpostavljenost (single name), kreditno tveganje ni razpršeno. Zato bi bilo treba za učinke teh tehnik uporabljati bonitetne zaščite. V tej zvezi je treba zagotoviti učinkovito izterjavo kreditnega zavarovanja za namene velikih izpostavljenosti.
- (22) Ker je izguba, ki izhaja iz izpostavljenosti do kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, lahko prav tako velika kot izguba zaradi drugih izpostavljenosti, bi bilo treba te izpostavljenosti obravnavati in o njih poročati kot o vseh drugih izpostavljenostih. Da bi zmanjšali nesorazmeren učinek takšnega pristopa na majhne institucije, je bila predvidena alternativna količinska omejitev. Poleg tega so zelo kratkoročne izpostavljenosti, ki se nanašajo na prenos denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obračunom, poravnavo in skrbništvom za stranke, izvzete, da se omogoči nemoteno delovanje finančnih trgov in z njimi povezanih infrastruktur. Te storitve zajemajo na primer izvajanje kliringa in poravnavo gotovinskih transakcij ter podobne dejavnosti, ki olajšujejo poravnave. Te izpostavljenosti zajemajo izpostavljenosti, ki jih morda ni mogoče predvideti in jih zato kreditna institucija ne more v celoti nadzorovati, med drugim stanja na medbančnih računih, ki izhajajo iz plačil strank, vključno z v dobro ali v breme knjiženimi provizijami in obrestmi, ter iz drugih plačil za storitve za stranke, kot tudi danih ali prejetih zavarovanj.
- (23) Določbe, ki se nanašajo na zunanje bonitetne institucije (ECAI) v okviru Direktive 2006/48/ES, bi morale biti v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah ⁽²⁾. Predvsem bi moral Odbor evropskih bančnih nadzornikov pregledati svoje smernice za priznanje ECAI, da se bo mogoče izogniti podvajanju dela in zmanjšati breme procesa priznanja, kadar je ECAI registrirana kot agencija za ocenjevanje bonitet (CRA) na ravni Skupnosti.
- (24) Treba bi bilo tudi odpraviti neskladnosti med interesi družb, ki posojila preoblikujejo v vrednostne papirje, s katerimi se trguje, in druge finančne instrumente (originatorji ali sponzorji), ter družbami, ki vlagajo v te vrednostne papirje ali instrumente (vlagatelji). Prav tako je pomembno, da so interesi originatorjev ali sponzorjev in interesi vlagateljev usklajeni. Da bi se to doseglo, bi morali originatorji ali sponzorji zadržati pomemben delež v osnovnem premoženju. Zato je pomembno, da originatorji ali sponzorji obdržijo izpostavljenost tveganju zadevnih posojil. Nasploh posli listinjenja ne bi smeli biti strukturirani tako, da bi se izogibali uporabi zahteve za zadržanje, zlasti prek struktur provizije ali premije ali obojih. Takšno zadržanje bi se moralo uporabiti v vseh

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

⁽²⁾ Glej stran 1 tega Uradnega lista.

okolščinah, kjer se uporablja ekonomska vsebina listinjenja v skladu z opredelitvijo iz Direktive 2006/48/ES, ne glede na to, kakšna pravna sestava ali instrument se uporabi za doseg takšne ekonomske vsebine. Zlasti če se kreditno tveganje prenese z listinjenjem, bi se morali vlagatelji odločati skrbno, za kar potrebujejo ustrezne informacije o listinjenju.

(25) Ukrepi za reševanje morebitne neskladnosti teh struktur morajo biti v vseh ureditvah finančnih sektorjev dosledni in usklajeni. Komisija bi morala pripraviti ustrezne zakonodajne predloge, da se zagotovita doslednost in usklajenost. Zahtev za zadržanje ne bi smeli uporabljati večkratno. Za vsako listinjenje zadošča, da zahteva velja le za originatorja, sponzorja ali prvotnega posojilodajalca. Podobno bi se morala zahteva za zadržanje uporabljati le za listinjenje, ki je predmet vlaganja, če so osnovne izpostavljenosti listinjenja pozicije drugega listinjenja. Za odkupljene denarne terjatve ne bi smela veljati zahteva za zadržanje, če nastanejo zaradi korporativne dejavnosti in so prenesene ali prodane z diskontom zaradi financiranja te dejavnosti. Pristojni organi bi morali v zvezi z neupoštevanjem obveznosti potrebne skrbnosti in obvladovanja tveganja pri listinjenju za znatne kršitve politik in postopkov, ki so pomembni za analiziranje pripadajočih tveganj, določiti ustrezno utež tveganja.

(26) V izjavi o utrditvi finančnega sistema z dne 2. aprila 2009 so voditelji držav G20 zahtevali, da Baselski odbor za bančni nadzor in organi do leta 2010 preučijo zahteve glede ustrezne skrbnosti in količinske zahteve za zadržanje pri listinjenju. Ob upoštevanju teh mednarodnih dogodkov in za to, da bo mogoče čim bolj omejiti sistemska tveganja, ki nastajajo na trgih listinjenja, bi se morala Komisija pred koncem leta 2009 po posvetovanju z Odborom evropskih bančnih nadzornikov odločiti, ali naj predlaga strožje zahteve za zadržanje in ali metode za izračun te zahteve prispevajo k usklajevanju interesov originatorjev oziroma sponzorjev in vlagateljev.

(27) Da bi ustrezno ocenili tveganja, ki nastajajo zaradi izpostavljenosti iz listinjenja, tako za trgovalno kot za bančno knjigo, bi bilo treba uporabiti potrebno skrbnost. Poleg tega bi morale biti zahteve glede potrebne skrbnosti sorazmerne. Postopki skrbnega pregleda bi morali prispevati k večjemu zaupanju med originatorji, sponzorji in vlagatelji. Zato je zaželeno, da se ustrezne informacije glede postopkov skrbnega pregleda primerno razkrijejo.

(28) Države članice bi morale zagotoviti, da imajo pristojni organi na voljo dovolj kadrov in sredstev za izvajanje nadzornih obveznosti iz Direktive 2006/48/ES in da imajo

zaposleni, ki so vključeni v nadzor kreditnih institucij v skladu z navedeno direktivo, primerno znanje in izkušnje za izvajanje dodeljenih nalog.

(29) Prilogo III k Direktivi 2006/48/ES bi bilo treba prilagoditi, da se razjasnijo nekatere določbe zaradi okrepitve konvergence nadzornih praks.

(30) Iz nedavnega razvoja trga je razvidno, da je upravljanje likvidnostnega tveganja odločilni dejavnik trdnosti kreditnih institucij in njihovih podružnic. Merila, določena v Prilogah V in XI k Direktivi 2006/48/ES, bi bilo treba okrepiti, da se te določbe uskladijo z delom, ki ga opravlja Odbor evropskih bančnih nadzornikov in Baselski odbor za bančni nadzor.

(31) Ukrepe, potrebne za izvajanje Direktive 2006/48/ES, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.

(32) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spremembo Priloge III Direktive 2006/48/ES, da se upošteva razvoj dogodkov na finančnih trgih ali razvoj računovodskih standardov ali zahtev, ki upoštevajo zakonodajo Skupnosti, ali glede konvergence nadzornih praks. Ker so navedeni ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spremenjanju nebitvenih določb Direktive 2006/48/ES, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.

(33) Finančna kriza je razkrila potrebo po boljši analizi in odzivu na makrobonitetne težave – težave, ki so na stičišču makroekonomske politike in ureditve finančnega sistema. Pri tem bo treba preučiti ukrepe, ki blažijo vrhove in padce poslovnega cikla, vključno s potrebo, da kreditne institucije v času uspehov ustvarijo proticiklične rezerve, ki se lahko uporabijo med gospodarsko recesijo in ki vključujejo oblikovanje dodatnih rezerv, „dinamične rezervacije“ in zmanjšanje varnostnega kapitala v težkih časih, s čimer se zagotovi ustrezna razpoložljivost kapitala skozi cikel; smiselno osnovo, ki temelji na izračunu kapitalskih zahtev iz Direktive 2006/48/ES in dodatne ukrepe za zahteve, temelječe na tveganju, za kreditne institucije, da bi pomagali omejiti nastanek finančnih vzvodov v bančnem sistemu.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

(34) Zato bi morala Komisija za reševanje teh vprašanj do 31. decembra 2009 v celoti pregledati Direktivo 2006/48/ES ter Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo in vse ustrezne predloge.

(35) Da bi zagotovila finančno stabilnost, bi morala Komisija pregledati ukrepe za povečanje preglednosti trgovanja na prostem trgu (OTC), s čimer bi se zmanjšala izpostavljenost tveganju nasprotne stranke ter tveganjem nasploh, na primer z zamenjavo neplačil prek osrednjih nasprotnih strank (CCP). Treba bi bilo tudi spodbujati veljavo visokih operativnih in bonitetnih standardov za ustanovitve in razvoj CCP v EU ter učinkovit nadzor. Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo skupaj z vsemi ustreznimi predlogi, pri tem pa po potrebi upoštevati vzporedne pobude na svetovni ravni.

(36) Komisija bi morala pregledati uporabo člena 113(4) Direktive 2006/48/ES pa tudi vprašanje, ali naj bodo izvzeta predmet nacionalnih diskrecij. Komisija bi navedeno poročilo morala predložiti Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi. Izvzeta in opcije bi bilo treba odpraviti v primerih, kjer ni dokazane potrebe po njihovi ohranitvi, da bi dosegli enotna in skladna pravila v celotni Skupnosti.

(37) Pri oceni tveganja bi bilo treba upoštevati posebne značilnosti mikroposojil, treba pa bi bilo tudi spodbujati njihov razvoj. Poleg tega bi bilo treba zaradi nezadostnega razvoja mikroposojil spodbujati razvoj ustreznih bonitetnih sistemov, vključno s standardnim bonitetnim sistemom, prilagojenim tveganjem mikroposojilnih dejavnosti. Države članice bi si morale prizadevati, da bi bila bonitetna ureditev in nadzor mikroposojilnih dejavnosti na nacionalni ravni sorazmerna.

(38) Ker ciljev te direktive, in sicer določitve pravil za začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kreditnih institucij ter za njihov bonitetni nadzor, države članice same ne morejo zadovoljivo doseči, ker zahteva usklajevanje številnih različnih pravil, ki trenutno obstajajo v pravnih sistemih različnih držav članic, in jih je zato lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, potrebnih za doseganje navedenih ciljev.

(39) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽¹⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(40) Direktive 2006/48/ES, 2006/49/ES in 2007/64/ES ⁽²⁾ bi zato bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. Člen 3(1) se spremeni:

(a) uvodni stavek prvega pododstavka se nadomesti z naslednjim:

„1. Ena ali več kreditnih institucij, ki so v isti državi članici in ki so stalno odvisne od centralnega organa, ki jih nadzoruje in ki je ustanovljen v isti državi članici, so lahko izvzete od zahtev iz členov 7 in 11(1), če nacionalna zakonodaja predvidi, da:“;

(b) drugi in tretji pododstavek se črtata.

2. Člen 4 se spremeni:

(a) točka (6) se nadomesti z naslednjim:

„(6) ‚institucije‘ za namene oddelkov 2, 3 in 5 naslova V poglavja 2 pomeni institucije, kakor so opredeljene v členu 3(1)(c) Direktive 2006/49/ES;“;

(b) v točki (45) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) dve ali več fizičnih ali pravnih oseb, med katerimi ni razmerja, ki predstavlja obvladovanje, kot je opisano v točki (a), vendar je treba šteti, da predstavljajo eno samo tveganje, ker so med seboj tako povezane, da je takrat, ko ima ena izmed njih finančne težave, zlasti težave s financiranjem ali odplačilom, verjetno, da bodo imele težave s financiranjem ali odplačilom tudi druge.“;

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

(c) doda se naslednja točka:

„(48) ‚konsolidacijski nadzornik‘ pomeni pristojni organ, ki je odgovoren za izvajanje nadzora na konsolidirani osnovi nadrejenih kreditnih institucij EU in kreditnih institucij, ki jih obvladujejo nadrejeni finančni holdingi EU.“.

3. V členu 40 se doda naslednji odstavek:

„3. Pristojni organi v eni državi članici pri opravljanju svojih nalog na podlagi informacij, ki so na voljo v tistem trenutku, ustrezno upoštevajo možen učinek svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah kar zlasti velja v izrednih razmerah.“.

4. Vstavita se naslednja člena:

„Člen 42a

1. Pristojni organi države članice gostiteljice lahko vložijo zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, kadar se uporablja člen 129(1), ali pristojne organe matične države članice, da se podružnica kreditne institucije opredeli kot pomembna.

Ta zahteva vsebuje razloge, zakaj naj se podružnica opredeli kot pomembna, s posebnim poudarkom na sledečem:

- (a) ali tržni delež podružnice kreditne institucije glede depozitov v državi članici gostiteljici presega 2 %;
- (b) verjetne posledice prenehanja ali opustitve dejavnosti kreditne institucije za tržno likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v državi članici gostiteljici; in
- (c) velikost in pomen podružnice glede števila strank v okviru bančnega ali finančnega sistema države članice gostiteljice.

Pristojni organi matične države članice in države članice gostiteljice ter konsolidacijski nadzornik, kadar se uporablja člen 129(1), storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o določitvi podružnice kot pomembne.

Če se v dveh mesecih od prejema zahteve v skladu s prvim pododstavkom ne doseže skupne odločitve, pristojni organi države članice gostiteljice v naslednjih dveh mesecih sprejmejo svojo odločitev o tem, ali je podružnica pomembna. Pri sprejemanju odločitev

pristojni organi države članice gostiteljice upoštevajo vsa stališča in pridržke konsolidacijskega nadzornika ali pristojnih organov matične države članice.

Odločitve iz tretjega in četrtega pododstavka se navedejo v dokumentu, ki vsebuje tudi popolno obrazložitev odločitve, se pošljejo zadevnim pristojnim organom, se priznavajo kot dokončne in jih uporabljajo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Določitev podružnice kot pomembne ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Pristojni organi matične države članice pristojnim organom države članice gostiteljice, kjer ima pomembna podružnica sedež, sporočijo informacije iz člena 132(1)(c) in (d) ter v sodelovanju s pristojnimi organi države članice gostiteljice izvedejo naloge iz člena 129(1)(c).

Če pristojni organ matične države članice izve za izredne razmere znotraj kreditne institucije iz člena 130(1), o tem takoj, ko je mogoče, obvesti organe iz četrtega odstavka člena 49 in člena 50.

3. Če se člen 131a ne uporablja, pristojni organi, ki nadzorujejo kreditno institucijo s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, z namenom olajšanja sodelovanja na podlagi odstavka 2 tega člena in člena 42 ustanovijo kolegij nadzornikov in mu predsedujejo. Ustanovitev in delovanje kolegija temelji na pisnih dogovorih, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi pristojni organ matične države članice. Pristojni organ matične države članice odloči, kateri pristojni organi sodelujejo na seji ali pri dejavnostih kolegija.

Pristojni organ matične države članice pri svoji odločitvi upošteva, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, ki se načrtuje ali usklajuje, zlasti možni učinek na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 40(3) ter obveznosti iz odstavka 2 tega člena.

Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija vnaprej v celoti obvešča o organizaciji teh sej, glavnih vprašanjih in dejavnostih, ki bodo obravnavane. Pristojni organ matične države članice vse člane kolegija v celoti in pravočasno obvesti tudi o ukrepih, sprejetih na teh sejah, ali o izvedenih ukrepih.

Člen 42b

1. Pristojni organi pri opravljanju svojih nalog upoštevajo konvergenco glede nadzornih orodij in nadzornih praks pri uporabi zakonov in drugih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive. V ta namen države članice zagotovijo, da:

- (a) pristojni organi sodelujejo pri dejavnostih Odbora evropskih bančnih nadzornikov;
- (b) pristojni organi upoštevajo smernice, priporočila, standarde in druge ukrepe, ki jih je sprejel Odbor evropskih bančnih nadzornikov, ter če tega ne storijo, navedejo razloge;
- (c) nacionalna pooblastila, podeljena pristojnim organom, ne ovirajo izvajanja njihovih dolžnosti kot članov Odbora evropskih bančnih nadzornikov ali po tej direktivi.

2. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji vsako leto poroča o napredku, doseženem pri nadzorni konvergenci, prvič pa 1. januarja 2011.“

5. Člen 49 se spremeni:

- (a) v prvem odstavku se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank in drugim organom s podobno funkcijo v vlogi monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;“

- (b) doda se naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da posredujejo informacije centralnim bankam Evropskega sistema centralnih bank, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave, ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema.“

6. V členu 50 se doda naslednji odstavek:

„V izrednih razmerah iz člena 130(1) države članice pristojnim organom omogočijo, da oddelkom iz prvega odstavka tega člena v vseh zadevnih državah članicah razkrijejo informacije, ki so pomembne.“

7. Člen 57 se spremeni:

- (a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) kapital v smislu člena 22 Direktive 86/635/EGS, če je bil vplačan, vključno s presežkom vplačanega kapitala, in če v celoti pokriva izgube v času rednega poslovanja in je pri stečaju ali likvidaciji uvrščen za vsemi drugimi terjatvami;“

- (b) vstavi se naslednja točka:

„(ca) instrumenti, razen instrumentov iz točke (a), ki izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2) in člena 63a;“

- (c) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za namene točke (b) države članice dovolijo vključitev vmesnih dobičkov ali dobičkov ob koncu leta, preden se sprejme uradni sklep, samo če te dobičke preverijo osebe, odgovorne za revizijo računovodskih izkazov, in če se pristojnim organom dokaže, da so bili zneski dobičkov ovrednoteni v skladu z načeli iz Direktive 86/635/EGS in so prosti vseh predvidljivih obremenitev ali dividend.“

8. Prvi odstavek člena 61 se nadomesti z naslednjim:

„Koncept lastnih sredstev, kakor je opredeljen v točkah (a) do (h) člena 57, vključuje največje možno število postavk in zneskov. Države članice se lahko odločijo za uporabo teh postavk ter odštevanje postavk, ki niso našteje v točkah (i) do (r) člena 57.“

9. V členu 63(2) se doda naslednji pododstavek:

„Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) tega člena.“

10. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 63a

1. Instrumenti iz točke (ca) člena 57 izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 do 5 tega člena.

2. Instrumenti niso datirani ali imajo prvotno zapadlost najmanj 30 let. Ti instrumenti lahko po izključni diskreciji izdajatelja vključujejo eno ali več nakupnih opcij, vendar se ne izplačajo prej kot pet let po datumu izdaje. Če določbe, ki urejajo nedatirane instrumente, vključujejo zmerno spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, kot jo določijo pristojni organi, se taka spodbuda ne sme uveljaviti v desetih letih po datumu izdaje. Določbe, ki urejajo datirane instrumente, ne dopuščajo spodbude za izplačilo na noben drug dan kot na dan zapadlosti.

Za odpoklic ali izplačilo datiranih in nedatiranih instrumentov je potrebno predhodno soglasje pristojnih organov. Pristojni organi lahko izdajo dovoljenje pod pogojem, da se zahteva vloži na pobudo kreditne institucije in da to ne vpliva neustrezno na finančne pogoje ali solventnost kreditne institucije. Pristojni organi lahko zahtevajo, da institucije nadomestijo instrument s postavkami iz točke (a) ali (ca) člena 57, ki so enake ali boljše kakovosti.

Pristojni organi zahtevajo ustavitev odkupa za datirane instrumente, če kreditna institucija ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75; na podlagi finančnega stanja in solventnosti kreditne institucije lahko zahtevajo takšno ustavitev tudi ob drugem času.

Pristojni organ lahko kadar koli odobri predčasni odkup datiranih ali nedatiranih instrumentov, če se spremeni davčna obravnava ali regulativno razvrščanje takšnih instrumentov, ki na dan izdaje instrumenta ni bilo znano.

3. Določbe, ki urejajo instrument, kreditni instituciji omogočajo, da po potrebi prekliče izplačila obresti ali dividend za nedoločen čas na nekumulativni podlagi.

Vendar pa kreditna institucija prekliče taka izplačila, če ne izpolnjuje kapitalskih zahtev iz člena 75.

Pristojni organi lahko na podlagi finančnega stanja in solventnosti kreditne institucije zahtevajo preklic takih izplačil. Noben takšen preklic ne posega v pravico kreditne institucije, da nadomesti izplačilo obresti ali dividende z izplačilom v obliki instrumenta iz točke (a) člena 57, pod pogojem, da vsak tak mehanizem kreditni instituciji omogoča, da ohrani finančne vire. Taka nadomestitev je lahko predmet posebnih pogojev, ki jih določijo pristojni organi.

4. Določbe, ki urejajo instrument, predpisujejo, da glavni- ca, neplačane obresti ali dividende pokrivajo izgube in ne ovirajo dokapitalizacije kreditne institucije z ustreznimi mehanizmi, ki jih opredeli Odbor evropskih bančnih nadzornikov v skladu z odstavkom 6.

5. V primeru stečaja ali likvidacije kreditne institucije so instrumenti uvrščeni za vsemi drugimi postavkami iz člena 63(2).

6. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi z instrumenti iz odstavka 1 tega člena in točke (a) člena 57 ter spremlja njihovo uporabo. Komisija do 31. decembra 2011 pregleda uporabo tega člena ter poroča Evropskemu parlamentu in Svetu, pripravi pa tudi vse ustrezne predloge za zagotavljanje kakovosti lastnih sredstev.“.

11. V členu 65(1) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) kakršni koli manjšinski deleži po členu 21 Direktive 83/349/EGS, če se uporablja globalna integracijska metoda. Instrumenti iz točke (ca) člena 57, ki se izkazujejo kot manjšinski deleži, izpolnjujejo zahteve iz točk (a), (c), (d) in (e) člena 63(2) in členov 63a in 66;“.

12. Člen 66 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Za postavke iz točk (d) do (h) člena 57 veljajo naslednje omejitve:

(a) skupna vrednost postavk iz točk (d) do (h) člena 57 ne sme preseči 100 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena; in

(b) skupna vrednost postavk iz točk (g) do (h) člena 57 ne sme preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena.

1a. Ne glede na odstavek 1 tega člena veljajo za skupno vrednost postavk iz točke (ca) člena 57 naslednje omejitve:

(a) instrumenti, ki se v izrednih razmerah morajo pretvoriti in jih je mogoče zaradi finančnega stanja in solventnosti izdajatelja na pobudo pristojnega organa kadar koli pretvoriti v postavke iz točke (a) člena 57 v vnaprej določenem razponu, ne smejo preseči 50 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena;

(b) ob upoštevanju omejitev iz točke (a) tega odstavka vsi drugi instrumenti ne smejo preseči 35 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;

(c) ob upoštevanju omejitev iz točk (a) in (b) tega odstavka, datirani instrumenti in kakršni koli instrument, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, ne smejo preseči 15 % skupne vrednosti postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) člena 57;

(d) za znesek postavk, ki presega omejitve iz točk (a), (b) in (c), veljajo omejitve, določene v odstavku 1 tega člena.

2. Polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 se odbije od postavk iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednost postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena, polovica pa od vsote postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, ob uporabi omejitev, določenih z odstavkom 1 tega člena. Če polovica skupne vrednosti postavk iz točk (l) do (r) člena 57 presega skupno vrednost postavk iz točk (d) do (h) navedenega člena, se ta presežek odbije od skupne vrednosti iz točk (a) do (ca), zmanjšane za vrednosti postavk iz točk (i), (j) in (k) navedenega člena. Postavke iz točke (r) člena 57 se ne odbijejo, če se vključijo v izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene člena 75, kakor je opredeljeno v delu 4 Priloge IX.“

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Pristojni organi lahko kreditnim institucijam odobrijo, da v izjemnih okoliščinah začasno presežejo omejitve, določene v odstavkih 1 in 1a.“

13. Podnaslov pododdelka 2 oddelka 2 poglavja 2 naslova V „Izračun zahtev“ se nadomesti s podnaslovom „Zahteve glede izračuna in poročanja“.

14. V členu 74(2) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Pristojni organi določijo enotno obliko, pogostost in datume za poročanje navedenih izračunov kreditnih institucij od 31. decembra 2012. Za lažji potek tega poročanja pripravi Odbor evropskih bančnih nadzornikov pred 1. januarjem 2012 smernice o uvedbi enotne oblike poročanja v Skupnosti. Oblike poročanja ustrezajo značaju, obsegu in zahtevnosti dejavnosti kreditnih institucij.“

15. Člen 81(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi priznajo ECAI kot primerno za namene člena 80 le, če se prepričajo, da njena metodologija za ocenjevanje izpolnjuje zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, nenehnem preverjanju in preglednosti ter da bonitetne ocene, ki so rezultat te metodologije, izpolnjujejo zahteve glede verodostojnosti in preglednosti. Za navedene namene pristojni organi upoštevajo tehnična merila iz dela 2 Priloge VI. Če je ECAI registrirana kot bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009 z dne 16. septembra 2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah (*), za pristojne organe to pomeni, da so zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, stalnega preverjanja in preglednosti v zvezi z metodologijo za ocenjevanje izpolnjene.“

(*) UL L 302, 17.11.2009, str. 1.“

16. Člen 87 se spremeni:

(a) odstavek 11 se nadomesti z naslednjim:

„11. Če izpostavljenosti v obliki investicijskih skladov (CIU) izpolnjujejo merila iz točk 77 in 78 dela 1 Priloge VI in če kreditna institucija pozna vse osnovne izpostavljenosti CIU ali dele take izpostavljenosti, kreditna institucija pregleda navedene osnovne izpostavljenosti in izračuna zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneske pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega pododdelka. Odstavek 12 se uporablja za del osnovne izpostavljenosti CIU, ki jih kreditna institucija ne pozna ali jih ne more poznati. Odstavek 12 se uporablja zlasti v primerih, ko bi bilo za kreditne institucije pretirano obremenjujoče, če bi morale za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneskov pričakovanih izgub v skladu z metodami iz tega pododdelka pregledati osnovne izpostavljenosti.“

Če kreditna institucija ne izpolnjuje pogojev za uporabo metod iz tega pododdelka za vse ali dele osnovne izpostavljenosti CIU, se zneski tveganju prilagojenih izpostavljenosti in zneski pričakovanih izgub izračunajo v skladu z naslednjimi pristopi:

(a) za izpostavljenosti, ki spadajo v kategorijo izpostavljenosti iz točke (e) člena 86(1), v skladu s pristopom iz odstavkov 19 do 21 dela 1 Priloge VII;

(b) za vse druge osnovne izpostavljenosti v skladu s pristopom iz členov 78 do 83, ob upoštevanju naslednjih sprememb:

(i) za izpostavljenosti, za katere velja določena utež tveganja za neocenjene izpostavljenosti ali za katere velja stopnja kreditne kvalitete z največjo utežjo tveganja za določeno kategorijo izpostavljenosti, se utež tveganja pomnoži s količnikom 2, vendar ne sme presegati 1 250 %;

(ii) za vse druge izpostavljenosti se utež tveganja pomnoži s količnikom 1,1, ob upoštevanju minimuma 5 %.

Če za namene točke (a) kreditna institucija ne more razlikovati med izpostavljenostmi iz naslova zasebnih lastniških instrumentov, lastniških instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, in drugih lastniških instrumentov, obravnava zadevne izpostavljenosti kot izpostavljenosti iz naslova drugih lastniških instrumentov. Kjer, brez poseganja v člen 1 54(6), te izpostavljenosti skupaj z neposrednimi izpostavljenostmi kreditne institucije v tej

kategoriji izpostavljenosti, niso bistvene v smislu člena 89(2), se lahko na podlagi odobritve pristojnih organov uporablja člen 89(1).“;

- (b) v odstavku 12 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Namesto metode, opisane v prvem pododstavku, si kreditne institucije lahko same izračunajo povprečne zneske tveganju prilagojenih izpostavljenosti na podlagi osnovnih izpostavljenosti CIU v skladu s pristopi iz točk (a) in (b) odstavka 11 oziroma prepustijo tretji osebi, da te zneske izračuna in o njih poroča, če se ustrezno zagotovi pravilnost izračuna in poročila.“.

17. V členu 89(1) se uvodni stavek točke (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izpostavljenosti do enot centralne ravni države v državi članici ter do enot regionalne in lokalne ravni države ter upravnih organov, če:“.

18. Člen 97(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Pristojni organi priznajo ECAI za primerno za name-ne odstavka 1 tega člena samo, če ugotovijo, da izpolnjuje zahteve iz člena 81, ob upoštevanju tehničnih meril v delu 2 Priloge VI, in če je dokazala sposobnost na področju listinje-nja, ki jo je mogoče utemeljiti na podlagi širokega tržnega sprejemanja. Če je ECAI registrirana kot bonitetna agencija v skladu z Uredbo (ES) št. 1060/2009, za pristojne organe to pomeni, da so zahteve glede objektivnosti, neodvisnosti, stal-nega preverjanja in preglednosti v zvezi z metodologijo za ocenjevanje izpolnjene.“.

19. Člen 106 se spremeni:

- (a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Izpostavljenosti ne vključujejo:

- (a) pri poslih s tujimi valutami izpostavljenosti, ki na-stanejo v običajnem poteku poravnave v dveh de-lovnih dneh po plačilu;
- (b) pri poslih nakupa ali prodaje vrednostnih papirjev izpostavljenosti, ki nastanejo v običajnem poteku poravnave v petih dneh od plačila ali izročitve vrednostnih papirjev, kar nastopi prej;
- (c) pri opravljanju storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obračuna in po-ravnave v kateri koli valuti in s tem povezanim ob-računom bančnih in finančnih instrumentov,

poravnavo in skrbništvom za stranke, zapoznili prejemki pri financiranju in druge izpostavljenosti, ki izhajajo iz dejavnosti strank, ki ne trajajo dlje kot naslednji delovni dan; ali

- (d) v primeru opravljanja storitev prenosa denarja, vključno z izvrševanjem plačilnih storitev, obraču-na in poravnave v kateri koli valuti in povezanimi bančnimi storitvami, izpostavljenosti znotraj enega dne do institucij, ki ponujajo navedene storitve.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov zagotovi smernice, da bi se v zvezi s tem spodbujala konvergenca nadzornih praks pri uporabi izvzetij v točkah (c) in (d).“;

- (b) doda se naslednji odstavek:

„3. Da se ugotovi obstoj skupine povezanih oseb glede izpostavljenosti iz točk (m), (o) in (p) člena 79(1), če obstaja izpostavljenost do osnovnega premoženja, kreditna institucija oceni shemo, njene osnovne izpos-tavljenosti ali oboje. V ta namen kreditna institucija ovrednoti ekonomsko vsebino in tveganja, povezana s strukturo transakcije.“.

20. Člen 107 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 107

Za izračunavanje vrednosti izpostavljenosti v skladu s tem oddelkom izraz ‚kreditna institucija‘ pomeni tudi vsako za-sebno ali javno podjetje, vključno z njegovimi podružnica-mi, ki ustreza opredelitvi ‚kreditne institucije‘ in je pridobilo dovoljenje za opravljanje storitev v tretji državi.“.

21. Člen 110 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 110

1. Kreditna institucija pristojnim organom poroča naslednje podatke o vsaki veliki izpostavljenosti, vključno z velikimi izpostavljenostmi, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1):

- (a) identiteto osebe ali skupine povezanih oseb, do katerih ima kreditna institucija veliko izpostavljenost;
- (b) po potrebi vrednost izpostavljenosti pred upoštevanjem učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja;
- (c) podatke o vrsti stvarnega kreditnega zavarovanja ali osebnega kreditnega zavarovanja, če se uporablja;
- (d) vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinka zmanj-ševanja kreditnega tveganja, izračunano za namen člena 111(1).

Če za kreditno institucijo veljajo členi 84 do 89, se pristojnim organom poroča njenih 20 največjih izpostavljenosti na konsolidirani osnovi, razen tistih, ki so izvzete iz uporabe člena 111(1).

2. Države članice zagotovijo, da se poročila vsaj dvakrat na leto. Pristojni organi od 31. decembra 2012 uporabljajo enotno obliko, pogostost in enotne datume poročanja. Za lažji potek pripravi Odbor evropskih bančnih nadzornikov pred 1. januarjem 2012 smernice o uvedbi enotne oblike poročanja v Skupnosti. Oblike poročanja so sorazmerne z naravo, obsegom in kompleksnostjo dejavnosti kreditnih institucij.

3. Države članice od kreditnih institucij zahtevajo, da v največji možni meri analizirajo morebitne koncentracije svoje izpostavljenosti do izdajateljev zavarovanj s premoženjem, izdajateljev osebnega kreditnega zavarovanja in osnovnega premoženja v skladu s členom 106(3) ter kjer je primerno ukrepajo in o pomembnih ugotovitvah poročajo svojim pristojnim organom.“

22. Člen 111 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kreditna institucija po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 ne prevzame izpostavljenosti do oseb ali skupine povezanih oseb, katere vrednost presega 25 % lastnih sredstev.

Če je ta stranka institucija ali če skupina povezanih oseb vključuje eno ali več institucij, navedena vrednost ne presega 25 % lastnih sredstev institucije ali 150 milijonov EUR, kar je višje, pod pogojem, da vsota vrednosti izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 do vseh povezanih oseb, ki niso institucije, ne presega 25 % lastnih sredstev kreditne institucije.

Če znesek 150 milijonov EUR presega 25 % lastnih sredstev kreditne institucije, vrednost izpostavljenosti po upoštevanju učinkov zmanjševanja kreditnega tveganja v skladu s členi 112 do 117 ne presega razumne meje glede na lastna sredstva kreditne institucije. Navedeno mejo – združljivo s politikami in postopki iz točke 7 Priloge V – določi kreditna institucija, ki na ta način obravnava in kontrolira tveganje koncentracije; pri čemer meja ne presega 100 % lastnih sredstev kreditne institucije.

Države članice lahko določijo zgornjo mejo, ki je nižja od 150 milijonov EUR, in o tem obvestijo Komisijo.“

(b) odstavka 2 in 3 se črtata;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kreditna institucija vedno upošteva ustrezno zgornjo mejo, določeno v odstavku 1. Če izpostavljenost v izjemnem primeru preseže to zgornjo mejo, je treba o vrednosti izpostavljenosti nemudoma obvestiti pristojne organe, ki lahko, če to dopuščajo okoliščine, kreditni instituciji odobrijo določeno časovno obdobje, v katerem mora izpostavljenost uskladiti z navedeno zgornjo mejo.

Če se uporabi znesek 150 milijonov EUR iz odstavka 1, lahko pristojni organi v posameznih primerih dovolijo, preseganje omejitev v višini 100 % lastnih sredstev kreditne institucije.“

23. Člen 112 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena, kjer se na podlagi členov 113 do 117 dovoli priznanje stvarnega ali osebnega kreditnega zavarovanja, se za to zahteva izpolnjevanje vseh zahtev za primernost in drugih minimalnih zahtev iz členov 90 do 93.“

(b) doda se naslednji odstavek:

„4. Za namen tega oddelka kreditna institucija ne upošteva zavarovanja iz točk od 20 do 22 dela 1 Priloge VIII, razen če je to dovoljeno na podlagi člena 115.“

24. Člen 113 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se črtata;

(b) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:

„3. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe člena 111(1):“

(ii) točki (e) in (f) se nadomestita z naslednjim:

„(e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni države držav članic, če bi navedene terjatve na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 0 %, ter druge izpostavljenosti do navedenih enot ali izpostavljenosti, za katere jamčijo navedene enote, če terjatve do slednjih na podlagi členov 78 do 83 prejmejo utež tveganja 0 %;

- (f) izpostavljenosti do nasprotnih strank iz odstavka 7 ali odstavka 8 člena 80, če bi na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 0 %; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, ne glede na to, če so izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe.“;

(iii) točka (i) se nadomesti z naslednjim:

- „(i) izpostavljenosti, ki izhajajo iz neporabljenih kreditnih aranžmajev, ki so razvrščeni med zunajbilančne postavke z nizkim tveganjem, kot je navedeno v Prilogi II, če je bil z osebo ali skupino povezanih oseb sklenjen sporazum, po katerem je aranžma mogoče koristiti le, kadar se zagotovi, da ne bo presežena zgornja meja, ki se uporablja v skladu s členom 111(1).“;

(iv) točke (j) do (t) se črtajo;

(v) tretji, četrti in peti pododstavek se črtajo;

(c) doda se naslednji odstavek:

„4. Države članice lahko v celoti ali delno izvzamejo iz uporabe člena 111(1) naslednje izpostavljenosti:

- (a) krite obveznice, kakor so opredeljene v odstavkih 68, 69 in 70 dela 1 Priloge VI;
- (b) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot regionalne ali lokalne ravni države članice, če bi navedene terjatve na podlagi členov 78 do 83 prejele utež tveganja 20 %, ter druge izpostavljenosti do takih enot regionalne ali lokalne ravni ali izpostavljenosti, za katere jamčijo take enote, če terjatve do slednjih na podlagi členov 78 in 83 prejmejo utež tveganja 20 %;
- (c) ne glede na točko (f) odstavka 3 tega člena izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev, kreditne institucije do njene nadrejene družbe, drugih podrejenih družb te nadrejene družbe ali lastnih podrejenih družb, če so te družbe in tudi sama kreditna institucija vključene v nadzor na konsolidirani osnovi, v skladu s to direktivo ali z enakovrednimi standardi, ki veljajo v tretji državi; izpostavljenosti, ki ne izpolnjujejo teh meril, ne glede na to, če so izvzete iz člena 111(1) ali ne, se obravnavajo kot izpostavljenosti do tretje osebe;
- (d) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti, vključno z udeležbami ali drugimi vrstami deležev do regionalnih ali centralnih kreditnih institucij, s katerimi je kreditna institucija povezana v mrežo v skladu z zakonskimi ali statutarnimi določbami in ki so na podlagi teh določb odgovorne za gotovinsko-klirinško poravnavo v okviru mreže;

- (e) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti kreditnih institucij, ki poslujejo na nekonkurenčni osnovi z zagotavljanjem posojil na podlagi zakonsko določenih programov ali statotov za spodbujanje posebnih gospodarskih sektorjev pod določeno obliko vladnega nadzora in z omejitvami za uporabo takšnih posojil, do kreditnih institucij, pod pogojem, da te izpostavljenosti izhajajo iz takih posojil, ki se prek drugih kreditnih institucij prenesejo na upravičence;

- (f) aktivne postavke, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, pod pogojem, da navedene izpostavljenosti niso del lastnih sredstev teh institucij, ne trajajo dlje kot do naslednjega delovnega dne in niso denominirane v glavni trgovalni valuti;

- (g) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do centralnih bank v obliki zahtevanih obveznih rezerv, ki se hranijo v teh centralnih bankah in so denominirane v njihovih nacionalnih valutah;

- (h) postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve do enot centralnih ravni države v obliki zakonsko predpisanih likvidnostnih zahtev, v državnih vrednostnih papirjih, ki so denominirani in vplačani v njihovih nacionalnih valutah, pod pogojem, da je po presoji pristojnega organa bonitetna ocena navedenih enot centralne ravni države, ki je določena s strani imenovane ECAI, naložbeni razred;

- (i) 50 % zunajbilančnih dokumentarnih akreditivov s srednjim ali nizkim tveganjem in zunajbilančnih neporabljenih kreditnih aranžmajev s srednjim/nizkim tveganjem iz Priloge II, pod pogojem, da se s tem strinjajo pristojni organi, 80 % drugih osebnih jamstev, razen osebnih jamstev za posojila, ki temeljijo na zakonskih in podzakonskih predpisih in jih dajejo za svoje člane vzajemne jamstvene sheme, ki imajo status kreditne institucije;

- (j) zakonsko predvidena osebna jamstva, ki se uporabljajo, ko se hipotekarno posojilo, financirano z izdajo hipotekarnih obveznic, plača hipotekarnemu posojilojemalcu pred dokončnim vpisom v zemljiško knjigo, pod pogojem, da osebno jamstvo ni uporabljeno za zmanjševanje tveganja pri izračunu tveganju prilagojene aktive.“.

25. Člen 114 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena lahko kreditna institucija za izračun vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1) uporablja „popolnoma prilagojeno vrednost izpostavljenosti“, izračunano na podlagi členov 90 do 93, ob upoštevanju zmanjševanja kreditnega tveganja, prilagoditve za nestanovitnost in morebitne neusklajenosti zapadlosti (E*).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ob upoštevanju odstavka 3 tega člena se kreditni instituciji, ki ima na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti, dovoli, da prizna take učinke pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1), če lahko pristojnim organom dokaže, da je zmožna oceniti učinke zavarovanja s finančnim premoženjem na njihove izpostavljenosti ločeno od drugih vidikov, ki so pomembni za LGD.“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditne institucije, ki imajo na podlagi členov 84 do 89 dovoljenje za uporabo lastnih ocen LGD in konverzijskih faktorjev za kategorijo izpostavljenosti in ki ne izračunavajo vrednosti svojih izpostavljenosti s pomočjo metode iz prvega pododstavka tega odstavka, lahko za izračun vrednosti izpostavljenosti uporabljajo razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali pristop iz člena 117(1)(b).“;

(c) odstavek 3 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Kreditna institucija, ki uporablja razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali ji je dovoljena uporaba metode iz odstavka 2 tega člena pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1), opravlja redne teste izjemnih situacij za svoje koncentracije kreditnih tveganj, vključno v zvezi z unovčljivo vrednostjo vsakega sprejetega zavarovanja s premoženjem.“;

(ii) četrti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V primeru, da takšen test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor bi se smela upoštevati pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem oziroma metode iz odstavka 2 tega člena, se ustrezno zmanjša vrednost zavarovanja s premoženjem, ki se sme priznati pri izračunavanju vrednosti izpostavljenosti za namene člena 111(1).“;

(iii) v petem pododstavku se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ukrepi in postopki v primerih, ko test izjemnih situacij pokaže manjšo unovčljivo vrednost sprejetega zavarovanja s premoženjem, kakor je bila upoštevana pri uporabi razvite metode za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem ali metode iz odstavka 2; in“;

(d) odstavek 4 se črta.

26. Člen 115 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 115

1. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zmanjša vrednost izpostavljenosti za do 50 % vrednosti zadevne stanovanjske nepremičnine, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

- (a) izpostavljenost je zavarovana s hipotekami na stanovanjske nepremičnine ali z delnicami v finskih stanovanjskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o stanovanjskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo;
- (b) izpostavljenost se nanaša na posle finančnega zakupa, pri katerih zakupodajalec zadrži popolno lastništvo nad zakupljeno stanovanjsko nepremičnino, vse dokler zakupnik ne uveljavi svoje opcije do nakupa.

Vrednost premoženja se izračuna, kakor zahtevajo pristojni organi, na osnovi bonitetnih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugimi predpisi. Vrednotenje se opravi vsaj enkrat na tri leta za stanovanjske nepremičnine.

Za namene tega odstavka se uporabljajo zahteve iz točke 8 dela 2 Priloge VIII in točk 62 do 65 dela 3 Priloge VIII.

„Stanovanjske nepremičnine“ pomenijo stanovanjske prostore, ki jih posojilodajalec zaseda ali oddaja.

2. Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija zmanjša vrednosti izpostavljenosti do 50 % vrednosti zadevne poslovne nepremičnine le, če zadevni pristojni organi v državi članici, kjer se poslovna nepremičnina nahaja, dovolijo, da naslednje izpostavljenosti prejmejo utež tveganja 50 % v skladu s členi 78 do 83:

- (a) izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na pisarne ali druge gospodarske objekte ali z delnicami v finskih nepremičninskih družbah, ki poslujejo v skladu s finskim zakonom o nepremičninskih družbah iz leta 1991 ali naknadno sprejeto enakovredno zakonodajo, za pisarne ali druge gospodarske objekte; ali
- (b) izpostavljenosti, ki se nanašajo na posle v zvezi s finančnim zakupom premoženja, ki zadeva pisarne ali druge gospodarske objekte.

Vrednost premoženja se izračuna, kakor zahtevajo pristojni organi, na osnovi bonitetnih standardov vrednotenja, določenih z zakonom ali drugimi predpisi.

Poslovna nepremičnina je popolnoma zgrajena, oddana v zakup in prinaša ustrezen prihodek od najemnine.“.

27. Člen 116 se črta.

Za namene tega člena 'zadržanje neto ekonomskega deleža' pomeni:

28. Člen 117 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Če za izpostavljenost do neke osebe jamči tretja oseba ali je zavarovana s premoženjem, ki ga izda tretja oseba, lahko kreditna institucija:

- (a) obravnava delež izpostavljenosti, za katero se jamči, kakor da je nastala do dajalca osebnega jamstva, in ne do te osebe, pod pogojem, da nezavarovana izpostavljenost do dajalca osebnega jamstva prejme enako ali nižjo utež tveganja, kot je utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83;
- (b) obravnava delež izpostavljenosti, zavarovane s tržno vrednostjo priznanega zavarovanja s premoženjem, kakor da je nastala do tretje osebe, in ne do te osebe, če je izpostavljenost zavarovana s premoženjem in pod pogojem, da zavarovani delež izpostavljenosti prejme enako ali nižjo utež tveganja, kot je utež tveganja nezavarovane izpostavljenosti do osebe na podlagi členov 78 do 83.

V primeru neusklajenosti med zapadlostjo izpostavljenosti in zapadlostjo zavarovanja kreditna institucija pristopa iz točke (b) prvega pododstavka ne uporablja.

Za namen tega oddelka lahko kreditna institucija razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in obravnavanje, predvideno v točki (b) prvega pododstavka, uporablja le, če je dovoljeno uporabljati tako razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem in enostavno metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem za namene člena 75(a).“;

(b) v odstavku 2 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„2. Če kreditna institucija uporabi točko (a) odstavka 1.“.

29. Člen 119 se črta.

30. Poglavju 2 se doda naslednji oddelek:

„Oddelek 7

Izpostavljenosti prenesenemu kreditnemu tveganju

Člen 122a

1. Kreditna institucija, kadar ne deluje kot originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec, je lahko izpostavljena kreditnemu tveganju pozicije listinjenja v svoji trgovalni knjigi ali bančni knjigi le, če so originator, sponzor ali prvotni posojilodajalec kreditni instituciji razkrili, da bodo trajno zadržali pomemben neto ekonomski delež, ki bo v vsakem primeru vsaj 5 %.

(a) zadržanje vsaj 5 % nominalne vrednosti vsake tranše, prodane ali prenesene na vlagatelje;

(b) v primeru listinjenja obnavljajočih se izpostavljenosti zadržanje deleža originatorja v višini vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti;

(c) zadržanje naključno izbranih izpostavljenosti, ki so enakovredne vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti, če bi bile te sicer listinjene v listinjenju, pod pogojem, da je število potencialno listinjenih izpostavljenosti ob izvedbi listinjenja vsaj 100, ali

(d) zadržanje tranše prve izgube in po potrebi drugih tranš, ki imajo enak ali strožji profil tveganja kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem in ki ne zapadejo prej kot tiste, ki so prenesene ali prodane vlagateljem, tako da je zadržanje enako vsaj 5 % nominalne vrednosti listinjenih izpostavljenosti.

Neto ekonomski delež se izračuna ob izvedbi listinjenja in se vzdržuje na trajni podlagi. Zanj se ne sme uporabljati nikakršno zmanjševanje kreditnega tveganja niti kratke pozicije ali druga varovala. Neto ekonomski delež se za zunajbilančne postavke določi na podlagi hipotetične vrednosti.

Za namene tega člena 'trajna podlaga' pomeni, da zadržane pozicije, delež ali izpostavljenosti niso varovani ali prodani.

Za vsako listinjenje velja samo ena zahteva za zadržanje.

2. Če nadrejena kreditna institucija EU ali finančni holding EU ali ena izmed njunih podrejenih družb kot originator ali sponzor listini izpostavljenosti več kreditnih institucij, investicijskih podjetij ali drugih finančnih institucij, vključenih v nadzor na konsolidirani osnovi, se lahko zahteva iz odstavka 1 izpolni na osnovi konsolidiranega stanja povezane nadrejene kreditne institucije EU ali finančnega holdinga EU. Ta odstavek se uporablja le, če so se kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije, ki so ustvarile listinjene izpostavljenosti, obvezale, da bodo izpolnile zahteve iz odstavka 6 ter originatorju ali sponzorju in nadrejeni kreditni instituciji EU ali finančnemu holdingu EU pravočasno predložile informacije, potrebne za izpolnitev zahtev iz odstavka 7.

3. Odstavek 1 se ne uporablja, če so listinjene izpostavljenosti terjatve ali pogojne terjatve do naslednjih teles oziroma terjatve ali pogojne terjatve, za katere v celoti, brezpogojno in nepreklicno jamčijo naslednja telesa:

- (a) enote centralne ravni držav ali centralne banke;
- (b) enote regionalne ravni držav, enote lokalne ravni držav in osebe javnega sektorja držav članic;
- (c) institucije, ki jim je dodeljena 50 % ali manjša utež tveganja v skladu s členi 78 do 83; ali
- (d) multilateralne razvojne banke.

Odstavek 1 se ne uporablja za:

- (a) transakcije, ki temeljijo na jasnem, preglednem in dostopnem indeksu, če so osnovni referenčni subjekti enaki tistim, ki sestavljajo indeks subjektov, s katerim se veliko trguje, ali če so to drugi prenosni vrednostni papirji, razen pozicij listinjenja;
- (b) posojila bančnih konzorcijev, odkupljene denarne terjatve ali zamenjave neplačil, če se ti instrumenti ne uporabljajo za oblikovanje in/ali varovanje listinjenja, zajetega v odstavku 1.

4. Kreditne institucije morajo biti pred naložbami in po potrebi po njih pristojnim organom za vsako svojo pozicijo listinjenja sposobne dokazati, da dobro razumejo formalne politike in postopke, primerne za njihovo trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih naložb v pozicijah listinjenja, za analizo in evidentiranje in da jih tudi izvajajo:

- (a) informacije, ki jih originatorji ali sponzorji razkrijejo po odstavku 1 za določitev neto ekonomskega deleža, ki ga stalno ohranjajo v listinjenju;
- (b) značilnosti tveganja posamezne pozicije listinjenja;
- (c) značilnosti tveganja osnovnih izpostavljenosti pozicije listinjenja;
- (d) dobro ime in dejanske izgube pri prejšnjih listinjenjih originatorjev ali sponzorjev v zadevnih kategorijah osnovnih izpostavljenosti pozicije listinjenja;
- (e) izjave in razkritja originatorjev ali sponzorjev oziroma njihovih zastopnikov ali svetovalcev o svoji skrbnosti za listinjene izpostavljenosti in po potrebi v zvezi s kakovostjo zavarovanja za kritje listinjenih izpostavljenosti;
- (f) kjer je primerno, metodologije in koncepte, na katerih temelji vrednotenje zavarovanja za kritje listinjenih

izpostavljenosti ter politike, ki jih sprejmejo originatorji ali sponzorji, da zagotovijo neodvisnost ocenjevalca; in

- (g) vse strukturne lastnosti listinjenja, ki lahko bistveno vplivajo na kvaliteto pozicij listinjenja kreditne institucije.

Kreditne institucije redno izvajajo lastna testiranja izjemnih situacij, ki ustrezajo njihovim pozicijam listinjenja. V ta namen se lahko kreditne institucije zanašajo na finančne modele, ki jih razvija ECAI, pod pogojem, da kreditne institucije lahko na zahtevo dokažejo, da so pred naložbami ustrezno skrbne, da so ovrednotile ustrezne predpostavke in strukturiranje modelov ter razumele metodologijo, predpostavke in rezultate.

5. Kreditne institucije, kadar ne delujejo kot originatorji ali sponzorji ali prvotni posojilodajalci, vzpostavijo formalne postopke, primerne za njihovo trgovalno knjigo in bančno knjigo ter sorazmerne s profilom tveganja njihovih naložb v pozicijah listinjenja, za stalno in časovno ustrezno spremljanje informacij glede kvalitete osnovnih izpostavljenosti njihovih pozicij listinjenja. Kjer je primerno, to vključuje vrsto izpostavljenosti, odstotek posojil, zapadlih pred več kot 30, 60 in 90 dnevi, stopnje naplačil, stopnje predčasnih plačil, posojila v izvršilnem postopku, vrsto zavarovanja in zasedenost ter porazdelitev pogostnosti kreditnih točk ali drugih meril kreditne sposobnosti za osnovne izpostavljenosti, panožno in geografsko razpršitev, porazdelitev pogostnosti razmerij med posojilom in vrednostjo zavarovanja z obsegi, ki omogočajo lažjo ustrezno analizo občutljivosti. Če so osnovne izpostavljenosti same pozicije listinjenja, kreditne institucije poleg informacij iz tega pododstavka o tranšah, ki so osnovne izpostavljenosti listinjenja, npr. imena izdajatelja in kreditne kvalitete, spremljajo tudi informacije o značilnostih in kvaliteti paketov osnovnih izpostavljenosti navedenih tranš.

Kreditne institucije dobro poznajo vse strukturne značilnosti posla listinjenja, ki bi bistveno vplivale na kvaliteto njihovih izpostavljenosti do poslov, kot so poravnava pogodbenih obveznosti po kaskadnem načelu in z njim povezani sprožilci, izboljšave kreditne kvalitete, izboljšave likvidnosti, sprožilci tržne vrednosti in za posamezen posel značilna opredelitev neizpolnitve obveznosti.

Če so zahteve iz odstavkov 4, 7 in tega odstavka zaradi malomarnosti ali opustitve kreditne institucije bistveno neizpolnjene, države članice zagotovijo, da pristojni organi naložijo sorazmerno dodatno utež tveganja, ki znaša najmanj 250 % uteži tveganja (z zgornjo mejo 1 250 %), ki bi brez tega odstavka veljala za zadevne pozicije listinjenja v skladu z delom 4 Priloge IX, ter postopno povečajo utež tveganja z vsako naslednjo kršitvijo določb o primerni skrbnosti. Pristojni organi upoštevajo izjeme za nekatera listinjenja, predvidena v odstavku 3, tako da zmanjšajo utež tveganja, ki bi jo sicer naložili v skladu s tem členom v zvezi z listinjenjem, za katerega velja odstavek 3.

6. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo za izpostavljenosti, ki se bodo listinile, ista zanesljiva in jasno opredeljena merila za odobritev kreditov v skladu z zahtevami točke 3 Priloge V, kot se uporabljajo za izpostavljenosti, ki jih bodo zadržale v svoji knjigi. V ta namen kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji uporabijo iste postopke za odobritev in po potrebi za spremembo, obnavljanje in ponovno financiranje kreditov. Kreditne institucije uporabijo iste standarde za analizo tudi za udeležbe ali prevzem izdaj listinjenja, kupljenih od tretjih strani, ne glede na to, ali bodo te udeležbe ali prevzem v tržni ali bančni knjigi.

Če zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka niso izpolnjene, kreditna institucija originator ne uporablja člena 95(1), poleg tega pa kreditna institucija originator listinjenje izpostavljenosti vključi v izračun kapitalskih zahtev v skladu s to direktivo.

7. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji vlagateljem sporočijo stopnjo svoje obveznosti v skladu z odstavkom 1, da zadržijo neto ekonomski delež v listinjenju. Kreditne institucije sponzorji in kreditne institucije originatorji morebitnim vlagateljem zagotovijo dostop do vseh pomembnih podatkov o kreditni kvaliteti in uspešnosti posameznih osnovnih izpostavljenosti, denarnih tokov in zavarovanju za kritje izpostavljenosti listinjenju ter podatkov, ki so potrebni za izvedbo obsežnih in dobro premišljenih testov izjemnih situacij glede denarnih tokov in vrednosti zavarovanja za kritje osnovnih izpostavljenosti. V ta namen se pomembne podatke določi na dan zaključka listinjenja oziroma na poznejši datum, če je to potrebno zaradi narave listinjenja.

8. Odstavki 1 do 7 se uporabljajo za nova listinjenja, izdana na ali po 1. januarju 2011. Odstavki od 1 do 7 se po 31. decembru 2014 uporabljajo za obstoječa listinjenja, kjer se po tem datumu dodajo nove osnovne izpostavljenosti ali se nadomestijo. Pristojni organi se lahko odločijo, da v razmerah splošne tržne likvidnostne motnje začasno zadržijo zahteve iz odstavkov 1 in 2.

9. Pristojni organi razkrijejo naslednje podatke:

- (a) do 31. decembra 2010 splošna merila in metodologije, sprejete za pregled skladnosti z odstavki 1 do 7;
- (b) brez poseganja v določbe iz dela 2 poglavja 1 povzetek izida nadzorniškega pregleda in opis ukrepov, naloženih v ugotovljenih primerih neskladnosti z odstavki 1 do 7, vsako leto od 31. decembra 2011.

Za zahtevo iz tega odstavka se uporablja drugi pododstavek člena 144.

10. Odbor evropskih bančnih nadzornikov Komisiji vsako leto poroča o tem, ali pristojni organi izpolnjujejo zahteve tega člena. Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s tem členom, vključno z ukrepi, sprejetimi v primeru kršitve obveznosti primerne skrbnosti ali obvladovanja tveganja.“

31. Člen 129 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v okviru rednega poslovanja, vključno v zvezi z dejavnostmi iz členov 123, 124 in 136, poglavja 5 in Priloge V, v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi;

(c) načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti v sodelovanju z vključenimi pristojnimi organi in po potrebi s centralnimi bankami pri pripravah za izredne razmere in v izrednih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v kreditnih institucijah ali na finančnih trgih, po možnosti z uporabo obstoječih načinov obveščanja za poenostavitev kriznega upravljanja.

Načrtovanje in usklajevanje nadzorniških dejavnosti iz točke (c) vključuje izjemne ukrepe iz člena 132(3)(b), pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.“

(b) doda se naslednji odstavek:

„3. Konsolidacijski nadzornik in pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU v državi članici, storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo skupno odločitev o uporabi členov 123 in 124 za določanje ustreznosti konsolidirane ravni lastnih sredstev, ki jih ima skupina glede na svoj finančni položaj in profil tveganja in zahtevano raven lastnih sredstev za uporabo člena 136(2) za vse subjekte v bančni skupini in na konsolidirani osnovi.

Skupno odločitev je treba doseči v štirih mesecih po datumu, ko konsolidacijski nadzornik drugim ustreznim pristojnim organom predloži poročilo, ki vsebuje oceno tveganja skupine v skladu s členoma 123 in 124. V skupni odločitvi se prav tako ustrezno upošteva ocena tveganja podrejenih družb, ki jih izvedejo ustrezni pristojni organi v skladu s členoma 123 in 124.

Skupna odločitev je navedena v dokumentu, ki vsebuje popolno obrazložitev odločitev in ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni kreditni instituciji EU. Ob nesoglasju se konsolidacijski nadzornik na zahtevo katerih koli drugih zadevnih pristojnih organov posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. Konsolidacijski nadzornik se lahko z Odborom evropskih bančnih nadzornikov posvetuje na lastno pobudo.

Če pristojni organi v štirih mesecih ne sprejmejo take skupne odločitve, odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejme konsolidacijski nadzornik na konsolidirani osnovi, potem ko ustrezno upošteva oceno tveganja podrejenih družb, ki jo izvedejo ustrezni pristojni organi.

Odločitev o uporabi členov 123 in 124 ter člena 136(2) sprejmejo ustrezni pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, na posamični ali podkonsolidirani osnovi, pri čemer ustrezno upoštevajo stališča in pridržke, ki jih izrazi konsolidacijski nadzornik.

Odločitve se navedejo v dokumentu, ki vsebuje tudi popolno obrazložitev odločitve, pri čemer upoštevajo oceno tveganja, stališča in pridržke, ki so jih izrazili drugi pristojni organi v štirimesečnem obdobju. Dokument konsolidacijski nadzornik pošlje vsem zadevnim pristojnim organom in nadrejeni kreditni instituciji EU.

Če se konsolidacijski nadzornik posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov, take nasvete upoštevajo vsi pristojni organi in pojasnijo znatna odstopanja od nasvetov.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka in odločitve pristojnih organov, sprejete, kadar ni skupne odločitve, se priznavajo kot dokončne in jih uporabijo pristojni organi v zadevnih državah članicah.

Skupna odločitev iz prvega pododstavka in kakršna koli odločitev, sprejeta, kadar ni skupne odločitve, v skladu s četrtem in petim pododstavkom, se posodablja vsako leto ali v izjemnih okoliščinah, če organ, pristojen za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, vloži pisno in v celoti utemeljeno zahtevo pri konsolidacijskem nadzorniku, naj posodobi odločitev o uporabi člena 136(2). V slednjem primeru se lahko posodobitev obravnava na dvostranski podlagi med konsolidacijskim nadzornikom in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za konvergenco nadzornih praks v zvezi s postopkom skupnega odločanja iz tega odstavka in v zvezi z uporabo členov 123, 124 in 136(2), da bi se lažje dosegla skupna odločitev.“

32. V členu 130 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Ob nastopu izrednih razmer, vključno z neugodnim razvojem na finančnih trgih, ki bi lahko ogrozile likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v kateri koli od držav članic, kjer je določena oseba skupine pridobila dovoljenje ali kjer imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a, konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, ob upoštevanju oddelka 2 poglavja 1 obvesti organe iz četrtega pododstavka člena 49 in člena 50 ter sporoči vse podatke, bistvene za opravljanje njihovih nalog. Te obveznosti se uporabljajo za vse pristojne organe, navedene v členih 125 in 126, ter za pristojne organe, navedene v členu 129(1).

Če pristojni organ iz četrtega odstavka člena 49 izve za razmere, opisane v prvem pododstavku tega odstavka, takoj ko je mogoče, obvesti pristojne organe iz členov 125 in 126.

Pristojni organi in organ iz četrtega odstavka člena 49 uporabljajo obstoječe načine obveščanja, kjer je to mogoče.“

33. Vstavi se naslednji člen:

„Člen 131a

1. Konsolidacijski nadzornik ustanovi kolegije nadzornikov, da se omogoči lažje izvajanje nalog iz člena 129 in člena 130(1), ter ob upoštevanju zahtev o zaupnosti iz odstavka 2 tega člena in skladnosti s pravom Skupnosti po potrebi zagotovi primerno usklajevanje in sodelovanje z ustreznimi pristojnimi organi tretjih držav.

Kolegiji nadzornikov zagotovijo okvir za konsolidacijskega nadzornika in druge zadevne pristojne organe za opravljanje naslednjih nalog:

- (a) izmenjavo informacij;
- (b) dogovor o prostovoljnem poverjanju nalog in po potrebi prostovoljnem delegiranju odgovornosti;
- (c) določitev programov nadzorstvenih pregledov na podlagi ocene tveganja skupine v skladu s členom 124;
- (d) povečanje učinkovitosti nadzora z odpravo nepotrebne podvajanja nadzornih zahtev, vključno v zvezi z zahtevami po podatkih iz člena 130(2) in člena 132(2);

- (e) dosledno uporabo zahtev glede varnega in skrbnega poslovanja iz te direktive za vse subjekte znotraj bančne skupine, brez poseganja v možnosti in diskrecijske pravice, ki izhajajo iz zakonodaje Skupnosti;

- (f) uporabo člena 129(1)(c) ob upoštevanju drugih forumov, ki so lahko ustanovljeni na tem področju.

Pristojni organi, ki sodelujejo v kolegijih nadzornikov, tesno sodelujejo. Zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 pristojnim organom ne preprečujejo izmenjave zaupnih informacij v okviru kolegijev nadzornikov. Ustanovitev in delovanje kolegijev nadzornikov ne vpliva na pravice in odgovornosti pristojnih organov iz te direktive.

2. Ustanovitev in delovanje kolegijev temelji na pisnih dogovorih iz člena 131, ki jih po posvetovanju z zadevnimi pristojnimi organi določi konsolidacijski nadzornik.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov pripravi smernice za operativno delovanje kolegijev, tudi v povezavi s členom 42a(3).

V kolegijih nadzornikov lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb nadrejene kreditne institucije EU ali nadrejenega finančnega holdinga EU, in pristojni organi države gostiteljice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice iz člena 42a, po potrebi centralne banke in pristojni organi tretjih držav, kadar je primerno, ob upoštevanju zahtev o zaupnosti, ki so po mnenju vseh pristojnih organov enakovredne zahtevam iz oddelka 2 poglavja 1.

Konsolidacijski nadzornik predseduje srečanjem kolegija in odloči, kateri pristojni organi se udeležijo srečanja ali dejavnosti kolegija. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija vnaprej obvešča o organizaciji teh srečanj in glavnih vprašanjih ter dejavnostih, ki bodo obravnavani. Konsolidacijski nadzornik vse člane kolegija pravočasno obvešča o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, oziroma o izvedenih ukrepih.

Konsolidacijski nadzornik mora pri svoji odločitvi upoštevati, kako pomembna je za te organe nadzorna dejavnost, zlasti možni učinek na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah iz člena 40(3), ter obveznosti iz člena 42a(2).

Konsolidacijski nadzornik ob upoštevanju zahteve o zaupnosti na podlagi oddelka 2 poglavja 1 obvesti Odbor evropskih bančnih nadzornikov o dejavnosti kolegija nadzornikov, tudi v izrednih razmerah, in temu odboru posreduje vse informacije, ki so še posebej pomembne za namene nadzorne konvergence.“.

34. Člen 132 se spremeni:

- (a) v točki (d) odstavka 1 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1);

- (b) v točki (d) odstavka 3 se sklicevanje na člen 136 nadomesti s sklicevanjem na člen 136(1).

35. Člen 150 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se točki (k) in (l) nadomestita z naslednjim:

„(k) seznam in klasifikacija zunajbilančnih postavk v prilogah II in IV;

- (l) prilagoditev določb v prilogah III in V do XII, da se upoštevajo dogajanja na finančnih trgih (v posebnih novih finančnih proizvodih) ali v računovodskih standardih ali zahtevah, ki se upoštevajo v zakonodaji Skupnosti, ali glede konvergence nadzornih praks.“;

- (b) v odstavku 2 se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) pojasnitev izvzetij, opredeljenih v členu 113;“.

36. Tretji odstavek člena 153 se nadomesti z naslednjim:

„Pri izračunu zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti za namene iz odstavka 4 dela 1 Priloge VI se do 31. decembra 2015 za izpostavljenosti centralnim vladam ali centralnim bankam držav članic, ki so denominirane in vplačane v domači valuti katere koli države članice, uporablja ista utež tveganja kot za izpostavljenosti, ki so denominirane ali vplačane v njihovih domačih valutah.“.

37. V členu 154 se dodajo naslednji odstavki:

„8. Kreditne institucije, ki se do 31. decembra 2010 ne uskladijo z omejitvami, določenimi v členu 66(1a), razvijejo strategije in procese za ukrepe, potrebne za rešitev takih razmer pred datumom, določenim v odstavku 9 tega člena.“.

Navedeni ukrepi se pregledajo po členu 124.

9. Za instrumente, za katere se je do 31. decembra 2010 po nacionalni zakonodaji štelo, da so enakovredni postavkam iz točk (a), (b) in (c) člena 57, vendar ne sodijo v točko (a) člena 57 ali ne izpolnjujejo meril, določenih v členu 63a, se še naprej šteje, da do 31. decembra 2040 sodijo pod točko (ca) člena 57, ob upoštevanju naslednjih omejitev:

(a) do 20 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 v obdobju med 10 do 20 leti po 31. decembru 2010;

(b) do 10 % vsote točk (a) do (ca) člena 57, zmanjšane za vsoto točk (i), (j) in (k) člena 57 v obdobju med 20 do 30 leti po 31. decembru 2010.

Odbor evropskih bančnih nadzornikov do 31. decembra 2010 spremlja izdajo navedenih instrumentov.

10. Za namene iz oddelka 5 se postavke sredstev, ki predstavljajo terjatve in druge izpostavljenosti do institucij, ki so nastale pred 31. decembrom 2009, še naprej obravnavajo v skladu s členom 115(2) in členom 116, kakor sta se glasila pred 10. novembrom 2009, vendar ne dlje kot do 31. decembra 2012.

11. Do 31. decembra 2012 je obdobje iz člena 129(3) šest mesecev.“.

38. Člen 156 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 156

Komisija v sodelovanju z državami članicami in ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke redno spremlja, ali ta direktiva v celoti, skupaj z Direktivo 2006/49/ES, znatno vpliva na gospodarski cikel, in glede na navedeni pregled obravnava, ali so upravičeni morebitni popravni ukrepi.

Na podlagi analize in ob upoštevanju prispevka Evropske centralne banke, Komisija sestavi dveletno poročilo in ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Pri sestavitvi poročila se ustrezno priznavajo tako prispevki kreditojemalcev kot tudi kreditodajalcev.

Komisija do 31. decembra 2009 v celoti pregleda to direktivo, da bi upoštevala potrebo po boljši analizi makrobonitetnih težav in odzivu nanje, preuči pa tudi:

(a) ukrepe, ki blažijo vrhove in padce poslovnega cikla, vključno s potrebo, da kreditne institucije v času uspehov ustvarijo proticiklične rezerve, ki se lahko uporabijo med poslabšanjem gospodarskih razmer;

(b) smiselno osnovo, ki temelji na izračunu kapitalskih zahtev iz te direktive; in

(c) dodatne ukrepe za zahteve, temelječe na tveganju, za kreditne institucije, da bi pomagali omejiti nastanek finančnih vzvodov v bančnem sistemu.

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o omenjenih vprašanjih in po potrebi tudi ustrezne predloge.

Komisija čim prej, a najpozneje do 31. decembra 2009 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, ali je potrebna nadaljnja reforma nadzornega sistema, vključno z ustreznimi členi te direktive, in v skladu z veljavnim postopkom iz Pogodbe pripravi ustrezne predloge.

Komisija do 1. januarja 2011 preveri napredek, ki ga je Odbor evropskih bančnih nadzornikov dosegel v zvezi z enotno obliko, pogostostjo in datumi poročanja iz člena 74(2). Nato na podlagi navedenega preverjanja poroča Evropskemu parlamentu in Svetu.

Komisija do 31. decembra 2011 preveri izvajanje te direktive in poroča o tem, pri čemer posebno pozornost nameni vsem vidikom členov 68 do 73, 80(7), 80(8) in njeno uporabo pri mikroposojlnem financiranju, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

Komisija do 31. decembra 2011 preveri uporabo člena 113(4) in poroča o njej, vključno s tem, ali bi morala biti izvzetja vprašanje nacionalne diskrecije, ter to poročilo predloži Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. V zvezi z morebitno odpravo nacionalne diskrecije iz člena 113(4)(c) in njenim prenosom na raven EU pri reviziji upošteva zlasti uspešnost upravljanja tveganj skupine, pri tem pa zagotovi, da obstaja zadostna zaščita za zagotavljanje finančne stabilnosti v vseh državah članicah, kjer ima enota ali skupina sedež.

Komisija do 31. decembra 2009 pregleda ukrepe za povečanje preglednosti trgovanja na prostem trgu (OTC), vključno s trgi izmenjave neplačil, na primer z obračunavanjem prek osrednjih nasprotnih strank, pripravi poročilo ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi.

Komisija do 31. decembra 2009 poroča o pričakovanem učinku člena 122a ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži to poročilo skupaj z morebitnimi ustreznimi predlogi. Komisija se pred pripravo poročila posvetuje z Odborom evropskih bančnih nadzornikov. V poročilu obravnava zlasti vprašanje, ali zahteva za ohranitev minimalnega deleža iz

člena 122a(1) prispeva k usklajevanju interesov originatorjev oziroma sponzorjev in vlagateljev ter povečuje finančno stabilnost in ali bi bilo povečanje te minimalne zahteve primerno, upošteva mednarodne dogodke.

Komisija do 1. januarja 2012 poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi in učinkovitosti člena 122a glede na trende na svetovnem trgu.“

39. Priloga III se spremeni:

(a) v točki 5 dela 1 se doda naslednji stavek:

„Po metodi, določeni v delu 6 te priloge (IMM), se vse nize pobotov z eno samo nasprotno stranko lahko obravnava kot en sam niz pobotov, če so negativne simulirane tržne vrednosti posameznih nizov pobotov v oceni pričakovane izpostavljenosti (EE) enake 0.“

(b) v delu 2 se točka 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Če se kreditna institucija zavaruje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR z nakupom kreditnega izvedenega finančnega instrumenta, lahko izračuna svojo kapitalsko zahtevo za varovano premoženje v skladu z odstavki 83 do 92 dela 3 Priloge VIII ali na podlagi odobritve pristojnih organov, v skladu s točko 4 dela 1 Priloge VII ali odstavkov 96 do 104 dela 4 Priloge VII.

V teh primerih in če se ne uporablja možnost iz drugega stavka točke 11 v Prilogi II Direktive 2006/49/ES se določi, da je vrednost izpostavljenosti za CCR za te kreditne izvedene finančne instrumente enaka nič.

Vendar se lahko institucija odloči, da za namene izračunavanja kapitalskih zahtev za kreditno tveganje nasprotne stranke dosledno vključuje vse kreditne izvedene finančne instrumente, ki niso vključeni v trgovalno knjigo in so kupljeni za zavarovanje za izpostavljenost iz bančne knjige ali za izpostavljenost za CCR, če je kreditno zavarovanje priznано v skladu s to direktivo.“

(c) v delu 5 se točka 15 nadomesti z naslednjim:

„15. Za vsakega izdajatelja referenčnega dolžniškega instrumenta, ki je osnova za zamenjavo neplačil, obstaja en niz varovanj. Košarico „n-to neplačilo“ zamenjave neplačil se obravnava na naslednji način:

- (a) velikost tveganosti pozicije referenčnega dolžniškega instrumenta v košarici, ki je osnova zamenjave neplačil „n-to neplačilo“, je dejanska nominalna vrednost referenčnega

dolžniškega instrumenta, pomnožena z modificiranim trajanjem izvedenega finančnega instrumenta „n-to neplačilo“ glede spremembe kreditnega razmika referenčnega dolžniškega instrumenta;

- (b) za vsak referenčni dolžniški instrument v košarici, ki je osnova določene zamenjave neplačil „n-to neplačilo“, obstaja en niz zavarovanj; tveganost pozicije iz različnih zamenjav neplačil „n-to neplačilo“ se ne vključijo v isti niz zavarovanj;

- (c) multiplikator CCR, ki se uporablja za vsak niz varovanj, ustvarjen za enega od referenčnih dolžniških instrumentov izvedenega finančnega instrumenta „n-to neplačilo“, je 0,3 % za referenčne dolžniške instrumente, ki imajo bonitetno oceno priznane zunanje bonitetne institucije, enakovredno stopnji kreditne kvalitete 1 do 3, in 0,6 % za druge dolžniške instrumente.“

40. Priloga V se spremeni:

(a) točka 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Tveganja zaradi poslov listinjenja, v okviru katerih so kreditne institucije v vlogi vlagatelja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem zaradi izgube poslovnega ugleda (kakršno nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), se ovrednotijo in obravnavajo s primernimi politikami in postopki, s katerimi se zlasti zagotovi, da je ekonomska vsebina posla v celoti izražena v oceni tveganja in odločitvah uprave.“

(b) točka 14 se nadomesti z naslednjim:

„14. Za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje likvidnostnega tveganja v ustreznem nizu časovnih obdobj, vključno znotraj enega dne, obstajajo zanesljive strategije, politike, procesi in sistemi, da se kreditnim institucijam zagotovi ohranjanje ustreznih ravni likvidnostnih rezerv. Navedene strategije, politike, procesi in sistemi so prilagojeni poslovnim področjem, valutam in subjektom ter vključujejo ustrezne mehanizme razporeditve stroškov, koristi in tveganj zaradi likvidnosti.“

(c) vstavi se naslednja točka:

„14a. Strategije, politike, procesi in sistemi iz točke 14 so sorazmerni s kompleksnostjo, profilom tveganosti, obsegom poslovanja kreditne institucije in mejo dovoljenega tveganja, ki ga določi uprava in odraža pomembnost kreditne institucije v vsaki državi članici, v kateri opravlja posle. Kreditne institucije vsa zadevna poslovna področja poznajo z dovoljenim tveganjem.“

(d) točka 15 se nadomesti z naslednjim:

„15. Kreditne institucije razvijejo metodologije za ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja. Navedene metodologije vključujejo sedanje in načrtovane pomembne finančne tokove v sredstvih, obveznostih in zunajbilančnih postavkah, vključno s pogojnimi obveznostmi in možnim učinkom tveganja izgube poslovnega ugleda, oziroma tokove, izhajajoče iz teh postavk.

16. Kreditne institucije razlikujejo med zastavljenimi in neobremenjenimi sredstvi, ki so vedno na voljo, zlasti v izrednih razmerah. Upoštevajo tudi pravno osebo, v kateri so sredstva, državo, kjer so sredstva zakonito vpisana v register ali na računu, ter njihovo primernost in preverjajo, ali je sredstva mogoče pravočasno aktivirati.

17. Kreditne institucije upoštevajo tudi obstoječe pravne, ureditvene in operativne omejitve možnih prenosov likvidnosti in neobremenjenih sredstev med subjekti, tako znotraj kot zunaj EGP.

18. Kreditna institucija preuči različna orodja za zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom zgornjih meja in z likvidnostnimi rezervami, da lahko vzdrži številne različne izjemne dogodke in ustrezno raznovrstno strukturo financiranja in dostop do virov financiranja. Navedene ureditve se redno pregledujejo.

19. Preučijo se različni scenariji pozicij likvidnosti in instrumentov zavarovanja, predpostavke, ki so podlaga za odločitve v zvezi s pozicijami sredstev, pa se redno pregledujejo. Za te namene različni scenariji zlasti obravnavajo zunajbilančne postavke in druge pogoje obveznosti, vključno s subjekti s posebnim namenom pri listinjenju (SSPE) ali drugimi subjekti s posebnim namenom, v odnosu do katerega kreditna institucija deluje kot sponzor ali zagotavlja znatno likvidnostno podporo.

20. Kreditne institucije preučijo možni učinek različnih scenarijev, posebnih za institucijo, za celoten trg ali kombiniranih. Preučijo se različna časovna obdobja in različne stopnje izjemnih pogojev.

21. Kreditne institucije prilagodijo svoje strategije, notranje politike in omejitve likvidnostnega tveganja in razvijejo učinkovite krizne načrte in pri tem upoštevajo izid različnih scenarijev iz točke 19.

22. Kreditne institucije pripravijo načrte za ravnanje v primerih likvidnostnih kriz, ki določajo ustrezne strategije in ustrezne izvedbene ukrepe za obravnavanje možnih likvidnostnih primanjkljajev.

Navedeni načrti se redno preskušajo in posodablja-
jo na podlagi izidov različnih scenarijev, določenih
v točki 19, ter posredujejo višjemu vodstvu
v odobritev, da se lahko ustrezno prilagodi interne
politike in procese.“

41. V oddelku 2 dela 3 Priloge IX se doda naslednja točka:

„7a. Pristojni organi prav tako sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da bo glede bonitetnih ocen v zvezi s strukturiranimi finančnimi instrumenti ECAI zavezana objaviti razlago, kako uspešnost paketa osnovnega premoženja vpliva na njene bonitetne ocene.“

42. Priloga XI se spremeni:

(a) v točki 1 se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) izpostavljenost kreditnih institucij likvidnostnim tveganjem, merjenje in upravljanje teh tveganj s strani kreditnih institucij, vključno z razvojem analiz različnih scenarijev, upravljanjem instrumentov zavarovanja (zlasti raven, sestava in kakovost likvidnostnih rezerv) ter učinkovitimi kriznimi načrti;“

(b) vstavi se naslednja točka:

„1a. Za namene točke 1(e) pristojni organi redno izvajajo celovito presojo celotnega obvladovanja likvidnostnega tveganja s strani kreditnih institucij in spodbujajo razvoj zanesljivih internih metodologij. Pristojni organi med opravljanjem navedenih pregledov upoštevajo vlogo, ki jo imajo kreditne institucije na finančnih trgih. Pristojni organi v eni državi članici ustrezno upoštevajo možni učinek svojih sklepov na stabilnost finančnega sistema v vseh drugih zadevnih državah članicah.“

43. V Prilogi XII se v točki 3 dela 2 točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) ključne informacije o pogojih glavnih značilnosti vseh postavk lastnih sredstev in njihovih sestavnih delov, vključno z instrumenti iz točke (ca) člena 57, instrumenti, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije, ter instrumenti, za katere velja člen 154(8) in (9);

(b) znesek temeljnega kapitala, z ločenim razkritjem vseh pozitivnih postavk in odbitnih postavk; prav tako se razkrije ločeno skupni znesek instrumentov iz točke (ca) člena 57 in instrumentov, za katere določbe vključujejo spodbudo za izplačilo instrumenta s strani kreditne institucije; vsako od teh razkritij navaja instrumente, za katere velja člen 154(8) in (9);“

Člen 2

Spremembe Direktive 2006/49/ES

Direktiva 2006/49/ES se spremeni:

1. V členu 12 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Prvotna lastna sredstva‘ pomenijo vsoto točk (a) do (ca), od katere se odšteje vsota točk (i), (j) in (k) člena 57 Direktive 2006/48/ES.“.

2. Člen 28 se spremeni:

- (a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Institucije, razen investicijskih podjetij, ki izpolnjujejo merila, določena v odstavku 2 ali 3 člena 20 te direktive, spremljajo in nadzorujejo velike izpostavljenosti v skladu s členi 106 do 118 Direktive 2006/48/ES.“;

- (b) odstavek 3 se črta.

3. V členu 30 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko pristojni organi dovolijo, da se sredstva iz terjatev in drugih izpostavljenosti do priznanih investicijskih podjetij tretje države in priznanih klirinških hiš ter borz obravnavajo na enak način, kot je določeno v členu 111(1) Direktive 2006/48/ES oziroma v točki (c) člena 106(2) navedene direktive.“.

4. Člen 31 se spremeni:

- (a) v prvem odstavku se točki (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) izpostavljenost iz bančne knjige do zadevne osebe ali zadevne skupine oseb ne presega omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ki je izračunana glede na lastna sredstva, kakor je določeno v navedeni direktivi, tako da je presežek izključno iz postavk trgovalne knjige;

(b) institucija izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo za presežek v zvezi z omejitvijo iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, izračunano v skladu s Prilogo VI k tej direktivi;“;

- (b) v prvem odstavku se točka (e) nadomesti z naslednjim:

„(e) institucije pristojne organe vsake tri mesece obveščajo o primerih preseganja omejitve iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES v preteklih treh mesecih.“;

- (c) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„V zvezi s točko (e) se za vsak primer preseganja omejitve sporoči znesek preseganja in ime osebe, pri kateri je prišlo do preseganja.“.

5. V členu 32(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Pristojni organi vzpostavijo postopke, s katerimi institucijam onemogočijo, da bi se namerno izognile dodatnim kapitalskim zahtevam, ki bi drugače nastale zaradi izpostavljenosti, ki presežejo omejitev iz člena 111(1) Direktive 2006/48/ES, ko te izpostavljenosti obstajajo več kot 10 dni, z začasnim prenosom omenjenih izpostavljenosti na drugo družbo, ki lahko sodi v isto skupino ali ne, in/ali z navideznimi transakcijami za ukinitvev izpostavljenosti med desetdnevni obdobjem in ustvarjanjem nove izpostavljenosti.“.

6. V členu 35 se doda naslednji odstavek:

„6. Investicijska podjetja so zajeta s pravili o enotni obliki, pogostosti in datumih poročanja iz člena 74(2) Direktive 2006/48/ES.“.

7. V členu 38 se doda naslednji odstavek:

„3. Člen 42a Direktive 2006/48/ES, razen točke (a) odstavka 1, se smiselno uporablja za nadzor investicijskih podjetij, razen če investicijska podjetja izpolnjujejo merila, določena v členu 20(2), 20(3) ali 46(1) te direktive.“.

8. V členu 45(1) se datum „31. decembra 2010“ nadomesti z datumom „31. decembra 2014“.

9. V členu 47 se datum „31. decembra 2009“ nadomesti z datumom „31. decembra 2010“, sklicevanje na točki 4 in 8 Priloge V Direktive 93/6/EGS pa se nadomesti s sklicevanjem na točki 4 in 8 Priloge VIII.

10. V členu 48(1) se datum „31. decembra 2010“ nadomesti z datumom „31. decembra 2014“.

Člen 3

Sprememba Direktive 2007/64/ES

Točka (a) člena 1(1) Direktive 2007/64/ES se nadomesti z naslednjim:

„(a) kreditne institucije v smislu člena 4(1)(a) Direktive 2006/48/ES, vključno s podružnicami v smislu člena 4(3) navedene direktive, ki jih imajo v Skupnosti kreditne institucije, katerih sedež je v Skupnosti ali, v skladu s členom 38 navedene direktive, zunaj nje;“.

Člen 4

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo do 31. oktobra 2010.

Navedene predpise uporabljajo od 31. decembra 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Naslovniki

Direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

C. MALMSTRÖM

Cena naročnine 2009 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 000 EUR na leto (*)
Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na mesec (*)
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	700 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	70 EUR na mesec
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Uradni list EU, serija C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	40 EUR na mesec
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni CD-ROM	22 uradnih jezikov EU	500 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), CD-ROM, 2 izdaji na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	360 EUR na leto (= 30 EUR na mesec)
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

(*) Prodaja po številki: — do 32 strani: 6 EUR
— od 33 do 64 strani: 12 EUR
— več kot 64 strani: cena se določi glede na posamezen primer

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku objavlja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem CD-ROM-u.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Plačljive publikacije, ki jih izdaja Urad za publikacije, so na voljo pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. Ta spletna stran omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletno stran <http://europa.eu>

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

SL